

كتاب كافي جو مسمى ببحر الفيض + معروف

فيض العشق ١٢

فيض العشق

از صفحہ اول — در صفحہ اول

بسم اللہ الرحمن الرحیم ؛ فہرست سُرُ ھائے

[illegible] لکھیل آھے

... + ... آھی [illegible]

سنی حرفی اول در صفحہ ۲۷۵ + ۱۲ ؛ سی حرفی دوم در صفحہ ۲۸۱ ؛ ۱۲

دوھڑا ... بیت در صفحہ ۲۹۹ ؛ ۱۲

ڪافي سر آسا نمبر ١ — ديدي ڪيدارو

الف صورت انسان آيا ۽ ٿي آدم جسم تي جان آيا ۽

١ ڪٿي شاعر ٿي مشهور ڏٺم - ڪٿي صابر ٿي مصبور ڏٺم ۽
ڪٿي ناظر ٿي منظور ڏٺم - ڪٿي وٽ گر ٿي گليان آيا ۽

٢ ڪٿي تحت ثرا سجين ڏٺم - ڪٿي اعلى عرش عليين ڏٺم
ڪٿي هفت فلڪ رنگين ڏٺم - ڪٿي لوح قلم ٿي قرآن آيا ۽

٣ ڪٿي ميخاني وچ جام ڏٺم ڪٿي ڪشف قلوب ڪلام ڏٺم ۽
ڪٿي ترسا ليڇمڻ رام ڏٺم - ڪٿي وٽ يڪبت پلوان آيا

٤ ڪٿي شمس قمر ٿي ستيار ڏٺم - ڪٿي بارش ابر بهار ڏٺم
ڪٿي فيضل سر اسرار ڏٺم - ڪٿي وٽ ڪون مڪان آيا

ڪافي سر آسا نمبر ٢ — ڪلدارو

سمجهڻ مشڪل بازي وي - توهر جاءِ رمز رلائيئي يار ۽

١ ڪٿي طالب ٿي مطلوب هي - ڪٿي غالب ٿي مغلوب هي ۽
ڪٿي مخفي پردي محجوب هي - ڪٿي بخت بلند پلائيئي يار

٢ ڪٿي ساجد ٿي مسجود هي - ڪٿي ماجد ٿي موجود هي ۽

ڪتهي عابد تي معبود هي ؛ ڪتهي اعليٰ نصب الائين يار ؛

ڪتهي جوڳي مسجد مندر هي ؛ ڪتهي غوث قطب تي قلندر هي ؛

ڪتهي ذوالقرنين سڪندر هي ؛ ڪتهي حاڪم حڪم هلائين يار ؛

ڪتهي گل گلشن تي گلزاري هي ؛ ڪتهي موسم خوش تي بهاري هي ؛

ڪتهي باد خزان قهاري هي ؛ ڪتهي فيضل پول پلائين يار ؛

ڪافي سر آسا — تار ڏيدي

وهوا دلبر تيڏي تماشي - آپ ڪتهي چا اولي ؛

ڪتهي ڪتان اظهار ڪريندين - اپنا گونگٽ کولي ؛

سبي سبي عاشق آپ مرينديين - شمع شعاع ڪر شعولي ؛

صوفي ڏي منصور چڙهائين - آپ انا الحق بولي ؛

آپ سڏ افرعون ڪتهي گم - چوليان دي وچ چولي ؛

برهه ڪيتا بيتاب زليخان - آپ تي ٿئي تڪه ڏولي ؛

يوسف نون وچ شهر مصر دي - ملهه چکائين تولي ؛

فيضل سر اسرار بنا ڪي - چاک گهٿئي وچ چولي ؛

آپيئي اپنا ڀيت بتائين - ڀين سيئي پولي ؛

کافی سر آسا عشر ذیڈی

آیا عشق عجب اسرار ڈنند ۔ ہر مظہر وچ اظہار ڈنند

۱ کتھی رقص رموز لئی راز آیا ۔ کتھی عشوہ غمزہ غماز آیا
کتھی صوم صلوٰت نماز آیا ۔ کتھی سوز کتھی سینگار ڈنند

۲ کتھی بلبل لئی بوستان آیا ۔ کتھی مسجد لئی مہمان آیا
کتھی برہمن لئی بتخان آیا ۔ کتھی وحدت وچ گم گار ڈنند

۳ کتھی صوفی لئی سبحان آیا ۔ کتھی عارف عین عیان آیا
کتھی پردی وچ پنہان آیا ۔ کتھی خواب کتھی بیدار ڈنند

۴ کتھی مرشد منور ماہ آیا ۔ کتھی فالم فوج سپاہ آیا
کتھی فیضل لئی لبیپرواہ آیا ۔ کتھی صولی اُتی سر دار ڈنند

کافی سر آسا عشر ۵ ذیڈی

سینی دی وچ سیف قہاری ۔ جانب مینوں لایا وہ وا

۱ جانب مینوں جادو لا گیا ۔ چشمان والی چوٹ چلا گیا ۔
رگ رگ دی وچ رمز رلا گیا ۔ شائق شور مچایا وہ وا

۲ بانگ الستی برہ سنایم ۔ کاوڑ پیوڑ عیش وچایم ۔

وَنَحْنُ اَقْرَبُ جانب آیو - جنهن سمجها سو تنهن پايا وه وا

۲ اصلون هويا اقرب نوراني - مين نه سمجها ناسا کي جاني -
برقا پا آيا انساني - ذاتي ويس مٽايا وه وا

۳ فيضل سارا سر سبحاني - باقي بالله پيا سپ فاني
آپيئي آپ رهيا دل جاني - صوفي صاف سمايا وه وا

ڪافي سر آسا ٧ ڏيڍي

عين اسم وچ جسم لڪوئي - بيخودي وچ آوين وه وا

۱ جي سر سمجهين سيس ڪٽاتون - عشق دا جٺيا ڳل وچ پاتون
ميسر دوئي دا وهم تڙاتون - عاشق عين سڏاوين وه وا

۲ جنگ جدلا جدلا حرفا پاتون - اپنا حاسر هار مناتون
ليج شرم ننگ نام وڃاتون - هر جي رام ريجهاوين وه وا

۳ ذاکر ذاتي خيال جڳاتون - عبد احد وچ فرق نه پاتون
بحر وحدت وچ غوطا کاتون - تب تب اي رنگ لاوين وه وا

۴ رمز وحدت دي فيضل منتون شبه شرڪ دا طلسم پٽون
سر الهي سمجهه مٽن تون - گيت انالحق گاوين وه وا

كافي سر آسا عشر — كلونڊي +

سنگيان نهين سيجا تا جوگي بن آيا دلبر سر مين گهي سيجا تا - جوگيا دلبر

۱. چتر اگ جادو مينون لاگيا - جندجان تن تپا گيا -

سبي درد هر سر آ گيا - تنهن نون آکان خبر کر

۲. خرقا فقيري پاتم ؛ لوکان دا شرم لاثم

ساگي صنم سيجاتم - هر جاء هئي نظر کر

۳. کتي پيچ زلف خم خم - کتي ياد يار دم دم

کتي بي نياز لبيغم - کتي وت غريب پرور

۴. کتي تخت تاج شاهي - کتي بينوا سپاهي

کتي فيض عشق ماهي - کت وت رفيق رهبر

کافي سر آسا عشر زبان اردو ريختو کلواڈو

وه واعجب تماشا تيرا انجمن ميں + اسر ريم ديکا تا چاند ااظ اس چمن ميں

۱. کب در ابر بهاري کب در خزان قهاري

کب زور دل آزاري کب سرو گل سمن ميں

۲. کب خوش آواز موزون کب دل شکست پر خون

کب در خمار مفتون - کب جام انجمن ءِ

۳ کب خوب خوش خرامان - کب چاک در گریبان

کب آهِ سینہ سوزان - کب غم الم حزن ءِ

۴ کب شمع محفل آرا - کب سنگ سخت خارا -

کب گریہ زار زارا کب خوش نشین جشن ءِ

۵ کب آگ عشق جلبجل - کب هاءِ هوءِ غُلغُل

کب در فناءِ فیضل - کب در بقا اُمن ءِ

کافی سرآسا ء زبان بلوچی تحلوارو

منین چا
بیا بیا کہ قرتہ دلبر بیث مئن دلوانا - جندجان سالک قربان قرتو

۱ تاندانکہ تو منیا بیئ - منُ نشتگان بیراگی

گنداں راہ گرپان - کا بیئ تہ کذنہ زانا

۲ دل گفتغان اُحیرا - پیچیکہ کفتہ پیچی

شف روچ غم عشق آسا - بےآف بی نیجانا

۳ فلکو ترام قولان هنذن تشئ همیدا

ومش دوس تشئ مرارا - هارا محل مکانا

۷

بیع

فیضل دمي دماکن - من من محن که محبوب

وت پیردوں وثارا - بل کُل دمي گهاٹا

کافي سر آسا عــ۱۰ــدد زبان بلوچي تحلوارٹو

کن هاءِ هاءِ عیلي - یاراڦ واءِ ڦیلي

سلہ روشني سرا ٹیئا - کرۓ موت ناگهیئا -

بِي کَنت آگهیئا - لفسا رجن ڦه سیلي -

بند بي یار بیقراري - سکه سخت انتظاري -

هرشي کن طلب تیاري - ڦربانگهواثه میلي

بند قولی که ها الستا - آن رئو ثوکه لبستا -

شف روش بِي جن دستا - بي یاثرغاثه نیلي

بند وش هاٹهي دوارا - اظهار آشکارا

ثو سنجهاي ثوارا - مجنون هوي ثه لیلي

بیع

بند فیضل محن ثه فرڦا - دۓ ها سوار ترکا

ڦهنگي م بحرِ غرڦا - کي اي دریاه کیلي

کافي سر آسا نمبر ۱۱ تحلوارٹو

کیچی کری ویا کلور - لون لون جنھ ویا لوری لائی

۲ نازک نوک عجب اسراری - کشی کان ھٹی ویا قھری

چشمن سان کرھ چور - رنگ رنگ جنھ ویا رمز لائی

۳ عشق صبر آرام وچا لیو - ڈونگر میں کی ڈورڑ آیو -

برھ کیم چیکچور - جوشون سارو جبل جلائی

۴ تار طلب جی رون تندن ۾ - لات لطیفی سندن سنڌ

نینھ لنسور لور - ورھ وڌم سپ وھم وچائی

۵ شاھی لغارو نینھ وچا لیو - سینی ساجن یار سُھائی

فیضل حجّ حضور - پیر حبیب جھن پترم پائی

کافی سُر آسا ۱۲ — کلواڑو

کنھن سانگی نال سبب میاں - آیا وچ عرب دی ربّ

۱ آپیئی احمد بن کر آیا - معبودی دی ماں چپایا -

لو کر جا کر آپ سنایا - شاھی ست منصب میاں

۲ ھر مظھر وچ شور شھانی - رمز رلو بی راز نھانی -

سمجھ مشکل ماں حقانی - شاھ عشق عجب میاں

٣ سارا سر اسرار عجائب - اي جگ او جگ ظاهر غائب
حقّ وٽ آپ سڏائيندا صاحب - منصوبي منصب ميان

٤ فيضل آپ اليندا اولي - لڪ چپ سرّ وچ لبشري چولي -
اپني آپ پنيدا اولي - نحوي نام لنسب ميان

ڪافي سُر آسا نمبر ١٣ ڪلواڙو

سر اسا ڏتي آيا هي ميان - بار برهه دا بارون بار

١ بيحد بار برهه دا باري - عشق انا اير سرتي عاري
تجلا تاب حسن چو ڌاري - جلوه نما ٿيا بي اشمار

٢ بي سر بحر وحدت وچ غائب - قلزم ڦاروني يار عجائب
تمنت هزاري دا خود صاحب - آيا هي وچ ليس پسار

٣ بيرنگ رنگ منهونه ڪوئي - گوناگون سارا سر سوئي -
چون چگون حقيقت هوئي - عالم سارا انت بهار

٤ فيضل صاحب فڪر فنا وچ فاني - باقي بالله سر سبحاني
صورت صاحب صنم دلبجاني - هادي سو حق عين اظهار

ڪافي سُر آسا نمبر ١٤ ڪلواڙو

چوٹڑ خودی وچ وحدت ویکھو — دم دم دی وچ دلبر یار

۱۰ قنز قدوری منطق معنیٰ — زہد عبادت نقل دوگانا
برھ بنا برباد بیگانا — عشق دا اپنا شُغل شُعار

۱۱ کشف کرامت قدرۃ کانی — بن دلبر سب وہم ویرانی
عشق عنایت راز نہانی — سیر عجائب سر اسرار

۱۲ پڑھ پڑھ ملاں عالم فاضل — فروع اصول فقہ وچ کابل
لدنی علم کنوں او غافل — اکران دی وچ تھئی گمرگار

۱۳ ورق وحدت دا عشق پڑھیندا — سر صولی تے پیر چڑھیندا
دین مذھب سب ترز تڑیندا — فیض حق ھِہ حرف ھزار

کافی سر آسا ۱۵ کلواڑو

پیر یُغان حق ھادی ھِکڑھی — ھِکڑ دی جانڑ جسم وچ بِیڑھی

۱ آپئی عابد بن کر آیا — اَحدیّت دا ولیس مٹایا
پیر یُغان خود آپ سمایا — ھادی سو حق نہ شبہ شکڑھی

۲ مُنھں مقابل منور جانی — فَثَمَّ وَجہُ اللہ پاک پیشانی
ھر مظھر وچ سر سبحانی — وھڑ وحدت وچ بیا ذیل نا ڈِکھی

۵ وَنَحْنُ اَقْرَبُ قُرْبُ قَدِيمِي ـ وَفِي اَنْفُسِكُمْ وِچ مُقِيمِي ـ

اَنَا اَحْمَدُ بِلَا مِيمِي ـ وهم وِيئي ڇوئي وال ناوِ ڪنهي

۶ فيضل اونهان بحرالاهي ـ قلزم ڇارو نيار سدائي

ترن او پاري عاشق جائي ـ لهرالهي وچ ليچ نال ڪهي

ڪافي روپ آسا ۱۶ داد رو

ماڻهن سهان نه هار يار + نيرڻ ڪيون ته نهار يار

۱ نازن تنهنجن سيج جلايو ـ جبل مٽي کي جالڻ آيو ـ

اِئين هُيئن وَرُوح جو رايو ـ وِلهي کي نه وسار يار

۲ اکيون منجهڻ جون ڪيبر ڦهريون ـ چاڙ قتل جي تيرا ڦيريون

وتن ريئي ڪجل جي پهريون ـ چارڻ شوق شها ريار

۳ رُخ تون لاهي نقاب نهاني ـ سيني سيف هڻي ويم جاني ـ

سر تون تيزم دل ديواني ـ درس ڏسي ديدار يار

۴ فيضل جوئي جانب گولي ـ سوئي چولي اندر بولي ـ

سمجه اِتيئي اکيون کولي ـ ڪر نه ڪڏهن اظهار يار

ڪافي سر آسا ۱۷ داد رو

تون ويجهو ڇو نه وڃائين، ڪوه نيڻ پيري ٿو پائين -

سله وِنحن اقرب عين اشارو ساهون اوڏو پاڻ پسارو

دوجگ سارو ڇڏ ڪارو - مٿي خيال اڏائين -

سله دم دم جالي خيال خدائي - توهر تنهنجي جانب جائي

تن من تار تنبور سدائي - وحدت ساڻ وڄائين -

سله سيڪ منجهون بد سندرو ساهي - لوڪ لاڳاپا لاٿه لاهي

ڪن تن بحر ميٺو تون ڪاهي - صوفي صاف سمائين -

سله جت ڪٿ جلوو رمز ربوبي - سمجهه سر مطلوبي -

ڪار لٺه ڪوري ڪس قلوبي - فيض سر سنڌائين -

ڪافي سر آسا ۸ دادرو

منهنجي مرشد سنڌي ماگ تي - شل ڪو سي واءُ نه وائيي -

سله شهر فتحپور باغ بهارو - رمز ربي لنيه نظارو -

فيض الاهي عشق اُتارو - جاتي سر بهائيي -

سله پير مغان شهباز شناور - راز رباني داتا داور

منهن مهتاب چوان يا خاور - رهبر عين عطائيي -

٣ بخت بلند بهاري دائم - گادي آباد هميشه قائم -
آل عيال وسيئي راحم - حاجت ڪنهن نه ٿائيي -

٤ مرشد منهنجو سڀ سپارو - جت ڪت جنهنجو ليه لغارو
فتحپور منجهه فيض واڌارو - روزون روز سوائيي -

٥ فيضل ملهه خريد وڪاڻو - تنهن مرتي جو فرق نه ڄاڻو -
صورت ايها صاف سڃاڻو - بحر عميق لقائيي -

ڪافي سر آسا ع ١٩ تن تار جهت

ناهي ويل ويهڻ جي هن واٽ تي - اندر او ريوا ڏيون چرڪو چرپوا ڏيون

١ جيڪي سٿيون هن سيج تي وو - اهي ڪا ڏيهه ڪنديون ڏاڄ جور واڏيون

٢ ڪنبدي ڪتيو جن چار سان وو - تن جو ساب پيو وڃي پورهيو اڏيون

٣ رنڊن تي روئي روز وو - پنهنجي پرين لئي ڏونگر ڏوريو اڏيون

٤ اُتي آڏي رات کي وو - ويهي ڪس قلوبون ڪوريو اڏيون

٥ فيضل هوت بلوچ تون وو - اچي کهور ڪيون ڪهي سر کهوريو اڏيون

ڪافي سر آسا ع ٢٠ (ڏيڍي)

ويکه عاشق وچ وحدت هستي - پلو الوي بيگاني دا -

٥ سر عوشاقان عشق دياں موجاں - حسن حقيقي عالم فوجان -

روزون روز عجائب اوجان - مست الست ميخاني دا -

٦ لهر بحر وچ ڈوبن ڈوليا - صاف کرينديس قلو بيا -

سمجه تنهان لون جي سر مطلوبي - فهم کتان فرضاني دا -

٧ بار برهه دا سر تي سهندي - سير سمند وچ رل مل رهندي -

دم انا الحق دم دم کهندي - سرتي شان شهاني دا -

٨ جلو نما خود سر سبحاني - فيض فضل کون الينداجاني -

مشڪل سمجهه راز رباني - ڪم نهين حيواني دا -

ڪافي روپ آسا - ٢١ ڈيڍي

جنهن سر آيون عشق اُليلان - تنهن کي ڪير هٿائي ڪير -

١ ڪئي وجهن سي گهايل گهاري - جنهن کي لگ تي عشق جي لاري -

بار برهه جو کش سر باري - پاتيون وتن سي هر جو پير -

٢ عاشق اصلون رهن رضاتي - توڪل تو ڙون قلم قضاتي -

نيهه نظارو هر هر جائي - باب برهه جو پڙهن دلير -

٣ سو ضرب جي خبر نه جهنکي - دين کفر بئي يکسان تهنکي -
سهڻي سندالي سوري سرتي - موج منصوري ماڻ شير -

٤ فيضل محبو قلب عشاقان - من محو تن مسجد پاکان -
دم دم اکبر ڇنج دهن سان - پاڻ پسن پنهنجو مرد منير -

کافي سر آسا ٢٢ ايضاً

عشق اندر وچ شور مچايا - دونهان درد دکايا هي ميان
١ چڙهه چڙهه موجان سرتي آون - چنچل چوٽ چلايا هي ميان
فقر فنا وچ فاني ٿيو سي - تان تان نيه نچايا هي ميان

٢ مينهن محبت دا شوق وسايا - برهه بهاري لايا هي ميان
سکيان بوٽيان ٿيان ول سايان - لعل ڙاپ لڳايا هي ميان -

٣ سئي سي رنگ سوين گلزاريان - آپ چمن وچ آيا هي ميان -
هر هر شي توحيد تواري - هوڪا آپ هلايا هي ميان -

٤ فيضل يار فتحپور دي وچ - پير مغان بن آيا هي ميان -
رمزان شاه رکيل ديان زوري - سارا سر سمجهايا هي ميان

کافي روپ آسا ٢٣ ڏيڍي

سکه سالک بِسِتر گمراهي دا - دم مارين عين الاهي دا -

سـ۱ ونحن اقرب آکه سڻايس - سر الاهي آپ سڏايس
هر هر گهٽ وچ رنر رلايس - ونفخت فيه ارواحي دا -

سـ۲ موتو قبلاً سمجهه اشارا - نيست نفي دا مار نغارا -
ثابت هوکي ويکه نظارا - هر جاءِ هي رُخ ماهي دا -

سـ۳ بانگ الستي سمجهه ندا تون - کر اپنا سر شافدا تون
شبهه شرع دي لاه ردا تون - پي مار دها ماشاهي دا

سـ۴ فيضل آپ بن آيا بردا - دفتر ڌو تون دين کفر دا
سمجهه صحي کر سير اندر دا - طلسم بڻ هي سياهي دا -

کافي سر آسا ٢٨ ڏيڏي

بات برهه دي کون پڇاڻي - سارا شور شهانا هي ميان

سـ۱ تازي يار ڪلي دي يارا - اڄ کله آيا تيڏ اوارا -
کر گهن اپنا ڏي گهن سارا - ول نهين اِت آنا هي ميان

سـ۲ آپهي طالب بڻ مطلوبي - آپهي غالب تي مغلوبي
آپهي ناز ترانري خوبي - آپ شمع پروانا هي ميان

ش۳ آپيئي ملان آپيئي قاضي - آپيئي رند قلندر غازي -
سڀجهه مشغل برهه دي بازي - هر طرح ۾ هيءَ جا ناهي ميان

ش۴ هيءَ هي هيءَ هي هر جاءِ هيءَ هي - قول الهي وچ شبه نا شڪ هي
هر طرفين وجه الله پيڪ هي - جت تحت يار يگانا هي ميان

ش۵ فيضل فرض فنا وچ فاني - باقي بالله سر سبحاني -
آپيئي آپ اليندا جاني - بيحد برهه بيانا هي ميان

ڪافي روپ آسا ع ۲۵ ڏيڍي تار

واٽ وندر جي وٽ ۾ - روز وتان لئي وڪالي -

ش۱ دلڙي او هاسان وو روز ازل ڪا ميان - اڄ جو ويڙم ايا لي -

ش۲ جا ڪون جيئندي سون وو دردمنديس ميان - سوري ڪيم سيالي -

ش۳ بالهي گولي وو ٺنهنجي در جي ميان - رول نه ر ڙ ۾ نمالي -

ش۴ روندي پٽندي وو روز ڏکن ۾ ميان - جلندي ويم جوالي -

ش۵ فيضل ميئي سان وو مهر منجهارون ميان - رهه ڪارات رهالي ۱۲

ڪافي روپ آسا ع ۲۶ تار ڏيڍي ڪلواڙو

ميت مُلڪ مدينءِ وسان وچ گڏيئي دم گذ سيان ۱۲
سل

ناڪوئي جهلي ناڪوئي پلي ×× منت نه ڪنهنجي منيسان ۱۲

س۲ آئي آئر انگي لنگھ سڀ لانگھي چائٽ يار ڇميسان ۱۲

س۳ ميردر دلبر سِرسٽ مرڪر نا تا تو ڙ نيپيسا ن ۱۲

س۴ جِتُ ھي جائي وحدت وائي اُتُ لِي روح رليسان ۱۲

س۵ فيضل جاني ڏيکه نهاني رَملَ لِئي ڌم ڏ ليسان ۱۲

ڪافي سر آسا ۲۷ ڏاڏرو

اچي ڪَيرَم عشق ازاري جِندجان جاليِ ساري ۱۲

س۱ رگ رگ لُئون لُئون هَڌ هَڌ سَنڌ سَنڌ روز جکن تا جاري ۱۲

س۲ ڪاج ڪانا سڀ رهجي جانا خارڏسان لِئي پڪاري ۱۲

س۳ نازپرين جي وڌم نهوڙي تن مَن سڀ تقراري ۱۲

س۴ جرم ڌرم سڀ غيرو جائي نيلهِ ڪيم نروا ري ۱۲

س۵ فيضل سوئي يار هِڪوئي عين ٿيم اظهاري ۱۲

ڪافي سر آسا ۲۸ زبان بلوچي ڏاڏرو

تئي سوز دردان صنم ڪشتغان ٻَرِ تهمان بلائي ستڪين شتقغان

س۱ تئي نازنين درد دورو خَن لوخين دماڏم دلا ما ڪفغن ...
جفه نازنيڪان جگر سقتغان ۱۲

س۲ سراسر بمرما هي بجروبدان شُشون تيو غنيا مو بنجهو زهيرا
نريکساعتي جيحتي وقشفان ۱۲

سٽ ٢

نه رخ رند چارهه نه راهه ڏٺئين نه وس وا ڪر ها جت نه جائي ڏٺئين

تمامي آشهي توا تقشفان ١٢

سٽ ٣

ڪنان نين مٿي چيٺارو آيار تانگو نه ملاح ڀشتي نه تر ڪهير لانگهو

مٿي آوٿه عشق تها ڪقشفان ١٢

سٽ ٥

مڪن فرق فيصل ڪه جز يار جانب نسبت ديگر وٿه لامعاني

آٿي قيل قالان شه نين رقشفان ١٢

ڪافي سر آسا ٢٩ تاريخي خاص صبوحي ١٨ درج ڪيو ويندو

محبوب حسن موهي سنڌ سنڌ ڪيم جدا سپ ١٢

جند جان ساهه سارو سي موناڪيم فدا سپ ١٢

سٽ ١

شمشاد قد سمن بر مهتاب روئي انور + +

از تاب حسن دلبر حيران در نداسپ ١٢

سٽ ٢

هر گل حسين عالم محتاج مثل شبنم +

در ملڪ حسن اعظم سو شاهه بيا گدا سپ ١٢

سٽ ٣

سوز تاب تنهنجي تن من ڪيم فنا هي

سيساهه خود صنم ڪي ذيئي فرض ڪيم اداسپ ١٢

سٽ ٤

جلوي جمال جاني تحير فنائع فاني +

هند هند سندم نهاني پيئر ٻيچي وڌا سپ ١٢

سٽ ٥

فيضل فقير فنائي هستي نيم هوا ڪي +

ڪيو محبت رخنا ڪي ؛ ٿيو ملڪ مقتدر سب ١٢

ڪافي سر آسا ع ٣٠ ڏاڙو

اچي عشق سر تيون ستايم رهيا ن - ڪنهن ڪي حال پنهنجي ڏکن جو ڏيان

ص ١

نه سک سيج لحظو نه دم صبح صحبت + نه پت پلڪ پاسو نه جهٽ

خواب فرحت + اهڙي ڪر بلا م جيئڻ ليون تي جيئان

ص ٢

سوايار جي ڪانهه ڪاسئي وٺي تي + نيڻن پي گلن جي ڏني

ڏنگ هڏي تي + پيري نه هن پيالو پليل تي پيئان +

ص ٣

سند نه سينڌ سر مون سيس وڃايم + ڇڄر تاب جوڙي

الڏي آگ لايم + نه نيور نه زيب زينت تيم سينگاريان

ص ٤

لڳي لوچ لوري لون لون م نهاني - جسم جان جهوري

ڪيم فڪر فاني + روئي روئي من مرڪ ڪان تي ڪيان

ص ٥

نازن سان ڦوڙي ويم يار نوري + ڦٽي دل فراقن

ڪيم چاڪ چوري - هنجهون جر وهن تيون فيفل نت نئيان

ڪافي سر آسا ع ٣١ ڏاڙو

ڪڏهن نيڻ نازن نهار ج صنم + تنهنجي تاب سهڻا ڪهي ڪيم عدم

ب ١
وجهي ٻيچ پَرَ مَرَڪيو قيد جوڙي + سَهج سان ڏُتاري

رنيوَ دل نينهه وري - مناسب نه هاڻي رهڻ دمبدم

ب ٢
رقيبن سان رليو وتين خوش خرامان - مُنهنجي کون ڏيئي منهن

لڳهين تو شتابان - اِنهي سوَر سا تري ڪيم مُنهَن ڦم -

ب ٣
ايڏا عجب ماٺا نه گهرجن اوهانکي + ملڻهو مهر موٽي

نهاري ڏُکي ڏي + ڪريا ڪرم قربون ڪلڄ کو قدم

ب ٤
هيئي لوڪ نيڻن ويهم ياريتڙي + سينو سيف اَبرُو ن

ڪيم چاڪ چيري + ناهي قُتّ جنڻ جو ڪيم سو ملم +

ب ٥
پسيي پير ٻلبل پُڪارون ڪيائي + ستر صفت سوز

منجهون دم ڏيان ٿي + عقباسيا الڪوڙيا وِتم درد غم

ب ٦
ڪجا فيل جانا ڪجا مور ڪمتر - ڪجا آتاب شاهي

ڪجا ڪرم بي پير + سزد گر به رابهي نُمائي رحم

ب ٧
تو سلطان صاحب جلالي و ذوالجاهه + منم نيست ناچيز

ڪيه صقلهه وصل خواهه - شهان را سزد بر گدايان ڪرم

ڪافي سر آسا ع ٣٢

تلهو اشتہ سوادمي بنستين ملي کس + هرطرحين ميڻ يار تو بي بسس +

۱ وارث والي عرض توي مئين + اشته سوادمي طرف روان کئين +

هرطرحين ننگ آستان ني تئين + مفلس مسکين بيکس بيوس +۱۲

۲ دلتري دردفراق اُعيران + زوران زوري زترت زهيران +

دمدم دئيغنت چوتت چيار + خواب خوشي حل بيتئون بي جس ۱۲

۳ روشاراهه سراچم چاري + عارشفا استارشماري +

دمدم آه فغان اُف زاري + حال هميزنگ بي تہ شتئون کس +۱۲

۴ اشکتہ زئي آواز الشيتي + گفت شتئم من محبت مستي +

بيتين روشا دل بيتہ خشتي + الفت ازلي بهتہ شتئم هس +۱۲

۵ فيضل رازشنئو يسرزندي + هرکہ حبيباني دہ زندي +

دوست سوادمي کش نہ گندي + دانا هان چودا تہ مناذس ۱۲

عافي سر آشنا نمبر ۳۳

شعر شبهه سبب سے و چايم + چئو کند ذات ظهور و اليم ۱۳

۱ دلبر دل مجوت جگايم دلبر + عشق الانبولايم برتر +

جلن کامل ستر پيچ بربر + شورشهاني شوق مجايم ۱۲

سلا ۲

۱۵ عشق اندر ۾ ڪيو نا ڪو تهي + دام دوئي جو ويڙهم توڙ تهي +

بي سر بحر وحدت ۾ پوڙي + نوبت شاهي ننيه وڃا ليم ۱۲

۱۶ آدم سِر اسرار الاهي + ڪير پيروڻي سو سر شاهي +

بره بنا سڀ راهه اونداهي + عشق اچي العام پڙاليم ۱۲

۱۷ ڪنز قدوري صرف ڪفايا + منطق معنى انحو هدايا +

هيسي چيڙ ڪل قول وڪايا + علم بجو دل بره پڙاليم ۱۲

۱۸ رسِتغنا فرمان بُدّ وجنِ + فتوىٰ قلبي ڪنيڻ ڪيوتن -

بيائي وارو باب ڏيئي ٻنِ + دل ۾ سوهڻي حال پراليم ۱۲

۱۹ فيضل سارو سر سبحاني + ظاهر باطن راز رباني +

باقي بالله بيو سڀ فاني + سيني ۾ خود يار سمايم ۱۲

ڪافي سر آسا ۳۴

سور سختيون سڀ ڏاج منهنجو ÷ زهد دار رهڻ خوش ڪاج منهنجو ۱

سڌ ۱

مونجهه نهجواري محض دلداري ÷ توڪو طعنا سِر تاج منهنجو ۲

سڌ ۲۰

نام بي نامي عام لڄاکاهي ÷ بي لڄائي ننگ لاڄ منهنجو ۳

سڌ ۳

سوز سيڪ ساتي درد ذڪر پاتي ÷ رنج محنت سڀ راڄ منهنجو ۴

هوند هستي محل غير غفلت پل ÷ خود فنائي وهه واجهه منهن

سمجهه فضل سڌ ساهه سانگو ڇڏ ÷ مرگ موتو معراج منهن

ڪافي سر آسا نمبر ٣٥

١ پرهه بازي پيو پيچ چالڻ ÷ پاڻ پنهنجي تو موج ماڻڻ وو

٢ عشق اوبارو سخت سر ساره ÷ پاڻ پنهنجو تو سر سڃاڻڻ وو

راز لاهوتي لهي آڌو لحي ÷ تارتنهن مرتق عشق آڻڻ وو

٣ پرهه جان بازي سر فدا سازي ÷ سور هن جو تو ڇو هو ڄاڻ وو

٤ لينه جو چارو تار اوپار ÷ نفس نا دال تو ره اهه سڃاڻ وو

٥ سر سڃاڻي سمجهه لا ثاڻي ÷ بود بشري ڇڏ خواب ڪاڻڻ وو

٦ لاهه پولو پيئو حيرت فضل ڇيو ÷ ماڻ منصور جي حال هاڻ وو

ڪافي سر آسا نمبر ٣٦

پن ڪستي اپنے پاونڻ دي۔ پيسکه چالي عين سماونڻ دي
کيا هاوين کيا حال نباتين ـ پول اتهين وچ آپ پلاتين
نا حق اهلي نام گورتين ـ شتر رسه حال پراونڻ دي +
پت ست پراد النفس نحس دا ـ ويه حدر وچ واحد وحدر ا
وفي انفسکم آپي ڪرشلا ـ ڪوشش ڪر حق پاونڻ دي
هرجا حاضر ناظر هي حق ـ سمجهه ڪرچاني تون ربع
ثابت وجه الله هي بيشڪ ـ تين تت تل تلا ونڃ دي +
شرڪ شبهه دا پولائين تون ـ حال هکو حق دا الا من تون ـ عشاقن دي عادت
ساتل هولي سر پسلاولهي دي ته عشق اصل هي هوري ليا بازي
پست سي هوڙي ڇال ڪهاڻي ـ راز اتهين وچ رهه تون راضي
فيض بسمجهه حقيقت حالي ـ ڇڏ سپيچ چال مقالي
شاهي شان لحاونڻ دي +
عين انا الحق گاونڻ دي ـ رمز رندي سکه وحده والي

کافی روپ لوڑائو ۳۵ یکو

جڈاں ول اوسیں موڑ مہاراں - صحن تتی دی سھٹل یاراں

۱ پوپلی باہیرڑ پیچ پیچ رہیاں - جڈاں ول اوسیں سھٹل سیاں
نیرڑے وھندیاں ندیاں نئیاں - سدھ ودھ تیڈے قرار

۲ سیتی سیتی ڈکڑی سر تے وس گدے - شہر اکُل سب سکڑ ونس گئے
زیب زینت زر زیور چس گدے - وسرگیم سب ہار سینگار

۳ مونجھ ملالیں مار مُنجھایم - کیڑیں پیڑیں جھمیڑ ائیم
چائی فراقیں سخت ستائیم - دلڑی ھک تے درد ھزار

۴ طعنے تنکے لوک سیجدی - چم عُمر چاتم سھٹل سرتے
جڈاں ول اوسیں اگرڑ اسیڈی - گل پھل تیساں باغ بہار

۵ فیضل دلڑی درد فراقیں - چوری کیتم چیر چپا کیں
دم دم آھیں یار عشاقیں - عشق کنوں لنگھ پونڈیاں پار

کافی روپ لوڑائو ۳۶ یکو تار

ابر باراں گر نہ بارد
بر ستارہ گل کہ رو کند
رنج محنت تا نہ بیند
مرد کامل کے شود

عشق انساں لوں یار پیارا - کیتا سوھرڑ سر گرداں -

۱ ھک پل منّی لوں بھن نہ ڈیندا - دم دم دل وچ لنبے لسیندا -
بجھ جگر سیک تن من تئیندا - جگ جگ جل گیا جسم جان

۲ ھر ھر حملا اچر سرجانی - فت فراقیں کیتم فانی -
پل پل پوندے پیچ نھانی - دال نہ گلدی کنھن درماں -

۳ عشق وھاوڑ ڈکڑی پاوڑ - جیئڑی اپنی جان جلاوڑ
نہ صولی تے یار سلاوڑ - [illegible]

٤ نيه لهنگ جيوين شينهن مريلا - مست وراڏا جو وچ بيلا -
پليل دي وچ ٻحر دا ٻيلا - مشڪل ٿِهندا تاب ٿوان -

٥ فيض اصلون عشق الاهي - شرشهادت شاهنشاهي -
مار خودي خود ڏينداگواهي - ڪون پڇاڻ ٻرهہ بيان -

ڪافي روپ لوڙائو ع ٣١ تاريڪي

ڪج لونڀي جي ڪين لڄائينديس پرت پيرين پيارا توڙ نباهينديس
سانگين سان ٿيم قول قرار ١٢

١ - پٽ پو شناقان ڪين ڇهرينديس هنترپٽر شيون هي ٻنا ڏينديس
منڪ ڪارون ڪت ميار ١٢

٢ - لعلي لبن کي مورنه لائينديس ٻئنسرٻولونت نه پائينديس
ٿورت ڏکن جو پاتم هار ١٢

٣ - خواب خوشيون سيم وسري زهر پيالا تي ماکي مصري
سيج پلنگ سب سندم خار ١٢

٤ - مونجھ مونجھارن سخت ستايم پلڪ پلڪ جي گھمن گھايم
سڪ سانگين جي نيم سار ١٢

٥ - قيت فراقن ڪيم فاني فيضل دلڙي ٿيم ديواني
عشق اچي ڪيم بي اختيار ١٢

ڪافي سرلوڙائو نمبر جملہ ٣٢ تاريڪي

سٿيون ساعت ڪين سري ٿي دردن مي دل روز گري ٿي :
ابانڻ جي ڪيم آڪير ١٢ ٽيڪ

سٽ مُسڪه صبر سڀ سِڪ وِڃايم تانگهه پيڙين جي تن مَن تايم:
سڙيس وُيڙم ساه سَرير ١٢

سٽ ماريا ماڻ دل تير ڙيم ماندي ڇِڪن ڇکيا مائي وس باندي
ڪيا ٻڌي ڪيڙم زور زنجير ١٢

سٽ قسمت آڻي قيد ڪيم هِتِ ڪوڙ ڪرم جي بند پئي پِتِ:
ماڻيندڙ ڪيس وڃي ماڪ ملهير ١٢

سٽ هِڪ گهڙي مان هِتِ نه گهار ڻيندي ڪيس ... ڪين ساوڃي ڪَڪرِ ديس
حُبِ وطن جي لڳيم هير ١٢

سٽ مَن ماريا سان فيضل مُنهنجو عَشق قيصو ناڳي هيڙو:
تايم تو تڙوئا تڇِن تقدير ١٢
عاشق سر لوڙ اتق هيبير ١٢

ناز پري سان نيهڙو لايم + سُهڻي ساڙي ساه سُکايم ١٢

سٽ جلوو جوڙي آيم جاني + تاب حسن جي ڪيتم فاني + آنگه ازل جو آتش لايم ١٢

سٽ پر تو بشري پائي آيو + فائق مُنهنجي فيض وڌايو + جت تحت هوءِ عشق ٺلايم ١٢

سٽ راز پريِن جو ڪير پروڙي + پرده بنا سڀ قِصي ڪوڙي + حب حقيقي شور مچايم ١٢

سٽ عشق اندر ۾ چيمو نا ڪوڙي + شور شهاني ويٺم جوڙي + نوبت شاهي نينهه وڄايم ١٢

سٽ فيضل هستي هوند وڃائي + گهو حسن جي وڌم گهائي + سيني هر خود پا سمايم ١٢

ڪافي سر صبوحي ع ۴۱ — ڏاڍرو

دلبر دل ربائي توقائم سدائي ڄڄيئي هميشه پرين پيشوائي

۱. سدا شال ماڻي تنگي ناز دلبر - بقادار بادت صنم بادشاهي -

۲. خوشان خود رفتار گفتار جانا - چه عشوه چه غمزه چه جلوه نمائي

۳. ڪيئي يار ظاهر بناز و ڪرشمه - مٺي سر عشاقان ز وحدت وڌائي

۴. ٻهر ذره هادي توئي ناز پرور - نه گويم ڪه از هيچ چيزي جدائي -

۵. نه فيضل درين گل سراينده بلبل - ڪه در رنگ نه باشد نوا جز زنائي

ڪافي سر صبوحي ع ۴۳ — ڏاڍرو

آهل پيارا وو سهڻل يارا - تار منجهارون تار دلبر يار

۱. ڪڏهن پرين اينديون نم اهينديون - سهڻل لهج سنيار دلبر يار

۲. هجي نماڻي مفت مري ٿي - ڪارڻ لئي ديدار دلبر يار

۳. دردن دلا م لاتم ڏيرا - برهه ڪيتم بيقرار دلبر يار

۴. فيضل ويني ورهه وسايان - هرسر بارون بار دلبر يار

ڪافي سر صبوحي ع ۴۴ — ڏاڍرو

صبح وقت ساري نجان ۽ يار ڪانگا - مٺي جانيا پا حضوري حبيبن

ست ١ وڃيا پيش پير جي بندي ھت ادب سان - جھان چال مئي جو سر اسرعجيبين

ست ٢ بنا وصل ٿيئنجي نا ھي ڦت جيئڻ جو حڪيم يار حيلا ھزارين طبيبين -

ست ٣ آءِ مل محب مئي سان نه ڪر دير دلبر - صباح ھن تني جو جيئڻ آنڪين -

ست ٤ لميون نيرط فيضل - پسن روز پير ڏي - اچ ورو سيلو آجھو تي غريبين

در مدح جناب مولانا حضرت علي ڪافي سر صبوحي ٿلٿ ٢ ڪرم الله وجھه وجعلنا لڪنا رحمي

~~صبر عار سيرت بھر گاھ حيدر~~ ١٢

فقر فيض خانو شھنشاه حيدر قضا تي رضا ڪار ھر گاھ حيدر ١٢

ست ١ سيپي سور سختيون سنڌي سر ڪيا تون بلا ڪر بلا جي شجاع باھ حيدر ١٢

ست ٢ سخي شاھ مردان قوي شير يزدان سڏيو خاص خاوند اسد الله حيدر ١٢

ست ٣ ھيو جھن ھميشا تبر تيغ تنھا مونڊن ڪي فدا مي ٿيو آھي حيدر ١٢

ست ٤ سدان سوار دلدل مددگار مرسل تحفہ رد تنزل لا وذو ذاھ حيدر ١٢

ست ٥ فتح دست تنھنجي اصل وقت آھنجي قلعو خيبري خود ٻيگو ڪاھ حيدر ١٢

ست ٦ طبل تاب جھنجو پرشن تا فرشن ولو جبل لي جنبايا ھتحل جاه حيدر ١٢

ست ٧ والي سر ولايت بعرفان طاعت صاحب سيف بلا شڪ وليعن واه حيدر ١٢

ست ٨ سيپي يار پيار انبيءَ جا پلارا شڪر سوز ساقي سندم سا حيدر ١٢

ست ٩ ابا بڪر انور عمر نور تبر تر شمع جان عثمان مثل ماه حيدر ١٢

ست ١٠ فيصل سمجھ سنوتي ڪو منھتي غيرڪوتي انھي راز جو خود تسيم ماه حيدر ١٢

فقر سير درھيو

در مدح جناب محبوب سبحانی قطب ربانی شیخ غوث الاعظم جیلانی قدس الله سره العزیز ۱۲

کافی سُر صبوحی ع ۵ جمله ۸ ۱۴۶۰۳۰ — اعظم ۱۲

فقر سِر سُتدار وسندم غوث اعظم — متون هر ولي جي قدم غوث اعظم ۱۲

(۲) شريعت طريقت صاحب سِر حقيقت؛ معان معرفت مُر اُتم غوث اعظم ۱۲

(۳) ٻوري الوراجهن سندو مالڪ مشڪل؛ ٻقا الامڪان دم بدم غوث اعظم ۱۲

(۴) پلاڙن پلار ونبي جو پيارو؛ سندس خود خدا هم صنم غوث اعظم ۱۲

(۵) ٻهر دو سرا تهن سندو ننه ٿو؛ قطب شاهه ڪوني هم غوث اعظم ۱۲

(۶) جن انسان ملڪ فلڪ جمله عالم؛ عرش تا فرش در حڪم غوث اعظم ۱۲

(۷) اٿيئن واه آڌر ولهن جو وسيلو؛ ٻهر خسته خاطر ملم غوث اعظم ۱۲

(۸) ثنا تنا تهنجي ڪا نهي باتهنجي؛ ولايت ڪرامت ختم غوث اعظم ۱۲

(۹) سر اسر منور سوئي بحر جا سر؛ اصل روح جان دلم غوث اعظم ۱۲

(۱۰) سو ڪا فيض فضل سِر ايم پيچي دل؛ سندم سلسلي جو علم غوث اعظم ۱۲

کافی سر صبوحی ع ۶

کافی سر بلاولی تیمسر ۱۶

نت بالڈ نیلہ پلیندا ھی ÷ دم سا ھیا درد نہ ڈیندا ھی

لگی اگر اندر وچ جا سیا ھی ÷ دل حیثم عشق ازاریا ھی

عنھن وقت نہ صبر قراری ھی ÷ سب تن من تاب تپیندا ھی

جڈاں جانب تخلقتی چھوڑ گیم ÷ وچ درد غماں دی بوڑ گیم

بحر حیلا ھجر نھوڑ گیم ÷ ول ڈھیرا یار نہ پیندا ھی

سیج نیلہ نھیں کوئی ھاتی ھی ÷ بحر پیل گھیندا چاتی ھی

روت واندنہ موت حیاتی ھی ÷ شب روز قلوب تخڑ ھیندا ھی

وچ بدھ بلادی وات پیم ÷ سب سیج خشی آرام گیم ÷

سب سوز السنی ڈاج ڈھیم ÷ انگ ازلی سا ھ سنیدا ھی

جیب فیضل دانھ فغاں کنوں ÷ ڈوھتڑی ھر دو جھاں کنوں

بی خلاص خمر میخان کنوں ÷ پیا عشق اصل نہ منیندا ھی

کافی سر بلاولی تیمسر ۱۸

توہ وقت وصل دا آیا ھے ÷ سب صورت یار سمایا ھی

خوشبو باد بھاری آئی ھی ÷ لئی لاٹی خشی چالی ھی

هر مظهر ڏيندا گواهي آهي ÷ ول ذوق ظهور آيا آهي

ش ۲

ڪٿي آدم ۽ ادريس ڏٺم ÷ ڪٿي نوح نبي ۽ شيث ڏٺم

ڪٿي يونس ۽ جرجيس ڏٺم ÷ ڪٿي يوسف مُلڪ ڇڪايا آهي

ش ۳

ڪٿي ابراهيم خليل ڏٺم ÷ ڪٿي موسىٰ نور جليل ڏٺم

ڪٿي عيسىٰ ۽ انجيل ڏٺم ÷ ڪٿي يحيٰ آپ سڏايا آهي

ش ۴

ڪٿي شاهن شاهه رسول ڏٺم ÷ سر سرور ڪُل مقبول ڏٺم

هر شيءِ دا عين اُصول ڏٺم ÷ خود جا ماجسمي پايا آهي

ش ۵

ڪٿي آل صحاب امام ڏٺم ÷ ڪٿي بيد ڪتاب تمام ڏٺم

ڪٿي دين ڪُفر اسلام ڏٺم ÷ وچ هر شيءِ شور مچايا آهي

ش ۶

ڪٿي شاهه سپاهه امير ڏٺم ÷ ڪٿي شيخ مشائخ پير ڏٺم

ڪٿي فيض پُر فيض فقير ڏٺم ÷ ڪٿي فيضل نام ترايا آهي

کافي روپ بلاولي ع ۴۴ — دادرو

سائون مليا محب ڪمال ـ ٿيا مطلب مڙئي ٻال

۱ ميخاني وچ مست ٿيوسي ـ دستي پيتم ڪيف ڪلال

۲ قاضي مول نه درڪي ڏيوو ـ علم عقل ٿئون لنگهي ڳالهه

۳ وحدت داباب عشق پڙهايا ـ رمز اناالحق رندي چال

۴ فيضل ڪعبا يار وکايا ـ هردي هردم حج وصال ـ

کافي روپ بلاولي ع ۴۵ — دادرو

عشق جڏان ٿيا عين اظهار ـ ڀل گيا مذهب ملت يار

۱ ستگر سبق پڙهايا سائون ـ ورق وحدت والا ڪلتار

۲ منطق معني قنذ قدوري ـ عشق وکايا اور اسرار

۳ ڀل گيوسي ڪعبا قبلا ـ وچ خرابون ويکه نگار

۴ فيضل عشق اويڙو چ آگيا ـ جٿان ڪندي اور نه پار

کافي روپ بلاولي ع ۴۶ — ڪلواڙو

ڪر پرواز جيسون شهباز ـ لٿي تو ملڪ دلن جو يار

۱ هڪل هونگ ڏيئي ڏکه ڏادو ـ زوران زور گيندي تو ڳانيدو ـ

ايهي پور حري ٿئو پاٻدو - وه وا عشق عجب اسرار -

۵ منطق معني قنذ قدوري ورد وظائف دلبر دوري
عشق هٽي ٿئو دم منصوري نوران نور ٻڌي ٿي نار

۶ آصو عوار و ڪشف ڪرامت توبه تقوا زهد عبادت
برهه ايهي سڀ حدهايت نڪري ٿئو نروار

۷ فيض بحر عميق الاهي پنهنجو پاڻ ڏيئي ٿئو گواهي
گاه غلامي گاه شاهي - گاه سپه سالار

ڪافي روپ بلاولي علواڙو

وچ وحدت دي ميخانا هون - نا محرم سي بيگانا هون

۱ ڪڏان هوش ڪڏان مدهوش ڪهون - ڪڏان لهر بحر پر جوش ڪهون
ڪڏان خلوت خاص خموش ڪهون - ڪڏان محبت وچ مستانا هون

۲ ڪڏان محو نشي مخمور ڪهون - ڪڏان محنت وچ مجبور ڪهون
ڪڏان حاضر عين حضور ڪهون - ڪڏان دردين وچ ديوانا هون

۳ ڪڏان عزلت گنج عيار ڪهون - ڪڏان الفت وچ اظهار ڪهون
ڪڏان گل گلشن گلزار ڪهون - ڪڏان بلبل ٻي بوستانا هون

ت٤ کڏان موسیٰ اُتی کوهه طور کھون - کڏان وچ شجر دی نور کھون
کڏان صولی اُتی منصور کھون - کڏان پیر دی پوش بھانا ھون

ش٥ کڏان مسجد مصلیٰ منبر ھون - کڏان دیر دواری مندر ھون
کڏان صوفی مست قلندر ھون - کڏان مخزن راز خزانا ھون

ت٦ کڏان ساقی سر اسرار کھون - کڏان فیضل بے اختیار کھون
کڏان دین کفر زنار کھون - ھر جامی وچ خود جانا ھون

کافی سر بلاولی ۵۳ء کلواڑه

ھر مظھر وچ اظھار آیا - خود جانب جلوہ یار آیا -

ت١ ھر رنگ وچ سِرا آگاھی ھے - یہ بات کھڑا چاھی ھے -
خود ڏیندا آپ گواھی ھے - قر صولی اُتے ھسوار آیا -

ت٢ کڏان آدم آپ سمایا ھی - کڏان شیث نبی بن آیا ھی -
کڏان کشتی بان سڏایا ھی - کڏان طوفان گرد گبار آیا

ت٣ کڏان ابرھیم خلیل اللّٰہ - کڏان اسماعیل ذبیح اللّٰہ -
کڏان موسیٰ آتے کلیم اللّٰہ - کڏان عیسیٰ بن کلتار آیا

ت٤ کڏان احمد آپ رسول نبی - کڏان شان شھادۃ آل صبی -
کڏان کربلدی وچ راز ربی - کڏان بن بحر بازار آیا -

۵ کڏان ترڪ بهادر رومي هي - ڪڏان روس فرانس ڪجهومي هي -
ڪڏان ابجد علم نجومي هي - ڪڏان فتحپور وچ يار آيا -

۶ ڪڏان پير پيغان خود هادي هي - ڪڏان فيضل دل آبادي هي -
ڪڏان ماتم تي ڪڏان شادي هي - بن سارا اسرا اسرا آيا -

ڪافي سر بلاولي ۱۷۴ ڪلواڙو

خود هادي محض مقدس هي هر طرفين حرف ڪهو بس هي -

۱ ڪيا بات ڪهون اي ڳهات سنو - يه وعظ سچي دل سانتهه سنو
وه عشق دي خوش ڪلمات سنو - وچ وحدت ويکهو ڪيا چس هي

۲ جس پاڪ مصفا جام پيتا - بهن ڀهول دوئي کا دور ڪيا
وه محبت وچ منظور هيا - حق ڀي ڪس نا ڪس دا ڪس هي

۳ دل ڏيان رکهو اي بلوا هي - سب جزي ڪل دا جلوا هي -
اته ڪيا نا زهر نه حلوا هي - مر جانا جيتيئي جس هي -

۴ هر مظهر وچ هڪ نام ڪهون - ڪب دين ڪفر اسلام ڪهون
ڪب رهبان ليڇمن رام ڪهون - ڪب پير اکٿير تي پارس هي -

۵ ڪب شوق صنم شبروز ڪهون - ڪب درد فراق تي سوز ڪهون

ڪب قرب وصل معمور ڪهون - ڪب گل ڪب خارن ڪب خس ھي

فيضل رانز رموز سپوئي - ذات وچون گم ھويا جوئي -

اُس بن اور نہ جاني ڪوئي - وس ھوش حواس آت بيوس ھي -

ڪافي سر بلاولي ۵۸ ڪلواڙو

سر سچ حقيقي حال وچون - ھي صاف صنم سپ چال وچون

ڪڏان رومي ھي ڪڏان زنگي ھي - ڪڏان ھر رنگ دي وچ رنگي ھي

ڪڏان صلح بني ڪڏان جنگي ھي - ڪڏان خاص يگاني خيال وچون .

ڪڏان عابد زاھد زھد ڪهون - ڪڏان رند قلندر جهد ڪهون

ڪڏان بانگ الستي عهد ڪهون - ڪڏان غوث قطب ابدال وچون

ڪڏان مير امير وزير ڪهون - ڪڏان شاه گدا فقير ڪهون

ڪڏان بيد بر ھمڻ پير ڪهون - ڪڏان پياسي ڪيف ڪلال وچون

ڪڏان نبوي صحف رسول ڪهون - ڪڏان مرسل سر مقبول ڪهون

ڪڏان مشرڪ ني مجهول ڪهون - ڪڏان عالم قيل مقال وچون

ڪڏان دين ڪفر زنار ڪهون - ڪڏان نار جنان اظهار ڪهون

ڪڏان حور پري سينگار ڪهون - ڪڏان زشت نکو افعال وچون

٦ کڈان عشوي غمزي ناز کھون - کڈان گیسو زلف دراز کھون -
کڈان شائق سوز گداز کھون - کڈان جلوي پيار جمال وچون

٧ کڈان بلبل زار نزار کھون - کڈان گل ڦل باغ بهار کھون
کڈان بن بحر بازار کھون - کڈان رٽپ روہ جبال وچون

٨ کڈان حجر نبات سنگسار کھون - کڈان جن بشر جاندار کھون
کڈان ماه فلڪ سيار کھون - کڈان شمس قمر ماه سال وچون

٩ کڈان عنصر خمس جهات کھون - کڈان روح روان ڏينھن رات کھون
کڈان کثرت وچ ظلمات کھون - کڈان وحدت عين وصال وچون

١٠ کڈان علوي تي عليين کھون - کڈان سفلي تي سجين کھون -
کڈان مقيد ڪون مڪين کھون - کڈان مطلق جاه جلال وچون

١١ سڀ حيرت دي ڪلمات کھون - لکہ بات وچون هڪ بات کھون
ين پول صفاتي ذات کھون - الھو نسخا مجرب فال وچون

١٢ کيا بحر محيط بيان کھون - ھر خطري وھم زيان کھون
حق پاڪ صمد سبحان کھون - ڀلين فرق فيضل هڪ وال وچون

ڪافي سر بلاولي ٩١ — حلواڙو

اِچ عاشق عین اسودا تھی - خود سوئی سر بن اونداھی

یین تھر پولا غیر خودی دا - عبد وچوں معبود لسایا -

چو تھن ذات ظہور الایا - چولی انگ نہ موندا ھی

ہر گھڑی وچ رانجھن وسدا - تھنھن تھوں اپنا پیت نہ ڈسدا

لک چپ تھر وچ پردے ھسدا - روحی راز چیوندا ھی

عشق عجب اسرار وکیندا - ہستی ہووں گم تھر ڈیندا

سر صولی تے پھر چڑھیندا - گیت انا الحق گوندا ھی -

جو کئی جتیا عشق دا پاوے - مر تھنوں اگے مر ول جاوے

سوئی پتر میداں ملھاوے - قول الیوم نپوندا ھی -

محنت باجھوں پا جھ تھیا ھین - عسر یسرا سمجھا یا ھین

فیضل عشق بلیندا ھین - خون جگر نت کوندا ھی -

کافی روپ بلاولی ۴۴ عمر ڈادرو

سھڻل سو سی تھر سینگار + کیتس جلوا فیض فضل دا /

کیتس جلوا فیض فضل دا :

آپی احمد بن تھر آیا - برقا لبشری گل وچ پایا - ہر مظہر وچ

یول پلایا - بن تھر گونا گون ہزار - لک چپ چالی بر دی چلھا

سٹه ٢ ڪڏهن ته صوم صلات اذاني - ڪڏهن ته حج زڪات بياني - ڪڏهن ته
محبت وچ ميخاني - ڪڏهن دست تکي تلوار - ڪردا آپي ڪم قلندرا -

سٹه ٣ ڪڏهن ته مسجد مصلا منبر - ڪڏهن ته دير دوار مندر - ڪڏهن مستو مست
قلندر - ڪڏهن ته بيخودي بي اختيار - وَسل اسرار اسرار لدا

سٹه ٤ ڪڏهن ته رخ روشن مهتابي - ڪڏهن ته ناز تراز نقابي - ڪڏهن ته دل
مجروح قبابي - ڪڏهن ته گل قل گل رخسار - ڪڏهن ته بلبل عاشق گل دا

سٹه ٥ اي دل بات برهه دي بس توڻ - رندي مذهب چالي چڙهتون - پن ڪردام
دوئي داهڙتون - سنڀهم آيت اظهار - جت ڪٿ جلوا هڻ پنهلدا

سٹه ٦ فيضل آپ الينداولي - اهو چپ ڪروح لبشري چولي - سمجهي ڪر
اکيان کولي - سرسولي تي هسوار - ڪله ڪر نعرا عين انا الدا

ڪافي روپ بلاولي ۱۴۳

ڪلوا تڙو

دل تي درد ڪينم بيدار - وهوا عشق سندوا سرار

سٹه ١ آدم بهشتون پار ڪيائي - منهن دالي جو ڪيڙي ناهي -
بيخ برهه جو تخم چپائي - نالونيه ڪيئي نروار

سٹه ٢ خاص خليل آتراه اترائيي - موسى سان فرعون لترا ييي -
سر قربان ذبيح ڪرائيي - ڪشتي نوح تراشن تار -

سٽ٣ سر زڪريا جي ڪرت وڍايئي - يحيٰ کوني قتل ڪرايئي -

يوسف ملھ خريد ڇڪايئي - سر جرجيس ڏنئي سو بار

سٽ٤ ستي سي سختيون سر سرورجي - جن ملھ جنهن خادم در جي

خلق سيا تنهن گهوري گهرجي - جو خود سوئي سلر سر ار

سٽ٥ شور شهانا زور مچائي - حسن عليه السلام حسين عليه السلام شهيد ڪرائي -

نور و محض لکن جو لائي - پنهنجو عشق ڪيئي اظهار

سٽ٦ سوري سر منصور سلائيئي - شوقون ڪلتري شمس ڪلايئي

سرمد جو خود ڪند ڪپايئي - سر صوفي ڪيئي نيزي سوار

سٽ٧ اصلون آهي عشق اڀولي - سالڪ سمجھ صحي ڪر سولي

پيتڙ مر پير لنگهائي جولي - سر جو سانگ ڇڏي تقرار

سٽ٨ اندر جهمڪ جهيڙا لائي - غلبو ڪيترئي پار سمائي -

فيضل گهور حسن سان سڃ گهائي - هستي هوش گوايئي يار

ڪافي روپ بلاولي عشق شاھ ڪلواڙو

جڏان عشق اندر وچ آيو سي - سڀ هستي هوش گوايو سي -

سٽ١ سچ آکھ سڻائو يار ٿسان - هڻ ڪون ڪھائون اسم اسان

نانام رهيا نا جسم نه جان - هر پولي عشق پيا پوسي -

سٽ٢ نا ناري هون نا بادي هون - نا آبي هون نا خاڪي هون
نا عالم قدس افلاڪي هون - نا ڪجهه ڪنهن مادر جايو سي

سٽ٣ نا ترسا گبر مجوسي هون - نا عابد زاهد طوسي هون -
نا رومي هون نا روسي هون - نا پير پٽ روح پايو سي -

سٽ٤ نا هندو ٻانيئڙا واهون - نا مؤمن طالب ماواهون
نه چيني لوهه نه جاواهون - نا بلخي ويس وٽايو سي -

سٽ٥ نا عالم فاضل قاضي هون - نا شيخ مشائخ غازي هون
نا خلق نشيب فرازي هون - بن دلبر ڪجهه نه بچايو سي -

سٽ٦ نا قبر کهين وچ قبري هون - نا دوست نه کهندا ويري هون
نا ڪلر کاڪ نه ڪيري هون - خود فيضل ڪين سمايو سي -

ڪافي روپ بلاولي عه ٿلو

سڀ چالي آپ چلينديون هون + رنگ ڪنهن ڪون سيت نه ونيديون هون

سٽ١ ڪٿان اعلى اسر انسان ڪهون ÷ ڪٿان ديو پري بن جان ڪهون
ڪٿان طير وحش حيوان ڪهون - هر رنگ وچ رمز لنيديون هون

٢ ڪڏان جلوو ناز جمال ڪھون — ڪڏان جلوو غمزي راز جلال ڪھون
ڪڏان سوز گدازي حال ڪھون — ڪڏان دين ڪفر وچ اونڌي ھون

٣ ڪڏان مرسل مصطفیٰ نبي ڪھون — ڪڏان بيد ڪتاب ولي ڪھون
ڪڏان مسجد بيت ربي ڪھون — ڪڏان مندر ماڳ ٻتيندي ھون

٤ ڪڏان ملڪ فلڪ ميدان ڪھون — ڪڏان عرش فرش ايوان ڪھون
ڪڏان لوح قلم امڪان ڪھون — ڪڏان ڪرسي آپ سڏيندي ھون

٥ ڪڏان بر بحر بوستان ڪھون — ڪڏان ملڪ شھر مرجان ڪھون
ڪڏان جھنگ جبل ويران ڪھون — ڪڏان ھر دو جھان ھلنيدي ھون

٦ ڪڏان علوي عالم نور ڪھون — ڪڏان سفلي سر مستور ڪھون
ڪڏان حاضر آپ حضور ڪھون — ڪڏان غائب پول پليندي ھون

٧ ڪيا صورت سڀ جنسار ڪھون — ھر مظھر وچ اظھار ڪھون
خود سارا اسرار اسرار ڪھون — ڪڏان فيضل نام ڏھريندي ھون

ٻلاول ٢ | ڪافي سر ٻلاول نمبر ١٤٩

جانب منھنجي جي اندر ۾ لوچي لوچي لڌڙم يار ١٢
ٿل
اندر ڪعبو قبلو سارو بيت رٻ جا دل سندر ۾ يار ١٢

سٹ خوابُ خوشیون سب وهمَ وجائی سَبق سورن جو وڌُرم یار ۱۲

سٹ۳ عشق اَندرَ ۾ آڙهه بار ڀ: ڏيل ڏُکن ۾ ڏڌُرم یار ۱۲

سٹ۴ عینَ عنا هین ۾ چندبوڙيا جانُ جسم سب رَڌُرم یار ۱۲

سٹ فیضل اصلون روزازل کون بول بیرڻين سمان تَدُرم یار ۱۲

ڏاڏري | کافي سربلاولي نمبر ۱۶۱

اُونهون بحر عمیق الٰهي تنتّي اُورنه پار یا ر ۱۲

سٹ ٻي سیربیرنگ بحر حقیقي: رنگ نه کو جنسار یار ۱۲

سٹ حقیقت جلو و راز ربوبي گونا گون هزار یار ۱۲

سٹ تجلو تاب ظهور وذاتي چو طرفین چوڌار یار ۱۲

سٹ۴ کشف کرامت قدرت کاني عشق بنا سب عار یار ۱۲

سٹ فیضل فقر فنا ۾ فاني باقي سیر اسرار یار ۱۲

کلواڙ | کافي سربلاولي نمبر ۱۶۲

تین لولا النفس ڪیني دا: ڪرسمجهه صحیا سیر سینه دا ۱۲

سٹ عاشق اُولاپن ڪرپولا: وهم دوئي دا ہٹ سٹ جولا

هر رنگ دے ڪا وچ سوهیے مولا سٹ هوکا حق بینین دا ۱۲

سٹ۲ هر مظهر وچ سوئي هیکے تلڈا فرق نه کوئي لیکے هي

قولا اِهین وچ شبهه نه شکے: سٹ جهگڑا سب دینیدا ۱۲

بجا جو مقام ڇ

بی چونی وچ چون بن آیا احمد اپنا نام دھرایا
عالم سارا آپ سمایا مالک ملک مدینے دا ۱۲

جلوا عین جمال مفاخر ظاہر باطن اول آخر
ہر جا تے خود حاضر ناظر رخ مہتاب رنگینی دا ۱۲

فیصل فہم فنا وچ فانی باقی باللہ سر سبحانی
آپ عیان بحر یکدا جانی ایہو حال حزینی دا ۱۲

کافی سر بلاولی نمبر ۴۹۴ من جلد ۵۲

مست غیر گمان غرور ریدا کہہ قول سچا منصور ریدا ۱۲

کون سمیع بصیر ہے تیڈا کون حکیم خبیر ہے تیڈا
کون علیم نصیر ہے تیڈا سمجھ سخن من نور ریدا ۱۲

نا کوئی ملک مکان ہے تیڈا نا کوئی نام نشان ہے تیڈا
نا کوئی قول بیان ہے تیڈا پی کر جام طہور ریدا ۱۲

نا کوئی غیر گدائی تیکوں نا کوئی فرق جدائی تیکوں
سارا سر خدائی تیکوں پا کر حال حضور ریدا ۱۲

اصلوں ہاویں مرغ ہوائی علوی عالم سیر سدائی
پنجری وچ جیوں قاتین جائی پئی سٹ قید کلور ریدا ۱۲

ش ٥

فيضل تِلدا فرق نہ جاڻي آئي اپنا آپ سڃاڻي

هر دم حال حلاجي ماڻي محبت وچ منظور ريدا

ڪافي سُر بلاولي نمبر ٤٨

آهين ڪير گهرين تو ڪلهنڪي + ويهي من ۾ ڪر ويچار +

ش ١

جنهن لئي نيرو ويس وتين تون + سو هجبل ۾ پيهي ڳولين تون +

+ سو خود آهين تون تڪرار +

ش ٢

پاڻ چيندي ترس پار پيندءِ ۾ + سير سڃوتي ملڪ صدر ۾ +

گول نہ پاڻو ٻي ڪهن پار +

ش ٣

موگا ڇولو مان وڃائين + شاهن شاهي شان لهائين +

ننگون نڪري تي ٿُرواد ؛

ش ٤

قول ڪَرَمنا بُدّءِ لوتا + نحن اقرب واعظ وڪوتا ؛

وَاَنا سِرَہ گل گفتار ؛

ش ٥

حال حقيقي سمجهويدا + پين دو قاتري تي خود پيدا

لون آن سار وسر اسرار ؛

ش ٦

فيضل پنهنجو پاڻ چوي تو + ... لبو لات لنوي تو

عشق عقل جو نيو اختيار:

ڪافي سر بلاولي عليه

نام ايهو تي ننگ نسوره + نانگا جن لون جي ننگ نام

سله شيخ مشائخ پير سڏائڻ + قدرت ڪاني لوڪ مڃائڻ +
رليب رياسپ محض حرام +

سله ٢ عاضو ڪونه وتسبيح طاعت + ورد وظائف زهد عبادت +
بره بنا سڀ خواهش خام +

سله ٣ جي لون چاهين حال هدايت + راز رباني وصل ولايت +
طلب تنهنجي سڀ تيء قتلام +

سله ٤ عشق اصل بيو ڪونه ڪي لوق + ماسوالله سڀ لول ٻچي لوق +
عاشق ڪي ڏيئي تاب تمام +

سله ٥ عو شاقن جو سر سدائي + صوريا تي هسوار فدائي +
محو محبت رهن مدام +

سله ٦ فيضل صوفي فهم فنائي + ظاهر باطن صاف صفائي +
باقي بالله يار دوام +

ڪافي سر بلاول نمبر ۲۴ ٽار

اسرار صنم اظهار ٿيا: هر مظهر باغ بهار ٿيا ||

ڪڏان ملڪ فلڪ حيوان ٿيون: ڪڏان بحر جبل بيابان ٿيون ||

ڪڏان اعلیٰ سر انسان ٿيون: خود جانب جنس سب سار ٿيا ||

ڪڏان طالب تي مطلوب ٿيون: ڪڏان غالب تي مغلوب ٿيون ||

ڪڏان راغب تي مرغوب ٿيون: ڪڏان گل گلشن گلزار ٿيا ||

ڪڏان ملڪ حسن دي مير ٿيون: ڪڏان پيچ زلف زنجير ٿيون ||

ڪڏان مفتون قيد اسير ٿيون: ڪڏان خوش خو گل گفتار ٿيا ||

ڪڏان چاهه زنخ زندان ٿيون: ڪڏان ابرو سيف عمان ٿيون ||

ڪڏان مژگان تير سنان ٿيون: ڪڏان عاشق دل افگار ٿيا ||

ڪڏان فتح پر روح پير ٿيون: ڪڏان فيض پر فيض فقير ٿيون ||

ڪڏان خاص خليل خبير ٿيون: ڪڏان عام عجب بسيار ٿيا ||

ڪڏان فيصل فرض فنا وچ ٿيون: ڪڏان باقي بحر بقا وچ ٿيون ||

ڪڏان عارف عين لقا وچ ٿيون: سچ صادق صاف ستار ٿيا ||

کافي سر بلاولي ۷۱ عـ۲۳ـه علواڑو

خود کنن خوني سہائي هون :: نا باب نہ مادر جائي هون :

سا نا مجهم کوئي ملک مکان سيڙا :: نا مجهم کوئي نام نشان سيڙا

نا مجهم کوئي باب بيان سيڙا :: وهم عالي عشق اٺائي هون :

سا جڏان تخت هزاراچوڑيوسي :: روپوش نہ نگينا جوڑيوسي :

قبر اُس وچ خيان کوڑيوسي :: بن چاکر چاکر سڏائي هون :

سا سب ماهُو آدم جاياهي :: کہ آدم کيڏون آياهي :

رنگ رازمن الروحي لاياهي :: خود برقا بشري پائي هون :

سا کڏان هستي پول پلاوندي هون :: کڏان مستي دي وچ آوندي هون

کڏان خاص خودي کون کاوندي هون :: هر رنگ وچ راز جيائي هون

سا کڏان پوش فقيري پاوندي هون :: کڏان شاهي شور مچاوندي هون

کڏان فيضل صاف سڏاوندي هون :: سب صورت آپ سمائي هون :

کافي سر بلاولي ۷۲ عـ۲۴ـه

ميڏا دلبر تي دلدار بہ تون + ميڏا ساقي سر اسرار بہ تون ١٢

ميڏا سرو و سرو روان بہ تون + ميڏا روح جسم دل جان بہ تون

میڈا دین دھرم ایمان بہ تون + میڈا گل قل باغ بھار بہ تون ۱۲

مٹہ ۲ میڈا سوجھ سمیع بصیر بہ تون + میڈا علم علیم نصیر بہ تون

میڈا خاص خلیل خبیر بہ تون + میڈا نور نظر سینسار بہ تون ۱۲

مٹہ ۳ میڈا قرب جمال خیال بہ تون + میڈا بُعد فراق وصال بہ تون

میڈا شوق شہودی حال بہ تون + میڈا ھادی حسن بزار بہ تون ۱۲

مٹہ ۴ میڈا جوھر عرض جھان بہ تون + میڈا مظھر کون مکان بہ تون

میڈا درد ملم درمان بہ تون + میڈا واھب یار ستار بہ تون ۱۲

مٹہ ۵ میڈا فیض نام نظام بہ تون + میڈا قائل قول کلام بہ تون

میڈا ذکر فکر الھام بہ تون + میڈا مخزن راز خمار بہ تون ۱۲

کافی سر بلاولی ۲۴

تیکون جان صنم جانان کھون + ھر مظھر عین عیان کھون ۱۲

مٹہ کتھان ساجد تے مسجود کھون + کتھان ماجد تے موجود کھون

کتھان عابد تے معبود کھون + کتھان عرش فرش ایوان کھون ۱۲

مٹہ کتھان خالق تے مخلوق کھون + کتھان رازق تے مرزوق کھون

کتھان عاشق تے معشوق کھون + کتھان ملک فلک میزان کھون ۱۲

بحزان صابر تے مصبور بھوں + بحزان شاکر تے مشکور بھوں

بحزان ناظر تے منظور بھوں + بحزان تن من روح روان بھوں ۱۲

بحزان جوڑ جماد نبات بھوں + بحزان آدم حیوانات بھوں

بحزان ظاهر ذات صفات بھوں + بحزان اصناف محمد سبحان بھوں ۱۲

بحزان روشن رخ مهتاب بھوں + بحزان رونق ناز نقاب بھوں

بحزان محزون قلب کباب بھوں + بحزان فیضل من مستان بھوں ۱۲

کافی سر بلاولي ۲۰

هلچل گرم حُسن بازار ۽ سر ڏي سر جو ونڄ واپار

جنکي حُبّ حقيقي مستي ۽ سو دوسي کن دست بدستي

سٽڙ ياولي وسيل قرار ۽

عشق اصل کان سرجي بازي ۽ مرجا کيڏن کيڏ غازي

جنجو سٽ بنيزي هشوار ۽

محب مدامي سور گولي ۽ سرجي وائي سٽ ٻولي

پيا ٿا ٿيئي کانهي دربار ۽

دم دم سما هر صنم تاکھور ۽ مرد ڏين تا سر اٿوري

ستو قول جا خود جا اختيار ۽

سٽ ۵

فوج حسن جي زابر زنگي ÷ جو ڳند جلوا جوڙي جنگي

ٽلي ٽيٽر ڇنڻ ٺڪر ا ر ÷ ÷

سٽ ۶

فيضل عين عنا هو يار ري ÷ ٽپڇعن عاشق روز ويچاري

صدقو ساهه نچري سڪو يار ÷ ١٢

عافي سر بلاول ليا نمر

حقيقت جلوو سر سبحان ÷ ظاهر باطن عين عيان

سٽ ۱

ڪاهي صحف نبي پيسر مرسل ÷ ڪاهي بيد برهمن جا ثل

ڪاهي دين ڪفر ايمان ÷

سٽ ۲

ڪاهي مسجد مصلو منبر ÷ ڪاهي دير دوار و مندر

ڪاهي پير ولي رهبان ÷

سٽ ۳

ڪاهي زهد عبادت عامل ÷ ڪاهي محو محبت ڪامل

ڪاهي غفلت ۾ غلطان ÷

سٽ ۴

ڪاهي مير وزير آقا بر ÷ ڪاهي شاهه سپاهه گداگر

ڪاهي مفتون سرگردان ÷

سٽ ۵

ڪاهي گل ڦل باغ بهاري ÷ ڪاهي باد خزان ڦماري

ڪاهي بلبل مست مستان ÷

سٽ ۶

ڪاهي علوي ملاء ملائڪ ÷ ڪاهي سفلي خلق خلائق ÷ ڪاهي نور ڪهي نيران ÷

سٽ ۷

فيضل صاف صفا حق سارو ÷ هر مظهر ۾ نينهن نظارو ÷ ظاهر ٿي حجاب بيان

تمت

ڪافي سر ڀيروي ع ١ ڏيڍي

سڄڻ مون کنئي سور سمر وڃي جيئن ڀيئي مر - آهي ايهو سڄو رهت رندن جو رو

ست ١ اچ ڪٽي پيو اچ مر - اچ منجهون آئي اوچر - پسڻ دلبر -

ست ٢ رات ڏيهاڙي رهه رنج ۾ - حيرت ۾ پيو هيڪر - ڪول نظر -

ست ٣ ڪات ڪلالن هٿ ۾ - مٿي ڏاپوءِ مٿو ليا مشر - سڄڻ ڏي سر

ست ٤ فرق نه فيضل ترجو - پاڻ پڙين پيغمبر - قسم پيروبر -

ڪافي روپ ڀيروي ع ٢ ڏيڍي

سور سيئي سهندس + ڪين چوندس - گجهون گالهيون لنهجي پرين

ست ١ تکه صبر ناهي ڪاگهڙي - هڪدم هتي نار هندس - لوچي لهندس - گجهون

ست ٢ مچ ٻري لوُن من ۾ - جوش اندر ۾ جهلندس - سو نه سلندس -

ست ٣ رت روئڻ مون پيش پيو - آب اکن مون وسنديس - وڃي پسنديس

ست ٤ فيضل سڄڻ مون سو جهرو - پرين پارس سا گسنديس ملي هسنديس

ڪافي روپ ڀيروي ع ٣ داڏرو

پوندم شل باجهه برو ڪي - هوت ڏيندم اڄ هٿ ميان

ست ١ رهنديس ڪين لنيور ۾ - محب ڏيئي وئيم مٿ ميان

س٢ جالنيد سيرقہ جبل ء - او - رندن لئي روليءِ مرت ميان

س٣ ڏونگر جي تہ ڏجهن ء او - پاڻ رهائينڊم پيٽ ميان

س٤ رات ڏينهان ٿئي ٿم روح ء - او - محب سندي محبت ميان

س٥ فيضل هوت حبيب سيان - او - حُجن نہ ڪائي حاجت ميان -

ڪافي روپ پيروي ع٤ ڪلواڙو

دل وچ گهت گيا دام - ٿهري قيد زلف دي - ظلمي پيچ زلف دي

س١ جاڪون جيسان گولي ٿيان - وٽ ون دي مين پيرين پئوسان

او روروڙيسان سلام - ٿهري قيد زلف دي -

س٢ نازڪ لوڪان ڏيون چوڪان - دلڙي تني لون ڪرگيان روڪان

او ڪش گيا آرام - ٿهري قيد زلف دي -

س٣ دردلبر دي پالڻي پيرسان - هرهڪ لون آنري ڪرمسان

او مان ملي پيغام - ٿهري قيد زلف دي -

س٤ فيضل آزيان آهون ڪرليسان - پيرپمغان لون سجدا ڏيسان

او عشق ڏتم الهام - ظلمي پيچ زلف دي -

ڪافي سر پيروي - ع٧٥ ڪلواڙو

عشق اصل بدنام ستیندا وچ کفر دی

۱۔ قیام قبر دی خبر نہ کائی دم دم دی وچ مرگ سدائی۔
او خوشیاں عیش حرام۔ ستیندا وچ کفر دی۔

۲۔ سر عو شاقاں سخت ملامت۔ رحمت لعنت ہر حکایت
او مشغل سجھے امام۔ ستیندا وچ کفر دی۔

۳۔ عشق جنہاں آ تراہ بلیندا۔ شرم بعیتر سب ترن ترتیندا
او ہوندا آپ امام۔ ستیندا وچ کفر دی۔

۴۔ راہ وچوں گمراہ کریندا۔ دم انا الحق زور مریندا
او مستی وچ مدام۔ ستیندا وچ کفر دی

۵۔ فیضل جنہیں کوں جیوے وچ جھیڑا۔ سر تھیندی عشق اوڑا
او کیا جانن بی عام۔ ستیندا وچ کفر دی

کافی سر پیروی ۷۶ کلواڑو

عشق اصل پیشرا امام راہ خفی داہے خود رہبر۔

۱۔ جن کنوں اگ لنترم لاواں۔ برھ بنا کولے اور نہ پاواں
آدم جنہیں دا نام۔ بیبی حوا ہے کنہندی دختر

۳۲ وهه واسرا اسرار عجائب - رمز ربوبي ظاهر غائب -
سارا ملڪ مقام - هر رنگ وچ هڪ نور مُنَوّر -

۳۳ برقا لبشري پاڪر آيا - احدون آپي عبد سڏايا -
عالم عام تمام - مستغرق وچ ميم سراسر -

۳۴ حال پراوڻ سور وهاوڻ - محبت دا اسرار مينهن وساوڻ
او پير مغان ڏم ڏام - آپ پلينڊا پيالي پير پير

۳۵ مشڪل معني اسخت سڃاپڻ - جلوه نما وچ هر شي وڻ ٽڻ
او فيضل ڪون غلام - آپ الينڊا هي سر اڪبر

ڪافي روپ پيروي عشق ڪلواڙو

گهير گهتيان سٽ عشق گهمايم - چو طرفين چوڏار -

۱ نازغمازين سخت ستايم - جوش خروشين جيءَ جلايم
سر تي حول حشر دا آيم - وسر گيم ڪم ڪار -

۲ ڪوجهي ڪملي باندي بردي - جيهي تيهي تيلڙي دردي -
اولي گهولي ڪيچ شهر دي - او برهه ڪيتم بيدار -

۳ ڪون يا نيڻ مين ڪون يا روچل - قصد قلم دي پيتم ناهل -

رمز حقیقی سمجھیں لعل - آپنی پریم پکار

۵ دم دم وتڑپیر ہر ہر سرائت - عرب عجم سب ملک ولایت -
عرش فرش وچ ہوئی حکایت - جا اب حلوپیار

۶ فیضل عون ربوبی رایا - چم اکیں سر عاشق چایا
آپ انالحق عشق الایا - وحدت وچ اظہار

کافی سر پیروی ۱ ڈیڈی

دلڑی دیر مغان ڈٹھ جاتی ہے - جتاں جا رِند سمجھ صفاتی ہے

۱ دلدا میلا روز ازل سی - اول ہویا نا اج کلھ سی
کُن فیکون نا یار اول سی - اُس آپے ای لون لاتی ہے

۲ پینیہ مرینداں زوری لغہرا - بحر برہ وچ ترٹ اویار ا
عشق دکایا ای سر سارا - ھر ٹھار شب رات براتی ہے -

۳ عشق وہا وٹ ڈکڑی پاوٹ - بار برہ دا سرتی چاوٹ
گیت انالحق دم دم گاوٹ - وہ جھاتی دی وچ جھاتی ہے -

۴ عشق جتّا لی لعل لکایا - ھوش عقل اُت سب ہٹ جایا
وچ وجود شہود سمایا - خود نور تجلّا ذاتی ہے -

۵ جس وحدت دا پیالا پیتا - مرن کنوں اگے مر ول جیتا -
فیضل ذات ظهور اکیتا - وچ هر دو جهان حیاتی هی -

کافی روپ پیروی ۹ بحر ...

هیر تے آ دلگیر رانجهن روشیدی کی گل لاۓ -
روشیدی کی گل لاۓ - او نیں کیوں واجهاۓ -

۱ هوۓ ویچارے دردن ماری - سو ر وچ ایم سماۓ
محب ملن جی اگن تلن جی - باجهاں جی بحر کاۓ

۲ اندر بهر آتش بر سن - ڈي چا درد دواۓ
نا ه دوا ۓ تورے جاۓ - لعلن لیتر و پاۓ

۳ سمهن گهن تکین مسباۓ - درپ ڈیسی ویم داۓ
چنگ چوالی لعلن لاتی - پیرم محو نہ سماۓ

۴ فیضل چا کن قت فراقن - کیس کهیو ویلاۓ
سیتی اندر سیف صنوبر - گهوت هنی ویم گهاۓ

کافی روپ پیروی ۱۰ ...

هر شد میر سنم سیر لنسنگ نیه نظارو - لنسنگ نیه نظارو ته پرین پا پسارو

سر ۱۸۱

۱. فتحپور منهنجون سوير وتم ورتم وادارو - ياري ڀانئي منهنجون ساه ڪيم عشق اُتارو

۲. عشق اُڪير ڪئي ويو هيم نيه نڪارو - انهي ڪڍي منهنجون بحر تن تار اويارو -

۳. سمجھ سوير ڪرڻ ڏيئي الئي وقت موچارو - دم دم چاڙهي پنهنجو پاڻ سالڪ سمجهه اشارو

۴. ناهي فقير بولي شير - فيض ڪيو ويچارو - پچي ٻول اکيون کول - انا الحق هڻ نعارو

ڪافي روپ پيروي ع ۱۸۱ (تن تار جهمت)

موڙڪي ماروئڙن جا - ساڙي سوز ڇتا سڙ سڪيون سدا انڊر ڏيکيم ڪين لکاءُ

۱. ايئن آن نه هيم - قسمت قيد ڪيم - سر سڪيون سانگين ڪاٽم - روز روئين روز لکاءُ

۲. ڪاڄا هيس ڪيتي - قسمت آندم هتي هي ڪي هن هجر جي پيئڙم سڌ نه ڪاءُ

۳. ڪنڊون عمر ڪاٽا - ڏوڙن مت نه جاتا - پايا مکڙا ماڪي - ليڪين پار ڪاءُ

۴. تنهنجا هنڌ پلنگ - عمر پايان ڏنگ - لولون مارن مونڌي فيض ڏاج ڪياءُ

ڪافي روپ پيروي ع ۱۸۲ (تن تار نا ڏيکهينا)

ڪنديس روج زاري مالڪ ڇالي - ورن مان مٽي ڏي واڳان ورائي -

۱. ستيس سنهي نند نا ڪوڙي - اُٿ سُتل اکيون کي ڏله ڏاڙي گهوڙي -

ڪتي ڏير مٽي ڇاور ويا ويڙي - هٿي رات ها جو پنهل ويا ڀنڀائي -

۲. الي جان انسر ڪي سڀجون نسيا ريد - هنڻ پنهل جا هيجون لکايم

ليسي سيج حالي اُني اُسار ۾ - ويتر وڌم جي ڏکن ڏکائي -

سڻه کيچ وچن ٽاچي جڏهن لي تياري - واري وسائي نه کيم آه زاري

تڏهن پيش پيٽ ۾ مونجهه مُنجهاري - الهي سور ساٽ ۾ تن من تپائي -

سڻه ڏيان ڏوه کهڙو پنهنجي ڏيرن کي - کيم کيس قسمت اصلون ايرادي

ويهي سور گهرهيان کنهن سان اندر جي - روئي رت رڙن تي لهي کياها هائي

سڻه ڏيندس تيئر ڦند کي فيضل سچ دوباري - لترنديس لکن ساسا جهن سواري

کندم ور ورا کو پالوڙ پياري - الانگها سيئي نيندم لنگهائي -

کافي سر پيروي ٤٣ (تن تار ١٠)

محب مُٺي کي ڏئي ڏيکاري زلف جو ٽريندو ويو -

دل ڦسائي کنهن فڪل سان جيءُ وکوڙيندو ويو -

سڻه تاب مٺي کي ڏئي تمامي - صيد ابرن جي کيو - برحدي ابويس نمائي پان ڊوڙيندو ويو

سڻه تير نوکن جو چتائي جي جگر ۾ جهڙيو - هاءِ هائي کيئن کيائون سو لوڙيندو ويو

سڻه جبل جالن ٽرٽ زلف کوه کاهني جي پٽن ييو - ليڄ شرم ننگ نام سو سڀئي تول توڙيندو ويو

سڻه وهم فيضل سچ سب وڃايم - عشق اظهاري تنهو

فانا دلبر رانز قلبي - سر اُکوڙيندو ويو

ڪافي سر ليلا چنيسر وائي ١٤ — ڏاڏرو

چوٽا سور ساڙيو - مُنهنجي ڪي اُجاڙيو - ڏيئي ساه ساعت - ويٺي دم اُماڙيو

١- نه مرنا جيئان ٿي ويٺي وِهه پيئان ٿي - ڪري مهر مٺي جي لِڪن کي لتاڙيو

٢- سر ٿيون چوسٽايو - تنهن کي تپايو - اڳي عشق مٺي جي - اندر قلب ڪاڙهيو -

٣- ٿيهي کي ٿڙن مر - رسيم رٽ بڙن مر - ڏيئي دست دلبر - ڇڪي چوٽ چاڙهيو

٤- اچو يار اوري - نيڻ انوي جوڙي - ڪيئي ٻانهن ڪوڙي - پنهنجا دست ناڙيو -

٥- فيضل دل فراقن ڪيم چور چاڪن - اچي هوت هاڻي - پنهنجا قول پاڙيو

ڪافي سر سهڻي وائي ١٥ — ڏيڍي

جهل نه منهنجي ماڌر ڪر نه قهر ڪيم اچي عشق آزاري الا

١- لوڪ لاڳا پاٺوڙي - سانگو سر جو لاٿم - آس اُميدان ڇڏي هار ڪن جو پاٿم -

جوش جلايو جگر ڪر نه قهر ڪيم اچي عشق آزاري

٢- تاب حسن جو ڏسي ٿيڙس چور چري - لوڪ لنيٺن جي ويم

جي ٿيا جگر م گهري - او - درد ڇڏايم محشر ڪر نه قهر

٣- ونگ زلف جو ونجهي قيل ڪري ويم ادلون - جلن ڪا من جوش مون

پلئي اچي پيم ادلون - او - ڏيئي ويم سور سمر محمد فقير

۱۱۷

سٽ ۶ بار ٻره جو سرتيون آيم سرلڪ ٻاري - وهم وڃائي فيضل سائين نيه نجيم نروا

او پيس وجهي منجهه پڙر - ڪر نه ڦهر - ڪيم اڇي عشق آزري وو

ڪافي سر پيروي ۱۶ ڊيڊي

دلڙي لٿي ويم ٻنهل - انگ ازل - لکيو هم لوح قلم ڪون دو

سٽ ۱ دست ٻنوران ڏوڪي ٿيس ٻر ٻيواهي - سور ٿيتي ڪي سرٿيون

دم نه ڏين تا سا هي - او - بارڻ هيم ٻاروچل انگ ازل -

سٽ ۲ جا ڪون جينديس جيجل دم نه گهنديس ڙيادلون - ڏسي لکن جون

لوهي منهن نه مٽينديس ڙي ادلون - او - ڇوت چڙهي ڪنديس هڪل انگ ازل

سٽ ۳ چيرجو هيون چريون پيرپٿون ڪيم ادلون - جاءِ نه جالي ڪنهن جي

وچ ۾ اُتي پيم ادلون - او - عشق وڃايم اٺهل - انگ ازل -

سٽ ۴ لڄم لڳن ڪون اڙهي مفت مرن ڪي ڏينديس - وندروٽن مڙهي ڪاهي

وچي هيڪاندي مٿينديس - او - ڪيچ ڪنديس وڃي منزل انگ ازل

سٽ ۵ صبر وڃايم سرتيون پلڪ پلڪ جي پورڻ - تن من تايم سارو

گهاءِ اندر جي گهورن - او - نيه نهوڙيم فيضل - انگ ازل

ڪافي روپ پيروي ۱۷ ڊيڊي

ملان وچيني ٻچڙي ڏار قطار، اُٿي ٿي جاڳ تنتي ڪر تياري

١ ڪاهه نه پهچين وچي ٻچيچ ڪي ڙي ادي - رات اڳيون اٿي انڌاري -

٢ ويهه نه ويلهو ڪڍهن وليسلي ڙي ادي - وات لنيندءِ لوواري -

٣ رولون روز وو رندن لئي ڙي ادي - اندر ڪريون اوساري

٤ وندر جي نه وڃن مرڙي ادي - ڪاله لنگهي ويا قطاري

٥ فيضل هوت وو بلوچ ڪان ڙي ادي - ڪي سر صدقي سوباري -

ڪافي سر پيروي عدد ١٨ ڏيڏي

ڪر جيلو اڄ هاڻ هي هلڻ جو - ويله نه وڃ لئي وچاري -

١ سندو سا هو بڌ سورن جو ڙي ادي - بر ٻجهيچ تو باري -

٢ ڏکيا ڏاڍا وو ڏونگر جا ڙي ادي - سا جهر ڪريون سواري -

٣ لعل لتاڙيون وچ آوچ سان ڙي ادي - انهي ٻئي نا آزاري -

٤ موٽڻ ما ههڙو وو پوءِ لئي ڙي ادي - هر نه تنين نا مياري -

٥ فيضل پنهنجو پاڻ مڙي ادي - دم دم سان رکه هشياري -

ڪافي روپ پيروي عدد ١٩ ڏاڏرو

سچڻ سور تنهنجي ٻچيم دل ديواني - وندر جا وڃن ٻر وٽان تي مستاني -

۱ اندر ۾ آرا بيون ڏنم عشق لائي - جسم جان ساري ويڙم تاب تائي -

سهان ٿي نه ساعت ~~سهائي نه ساعت~~ وٺي وار جاني -

۲ اور اتو اندر ۾ اپيون روز او رهان - سڄي سدا دم دم ٿيون گهور گهوريان

ڄڻ جي نه سوس ~~ڄڻ جي نه سوس~~ ٿيا سڀ قرباني -

۳ روئي رت رندن لئي گوڙها روز ڳاڙهيان - خوشيون خواب فرحت

سمجهه سيج سازيان - وڃائي نه تحاشي - ٿيم زهر ماني -

۴ سندر سينڌ سر مون نيم نيه زوري - پيم پيش پلپل جهمڪ جوش جهوري

پيري ڳات هر هر ~~پيري ڳات هر هر~~ نهاريا نهاني -

۵ ٺهنجي نيه نازن ويڙم گهوٽ گهائي - ٿيم بره بيوس واهون سڀ وڃائي

چلي تو نه چارو ~~چلي تو نه چارو~~ - لکم قلم ٿاني -

۶ پون پور دل ۾ ٿيون گهور دم دم - عقل هوش هستي لٽوڙي نيم غم

ڏيئي تاب فيضل ~~ڏيئي تاب سهڻل~~ ٿيم فخر خاني

ٿاڻي روپ سيروي ۹۹ ڏاڏرو

اناڻي وڃائي انا چيتو ما لهه - سوئي پاڻ سونهون -

~~سوئي پاڻ سونهون~~ - جهين جي سنڌ سهڪ

١. اناالحق انداليئ بئي حرف هڪڙي - خودي خدا سنئون ڪيئن نڪري -
الهي درد داروُن ~~الهي درد داروُن~~ - فنا تي هئڻ ٿئي ″ -

٢. صيقل جي سگهن سان ڪري صاف سينو - نهار ج اندر ۾ ڪيڏي غير ڪينو -
بيالئ نه ڪائي ~~بيالئ نه ڪائي~~ - هوئي پرين هئي ″ -

٣. چتائي چمن ۾ پسج پاڻ هر گل - ڏسي رنگ رنگينا ڪڏهن ڪين ڀُل -
فڪر سان نهاري ~~فڪر سان نهاري~~ - سخن سمجهه سالڪ ″ -

٤. قفس ڪي ڪيچ ڪر ڇڪڻ ڇوڙ فاني - ڇوڙ تو چوائي پنهنجو پاڻ جاني -
جڏهن پاڻ لي لوڻ ~~جڏهن پاڻ لي لوڻ~~ - پنهنجو پاڻ مالڪ ″ -

٥. پڙهڻ علم ايهو جڳائي ضروري - ڏسڻ نامناسب فضل سمجهه سوري
ڪنهن ڪين ڪڻ ۾ پڙ روجهه نه ڪا پڪ - ″ -

ڪافي روپ پيروي ٩١ (تين تار - ناڊيگهينا)

جي مون سليان سور - پلپل سنئن پور - لڳي آگ اين ۾ جبل ٿين چور

١. جيڪا آگ اندر ۾ - لاٿيم سڀ صدر ۾ - تنهنجي تاب
تکي جي ~~تنهنجي تاب تکي جي~~ - ڪنهن کي ڪل نه مور -

٢. سيني منجهه ڪناري - لڳي جانب جاري - ناوڪ نوڪ نيڻن جي
ڪيم ڪيس ڪلور +

٣ نوري زلفن زاهر - وڏم ونگ ڪاهر - ياري ٻاهه ٻيٽم - ڳهائيم حسن ڳهوڙا

٤ نيڻن نيڻن نازن ڪاڙهي - سينو وڌم ساڙي - ڪنهن سان حال ونڃايان

ٻيٽي ڦٽ صدوري ٥ فيض علي ڦاٿو نه ٻاهر - ذرو ڪرينه ظاهر -

ڪوڙ ڪري اندر ڪامي - حاضر ٿيو حضور -

ڪافي سر سپيروي ٩٢ (من تار ناڏ ڳهيا)

سر تيون حسن حملي - بيخود ڪيم ٻن ٿو - تن لئي جڳ جهلي لو -

١ ساڙي ساه وڌو جن ٢ ساعت ڪانه سري ٿي - دلبر وڌم نه پري ٿي

تنهنجي تاب تپائي - چوري ڪيم چاڪن ٣ تنهنجي تيراڪن جي -

سينو ڪيم سيهڙي - ڪوڙي ڪرڻ نه جاڻي - نينهن ناوڪ نيڻن -

٣ گهڙي گهٽ نه گهاريان - روئيون روز نهاريان - پلئي پاين پسائيڪر

گلين وس وس گوڙهن ٤ ڪولي اندر ڪنهن سان - ويهي سور

وراهيان - هر ڪو سڪن پائي - ڪاڻي سنگت سور ۽ هرڪو

پائي سڪ ٥ فيض علي ايئن اچائين - چوٿو جيئن ڪيائين

پائي اندر جهالي - هي ٿي سان حبيبن - ١٠١ -

ڪافي روپ سپيروي ٩٣

بحر آدا

عمر ادا جيڏ سبري ستمگري جو تو مان کي سخت ستائين ميان ۱۲

۱ پيتي پيالو زهر جو پلو ووڙ ميان وينديس سانئي مهر پوندين نري ۱۲

۲ سارئيم سوز بيرهين جي پلو ووڙ ميان چاڪ حڪيم جي ري وينديس وري ۱۲

۳ وينديس ملڪ ملير ڏي پلو ووڙ ميان ٻن ٿڦڻي ڏور ڏري زيور زري ۱۲

۴ لوڙي لالي تهن ڏيه جي پلو ووڙ ميان چارهي ڪاٿيندس ڪري ڦوڳڻ ڦري ۱۲

۵ فيضل سوز فراق جي پلو ووڙ ميان جان جسم ۾ ڏم تري ويس ٻري ۱۲

ڪافي سر پيروي ۹۴

ڀتري تن جي خبر ٿي پيئي پيچن مان سا قرب ڪيا ٿي ادين ۱۲

۱ روهه رليا تي راه ۾ پلو ووڙ ميان وريا ته ڪيا لوڪن ڪوڙ مهر نظر ۱۲

۲ ڪاهي آيا ڪارڻي پلو ووڙ ميان پيهي پا اندر مٽي جي گهر ۱۲

۳ عطر ڪستوري ڪهڪار ٿو پلو ووڙ ميان سارو صحن شهر ٻن ٻحر ۱۲

۴ گل ڦل باغ بهار ٿيس پلو ووڙ ميان وسريم سور سفر ڏڪر ڏونگر ۱۲

۵ ڀتري ڳالهه گهڻي جي پلو ووڙ ميان ڪيون ڪيا مون هر هر نه ٿيا ڪو سر ۱۲

۶ فيضل عشق عجيب جي پلو ووڙ ميان سارئيم غير صدر پيس ٻئي ر ۱۲

ڪافي سر پيروي ۹۵

اکين ڙانگوا ٿر پيون پٽر آهه اليا چال تنهن جيا ادين ۱۲

۱ جيت وڃي انهي آئيون پلو ووڙ ميان ٽڻي تتي پيون هر هر رچ نه صبر ۱۲

ست ١ مُٺڙن نه منٺڙ لوڻ ڪين ڪچي پلوءِ ميان ... چوري ڏين چڪر اڙڻ اپر ١٢

ست ٢ جهنپٽ انکيون پاڻ ۾ پلوءِ ميان ... ورتيون اچڻ وڪر سور سڄر ١٢

ست ٣ دل ويچاري درد ۾ پلوءِ ميان ... ڪجهه ڪيئي منجهه تن تي ظلم قهر ١٢

ست ٥ نيڻ نينهن ورلاڻيو پلوءِ ميان ... سٽڙي پچي سيڪ ۾ مرد دل بير ١٢

ست ٦ فيضل جنهن آڪيو ڪي پلوءِ ميان ... آڻي ڏيڻ ٿيون خبر حسن حشر ١٢

ڪافي سر سيروي ٩٦

جتي هي موج مستي سندم سر الٰهي ... عقل هوش هستي ڪم رمز راهي ١٢

ست ١ لڳي واءِ وحدت ويو نير غفلت ... هيو نينهن نعره شغل شور شاهي ١٢

ست ٢ جبل روح ڏونگر قلعو ڪوٽ خيبر ... هڻي عشق حيدر ڪيا سڀ تباهي ١٢

ست ٣ صفا در صفائي فنا ۾ بقائي ... رهي ڪا نه ڪا شيئي سوا يار ماهي ١٢

ست ٤ بره جي بحر ۾ ٻوڙي نير ڪو نه ڪو آهي ... نه ملاح معبر نه واهڙ نه واهي ١٢

ست ٥ انهين ڪين ڪن جو سماتن سمو منجهون مام موتو لڌي جن اڳاهي ١٢

ست ٦ اصل عشق فيضل قتل ڪو سا ڪربلا ڪناجي اڳي ڪلهه پهچو تن ڳواهي ١٢

ڪافي سر سيروي ٩٧

عجب راز وٺو لاڻ نه ڪنهن ڏي ڏناڻو ... نواسا نبي جا ڪربلا ۾ ڪناڻو ١٢

ست ١ شهزادا بيبي جا سيئي ڳل سڳورا ... وڃي پنهن پڙ ۾ تڙ تي پيناڻو ١٢

عنبا

٢ غنچا جو نه گوشا پٽي گل شگوفا ساري باغ حسنين جو تي لٽيا ئو ١٢

٣ ذڃي ذوهه جهنگ قضا جم ڇيا سي راضي ٿي رضا تي بلا سِر سهنائون ١٢

٤ ريهي سور سختيون سنگ نازي جوں اصل راز رحمت محبت جون منائو ١٢

فيصل ڇير جو امر هو الهي ڪليون سر صنم کي ڏيئي گو ڪٽيائون ١٢

ڪافي سر سيروي ع ٦٩

پيتو جهين آب حيات ٿ مرن ٿهين تي موردن ناهي ١٢

عشق اصل آفات ٿ پيل لنگهائي تو منجهه پاهي ١٢

١ پيالو پيتم دستون دلبر آب حياتي عُلّي النور ٿ

هو محو ٿيو ظلمات ٿ نور نيو سب اوندهه لاهي ١٢

٢ تاب حسن جي طور جلايو ذات ظهور جو ڪند لا ليهٿ

عين ٿيو اثبات نمير دوئي جو نقطو دراهي ١٢

٣ نينه وجايو نوبت شاهي ملڪ فلڪ مر ٿيو آگاهي

سمجهن مشڪل بات ڇير لوي الهي ڪن مر ڪاهي ١٢

٤ ناهه ڪيو جن وهم سوا الله سمجهن سيئي سِتر وجه الله

جٿ ڪٿ جلوه ذات گونا گون سمايو آهي ١٢

٥ فيصل تن جو فرق نه جاڻي حال حلا جي منصب ماڻي ٿ

صوري سيج سبرات ÷ ذاج ڏ نا ٿون ٿو ڙون نا ٿي ||

ڪافي سر سيروي ٦٩ جلد ٣ ٨٣

اِنڊو آدم شان ÷ ڪالهه ڪيا تي ملڪن سجدا ||

اُونهون سر انسان ÷ ڪل نه ڪهن کي آهي سو ڄيا ||

١ — قُرب ڪري مَنا شانَ تهنجو سمجهڻ مشڪل سڀني رتبو ÷

علوي آهه بيان ÷ سفلي تهنکي عام جوڻ ٿا ||

٢ — ذاتِ بِنا ڄَهِن خالي تن جو ڪين ملائڪ ڪندا سجدو

آدم جو عنوان ÷ محض اُنهي ۾ هو خود مولي ||

٣ — مام مِن رُوحي راز ڪيائون وَفِي اَنفُسڪم ميچ مُڪا ٿون ÷

اِهڙو بِرهه بيان ÷ بسالڪ سمجهن عُلوي عُشوا ||

٤ — ڄير بيروڙي راز نهاني حال حقيقت سر انساني ÷

نيله بنا نادان ÷ شاهه گدا سڀ ماڻل علما ||

٥ — هستي هوون حُبّ دُنيا جي هوش وِڃايو حال حقيقي ÷

هرڪو ٿيو حيران ÷ شرف شاني پوري درجا ||

٦ — فيصل سوئي سمجهه سيوئي ÷ حقّ بِنا بيو ڪونهي ڪو ڄب ÷

سارو سر سُبحان ÷ هر مظهر ۾ سو مَل هُتڄا ||

ڪافي سر سيروي ٦٩١

ڪافي سر پيروي ع ۱۰۵

منهنجو حال محرم - منو محب جا نا -

۱ چو ريءَ ڪي جندي بر - تيا خود روانا - ۱۲

سُه وجهي منجهه وچوڙي - ويم ديس دلبر -

۲ سَلام دَمَ صنم ڪون - سَري لوسوانا ۱۲

سُه ڪري ترٽ تياري - ويا ڪيچ ڪاهي -

ملڪ جونه موتي - ڪيا لوُن بيانا ۱۲

۳ سُه جسم جان دل پر - وجهي موُنجهه ماتم -

ڏيئي بار غم جو - ويم بي گمانا ۱۲

۴ سُه ڪيو عرش انلاوهه - رُنو ملڪ فلڪن -

جن انسان حيوان - تيا سب فغانا ۱۲

۵ سُه وطن ڏي وڃڻ جو - هُين رُوح رالو -

پيم ڪل نه ڪائي - ڪري ويا لهانا ۱۲

۶ سُه ڪيم جاڪ جيئري - سينو قت فراقن -

پسڻ ريءَ پرين ءَ جي - لڳي ٿي دوانا ۱۲

سُر

چَنڊي فرق فيضل - فنا تي فِڪر ڪر

اَچي عشق کهڙيا تيش خانا ١٢ -

ڪافي سر پيروي ١٠١

لڳي آسخت لڙائي ؛ جان جسم سان جنگ وو يار ١٢

مَنهن هوت هٽ ڏيو ؛ تنهن تير خدنگ وو يار ١٢

چو ڪُنڊ عشق اُپايا ؛ لشڪر فوج فرنگ وو يار ١٢

حُسن تاب حُسن جي ؛ نام وڃايم ننگ وو يار ١٢

رَچي ويٺم رُوح ۾ ؛ رمز حقيقي رنگ وو يار ١٢

فيضل روز ازل کان ؛ لڳم ليلا نسنگ وو يار ١٢

ڪافي ٻي سر ساڳي پيروي ١٠٢ ~~هيءَ جو ونگ وو يار ١٢~~

رهندين ڪينه بنيو رهه ؛ برهه جيم بيوس وو يار ١٢

ضرب ڏنيئيا ويا زور ماڻ ؛ ڏيڏي سان سرسل وو يار ١٢

مِهران ڇڏي ٿيلو پار ؛ پوڏي شاله ترس وو يار ١٢

ورتيون ويندس ساھ ساٿ ؛ گوندر وارو ڪس وو يار ١٢

هرگز هوت پروچ جو ؛ ڏونگر ڏينڊم ڏس وو يار ١٢

فيضل من مستان ٿيم ؛ چکي محبت چس وو يار ١٢

ڪافي سر پيروي ١٠٢ آسابه

چو سر ریملوی دیکایا صنم ÷ بصد ناز مین خاص پایا صنم ÷

ضرب زور جانا دیا تیز تر ÷ نظر ناز مجھو ہیا بی خبر ÷

لگا شور تیز زور ہجو حشر ÷ تفنگ تیر چشمین چلایا صنم

جرح جوش جاری لگا در جگر ÷ برھہ بیقراری ہیا بیشتر

صبر تسبح آرام گئی سر بسر ÷ بلا عشق اوپر آنایا صنم ÷

ہیا تاب جب زور ذاتی اسم ÷ صدر سوز سارا جلایا جسم

ہوئی جلوہ گر درد چندین قسم ÷ نہنگ ناز بر تیر بیجایا صنم

پیچ پیچ دل دام زلفین بنا ÷ ہیا محض مجھو فنا در فنا

حسن تاب دلبر ہوا رخ نما ÷ جبل طور ہو خود جلایا صنم

فنا سی بقا فیض محمد ہوا ÷ بدن حال بشری ہمہ رد ہوا

مکان لا مکان ملک لا احد ہوا ÷ سینی مصفا خود سمایا صنم

بحا محمد شیر بیرو نبی آسا بہ تمام شد

١٠٣

عید مست بادی بہاری مونکی ÷ لگی برھہ جیا بیقراری مونکی

کلیا گل ہزارین بجا ایب اصل ÷ تیو جا بجا شور ہا تمام ہل

مجا بلبلا اندا صبر وقت گل ÷ اچی عشق عید و ازاری مونکی

لالہ چھنو گلا قلن در چمن ÷ بیٹی سرو سوسین سوین گل سمن

قدجا قدم ہجا بو نسنگ نرگس من ÷ جگر رنگی جرح جاری مونکی

ڇيا ڳالهه ڳهري ثنا يار جي ٭ صفت زيب رخسار دلدار جي
ڇا لکي بات ڇا شرح اشعار جي ٭ نازڪ سان ڏٺي ولو ڏيکار جي موٽڪ
حُسن سُونهن تنهن ڇيان عين خبث جبل تاب جنهن جي جلاءِ بسر
بدن برگ گل کان نازڪ نرم تر ٭ هنر سان هڻي ولو ڇتار جي موٽگ
فيضل نيک نازڪ لهو ٿري وڌم ٭ عُضوا عشق سڀئي اُکوڙيا وڌم
ٽڳا غير جا يار لوڙي وڌم ٭ رهي خاص دل ۾ خماري موٽگي
ڇا في سر پير وڃي نم سر ٣٥ لوڙ الڪوبه
ڪٽي نيڻ نازون دلبر دو بار جي ٭ هڻي ويم هُنر سان پيري پا ڇاري
تيڇي تير جاني هڻي ويو نظر سان ٭ لنگهي پار سينه ۾ جيئي صدر ماڻ
لکي لوح لايم روزي ازل کان ٭ اج ناهه ڇا لهو جي پيئي بيماري ٭
سڀ سڀ طبيب ڪيا تم دوا لي ٭ منهنجي مرض دل جي پنهنجي ڇالهه ڇايم
داروں ملم سڀ ٿيرو لوالي ٭ ويئي جگر ۾ ٿيم جرح جاري
ڇيا چاڪ جوري ڇيها ڇيالي ٭ دم دم سور ساڻ ۾ سٿري دم ڏيالي
پيري زهر پيالو پليل پيئالي ٭ نڪو صبر ساعت نڪو دم قراري
ايهو بوفِ مخمل پلنگ پٿر ٿيو ٭ سوا يار جي سڀ ڏور ڏنگ ٿيو
سڀ ٿيون ڇري ڇين ڇاڙي وجهامون ٭ دردن وڪوڙيم دلڙي ويچاري
جنهن ڪان سڀ ڇالي سر ٿيون نه ساعت ٭ تنهن ور هن جي پيئڙم اچي وٽ
ڪيم قيد زوري قسمت الخاطر ٭ جنهن سان سور پٿي با قبيا ادهار
جڏهن فرق فيضل خالي فنا لي ٭ ايهي درد دارو ڇا نهين دوا لي ٭
پيرتان فنا جو پيالو پيالي ٭ تڏهن ور وصل جا ٭ ڏسڪهار

کافي روپ تلنگ ۱۰۴ع دادرو

ادیون جذبین هستي لذم جاني - وسري ویمر سیر لامکاني -

۱ میخاني مر لذم دلبر - سجڻ ساقي تیم رهبر - پیتم هک جام دستي پیر -
تیس مخمور مستاني - ته لگیا الهو درد تي جاري - کیمر سر تي خلق خواري
۲ ڈیند چوطرف چوڈاري - حسن بازار سجاني - ته کذین حیران هستي مر
کذهن مجبور هستي مر - ڈیندهن شهر وستي مر - عجائب سیر سلطاني -
۳ کذهن بتخان رنگن مر - کذهن فیضل ملنگن مر -
کذهن نازک پلنگن مر - کذهن منجهه شان شاهاني -

کافي سر تلنگ ۱۰۵ع تن تار جهمٹ

سالک سمجه خیال - خیال وچون خود خیال سماوین -

۱ صوفي کیتا سڈ سهیلیان - سر ڈیئي في الحال - منصوري دا منصب گاوین
۲ سي سي ستر تري آون اڈیري تي - ڈیوڻ سر محال - سمجه سمجه سیر الهي تروح پاوین
۳ جلوا ویکه شعاع شمع دا - پتنگ جان کر بال - جیڑي اپني جان جلاوین
۴ فیضل سارا سوئي سائين - فرق نهین هک وال - آپ الیندا
بینا لیول نه پاوین -

ڪافي روپ تلنگ ع ۱۰۶ — تن تار جهمٽ

مونکي عشق ڪيو بيقرار - ناحق سر ٿيون - او ڇو جهيڙو نه لايو -

س۱ جانب مئي کي جام پياريو - مست ٿيو سڀي خمار - لڄ شرم سڀ عشق وڃايو

س۲ هوش عقل سڀ گم ڪيو سڀي - دل ۾ سو دلبر يار - رڳ رڳ ۾ الهو راڳ سمايو

س۳ دين ڪفر منجهه سمجهي ويو سڀي - حسن ڏسي جو ڏار - شوق شهاني شور مچايو

س۴ طالب لئي مطلوب ڏٺو سڀي - الف ٿيو اظهار - جانب فيضل نام ڏرايو

ڪافي روپ تلنگ ع ۱۰۷ — ڏيڍي

سِڪّان سورن جون سر بسر - ساجن صحيون سيکاريان

~~س۱ ڪنهن فضل سان جادو هٽي - دل تي چپن ۾ ويو ڪٽي - روزي ازل جي اٿس ٻٽي -~~

س۱ هڪدم نه دلبر کون سوا - سڪه صبر ڪي آرام آ - سارو جسم در جلّ جلاّ منجهه عشق جي آزاريان + س۲ هادي سو حق بيو ڪين ڪي - صورت صنم خلقت سڀي ويو لول بولڻ جو بڃي - ٿيو پار ٽپس ٽپساريان - س۳ لوح عرش ڪرسي آسمان - زير و زبر ڪون و مڪان - ساجن ڪجي منجهه لامڪان - در هر ذره اظهاريان س۴ فيضل سو الله جو ڪيرآ - هڪوار جو نا قيرآ - قسم نبي خود شيرآ - توحيد هون تڪه تاريان -

کافي روپ تلنگ ۱۱۸ ڏيڍي

سرتيون سڄڻ جي سور ۾ ھر ھر ھڻن ٿي ھاڙيان

۱ ڪنھن فعل سان جادو ھڻي - دلڙي چنبن ۾ ورولڪڻي - روزِ ازل جي ائين ٻڌي - لکيو قلم ڪيئن واريان ۲ جڏھن پيچ پنھل سان پيو - سک صبر سب آرام ويو - ويٺ سمھڻ سڀ زھر ٿيو - سھجون سڄڻ ٿي ساريان

۳ پيچي رات ڪاري روھ ۾ - راتيان ڏينھان اندوہ ۾ - شب روز الھي پيڪوه ۾ گونڊر منجھون گھاريان - ۴ من درد جون داھان وجيا - ڏونگر وڏو ڏاري پيچي - سڪ مون وجي ڇيتي سيچي - فيضل اکيون ھڙاريان

کافي روپ تلنگ ۱۱۹ ڏيڍي

ھوت ھڻي ويا جنگ جوان وو - صيف سيني منجھ ساھيون -

۱ ڪيس ڪڙو ويا ڪيچي - ونگ وجھي ويا پيچي - تن ھوتن ڪا حيران وو روز نھاريان راھيون - ۲ ڪيئن ڪريان ويچاري - بيوس بيڪس ڏاري تنھنجي محبت ڪيتي مستان وو - برھ ڇايم باھيون - ھوت ھڻي ويا

۳ ليون پچاران پلپل - جڳيت جگر ۾ جل جل - رو رو ٿيس سرگردان وو نيڻ وھن تيون واھيون - ھوت ھڻي ويا جنگ جوان وو

ع
سه فيضل تنهن عتباري - مام ڏيئي ويا ڪاري -
پاڻ پرين منجھه ايوان وه - وو تڙ نه لوَن لي جالون -

ڪافي روپ تلنگ ع ١١٥ ڏيڍي

ملڻ ڏيو مبارڪ سر تيون گهوٽ گهري گهر آيو -

له محب مني ڪي ماري - گارائڻ ۾ گاري - پاڻ وري جبيياري - سيني منجهه ساماليو - سه عرش فرش ۾ شادي - جتڙهي مطرب ڏي منادي سيجھ ۾ ليڪ آبادي - ذوق ظهور واليو سه ڪوڻن ڪيئي روشنائي - برهه بهاري لائي - هر بولي لي سائي - وٺن وري ڦر پاليو - سه ڪنور ڪليا سر ڪاڪل - موڙ غنچا ٽيا گل ڦل - چمن سڀي ۾ هوڳل وهم چڙي واجهاليو - سه فيضل بيرا ڪولي - صاف ڪيم سڀ رولي - پاڻ پنهل ٿو بولي - فرق نه تنهن جو پاليو سه ملڻ ڏيو مبارڪ

ڪافي روپ تلنگ ع ١١٦ ڏاڏڙو

بردي ڪري بهانو بشري پوشاڪ پايوءِ - رکي رمز مام ميمي سِر اعزي سڏايوءِ

سه احمد احد هڪوئي - ناهي فرق وار جوئي - سر صاف بيو نه ڪوئي - آدم آئين اڏايوءِ

سه ڏيئون ڪفر دو رنگي - هر رنگ ۾ تو رنگي - گه صلح گاه جنگي - گانديو عجب گنڍايوءِ

ته جلوو جمال تنهنجو - جو تي شريف اوهان جو - ڏيئي جانِ پاڻ سنهنجو

گولي اچي گڏايو ته فيضل نه ڪا نشاني - توريءَ ٻيو ڪو نه جاني -

ڏيئي جام لب پيالي - ~~ڏيئي جام لب پيالي~~ - جيڪن منهنجو جيڏا ويءَ

ڪافي روپ تلنگ ۱۱۲ ڪلواڙو

سور منهنجن تا سه ميان پرين وو محبت واري مام سان -

ته سهج منهنجو ذڪر ڏاج منهنجن تا - او - لوچ اندر منهنجه له ميان - الهي وو

نور پيري هٿ نام سان - ته بعضي پرين سندي ڪول وهارن - او - بعضي

ڏسن ناله ميان - بعضي ووپرتا وتن پيغام سان - ته بعضي ناز سان

پاڻ نهارن - او - بعضي ڏيکن تا منهن ميان - پرين وو حسن واري هام سان

ته فيضل سمجهي سيج سورن جي - او - رمز الهي منهنجه رهه ميان - ائين وو عشق سندي الهام سان

ڪافي روپ تلنگ ۱۱۳ ڪلواڙو ياتن تار

پرين وو پاڻ چون تا جل ميان - الهي وو عشق سندي آتراه ۾

ته تابش ڏاڍي تاب حسن جي - سر صولي تي سل ميان - الهي نور منر حقيقي اڌه ۾

ته سينو ساڙيم سوز سيجن جي - پور پون پلپل ميان - اڃي وو سڪ سمايم سا ۾

ته ناز نوان تهه روز نهل جا - هجر هيم هيڪل ميان - ڪوري وو حسن قلوبي ڪاه ۾

سٽ ۷ فيضل آکي عشق وڄايم - نوبت نينهن طبل ميان - قطرو پيو ڪُن ۾ بحر درياهه ۾ -

---

ڪافي روپ تلنگ ع ۱۱۴ ڪلواڙو

وڃهي زور زلف جي دام ۾ - پرين پاڻ ويم دل ونگي ونگي -

سٽ ۱ زوران زوري يار لٽي ويم - پاڻ سان دل ٻنگي ٻنگي -

سٽ ۲ نينهن نيڻين جا ڀي تير اڇا ليو - ڪيرائي وڃي لنگهي لنگهي -

سٽ ۳ تاب حسن جهون تيغ ٻڇن تا - عاشق مورنه سنگي سنگي -

سٽ ۴ عشق اصل کون نانگ نسورو - ڏيل وينوونت ڏنگي ڏنگي -

سٽ ۵ ڏيه ڏکن جو عشق ڏيکاريم - سوري تي سر ٽنگي ٽنگي -

سٽ ۶ فيضل هادي حق سمالو - رمز وڌم دل رنگي رنگي -

ڪافي روپ تلنگ ع ۱۱۵ ڪلواڙو

جوئي دم چڙها يا سر دار تي - اچي عشق چوايم اوئي اوئي -

سٽ ۱ حرف حلاجي بانگ بدن ۾ - صاف چوي تو سوئي سوئي -

سٽ ۲ مون نه چوان تو پاڻ چون چئو - نينهن نيم مان توئي توئي -

سٽ ۳ وهم وجودي عڪس قلوبن - صاف ڪيم سب ڏوئي ڏوئي -

سٽ ۴ عشق اُلانبا عرش وڃن تا - ليڙ ڪيم هي لوئي لوئي -

سٽ ۵ رگ رگ لون لون هر هر هڏ ۾ - راز رڪيوم اُهوئي هوئي -

سٽ ۶ فيضل ٻاجهون عين احد جي (پير مغان جي) - بيو نه پيرو نج کوئي کوئي -

ڪافي روپ تلنگ ١١٦ ع٣ ڏاڏرو

جتِ عشق پيل پاٿوءِ - پيمال ڪري لنگهائي - ڏيئي قرب پاڻ پنهنجو سرمال سڀ گوائي

س١ محمود غزنويءَ کي ڪيئن قيس سان قسائي - دستون اياز دلبر ساماس سڀ لٽائي

س٢ مجنون کي ميو ڪري - تنهن سوز ۾ سڪائي - گهربار شرم جي سون بيزار ڪر گهمائي

س٣ نُسعان سمجهه صاحب جڏهين ٻول ۾ ٻيلائي - ڏيئي جوش تاب تنهنکي نيئين گل جهٽڻو وڃائي -

س٤ تنهن قول قم باذني - ڪل شمس جي ڪلائي - ڪر پوش منهن ملامت - سر لوڪ ڪون لڪائي

س٥ حلاج کي هلاڪ ڪري - آ نگاس تي چڙهائي - هيٺ يار دم انا الحق - هُل عشق جو هلائي

س٦ رُخ راز مون حسن کي - ڏي زهر جو پرائي - حملو حسين تي ڪري جند ناز سان ڇپائي

س٧ مير ودن پير اڃا بر جت راز منهن ورائي - اُلي قلاده چا گدا گر - هڏ نون سان نباهي

س٨ نيئڙ منٿون صوفيءَ جو سرلا ڏسان لڏائي - نازون نهوڙ فيضل سوري پاٽ پٽ ملهائي

ڪافي روپ تلنگ ١١٧ ع٣ ڏيڍي

تنهن تار او ياري منجهون حيرت وڃايم سڀ وهون -

جند جان تن من سر سڄو - لهڻ ڪيم جو لي ڇهون -

س١ ڪنين پيم سڏ سور جو - آواز ازلي نور جو -

پانڌو پيچي ڇپڇور ڪري تنو - پلچي ويڙهي ماءُ توُن

س۲ مستان مجنون سڀ ڪيم - دل کون بيٺي وسري ويم -

وچين بحر اونهي منجهه پيم - چپ لئي ولو جت هان نه هون -

س۳ اوڙاهه جي ٿنهن آر ۾ - پاڻهن جڏيو پرتار ۾ - ڪنن سندي

ڪڙڪار ۾ - گهمن گهمائي ڪيم لون ۱۲ ؛ -

س۴ بيڙي نه ٻوڙو جنهن منجهان - ڌرهو نه تارو ڪوڙ سان -

هڪ سير وحدت منجهه وهان - خوراڪ جت شهروز خون

س۵ هن دهشتي درياهه جو - ڪنڌي ڪنارو ڪونه ڪو - لي اونت

اونهوڻ بيسرو - بيچون بيرنگ بيچگون ؛

س۶ جنرو وچي جنهن ڪاڻ ۾ - رلجي ويو رهاڻ ۾

اصلون اُنهي مهراڻ ۾ - فيضل نشاني ناهه مون

۱۱۸

ڪافي روپ تلنگ ع ۱۸ داڙرو

جتي عشق تون ڇانئي اُلٽ ڪير پير پائي - سوري مٿون سچو ٿي دم پاتو ٿو هنائي

س۱ ڏيئي سر ڏست ساقي - سرمست تو ڦرائي - پيچيو پول طلسماتي

سر صحا سر صاف تو سڏائي - س۲ دم نيه جو نرالو - ڏيئي بانگ تو ٻڌائي

وحدت سندي وڏائي - چوڏار تو چٽائي -

۳۵ تنهنجي حسن جي باڙ ن - تن من وڌم تپا ئي -
لون ۽ لون ۽ اندر اوهان جي - ويم عشق آڳ لائي -

۴۵ نوکن اکيون اوهان جي - سينو سپر سدا هي -
کوڙي کٽ نه دلبر - هڻ يار چشم چائي -

۵۵ فيضل نه فرق ترجو - سچ عشق تو سٺائي -
ڪر ڳڻ گهوٽ تون هي - سر سا ۽ جند جگائي -

ڪافي روپ تلنگ ۱۱۹/۴۴ ڏادڙو

سوري مٿون سدائي - ميڙو اصل عوشاقن -
سرداري سلامي - ميدان تا ملهائن -

۱ سانگو رکيا نه سر جو سوري اچن اڏي تي -
مرڻون منهون نه ڏاهين - ترجيترو نه ترسن -

۲ برتي ڏونگر جبل کي - پائن پلنگ پنولا -
ڏکه درد ڏاج توڙون - لاون لڏي ملهوتن -

۳ آڙاه من منجهيئي - باهر چون نه باقي -
سيني [illegible] - ويترو ينا اڙائن ۱۲

سينئي [illegible] اکنهبا

۴ قت چاڪ دل ڏکين جا - ڪولي ڪين نه پڇيا -

هيهات عمر ساري - گونڌر منجهون گذارن ॥

۵ فيضل الهي فخر م - فاني فنا ٿيا جي -

باقي بقا م سي - وڃي وار جي نه جاڻ -

ڪافي روپ تلنگ ع ۱۲۱ ڏاڏرو

منجهون مهر مارن - مڪو نئون نياپو

ڪليو گل قلوبي - ٿيم جيءَ جياپو -

۱ ٿيم فال فرخ - اڄ هو ياس آيو -

پيو ريس ڪون اڄ - رقيبن رحاپو -

۲ لين حال ڪانگي - ڏنم ورو ڏائي -

سيج سور سوري - گينديان ٿي گينڌاپو -

۳ عمر پٽ پلنگ پر تفنجا محل ماڙيون

ايهي ڪاج ڪانا - سندم سيپ ڪپجاپو -

۴ جسم جان دل پر سندم ساه دلبر -

سوا يار تفنجي فتنم ڪهونگاپو -

۵ قحي پر فنا جي ڏنھ فخر فيضل تنھن درد جي پاڙ دلبر دوا پو -

کافي روپ تلنگ ع ۱۲۱ دادرو

تنھنجي سوز سٺا حيم بيقراري - پري پاڙ پاڇون ھيئو يار ڪاري -

۱ بيئي زلف ڇوڙي - وڻيو جي وڇوڙي - نازن سان نھوڙي - وڌو دل آزاري

۲ دو گيسو پيشھر مثل مشڪ عنبر - ھڻن ڏنگ ھر ھر - ڪيئون ڪَرَ ٿھاري -

۳ گھڙي ھڪ وڇوڙي سري پئي نه توڙي - تنيا سال سڪندي پينجھون انتظاري

۴ خوشيون خواب فرحت - نيم حسن حيرت لڳي مينھ محبت اندر جوش جاري

۵ ڪنھن نٿا سور ڪولي - ورھايا اندر جي - سانيان تي صدر مر - برھ جي بيماري

۶ لکيو لوح قلون - فيضل سڪ سندي ليون - آيم سر ازل کون - اھو بار باري

کافي روپ تلنگ ع ۱۲۲ ڏيڍي

دل وچ دلبر گھت گيا دام - پيچ زلف دا زابر زوري -

۱ نه ڪوئي دام نتاڻا - نکوئي جي ڇيندا پيچ اندر وچ گھت پيا گھنيدا

دل وچ پال حمام ~~دل وچ پال حمام~~ درد غماندي گھت گيم ڏوري

۲ رخ مقابت تي بين خاري - جلوا ڪر سر عاشق جاري - ÷ ÷

محبت دي ڏيح مام - دلڙي لٽ گيا چينچل چوري ÷ ÷

۱۳ پیر کر پیالا وحدت والا - آپ ڈی گیا دلبر اعلا - تیوسی مست مدام
عشق اندر وچ لائیم لوری ۱۴ شوق شرابی شور مچایا - دین دھرم ننگ نام مچایا
تیترا عشق امام - لئیہ نماز پڑھیو سے پوری ۱۵ فیضل فقر فنا وچ فانی
باقی باللہ سر سبحانی - صوفی سر الغام - عشق ڈتو سے ڈاج ضروری ٭

کافی روپ تلنگ ع ۱۲۳ ڈیڈی

ویکودم آدم دا کون - آپے آدم بن کر آیا -

۱ آدم دا کوئی باپ نہ مائی - بیبی حوا کہ کیڈو آئی -
نا کوئی بُت بطون - ماہم مِن رّوحی شور مچایا

۲ احدون احمد بن کر آیا - جاما جسمی گل وچ پایا
عالم کی کرعون - انا احمد آکہ سٹایا -

۳ نا کوئی مائم - نا کائی شادی - نا کوئی ناری
نا کوئی بادی - نا کوئی خاک نہ پون - ذاتی ذوق ظہور الایا

۴ سینی دی وچ پا کر جھاتی - ویکہ ظہورا ظاہر ذاتی -
فیضل گونا گون - ہر مظہر وچ آپ سمایا ۔۔

کافی روپ تلنگ ع ۱۲۴ ڈاڈرو

من وات محب مو هیم - ماٹا ٹری ٹری -
ڈسیئی تاب نوئی ننیٹن - ٹری ویم ذری ذری -
۱۱ نازون پرین لهاری - وِیم سو بلا اُتاری -
من مرا آتڑاھ یاری - ویٹرم ٹری ٹری -
۱۲ پلپل فراق پُورنی - تِکُ تاب حسن گھورنی -
چکیچور کییم تن من - سنڈ سنڈ پری پری -
۱۳ آیس برھ بجرمر - آویٹرلٹ لھرمر -
سڈ سوزکن قهرمر - دم ناسری سری -
۱۴ وَسْ واھ ناوسیلو - حاجت هلی نہ حیلو -
شب روز ڈی زھرجو - دل تی پری پری
۱۵ فیضل لهار من مر - محبوب گل بدن مر -
سِرسیجه خود صحن مر - منجھ مچ پری پری -
کافی سُر تلنگ ۱۲۵

دِل درد تنون تپی جُلکری - عیا گالھ تران مین ذُکری ۱۲
۱ هِی عشق ارام نہ ڈیندا ذوجها لوی تتی لوتیندا
تیجها جانب جهات تپیندا دل دانها تر جُهری ۱۲
۲ سِرسولین دیا نت ماران لکہ آھ فغان پُکاران
لنگه عرش تپیان اُچنگاران ایها لگت اندر نهین ٹکدی ۱۲

۹۸

۳ نت ناز حسن دی گھاتی؛ جت جوش خروش گھمانی؛
دل نام گدین پیچ قاتی رهه روهه رتی رتا مُر تهدی ۱۲

۴ سب دردین دیا سرتی ویران؛ دل چای جگر سو حیران
غم پور چلور ڀجیران کائی ساعت سهج نه سکدی ۱۲

۵ جڈان سُنهَلُ پیچ سڈایا ول ڦیرا یار نه پایا؛
وهه روز ازل دارایا تنتر سولین وچ کیم سِهدی ۱۲

۶ سکه فیضل فهم فنائی ست وهم گمان انائی
رکه سینی سُرت صفائی تهرُدور ملالی دُکهدی ۱۲

کافی سر تلنگ ۱۲۶

گھت عشق اندر ول وتری ڈیندا تاب تنتی لُو تهری ۱۲

۱ لگا عشق اندر وچ جاری؛ جند جان جلیندا ساری؛
نهین ساعت صبر قراری پیندا بلبل چوند پا چهری ۱۲

۲ رخ رهبر دا نورانی اهو ویکه حسن سبحانی؛
سب وهم گیم ویرانی؛ ملیان بره براتین لکری ۱۲

۳ جڈان دردن دوست ڈنو سے سب دین درم بل گیو سے؛
وچ پیش پُنهل دہا پیو سے؛ سو پیچ پتی ول پتهری ۱۲

جنان ممتی

ست۴ جتاں عشق اڑیندا اکیاں نہیں بہہ اُتا نہیں پکیاں ؛

ہیا بات ہوائی مکیاں شہباز تھیندی تکڑی ۱۲

ست۵ نہیں فیصل فرق جدائی گئی تمیز دوئی دی والی

ہی ہیں اثبات خدائی ست بشری سبھی پائی تکڑی ۱۲

کافی ~~۲۲۴~~ ۱۲۷ سُر تلنگ

~~جملہ ۱۰۰~~

ست۱ لگی لوح قلم دی لاری دل چیتم عشق ازاری ۱۲

سُن دلڑی بانگ الستی مدہوش تھئی آوچ مستی ؛

ہے روز ازل دی خستی نہیں اج کلھ دی بیماری ۱۲

ست۲ بن ویکھ رُخ دلبر دی مجھ داروں اثر نہ کردی ؛

ایہی تیڑی مول نہ ترڑی ڈیندا ابخت نہیں کائی یاری ۱۲

ست۳ ایہا چال عجب سُنہنڈل دی ہن وقت نہ ڈیندا ولدی

مین سڑدی چہری جلدی کائی کوک نہ تھیندی کاری ۱۲

ست۴ گیم ہمسر سبھی تحرکوندی ڈکھ درد دین وچ غم کوندی ؛

نت جان لباں تی آوندی ڈیکھ نیر زہر قہاری ۱۲

ست۵ سُن فیصل راز عشاقاں جند جا سدان مشتاقاں ؛

سو بار صنم توں قربان اتی سر صدقی لکھ واری ۱۲

کافی ~~۲۲۵~~ ۱۲۸ سُر تلنگ

جملہ ۱۰۸

لا ابالی

سُن چال صنم لا تکھدی ۔ دن رات پیا دم ڈکھدی ۱۲

س ۱ ۔ جتّاں اکبر جنگ چلیندی ۔ ہیئی شمسل کلّ کلیندی ۔
سوہیں سر مد سر تخت ڈیندی ۔ کائی حاجت جے نہ تکدی ۱۲

س ۲ ۔ گل حسن حسین دی گانی ۔ سر شملی ناز شہانی ۔
ہیئے مجنی تئی مستانی ۔ چکہ چاس اہیں چا تکدی ۱۲

س ۳ ۔ سی سسیاں روہیں رڑدیاں ۔ لکھ ہیراں سک وچ سڑدیاں
ہیئی سنہنیاں لہریں لڑھدیاں ۔ ایہا رونق ناز نہ تھکدی ۱۲

س ۴ ۔ لگی حیرت دی جنگ جالی ۔ سب وسر گیم بی و الی ۔
تیا غالب فقر فنائی ۔ رہے واہر نہ کھن مکھ کدی ۱۲

س ۵ ۔ جداں فیضل غرق و ڄایم ۔ سب صورت یار سمایم ۔
وہ پیر مغاں سمجھایم ۔ ایہا رمز حقیقت حق دی ۱۲

۱۲۹ ۱۸۱ کافی سرتلنگ

آئی عید سعید مبارک ۔ آیا یار نہ رہیا تکتک

س ۱ ۔ مل مائنھوں عید کریندی ۔ خوش خرم دم گذریندی
مینوں سوز فراق ستیندا ۔ تئیاں بیوس رورو ہی تھک

س ۲ ۔ بن دلبر دی ہیوں کرساں ۔ ڈکھ زہر قہر دا پیساں
کر زاریاں رورو مرساں ۔ ایہو حال میڈا اُٹھ ہک

بيت
دل دردين ڪيتم مانري ؛ دم سختي ذورنه جانونديا
عاڃي گالهه نه من عوثا پالونري ؛ بن يار پياري مطلق ؛

بيت ٣
هر قريب عولي ول جاني ؛ وچ راهه محرم رحماني ؛
سٽ ناز نقاب لهاڻي ؛ گهنڊ ڪول وڪا رخ رونق ؛

بيت ٥
سٽ فيصل دالهه درازي ؛ هر حاصل حال خدا رزي ؛
رهه عين رضا لهي رازي ؛ ذڪر درد دکنول اٿي ناتهه ؛

عافي سر تلنگ ~~١٨٢~~ ١٣١ نمبر ٢٤

تن تاب حسن دي تايم ؛ جهي نازين يار جلايم ؛

بيت ١
رڪ شوق شعاع مشتاقان ؛ خود آوندا پهر پوشاقان ؛
ٿئي ونيدامن مشتاقان ؛ اهين حيرت هوش گوايم ؛

بيت ٢
هر جلوا جوڙ گلوندا ؛ سر جهلا هر هر آوندا ؛
سٽ سيف غريب ڪهوندا ؛ ايهو درس عشق دکايم ؛

بيت ٣
رخ رونق روز فزون تر ؛ خد خال جمال ستمگر ؛
مڪيسونا ڪنگ بشيهر ؛ سٽ ڏنگ نسنگ لڙايم ؛

بيت ٤
دل درد ڏکندي ماري ؛ وچ عوهه اندوهه وچاري ؛
شب روز رهينديا زاريا ؛ ڪهن وقت پرين نه پچايم ؛

ش ۵ — پيرِ فيضل جام ڏنو لي ÷ مَن مست الست پيتو لي ÷
حِس هستي هوش نيتو لي ÷ قيد ذات ظهور لا پيم ÷

ڪافي سُر تلنگ نمبر ۱۳۱

سَٽ سُنّين شيعين دي جنگ ÷ ڪِهن وات وِچين ره بيرنگ

ر ۱ — رهبر وِچلين عين عدم هي ÷ سڀ سوز ذڪر جا دم هي ÷
وَٽ دمراهم دم نم هي ÷ وِچ عمدي مول نه تي تنگ

ر ۲ — سُن سُني ڪون وچار ÷ آتي شيعي ڪون ڪيا يار ÷
ڪم آپ ڪيند اسرار ÷ بن صوفي جي سر ڪپ گنگ

ر ۳ — ڪيا دين ڪفر دا جهيڙا ÷ ڪيا مذهب راهه بکيڙا ÷
ڪِهن عاشق عشق اويڙا ÷ سٽ نام نموس آتي ننگ

ر ۴ — جنگ هر هفتاد دو مِلّت ÷ سڀ ڪوڙ ڪِر ودِ خجالت
رهه پاي پڪڙ سر وحدت ÷ هه جان سُڃاڻ هڪو منگ

ش ۵ — هي فيضل صاف صفا هي ÷ بيا غير نهين ڪو لي مطلق
سِر علم انا هو ڪا سِڪنه ÷ وَرِ وهم دو بيني دا زنگ

ڪافي سُر تلنگ نمبر ۱۳۲

سڀ صنم جي سوز مرا ÷ عمر گذاريم روئي روئي

ر ۱ — وات تنهنجي ورهه لنگهي ويا ÷ آؤ نسته نه پايم اوئي اوئي

ر ۲ — روز وِجهان لي ڳولهي ڳچي مرا ÷ هار هنجين جو لوئي لوئي

ت٣ لوڙي ليا سپ ويئين لاهي ؛ دست پنهل کا ڏوئي ڏوئي

ت٤ سڪ سورن جو جنڊ هلائي ؛ بيٺم سر تي جهولي جهولي

ت٥ ڪنهن سان ويهي سور ورهايان ؛ حال محرم نا ڪو لي کولي

ت٦ فيضل ٿورڙان پاتم سر تي ؛ لاڏ سيڻ جي لولي لولي

ڪافي سر تلنگ نمبر ١٣٢

قلزم چارون پار مٺا ؛ نينهن وِڙم نيئن هاڻي هاڻ

ت١ جاڻ نه جاڻ علم عقل جي ؛ عشق آئي تو آڻي آڻ ؛

ت٢ ڪين منجها جو ڪين بڻايا ؛ سڄو سمنڊ تو جاڻي جاڻ

ت٣ جنگ لنگهي وياجو آنهي مٺا ؛ تار طلب جي تاڻي تاڻ

ت٤ جيڪي پيتڙا بحر بقا مٺا ؛ ڪير تنهن کي ماڻي ماڻ

ت٥ فيضل صوري سر سهايم ؛ حال حلاجي ماڻي ماڻ

ڪافي سر تلنگ نمبر ١٣٣

ناز صنم دی لنیاں - کون لیہے گل کھنیاں +

ت١ سوز صنم دے سول صدر وچ - دم دم اگ تیندی جھتیاں +

ت٢ داروں ذرمل کجھ نہیں لگدی - حیلے کر کر ھٹیاں

ت٣ یار کنوں دم ڈھار ذرہ وچ - جیوں مشکل مٹھیاں -

ت٤ روح رانجھن دے نال رلیو سے - کیڑیں پیڑیں کنوں چھٹیاں

ت٥ میں وصل دا نیہ وسایا - گل قول تیاں سب گھتیاں

ت٦ حب حسن دی حد نہ فیضل

نینہ نہ کیندا گھٹیاں +

۱۳۵

کافی سرنگ

۱۱۷

پرتھ بھاری کرائی ہے - بازی یار بنائی ہے -

۱ مور غنچے سب گل قل تی گئے
شاخیں شکل متائی ہے

۲ ول تل بن گئے باغ باغوچی -
ہر شئے خنکی چائی ہے

۳ ہر مظہر وچ راز ربوبی +
کردار نشئہ نمائی ہے

۴ سیر گھنی سب ٹھنڈ ٹھنڈی - وصل دی اج وائی ہے

۵ سونہہ صنم دے رخ دی رونق - روزاں روز سوائی ہے

۶ فیض فانی فہم فنا وچ - ثابت آپ سدائی ہے

---

۱۳۶ ریختہ غزل

شب روز در وحدت نشین - ھذا صراط المستقیم
بیراز خدا چیزے مبین - ھذا صراط المستقیم ۱۲

۱ بگذار جملہ ماسوا - بالاہم لاکن خویش را -
طاغوت بت بشکن ہمین - ھذا صراط المستقیم ۱۲

۲ در شیشۂ دل خوبتر - اثبات احد اللہ نگر -
واحد بداں در آں ایں - ھذا صراط المستقیم ۱۲

۳ گو طالب مشتاق را - در راہ محبت شو فنا -
ہرگز مشو الدو ھگین - ھذا صراط المستقیم ۱۲

۴ گنزے بدارم محبوب را - در شکر وے نشر کن خدا -
گو حمد رب العالمین - ھذا صراط المستقیم ۱۲

۵ و مشتری بیخی ہست ما - خود گفت اللہ اشترا -
جاں دہ بجاناں شو قرین - ھذا صراط المستقیم

۶ چوں گشتہ علم الیقین - زاں ہم شوی عین الیقین
گر دی ... ۱۲

١٠٥ ٿيءِ خاموش فيضل زين بيان - ٿئو باز فاني شئو درا -
باقي بقا بالله بين - هذا فضل الله تمت

ڪافي روپ ٻروو ١٣٤٧ ڏادرو

ڪڏان ته فوج حسن چوڌاري - ڪڏان وڃ ٻره ٻهاري وه وا

ڪڏان شهر لب شور مچاوي - ڪڏان ته ڳل رخساري وه وا

ڪڏان ته نقش نگار عجائب - ڪڏان ته گل گلزاري وه وا

ڪڏان ته غير صفات سڏاوي - ڪڏان ته ذات انواري وه وا

ڪڏان ته عاشق عين سڏاوي - ڪڏان خودي وچ خواري وه وا

ڪڏان ته ضعيف ڪلال سڏاوي - ڪڏان ته مست خماري وه وا -

ڪڏان ته قطرا بحر بڻاوي - ڪڏان ته قلزم جاري وه وا -

ڪڏان ڦري ڪچڪول گدائي - ڪڏان ڪري سرداري وه وا

ڪڏان ته فيضل رمز رلاوي - گيت انا الحق ڪاري وه وا

ڪافي روپ ٻروو ١٣٤٨ ڏادرو

ڪڏان ته رمز سمجهه رنگ لائي - ڪڏان ته پنڌ جهائي وه وا

ڪڏان ته مسجد مصلا منبر - ڪڏان ته بانگ الستي (صلائي) وه وا -

ڪڏان وڃ دائرا دير ڏواري - ڪڏان ته خنجر زناني وه وا

ڪڏان ته رهبر راهه وڪاوي - ڪڏان ته لادي ڪائي وه وا -

کڈان ودت نیست نفی وچ آوے - کڈان اسم اثباتی وہ وا -

۳ کڈان تہ مسلے مذہب ملّت - کڈان قلم قلمائی وہ وا -

۴ کڈان تہ ھُلّ ھنگام مچاوے - کڈان تہ چُپ چپائی وہ وا -

۵ کڈان تہ عادل عدل عدالت - کڈان ظلم ظلمائی وہ وا -

کڈان تہ فیضل صاف پلاوے - پیالا آب حیاتی وہ وا

{ بھانی روپ بہروپ - ۱۳۹ ڈادڑو }

کڈان تہ دلبر کول اساڈے - کڈان کرینداماٹا وہ وا

۱ کڈان تہ محبت وچ مستانا کڈان تہ شرت سیاناٹا وہ وا

کڈان تہ نینہ نیشے وچ ناگا - کڈان تہ سیس کٹاٹا وہ وا

۲ کڈان تہ پوتی پیت برھمن - کڈان تہ تلک لگاٹا وہ وا

کڈان تہ زاھد پاک نمازی - کڈان تہ بال ایاٹا وہ وا -

۳ کڈان تہ سختیان سور سہاوے - کڈان طول وھاٹا وہ وا

کڈان تہ شان بلند شہانا - کڈان گدائے بناٹا وہ وا

۴ کڈان تہ شہر فتحپور دے وچ - رھبر راہ وکاٹا وہ وا -

کڈان تہ فیضل ھک حکایت + سوئی سر سماٹا وہ وا

ڪافي روپ بروو عدد ١٤٣ — ڏيڍي

جيءُ جڪي تو پليل جان جلي پئي تري ادلون - سڌ نه ڏيئي لئي مونکي ساهي -

١. عشق اچي تان ڪيون ڳالهيون گهڻيون جون تري ادلون - روح اندر لئي ترجمان
سڀ تنه سلبيون تري ادلون - رمز الاهي سان تنهنجي راهي "

٢. مان ڪيان ڪئين من ۾ اُهيڃگاران ٿيون اچن - جان جگر دل ٻيهون
مسڪين ۾ ٿيون پچن - واهه نه پئي ڪا تنهنجي واهي "

٣. سپ ته سهايم سر تي طعنا تنهنجا تري ادلون - خلق ڏيئي مر مهڻا
مسئي کي انجار تري ادلون - ~~امر جيئي نا ڪوئي ناهي~~ ڪوڪ لاڳايا ويسيم لاهي "

٤. برهه بحر جي ڪُنن ۾ غرق وڃي تنهنجي تري ادلون - قطري جيئن قلزم جي
وير منجهون ويم تري ادلون - امر جيئي نا ڪائي ناهي -

٥. عشق الاهان وڃي عرش اُلانبا ڪيا - فرق وڃايم فيضل وهم دوئي جا ويا
بشوق هئي تو دم شاهي -

ڪافي روپ بروو عدد ١٤٤ — ڪلوارو

عشق اصل جند جان جليندا - هستي هووڙ پول پيندا
صوفي صافون صاف سڏائي - دم انالحق آکر سيندا "

سا کالی ماڻي طول وهاڻي - ننڊ آرام قرار نهاڻي -
برهه پلينيدا اي سڀ تاڻي - لاشھ وچ درياه لڙهيندا -

ست قدرة ڪاني ڪشف ڪرامت - مَنّت شيخي زهد عبادت -
منطوق معتزلي واعظ امامت - لنيه نهين اي چال منيندا -

سٽ عاشق حالون مول نه ڊرهاپي - تن من چور اندر وچ ڪاپي
سولي سر اسرار سچاپي - مستي سر ميدان مٿيندا -

سٽ فيضل پا جهون يار يگاني - اور نه ڪوئي غير بيگاني -
جي سڀ گالهين ڪوڙ ترانې - ڪعبا قبلا قلب بڻيندا
(قبلہ نما خود)

سٽ

{ ڪافي روپ برود ١٤٢ھ ڪلوارڙو }

جانب جلويدار بن آيا - چشمين تير تفنگ چلايا
ڪر ڪر ڪان اندر وچ ڪرڪي - جان جسم لنگهه پارستايا -

سا نوڪ نيٽا ديي اُدمان لايان - حملا ڪرسر عاشق آيان
زلفين سيي سيي قيس ڪمايان - زيب زنخ لٽ هوش گوايا -

سٽ گيسو ڪالي نانگ بشهر - ابرو سيف سڪيلي دلبر -
روشن رُخ مهتاب مُنوّر - لعلي لعل لبين شرمايا

٣. نازک ناز سجڻ ڏي باري - سرهي سالون دست کناري -
کردا کم قتل دا جاري - ساجن کر سينگار سوايا ٣
٤. سر سبحاني سمجه سڃاتم - رکيل پير مغان رنگ لاتم -
بار برهه دا سر تي چاتم - درد ري وچ لئه نچايا -
٥. فيصل جوش جلايم ڄاتي - کيتا زور ظهور ذاتي -
پيچ گيا يولا غير صفاتي - عاشق خود معشوق سڏايا -

کافي سر بروو ع ١٤٣ کلوازو

عشق مريندا زوري نعرا ؛ هوش هنر لٽ نيندا سارا -
فقر فنا وچ فاني کر کي ؛ لوبت لئه وچيندا ولرا "
١. چوڙي لاگل جبنا پئندا ؛ زوران زوري ٽلڪ لکيندا -
برهه بهادر هوکي ڏيندا - دم منصوري مار نقارا "
٢. عاشق سخني ويکه نه ولڙي - بلڙي جلڙي مول نه ٽلڙي -
دو جگ چوڙ اگون تي چلڙي - بار برهه سر چيتڙي بارا +
٣. عشق الانبا آتش بازي - پڙ ميدان ملهاون غازي -
ييت نه پاون ملان قاضي - باجهون پير نه حيلا چارا +

۴ گھیر الہی وچ گھروی گھاتو گھیردی ۔ چوتڑ لاگا پی ساانگی سردی ۔
ویکن سارے سیر اندر دی ۔ رمز ربوبی نور نظارا ۔

۵ قلزم دی وچ تاسون مردی ۔ پیوٹ پا جھون دم ناسردی ۔
فیضل پیتئیں سوہا دریئو نا کردی ۔ کیں کماھے وچ تیھارا

کافی روپ تلنگ ۔ ۱۰۸ ۔ کلوارتو

مین بوتڑیا سب عالم سارا ۔ کون کری تحقیق امارا
برھ بنا مین کہین نہ ماریا ۔ پردی عشق کریندا پارا

۱ آپی احمد بن کر آیا ۔ میم وچون روپوش بنایا ۔
تنھن وچ سب مخلوق پلایا ۔ شرق غرب کیا بلجز بنجارا ۔

۲ چار عناصر جوڑ جڈاھین ۔ نام دریوبی لفس تڑاھین
بیخ جھیندی یاد کڈاھین ۔ ھن مین گھن گیا تخت ھزارا ۔

۳ مین قوتی دا خیما کوڑیا ۔ سارا بحر تھیں وچ بوڑیا ۔
عشق بنا پی کہین نہ توڑیا ۔ چوخند قوتیدا ققنکارا

۴ ای سب جلوا بحر جھیندا ۔ مین جھگ قوتا لھر تھیں دا ۔
عشق اُبالا جوش اُٹھیندا ۔ بیخون ھی ھو بحر پلارا ۔

٥ فيضل سمجھ سچن ڏيان ڳالھين - عشق سڪيندا ايھي چالين -

سارا سر اندر وچ پالين - آپيئي آپ اليندا پيارا -

ڪافي روپ برووع ١١٤٥ ڏيڍي

عاشق اصلون هيا آدم کون ئي اڳي - باب ٿيھين ڪي نه مائي -

١ خوف رجا کون پيري ڪيئين وطن مروتن - جتھ بي ڪنهن جي نه والي -

٢ فرض فنا جو ٿرهي دوست ڪياڳون دري - سينو طور سدائي ""

٣ وات وندر جي ڏکي سنڌ سيڪائي ٿري - سُرت ڪهين ڪي سچائي

٤ گھيرا اُلھي مروجي سي گھا تو تا گهرن - سر جنهن جو ٻهائي

٥ جيڪي فيضل وجي فاني في الله ٿيا - ماٽن ملڪ بقائي -

ڪافي روپ برووع ١١٤٦ ڏيڍي

عشق اوھا جو دلبر دلڙي ديواني ڪيم - درد بڏا ايم الھي پٿيون

١ آڳ اندر م ٻاري برھ ڪيم بيراڳي - شوق گھا ايم سپ گھتيون -

٢ ناز حسن جي جملن ھوتن گوايم سرتيون - نيڻ ڏين تانت جھتيون

٣ درد الھي جوداروں ڪيئن نه ڪرن سي ڏکيون - روز ازل کون جي قتيون

٤ سيڪ صحت خواب خوشيون لئي لھوڙي نيھ - ونگ وجھي ويا ڳل ڳنتيون

۱۱۴

۵ پلھ پلھ جي پورن تن من تايم فيصل - روز پيئان ٿي وھ وٺيون

ڪافي روپ بروو ۱۴۱ (جلد ۱۱) نازڪ

۱ سند سند تن من سارو عشق ازاريم ادلو، سورن سٽين سيم نيساريو

صبر قرار صحت سڀ تحفو ڇايم ادلو، رگ رگ هڏ هڏ لٺون لٺون طلب تپايم

شور مچايم سڀ تماشا ھي ۱۲ ايلا

۲ هوش گوايم حيرت حسن بشن جا ھٿي، عقل گوائي ھيم پليل پورن پئي

عشق اچي ڏنم اگا ھي ۱۲ ايلا

۳ سنگت ٻن ساٿي ڇڏي سارو رنگ رنگ ڇڏي جسم سورن سڙن جي ساٿي تيم سنگ

برھ ھيم سٽين بيوا ھي ۱۲ ايلا

۴ اندر او ساري دم دم گل گوڙهائي گاريا، جوت جبل جا جھرھيا پرس سيکا ياريا

ٻئي لنگهي تيز ھم را ھي ۱۲ ايلا

۵ موت پرائي موتو ويتر سس جيترو مري، پاڻ ٻار وچل ٻا جهون آيم ٻچون وري

تلف تيم سب تبا ھي ۱۲ ايلا

۶ ڏيه ڏکن جو سر تيون ٿي پسايم سنجل، ٻاھر جي ساري فاني غير م فيصل

رهيو وچي باقي رخ ما ھي ۱۲ ايلا

ڪافي سر بروو ۱۴۹ ڪلواتي و

جوش جٽاھن سر لوش ٿيو سب + هستي هوو ٽ غيبه ولو سب

لنيه وجايو نوبت شاهي - من مرھڪ محبوب ھوسم -

سه هردم پاڻ ھٿي تو نعرو - عين انا الحق يا ھيا ر و -

باب بره جو کير پروڙي + جوٽ چڙهي منصور تيو آهي

۲
سمجهڻ مشڪل سر انساني + نحن اقرب راز نهاني -
صفت منجهي يا مُلان قاضي - مَا مِن الرّوحي مُنز ميو آهي

۳
ڪهم فنا مرتي لوڻ فاني - تان تيئي معلم راز نهاني
بيرنگ بازي بره بنائي - چا مُون چاتي ناهه ٿيو آهي

۴
نا ڪوئي ناري نا ڪوئي باري + نا ڪوئي آبي نا ڪوئي خاڪي
سارو سر اسرار الاهي + هر طرفين هر چين جيو آهي

۵
فيض فضل نام نه لوتر لوڻ منهنجو + ڪيتر و ذات ظهور وينهنجو
آخر آڻي ديس اُنهي ڪون + عشق اتي اظهار ڪيو آهي

ڪافي سر برو و عشق ڪلواتڙو

عشق سنڌو آتڙاه بري لتو - ساعت ساهي ڪيها نئي لتو -
نيه نهايت يار ڏٺا باري - عاشق روز ڪباب ڪري لتو - ۱۲

۱
جت حقيقي آتش لائي - من مر ميچ بري لتو جائي
سنڌ سنڌ سب جند جان جلائي - قلب ڪٺا هي منجهه تري لتو ۱۲

۲
ڪلهن سا و هي سو ره هايان - تڙت تڙکن جو حال ونڌايان

محرم راز نہ کوئی دل جو — هوت بنا هِه دم نہ سري تو ۱۲

سه ۳ قسمت کیئتم رات مرڻ اهي + هه بر تر پيو واهہ واهي

تيون سر بار بر لا کوآ باري — جي جُڪي لِت سوري جري تو ۱۲

سه ۴ عشق اويتر اُتي اُچلي تو — جت پيو حيلو ڪونہ هلي تو

دل دريا هه محبت گهمر و — ڪُن تہ تنهين کون کونہ وري تو ۱۲

سه ۵ فيضل فرق جيذري تي فاني + باقي بالله سر سبحاني :

چولو مفت ڪيائين جيئترو + قلم لکيو سوڪين تري اٿو ۱۲

ڪافي سر ضلو : ع ۱۵۱ ست ۱

شرڪ شبہ سب وهم وڃائي + ثابت ڪر سرا لا الله :

سه ۱ بي تي وار و ورقا وساري + الف پڙهي چئو احد الله :

سه ۲ هڪ بنا بيو ڪو نهئي ڪوئي + هر طرف ئي هڪ هُوَ الله :

سه ۳ جت ڪت جلوو راز بوبي + سمجھ صحي ڪر و جُه الله :

سه ۴ دو جڳ سارو لنيہ نظارو + ڪو نهئي بيو جو غير الله :

سه ۵ حال حقيقي ڪير پروڙي + پهنجو پاڻ عليم الله :

سه ۶ فيضل فاني فرض فنا مر + باقي سر سبحان الله :

کافي سرضلوت ۱۵۲

عشق سند و آزار جهينکي ÷ پڇو تنهين کان بيبه پري ÷ ÷

۱ باجهون حضرت عشق حقيقي ÷ جهنگل ۾ جيئن ديور ڦري ÷

۲ جنهنجي دل کي عشق جيئاريو ÷ موتي موران سونه ڀري ÷

۳ عشق اصل اسرار الاهي ÷ اُنهن کان تنهنجي صفت سري ÷

۴ اول عشق آئڳهو لڳتو ÷ آيو تان هت قرب ڀري ÷

۵ ڪنز خفي کان خيال اتاري ÷ ظاهر ڪيئن سالنيه ذري ÷

۶ فيضل سوئي سون صفاتيو ÷ جوئي آيو عشق اري ÷

کافي سرضلوت ۱۵۳

بيرنگ بازي يار بنائي ÷ سير حسن جو سمجهه ڪير ÷ ÷

۱ سالڪ باجهون ڪير سڃاڻي ÷ حال حقيقت بشري پير ÷

۲ آئيني ۾ صورت جنهنجي ÷ پاڻ پسن پيا دِلڪ دلير ÷ ÷

۳ سوئي سڌ سوئي سو پيرا ÷ سمجهڻ سخت سخن جو قير ÷ ÷

۴ عشق اُتي تو رمز رلائي ÷ جاتي جنهنجو اير نه پير ÷ ÷

۵ فيضل باقي بحر بقا ۾ + رهڻ مدامي حرم ڌمير ÷ ÷

ڪافي روپ ڀاڙي عيسيٰ جا جلوا ڙو

پرين پيشواء ميڏا هادي همراه آيا ـ هادي همراه آيا رهبر ڪيل شاه آيا

١. شهر فتحپور وچ ميڏا جاني ـ جتان روز رحمت وسندا، راز رباني ـ شان شهانا

جهندا ـ ~~شان شهانا جهندا~~ ـ شاهين ذات شاه آيا + پرين پيشواء ميڏا

٢. تازي رونق سدا شاد هووي ـ دائم بلند مسند گادي آباد هووي ـ

سفينه صوفيندا سارا ـ ـ مالڪ بن ملاح آيا ″ ÷ ÷ ÷

٣. جيتي ڪتي جانب تيڏا نعرا ـ عرش فرش تي عالم سارا ـ

ملائڪ منادي ڏيندي منور چوڏاه آيا ـ

٤. هر مظهر وچ وسدا پيارا ـ سمجهه ڳجهه ڪيتوس هي سر سارا ـ

فرقونه فيصل تلدا ـ آدم بن الله آيا ـ

غيبوا ڪافي روپ ڀاڙي ڪعبه جا جلوا ڙو

غيبون ظهور اڪري عربي اڳوان آيا عربي اڳوان آيا عالم دا ضامن آيا

١. اول اڪري آيا وچ عرب دي ـ عالم سارا پيا وچ طرب دي ـ

ڪرن رقص حوران پريان ـ شافي دو جهان آيا ـ

٢. عرب عجم وچ ساري ولايت ـ جلوا ڪيتا بحر بي نهايت

ٿيا شور غوغا شاهي - نظر ۾ نشان آيا -

ست۲ بيچوني وچ وچ چون بن آيا - بيرنگي رنگان رنگ سمايا -

گوناگون صورت ماهي - عجب لامڪان آيا -

ست۳ دريا ۾ وحدت ڪون پلينڊا - ساري چلت هي آپ چلينڊا -

قسم حق نبي خود فيضل سائين - سارا سر عيان آيا -

ڪافي سر پهاڙي ١٥٦ ڏاڍرو

هادي مون نه جهليو منهنجي ڪي ڪين پليو ويو ٿم باز هٿي دلڙي دوست لٽي -

ست۱ هر هر حملا ڪري - آئي منهنجا ري - ويو ٿم باز هٿي - ٻڪري باز جهٽي ؛

ست۲ وڃي ونگ وليم ڏاڍو پيچ پيم - جانب جي ويو جتڙي - ڪنڌ ڪين جهٽي -

ست۳ ابرو ڪشي ڪمان - مژگان تير سوان - ويو ٿم سيف هٿي - سيني منهنجي سٽي -

ست۴ پڪو عشق پيم - فيضل سائين فرق ويم - ويو ٿم هوت هٿي - باڻ سائين ٻٽي ١٥٦

ڪافي سر پهاڙي ١٥٧ ڏاڍرو

پگي نوڙ سٽيم پي سپ پوڙ سٽيم - ليه نهوڙ سٽيم ڪريجي درد ڏتڙي ٣

ست۱ پر ڪر جام پيتم - مي مخمور ڪيتم - دلڙي سمجه سٽيم - جانب نال جتڙي ١٢

ست۲ دلڙي دوڙ ڪيتم وڃي وڙ ڪيتم - زلفين پوڙ ڪيتم - ڪاڪل قيد ڪتڙي -

سٽ ٣ آيا عشق جڏان - ڪيئي سڀ غير ٽڏان - هر شي صاف سڏان - اکيان ڪيم اڙي ”

سٽ ٤ سينا صاف ٿيا - فيضل فرق گيا - ڪياوچ ڪيائي ٿي پيا - جل مليئي من ڪي متر هي -

{ ڪافي سر پهاڙي ع ۱۵۱ ڏاڏرو }

عشق اسان کي وو ڪيو مستانا - ڪيو مستانا - ڪن ديوانا ” سبحانا پترهان

سٽ ١ روئيندي پيندي رات لنگهايم - ڪان پئي جي سڀ سور سهايم - اُتي لوا ڪرڄ ڪو -

سٽ ٢ ڪانه پوري ٿي ڪل مونکي ڪائي - ڇپي ڪيم سر تي سور سپوئي

عشق اندر منجهه ڪيم آستانا - عشق اسانکي وو ڪيو مستانا

سٽ ٣ نئون هي فيا پو نيه پڄايم - عشق اندر منجهه اُلانبو لايم -

پيره بڏايم الهي بانستانا - عشق اسانکي وو ڪيو مستانا -

سٽ ٤ فيضل سائي صنم سڏائي - بيوهي تر بتو ليول نه پائي

ويانه پيئي بيا ڪوڙا افسانا - عشق اسانکي وو ڪيو مستانا

{ ڪافي سر پهاڙي ع ۱۲۹ ننڍڙو }

عشق جي اسرار جي آهي نه پيا ڪنهن کي خبر - بي مثل پيچون بيرنگ بسراُونهون بحر -

سٽ ١ سر ٻنا سودو مهانگو بره جي بازار ۾ - سر ڏيئي سور لڌا سير ساروسر بسر -

سٽ ٢ عشق الٽي چال چوري - هلڻ منجهه هر دي خفي - ڪين سمجهي ڪين جاڻي

ڪينهي انڊز نظر -

۳ موتي قبالان تهوتو صاف سرق جن چڪي - جلن ڪا من سي هميشان -
سوزمون سيني اندر - عشق جا اسرار جي آهن بي ڪٿڪي خبر -

۴ عشق آفت فهم فيضل - بي نه ڪا اهڙي بلا - روز شب
ڪاٽي هڏن جو - ماس ڪوري منجه صدر -

ڪافي سر پهاڙي ۱۴۰ نئڪو

ڏس عشق جو بياز نحو آخر نئي آغاز - نحو ورد نئين وظائف
ساروڻي سر رمزراز ﷺ نحو آدم نئين حوا نحو نوح ماسوا -
نحو آب بي انداز ﷺ نحو ابراهيم خليل - نحو ذبح اسماعيل -
نحو خواب جان گداز ﷺ نحو موسيٰ اني هارون - نحو فوج نبي فرعون -
نحو طور تجلا ساز ﷺ نحو داؤد بي فصيح - نحو عيسيٰ بي مسيح -
نحو غير تي غماز ﷺ اصل احد في الدارين - نحو نحو سرامامين
سخيتون سور لسنگ ناز ﷺ نحو دار بي منصور -
نحو فيضل في الحضور - ٻولي تو خود بي نياز -

ڪافي سر پهاڙي ۱۴۱ نئڪو

بيرنگ بيرنگ جو بيان - ڏيئي تري ڏس تمام - گوناگون بي نمون

سٽ١ ڪٿي دور فراق دور - ڪٿي ڪو منجھ حضور - ڪٿي منتظر انجام -

سٽ٢ ڪٿي بتڪدہ خراب - ڪٿي شيشہ پُر شراب - ڪٿي مست مي مُدام

سٽ٣ ڪٿي ناز بر سر مير - ڪٿي قيد بند اسير - ڪٿي ميت منجھ مقام -

سٽ٤ ڪٿي پير پيشوا - ڪٿي فيضل سر فدا - ڪٿي شاہ ڪٿي غلام -

ڪافي سر ڀيرائي ع ١٦٢ ٺڪو

عجب عشق شهنشاہ - ٺڪو اجر ني گناہ -

سٽ١ ٺڪو غير در جهان - ٺڪو سير الامڪان - ٺڪو نار ني جنان ""

لنسنگ نيه جي ننگاہ

سٽ٢ ٺڪو شرق ني غروب - ني شمال ني جنوب ؛ ٺڪو زشت رو نہ خوب

نہ فوج ني سپاہ سٽ٣ ٺڪو قتل ڪربلا - ٺڪو يوم جر جلا -

نہ ٺڪو تڪيہ پر جهلا + ٺڪو پشت ني پناہ - سٽ٤ ٺڪو جام ني شراب

ٺڪو مست ني خراب - ٺڪو سيخ ني ڪباب - ٺڪو آج ني صباح

سٽ٥ ٺڪو خفت خيز خواب - ٺڪو عيش ريش تاب

سارو ني سيہ جوش تاب - فيضل صاف سر گواہ

ني ڪافي سر ڀيرائي ع ١٦٣ ٺڪو

لنسنگ نيه تيولواب ؛ ٺڪو سوال ني جواب ؛

سله نکو صوم لي صلات ٭ نهو حج لي زڪات ٭ نکو موت لي ممات

نکو حد لي حساب سله نکو ديرلي ڪنشت - نکو خود سر گذشت

نکا حور لي بهشت - نکو حرف لي حجاب سله نکو دين مذهبات

نکو طرف شبهات - نکا تر طلسمات - رهيو آب جز حباب

سله نکو ڪشف لي قبور - سالڪ سمجهه سير ضرور - فيضل نور

خود حضور - آيو عشق جو خطاب ٭ ٭ ٭ ٭

جملہ ۱۳ ٭ {ڪافي بلبل پهاڙي ۱۱۲ تن تار} ٭

رسي وڃ نه رانا - ايڏا نخره ماڻا - توليءِ سهٹل ساءِ - هاڻي مفت

مريٿي ۱۱ سله ويڙم ورهه وڪوڙي - وڃم نيه نهوڙي - جادو ڪهڙو

جوڙي - ساعت ڪين سري لي ٿي - موهل وچاري هرم -

ويني پڪاري پرم - ڏاڍي لهر بحرم - ٿيندي جيئن تري لي ٿي -

سله چوري نين نهاري - دلڙي وليهڙ تاري - موٽي آءِ اتاري

دلبر دم نه پري لي ٿي - فيضل ڪير فراقط - ڪيتا ٻيم عشق

اداسط - پنهنجي پرين ڪارڻ - ويني سور

چري لي ٿي ۱۱۴

ڪافي سر پيلو ۱۲۵ علوارڙ

مَسي سَي رنگ بڻ آيا - بشري گوڻگٽ پايا - ذاتي وليس مٽايا - وه وا دلبر آيا ؛

س۱ راز نهاني رنگ هزارين نوين نوين نيه وکايا وه وا - عالم سارا سپار ڪتو سي
دلبر پيت بتايا وه وا - هير ماهي لو ڪي سڄايا - ڪات سرعيا سڪه پايا ؛

س۲ اصلون احمد آپ بڻ آئي - بيرنگ رنگ لايا وه وا - ذات صفات رلائي ڏو نهين
آدم بڻ ڪر آيا وه وا - عبديت ڪا مار لغارا - قادر قرب ڇپيا ؛ ؛ ؛

س۳ آپ سڄڻ معشوق سڏائي - عاشق قتل ڪرايا وه وا - صوليائي منصور ڏنو سي
شمس ڪل کلايا وه وا - عشق زليخان مرهوش ڪتا - يوسف ملڪ ڇڪايا ؛

س۴ بر بحر بازار ڏنو سي سَي سَي رنگ سمايا وه وا - باغ چمن وچ انت بهاران
بلبل شور مچايا وه وا - فيضل سائين سارا سر ڏنو سي - جانب پول پلايا ؛

ڪافي سر پيلو ۱۲۶ علوارڙو

لاتم لوڙ لاڳاپي - جاتم سرلي سهاپي - وُنڙي مينهن ميلاپي -

س۱ بارش باران وقت بهاران - سي سي رنگ گلبندي وه وا - حسن حقيقي تار مٽاران
وا ول جهلڪي ڏينبدي وه وا - باغ چمن وچ گل گلزاري - بلبل مول نه دڙهاپي

س۲ لئي الاپ سب خلقي چاليي ڪرڙ کندبيري قُتّي - سڪه سهڄون پيا ڪر
للهڪاري ڏسيهن ڏڪاندي ڪيتي + آيا وقت وصل دانيري - ڏنترم نيه نياپي

۳ کنگن کڑیاں ھار ھسی - اج سب سینگار سُھیندا وہ وا - عاشق
دی گھر آپ آیا دلبر من مُھیندا وہ وا - جلوہ نما کر عشوی غمزی - ڈیندا یار ڈووا

۴ زلف دراز مُخم خم رُخ تی ناگ ورادی کالی وہ وا - ابرو تیر کمان ست مژگان
پار لنگھیندا یالی وہ وا - نازین نال مریندا فیضل - عین سموندا آپی

کافی سر پیلو ۱۶۷ ٹھلواڑو

کنھن کون بیت نہ ڈیسان - ڈکر ٹین نال نبیسان - اپنا ملک مٹیسان

۱ ملک اسیڈا تخت ھزارا - اِتْ وت قسمت آندا وہ وا - چاک فراق وطن
دی ڈاڈی منترا تیاول ماندا وہ - عشق لا ابنا لاکر سارا - جھنگ سیال سٹریسان

۲ چلک پلک دا ویکھ تماشا رانجھن کیا رنگ لایا وہ وا - مرغ ھوائی ایسردا
قسمت آن قسایا وہ وا - ین کرکوت کفر دا سارا - کلمان پاک پڑھیسان

۳ دستوں دلبر دی پُرسیم پیالا آب حیاتی وہ وا - وچ آئینے دل دی پاتم
جھاتی دی وچ جھاتی وہ وا - رُخ ماھی دا ویکھ رنگیلا کعبا قلب لٹیسان

۴ جامان جسمی پاکر آپی - رانجھن چاک سڈایا وہ ولھر نگپور دی وچ
نور نظارا ابرھ لھاریلا یا وہ وا - گل قل تنیئ گلزاری ساری -
چوکند واس و تنیسان

ب ۵ جھگ مگ جھیڑی کھوڑا آجالی قلبوں غیر کڈھی وہ وا ۔ منہن محراب صنم دا ساڑا ۔ جا ماہی جگ دکھیجی وہ وا ۔ دیر دواری مسجد منبر فیضل صاحب سڑیسان

جلد ۳۳۱ ← کافی سر پیلو ۔ ۱۴۹ تھلواڑو → ... جلد ۱۳۴

محبت پچھ پچایا ۔ عشق الانبا لایا ۔ درسن دوست دکایا ۞ ۞

ب ۱ دستوں پیر مغاں دی پر کر پیالا مست پیتو سے وہ وا ۔ رخ ماہی داویکھ رنگینا ۔ اکبر حجّ کتوسے وہ وا ۔ جلوا تاب جمال صنم دا ۔ ہستی ہوش گوایا ۞ ۞

ب ۲ بیحد بار برہ دا باری حملا کر سر آیا وہ وا ۔ فوج عقل دی ہیں کر ساری ذات ظہورا لایا وہ وا ۔ نیئن نیئن ناز حسن دلبر دی ۔ سرلی آدم اٹھایا ۞ ۞

ب ۳ او لہاں بحر عمیق الاہی ۔ عاشق ترن اپاری وہ وا ۔ سن آواز پکار الستی دم دم مارن نعری وہ وا ۔ حب حقیقی غلبا کر کی ۔ سارا جسم جلایا ۔

ب ۴ ہر مظہر وچ یار یگانا آپ بن کر آیا ۔ ملک فلک وچ شور شہانا ہو کیا عشق ہلایا وہ وا ۔ بین کر پولا غیر دوی دا ۔ سالک عین سڑایا ۞ ۞

ب ۵ بات برہ دی کون پچھانی باجھوں فہم فنادی وہ وا ۔ عشق اویڑ گھتیانی فضل شیخ ۔ وچ دریاہ بغادی ۔ عاشق غوطا مار اٹھا ہیں خود معشوق سمایا ۞ درسن دوست دکھایا ۔

کافی روپ سہٹی ع ۱۶۹ ٹھلواڑو

عشق اسانوں وی یارو قیریدار قرایا ~~قیری دلبر قرایا~~ ॥

نال مرلی دی وہ منتر چلا گیا میاں ۔ تن من طلب تپایا ॥

لاون سیتی وہ ہوش گیو سے میاں ۔ تان تان نیہ نچایا ॥

درد ہر مینوں وہ عشق گھمایا میاں ۔ ہر رنگ وچ سمایا ॥

آپیچی اپنا وہ سہٹل سارے میاں ۔ فیضل نام سڑایا ॥

کافی روپ سہٹی ع ۱۷۰ نٹکو

کنھن نوں آکھ سناواں حیوین دلبر دیاں ای گالھیاں ۔ دلبر دیاں ای

گالھیاں ناز غمازیں والیاں ॥ ॥

گفتن رفتن چال عجائب وہ وا خوب خصالیاں ۔

سیر صنم دی سوز کنوں دل حیرت وچ حوالیاں ॥

ول ول اوندا ڈیندا زوری ۔ بیحد برہ بھالیاں ۔

نوک نیٹاں دی نال مریندا ۔ دل وچ خوب دونالیاں ۔

رخ توں لاہ نقاب نہایت ۔ ڈیندا یار ڈکالیاں ۔

تاب حسن دی تیکہ جلایم ۔ خطرے خام خیالیاں ॥

۱۱۸

۴۔ پیر مغان بن میر پیر ڈیندا۔ وحدت جام وصالیان ۔

فیضل ہستی ہوش گوایم - پیالے کیف کلا لیان ۔۔

کافی روپ سہنی ۱۴۰ کلواڑو

ستی سئی طعنے سختیان عاشق چم اکین سر چاوندا ۔

چم اکین سر چاوندا تجلا طور جلاوندا ۔

۱۔ عاشق اصلون مول نہ ھٹی - جو لئی سر تی آوندا ۔

رمز رضا تی راضی ہوئی - شمس کل کلاوندا ۔۔

۲۔ اولا کر منصور عجائب - ہو کا عشق ھلاوندا ۔

سر صولی تی پیکر چڑھائی - انا الحق آپ الاوندا ۔۔

۳۔ جلوی ناز نما کر جانا - تھری قیس کماوندا ۔

شاہ حسین علیہ السلام وچون کربلا - سنجون کنڈ کپاوندا ۔۔

۴۔ سر صوفی دا نیزی اوپر - شہر بشہر گھماوندا ۔

عشق بنا بیا کون اتان - سر سختی آپ سہاوندا ۔۔

۵۔ فتحپور وچ پیر مغان بن - پیالے مست پلاوندا ۔

فیضل عشق اتراہ وچون - خود سوئی سر سماوندا ۔

ڪافي روپ سهڻي ۱۸۲ ڏاڍرو

پيرپيغان پسايم روضو رسول جو - روضو رسول جو عُشق وا صول جو -

۱. شوقون شمال باري - پاتم پرين نهاري - منجهه عرش فرش ساري غو غو رسول جو

۲. چو دار گل چمن ۾ - بر بحر انجمن ۾ - ساري زمين زمن ۾ - غلبو رسول جو

۳. حوران پريون ملائڪ - جن النس سڀ خلائق - حيران حسن شائق

تا لجو رسول جو - ~~تالجو رسول جو~~ - ~~عشق وا صول جو~~ ؛؛

۴. پائي دروني جهاتي - صورت ڏٺم صفاتي - آهي ظهور ذاتي تجلو رسول جو

۵. فيضل نه فرق ترجو احمد احد سوئي سو - ڪولو مڪان سارو جلوو رسول جو

ڪافي روپ سهڻي ۱۸۳ ڪلواڙو

بيحد بار برهه دا باري - بر سر عشق اُٺيندا آن

بر سر عشق اُٺيندا آن - مست ٿرنيدا اوچ ميدان

۱. اصلون اوندا عشق اويڙا - سر عُشقان جا سامان

طرحين طرحين درد غماندي - بار هزار نه بات بيان -

۲. سئي سئي سختيان طف تني - برهه بچيندا بي پايان -

ويکه عشاق نه هٽهن هرگز - سڀجون ڪردي سر قربان -

سٹ۳ جلوا جوڙ جمال حسن دا - ناز ترازين نال ندان

هرهر حملا ڪر سر عاشق - چُست چليندا سيف سنان

سٹ۴ مار جوا خود يار وکيندا - وحدت والا ملڪ مڪان

پين ڪر پولي وهم دوئي دي - آپ سهوندا عين عيان

سٹ۵ فيضل فرض فنا وچ فاني - باقي بالله سر سبحان

بحر برهه دا اونت نه ڪوئي - دل تري حيرت وچ حيران

ڪافي روپ سهٽي ع ۱۴ آ علواڙو جلد ۱۴ — جلد ۱۴

عشق جو ئي نڀو اصلون مونکي - دست نه لائج پُر جهي پاڻ

دست نه لائج پُر جهي پاڻ - جنجل مر لوندين پڪ جاڻ

سٹ۱ عشق اصل کون يار اڙانگو - سر جو ترس رکي نا سانگو

وير ڪشير ترو نا تانگهو - ڪنڌي پاندنه سر مهراڻ

سٹ۲ جنهن گهر آيو عشق اويڙو - جلو جنگلي الاءِ جهيڙو

سر تنهين جي سوڙ ميڙو - سالڪ سولي سجهه سڃاڻ

سٹ۳ ڪڏين عاشق جي ڪل ڪلائي - ڪڏين صوري تي سر لڙڪائي

ڪڏين ڪر بل مر گهوٽ گهائي ڪڏين نيزي تي سر گردان -

سٹ۴ فيضل تر جو فرق نه جاڻي - عشق الهوتي سجهه سڃاڻي

منصوري جو منصب ماڻي - صوري سيج سنڌ ذڪر ذات -

۱۴۵ کافي سر سهڻي عه ۳ کلواڙو

عشاقين دي پهلي پوڙي - سر برداڙ سلاوڻ هي

سر برداڙ سلاوڻ هي - جيتيئي مرجاوڻ هي ۱۲

س ۱ نال خيال نفي دي اول - محبت مينهن وساوڻ هي -

آخر غوطا مارا تا نهين - سوئي آپ سماوڻ هي ۱۲

س ۲ عشق دي الٽي چال عجائب - علوي راڻي آلاوڻ هي -

جلجل جوش خروش اندر وچ - باهر سر نه سڻاوڻ هي ۱۲

س ۳ ترڪ طمع سربار تمامي - چاهون چمڪر چاوڻ هي -

طعني تهمي مونجهه ملامت - سول سيي سڪ پاوڻ هي ۱۲

س ۴ پير مغان دي ياجهون مشڪل - ايهو حال پراوڻ هي -

فهمپور وچ فيض فقر دا - جاري جوت جگاوڻ هي ۱۲

س ۵ سڀ سچ فيضل فهم فنا وچ هرگز - حال حقيقي پاوڻ هي -

برہ بنا بيا ڪون پيچاني - مَين مَين نال متاوڻ هي ۱۲

۱۴۶ کافي سر سهڻي عه ۳ کلواڙو

غيبون ذات ظهور ڪري + جامان جسمي پايا هي -

جاما جسمي پايا هي + سر انسان سڏايا هي +

سـ۱ آدم دا کر پول بھانا + بیرنگی رنگ لایا ھے - ۱۲

ھر مظھر وچ ہر منزل کر + گونا گون بنایا ھے - ۱۲

سـ۲ رونق روپی رنگ ھزارین + گھر گھر لاڈ لڈایا ھے

نانھ نخری بیحد بازی + سئے سئے کیل کلایا ھے ۱۲

سـ۳ رنگان رنگی پوش پھر خود + شاھی شور مچایا ھے

نشو نما کر راز نھانی + ھر جا حکم ھلایا ھے ۱۲

سـ۴ جلوا جوڑ جمال حسن دا + چئو کنب فوج چڑھایا ھے

ھر ھر حملا کر سر عاشق + نازین نال نیایا ھے ۱۲

سـ۵ سب صورت وچ عین الٰھی + درسن عشق دکایا ھے -

فیصلہ فرق نھین ھے تلدا + سارا آپ سمایا ھے ۱۲

عاشق سنگھن نمبر ۱۷۹

بس سبحانی سمجھ نہ ھویا ÷ نکتی ناز الاوٹ کیا ÷

نکتی ناز الاوٹ کیا ÷ خرقا شیخی پا وٹ کیا

سـ۱ محبت وچ مخمور نہ ھویا ÷ نہ رندی رسم بناوٹ کیا

عشق اثر اھر وجود نہ جلیا ÷ نمیروں جان جلاوٹ کیا

سـ۲ بھلم آئی آتمال نہ ھویا ÷ عالم نام ترراوٹ کیا

وحدت والا ورق نہ پڑھیا ÷ بار عتا بوں چاوٹ کیا

نفس پليت نه ٿين سمجهايا، اور انهن سمجها وڻ ڪيا

آپي اپنا مين نه منايا، ٻين کون مار منا وڻ ڪيا

هستي هوتون ڏور نه ڪيتا، تن تهم بدن کون لا وڻ ڪيا

حاضر منهن محبوب نه هويا، سجدي سيس گسا وڻ ڪيا

ورد وظائف قدرت ڪاني، ڪشف قلوب ڪما وڻ ڪيا

شوقون پار شهيد نه هويا، برهه بنا مرجا وڻ ڪيا

سينا نيرون صاف نه ڪيتا، صوفي آپ سڏا وڻ ڪيا

حال حقي اثبات نه هويا، ثابت آکه سنا وڻ ڪيا

فيضل فاني هو وڃڻ باجهون، زهد ذڪر غم کا وڻ ڪيا

بن ديدار وصال سنڌي، ڪام دو ڪون پڙا وڻ ڪيا

ڪافي بسم سنهڻي نمبر ١٠

ڪافي روپ سورٺ نمبر ١٧١ ـ ڪلواڙو

اديون عشق بنا بيو ڪير ÷ اڄ ھن پتڙ م گهري ÷

١ الفتي چالي باب برھ جو ـ الت سمائي شير ـ جيئن تا مرد ھري ۱۲

٢ صوري اُلٽ منصور ڏنو سي ـ ڪيو عشق اندير ـ چکائي ذوق دري ۱۲

٣ سسي سسي قاضي کول ڪتابان ـ ڪرن مضا قير ـ نه جاڻن مام وري ۱۲

٤ لاھي فيض سر جو ساڱلو ـ اڇن مرد مشير ـ لنگهن تا ترڪ تري ۱۲

ڪافي روپ سورٺ نمبر ١٧٢ ڪلواڙو

لڳم عشق عجب اسرار ـ عقل ويو ھوش ھڃي ÷

١ عشق سڄڻ جا ادم مچايو ـ چمڪ حسن چوڌار ـ ويم ھٿ تار وڃي

٢ مينهن محبت جو برھ وسايو ـ گل ڦل ٿيو گلزار ـ اديون مٺي سار سچي ـ

٣ مينخاني م محب ڏٺو سي ـ عين انا الحق يار ـ خودي نيئي ليه گُجي ۱۲

٤ فيض سارو يار سمايو ـ صوفي صاف ستار ـ ويم سڀ پول پچي

ڪافي روپ سورٺ نمبر ١٧٣ ڪلواڙو

دل تڙي لڳيم دلدار منجهون اسرار ھسي ـ ساز ڪري سينگار ويم دل يار کسي

١ رمز ربوبي شور مچايو ـ ھر جاءِ حاضر ناضر آيو ـ عشق ٿيو اظهار
حسن بازار پسي

٢ عشق اصل کون پار وجائڻ - ليه لهايت توڙ نباهڻ - صوري تن سينگار
مٿئون جنهن دار پسي - انا احمد بلا ميمي - ما زاغ البصر قرب قديمي -
کلي پيا ئون کيهار - وني هٿ يار پسي - دلڙي ليئم دلدار

٤ فيض تنهنجو فرق نه پائين - پيرمغان سوئي سهڻل ساءِ -
ولي ناهي وار - ويهه ٿيو کلڻار وسي

کافي روپ سورٺ ١٤٣ ڏيڍي

درد دلبر جي اڏيون هئي کي لهوڙي ليه ليو -
هڇ مچائي ولوان اندر ۾ - عشق اولانبو ڪيو ||

١ سيف لا سيني اندر کنهن جوش هون جانب هيو -
رمز رڳ رڳ ۾ رليو سي - سگهه سمهڻ آرام ويو -

٢ ورهه هئي کي ويو وڪوڙي - لا اله لون لون چيو
ورق وحدت جو پڙهيو سي - الا الله اثبات ٿيو -

٣ شمع شاهي جي شعاع - اسباب اونده جو ويو -
چوطرف چانڊاڻ ٿيو سي - حسن هي هاغام ڪيو -

٤ صاف لي سارو سمنڊ جا - سيٽر ۾ سالڪ پيو -
فرق ويو فيض سو الله - قطرو قلزم سان رليو -

ڪافي روپ سورٺ ع‍ ۱۸۲ / ۵ حسن حملو سر عوشقا — ڏيڍي تار

حسن حملو سر عشقا تان — فوج فالد لوش لوش

تونس تن م‍ر لي‌نه ڊرهاپ — سمند سارو لوش لوش

۱ باري باري بيقراري — حال زاري درخروش — عشق آفت دست خنجر — رات

ڏينهان گهوش گهوش ۲ درد دلبر سوز سر هند خاص خلوت ۾ خموش

طلب تو تون عاشقن کي — بانگ ازلي گوش گوش —

۳ رنج محنت گنج نعمت — مست مخموري الوش

سير صوفي سر سراسر — بحر وحدت جوش جوش

۴ بات بيهودي ڪرڻ فيضل عشاقن جي نه روش —

سمجهه سارو سير صفا حق — هو بهو تي هوش هوش ٭

ڪافي روپ سورٺ ع‍ ۱۸۳ — ڏيڍي

مرغ هوائي الپيسر جو کينءَ آئين هت هان

۱ جاءِ تنهنجي هن وطن ۾ — آئين هت گهڙي ڪان —

۲ واڳان واري موت متا هون — جاءِ تو جيئران —

۳ سو سفر ساري نجترين جان — وساڻيج وٺان —

۴ ڪالهه تنهنجو اصل آکيدو — پنهنجو پاڻ سڃان —

۵ فيضل پرجهي پاڻ سڃاڻ تم ڪري روح رهان —

کافي روپ سورٺ ع ١١٤ ڏيڏي

دل لٽي دلبر وري تا کانه پاڻي جهاتري - شل سورن ۾
سترڻ ولو کيئن کري چند قاتري ٭ سلا طلب مون تار
گستي پي لنگهايان راتڙي - نيم بسمل جان جئي وٺين
خوش وهائي کاتري - سڄڻ تير لوڻن جو لڳم تو ڙون
تکو جانب جي ٻڌي جي جگر کون سو لڳي پيو پار چيري چاتري
سڄڻ ڏينهن ڏکن ۾ لڳ گذاريان - رات سورن ۾ سڙي -
هجر سو ڇڏي حال ڪيم - هاءِ سوڻيهڪا تڙي
سڄڻ دلانه مونجهي لٿي اڇو - بادل ڪيم برساتڙي -
قرب مون قاصد پڇايم - سڄڻ سندي سوغاتڙي -
شڪ ڪاله کاڻي خوش ٿوارو - وصل جي لنئين لاتڙي -
شب وڇوڙي جي ولي ٿي - پره ڦٽي پرپاتڙي -
سڄڻ پيري فيضل پاڪ ۾ - پولي پچهارت پاتڙي -
ماهم محبت جي پروڙي جوڙ ڪر جسماتڙي -

کافي روپ سورٺ ع ١١٥ ڏيڏي

وه وڇوڙو هجر دلبر - خوش فراقي درد غم

جو وڇوڙو توڙي ميڙ سو وصالون تيئي نه ڪم

س١ وصل مون بون هجر جي - هجرون وصالي دم بدم

ره وڇوڙي مرضا تان - وصل ٿيئي ثابت قدم

س٢ نامرادي ئي سخ شادي - قرب مطلوبي ڪرم

درد غم لاچارگي - چارو وصالي سر صنم

س٣ خود فنائي محض شاهي - عين شائو ئي عدم

ترڪ توڪل سيم رندي - فڪر توحيدي فهم

س٤ خون جيري جو هميشه - خورش مردانو ختم

سور سختي رنج محنت - نوش دارون خوش هضم

س٥ جام نوشي پر خروشي - راز پوشي تن ڀرم

بيقراري چشم جاري - انتظاري سر الم

س٦ عشق فيصل عاشقن جو - توڙ ڪون دين ڪون ڌرم

جنگ هفتاد دو ملت - برهه باجهون سڀ وهم

ڪافي روپ سورٺ ١١٦ ڪلوائو | جملہ ١٢٩

لُٽي عقل جو اختيار - اناالحق يار چيو -

سٽ ١ هر مظهر ۾ حق هيڪولي - هڪ بنا ٻيو ڪو نهي ڪولي -

چوطرفين چوڌار - لنسنگ نروار ٿيو -

سٽ ٢ هر شيءِ لائق سر صوري جي - چاڙهيون چاڙهي

ڪيترين تنهن تي - مفتيءَ جو وس وار - لڙهي لاچار ويو

سٽ ٣ سالڪ سمجهن ذات ضروري - حال حڪايت دم منصوري -

ماڻهن ليکي دار - تنهنجو سينگار هيو -

سٽ ٤ بات برهه جي سخت اٺائي - سمجهڻ مشڪل وحدت واري -

سوئي گل گفتار - چوي ٿو پاڻ پيو -

سٽ ٥ فيضل جوئي پاڻ نه جاڻي - سوئي سنهنجو پاڻ سڃاڻي -

عشق سنڌو اسرار - پروڙ ڪير پيو ٣

ڪافي سُر سورٺ نمبر ١٨

صنم مچ ويهم ٻارسي ÷ دلڙيا وو وو دلڙيا ÷

سٽ ١ رمز هلي تنهن تاب حُسن سان ÷ ويهم سو ماري ÷ دلڙيا وو دلڙيا

سٽ ٢ جان جسم سڀ رنگ ڳرو لئون لئون ÷ صنم تي ساري دلڙيا وو دلڙيا

سٽ ٣ حال هجر جي پهلين پورن ÷ دل وڍيم ڪاري دلڙيا وو دلڙيا

مينهن محبت جي جانب لوڙان ۽ هيئم هاڪاري دلربا وو دلربا

آيو هو ازلي ڪان قضا جو ۽ ڇيڙوري تاري دلربا وو دلربا

فيضل اصلان برهه ٻڄر ۽ وڌم سو ياري دلربا وو دلربا

ڪافي سُر سورٺ نمبر ۱۲۸

اچي شوق مچايم شور ۽ مرحبا وو مرحبا ۽

جلوو جوڀن جي آيم جاني ماهان لئي مهجور مرحبا وو مرحبا

عشق الانبو دلبر دل ۾ ۽ لايم زوران زور مرحبا وو مرحبا

جيجي جُسي ۾ سوز سڄڻ جي ۽ دردن لايم جهور مرحبا وو مرحبا

هستي هوڙن برهه سيڱي ۽ تيجي تڃيئم پور مرحبا وو مرحبا

هر شئ ۾ هين ٿيو پاڻ پسارو ۽ ڏٺيم ذات ظهور مرحبا وو مرحبا

فيضل هي سڀ ساهه صنم توڻ ۽ گهوري ڇڏيم گهور مرحبا وو مرحبا

ڪافي ٻي سُر سورٺ نمبر ۱۲۹

ڪافي روپ توڙي ع ١٩٠ ڏيڍ

جڏان پيتم ڪيف ڪلال ڪنون - جند جيتي ئي جواب سوال ڪنون

سـ١ مولو قبلاً جڏان سبق پڙهيو سي - گرم حسن بازار ڏٺو سي -

حيرت وچ حيران ٿيو سي - اهو جلوا ويکي جمال ڪنون

سـ٢ جتان هوش عقل دي جاءِ نه ڪائي - عشق اتان ني رمز رلائي

رات ڏينهن دي ليا نه جاءِ اتان لي - جيتي اعلا مونجهه ملال ڪنون

سـ٣ عشق عجب اسرار وکايا - خوف رجا ڪنون لنگهه سنڌ ايا -

بهشت دوزخ دا ڪي غرض نه هويا - وچ واند ٿيو سي وصال ڪنون

سـ٤ جانب جڏان جي وچ لڌو سي - هوش ڪنون بيهوش ٿيو سي

فيض سريع سر اسرار ڏٺو سي - ٿيا بالا بشر هر مثال ڪنون

ڪافي روپ توڙي ع ١٩١ ڏيڍ

بيئي نينڻ يا جهارون ڪٽي يار ميان - لٽي دل ڙي ويم دلدار ميان

سـ١ بيئي نينڻ جهارون يار ڪٽي - ولو تم سان ٽهارٽ سيف هٽي -

هي هوت ميئي جي ويا ڪين گهٽي - رهندو بر سر ڏسي ولم يار ميان -

سـ٢ نازڪ نينڻ جي جي رمز جوان - ڦهري پا ز ڪرشمه غمز جوان -

ابرو سیف صنم مژگان تیر سوان - سینے سانگ لنگھی تیا ھویار میاں

۳۔ اھا رمز عجائب چال چوان - رخ تے رونق رنگی خال چوان -
ڈند مرواری لب لعل چوان - بیوتہ مَن موھیم سینگار میاں ""

۴۔ فیضل فہم جیڈی رکی ڈس ھے وھم جیڈی - آیوا آکیہ وا انسان اڈی -
نالو آدم سنجو پاٹ سڑی - تیو منجھ برقے بشری اظہار میاں -

کافی روپ تو ڑی ۱۹۲۲ء ڈیڈی

آیا عشق انیس و روح عجب - ڈھکا نال دھانی وچ روح عجب

۱۔ تجلا تاب شعاع جیوین رعد برق - مانجھی مست محبت وچ مستغرق
ویکو عبد احد وچ کونہ فرق - سارا سیر حسن دی آسونہ عجب

۲۔ بر سر شوق شہادت جائی ھے - کوئی حال الہی دا نہ پائی ھے
اکبر ھنگ اُپے سر آئی ھے - ڈیوٹ سر وچ تا ھون تو نہ عجب -

۳۔ چاوٹ بار برھ دا او کا ھی - مولود اقبال مرٹا نا سوکا ھے
ڈیوٹ عیزا نا لحق ھو کا ھے - پاوٹ وچ وحدت دی جلوہ عجب

۴۔ فیضل رمز الہیٰ وچ رھندی ھوں - صوفی سیج اُتے سر سھندی ھوں
دم دم قول قدیمی کھندی ھوں - جیوین صوفی اُتے ممد وح عجب ""

ڪافي روپ ٽوڙي ١٤٣ ڏيڍي

منجهون قرب قديمي يار مليان - ڪيٽي نينهن منجهي ڏي لهار مليان

١ ايڏي يار قديمي نه گهرجي بي پرواهي - سڀ سوز وارن سان سينو سياهي
اچ محب منهنجي ڏي آگاهي - گهنڊ کول متون رخسار مليان -

٢ تنهنجي ناز غمازُ نماڻي بيحد - هيٺ ماري مونکي نينهن ڪيو آڏ
سوا يار اهانجي بي جانهن رهي سند - تنهنجي نينهن ڪيم نروار مليان -

٣ شب روز ايها سڀ سوز هئو - ناهي ساعت منهنجي جوش جهڪو
تارون تار تانبر اچ تون سر بازنڪو - ناهي واند مونکي هي وار مليان

٤ فيضل رمز ربوبي راز عجب - رڪيل پير مغان شهباز عجب -
نئون نئون نينهن سجڻ جا هي ناز عجب - سوئي صورت سر اسرار مليان

ڪافي روپ ٽوڙي ١٤٤ ڏيڍي

پسي يار پرين تي جدائي روندڙيان - دم دم خون جگر جو ڪانوندڙيان -

١ نه ڪو ميٽ مائٽ دل ڏير مونکي - اچ عشق ڪيو دلگير مونکي -
هر هنڌ سنڌ سنڌ ۾ سوچير مونکي - لوڻي هار ڏکن جو گل پاوندڙيان

٢ لاهوت لاڳا پا مستان ٿيم - سرتيون سر پٽ خفڪان ٿيم -
دلبر دردن جا سامان ٿيم - اندر جگر جگر جسم جلاوندڙيان -

مست سڄ سوز. صنم همراه مونکي- هينئون. بر مبوا هي گهر واه مونکي

ڏکم ڏونگر تن منز لڳاه مونکي- هينئون سيج سورن جي وڇايو ونڙيائي

سه ڪانئي سڄ سيني ڪاتي پار پنهل- ڪاتي پيند جبل ڪاتي

سر فينل- وه واپير مغان هادي شاه رڪيل- ايهو رن ڏيرا

ايهو راتِ ڏيها گُهٽ گاوندڙيان "

ڪافي روپ. توڙي ع ١٩٥ ڏيڏيا

اڄ پي اُٿ بيگاڻ چردي ني - متان ڏار پنهل ڏهڪردي ني

سه اُٿي جاڳ تتي بيداري ڪر - متان باغ گلينداوجيني چر-

گهم جوڏاگهي گهمدي ني پي هر هر - بکي بان ووڙي جڇپ پيردي ني -

سه چونڪيدار ڪتراوين چاگتين دي - رکين سرت سما اُٿي لانگهين وي-

سمجهي سوجهه سٽن تتر نانگهئين دي - دشمن ڏيرڙي نکي دلبر دي ني -

سه رنگا رنگ عجائب راز ڪهون - نيئن نيئن نيه سجڻ دي ناز ڪهون -

نازڪ نين ڏونهين شهباز ڪهون - ويکين مال سيتي دل ڦردي ني -

سه اکين نال اکيان دي انجاون - باري پار برهه دا سرچا ون

هيئي مشڪل سخت شمر پاون - ڪلي وضع ڪلور ڦهردي ني -

۵ لڳي باهه برهه دي جان جلي - سينا سوز ڪنون ٿي بر ور ٻلي
فيضل عشق پيم آپيش پلي - راتين ڏينهن اوڙ بحر دي لي

ڪافي سر توڙي نمبر ١٩٦

آهيون ٿيه ڏکن جو مير اسان سينو چاڪ جگر سو چير اسان ١٢

١ ڇهتري بات برهه جي ٻيائيان ڇکيا چاڪ اندر جا ٻيا کيان
سيني سي سي سيف سناميان هني هوت ولو لکه تير اسان ١٢

٢ سر تي درد غمن جا بار چوان طعنا تنڪا لوڪ ميار چوان
نازڪ ناز پريتن جا ڌار چوان نندين نار وهن نت نير اسان ١٢

٣ جلوا ناز حسن جا چال جنگي ٽڪا تير بچائن زور زنگي
قهري ڪان پون هو پار لنگهي چيري هڏ چم ساه سر پير اسان ١٢

٤ سڪ سوز فڪر جا مچ مچن دل جيرا ڪڇيون روز پچن
نسيپي سوز مٽريو گڏ ٿيا اچن اهڙو حال ڪيو تقدير اسان ١٢

۵ فيضل فرق وچا ڪا فاني ڄ جو تو مفت ڪيس ارماني ڄ
آکه قسم ايها جند جاني ڄ ايئين فرماليو خود پير اسان ١٢

ڪافي سر توڙي نمبر ١٩٧ ١٢

محبت مارن جي مخمور ڪيم — سرتيون سور سپي منظور ڪيم ||

س ١ — ايهو عيش عمر جا قهر جوان — ڪاڻا ڪاڄ سپيئي زهر جوان

ڏکڙ ڏيه مارن جا مهڙ جوان — شڪر سهج تڙي سڀ ڏور ڪيم ||

س ٢ — ڪاڄ ملڪ مارن جا ماڳ مٺا — ڪاڻ قرب تنهن جا قول ڪيا

ڪاڻ تي ديس عمر جا ويس ڦٽا — آئي اسير ادي مهجور ڪيم ||

س ٣ — پيچ ڪوٽ عمر جي ماڳ مٿ هنوا — ڪندس پرزا پرزا قيد ڪٽر لوئي

ويندس تن ڏي جن سان جي جڙيو — بلبل پورن دل چڪچور ڪيم ||

س ٤ — لڳي باهه برهه جي پيئي نرڳ — راتيان ڏينهان مٿن مچ پري

لنگهي عرش الا انبا ٻون پري — فيصل عشق اچي ته ظهور ڪيم ||

جملہ ١٥٩ — **ڪافي سرتوڙي نمبر ١٤١** — جملہ ١٥٨ ندبره

جيڪا پانهين پار وچل جي ما — سينو تنهن سان ڪيئن ساهيندي سا ||

س ١ — ~~اهڙي چال ذڪر جي چيني موں~~

پانهين گولي پانهين پيتي موں — گهوريان گهور سدان سرويني موں

اهڙي چال ذڪر جي چيني موں — نکو نهين خواب خوشيئي شڪر ساعت جا ||

س ٢ — ڪاري لوڪ نين جي پار سٽي — ويٽرم جي جگر جند جان ڦٽي

شوقون شاله پرين موند هن منهن متي — سرتي سور سنڀايم سڀ تن جا ||

س ٣ — ڪافلو ڪچ ڏٺن جو شاله وري — ايندم پار ڪٿوري يار تپيري

پسي هيرت

پسي صورت پنهل پوندم هيائين ٺري، وسري ويندم هي سڀ ڏرٿ ڏوا ١٢

٤ پاريم عشق اندر ۾ اهڙي چست چڪو، سرتيون ڪهن دم ٿيئي تو ڇين جهڙو

جهلي ڪير حسن جو تاب تيڪو، جائي جبل ٿيو ڪوه طور فنا ١٢

فيضل فڪر فنا ۾ ٿي فاني، جتي هوش عقل سڀ حيواني

جا ڇا جڳ اندر ۾ ڏس جاني، ڪونهي وار بيو هڪ يار سوا ١٢١

ڪافي سر توڙي نمبر ١٩٦

ساهڙي سا صنم ٿنهنجي تاب وڌم، جلوي ناز حسن جي روح رڌم

١ ويهي ڪنهن سان سور ورنا هيا موں، سرتيون ڪنهن کي حال ٻڌايا موں

محرم راز نه ڪوئي پايا موں، دل ۾ درد جا طومار سندم

٢ لڳو نور نيڻن جو تير مونکي، اڃي درد ڪيو دلگير مونکي

سي سڀ چاڪ اندر ۾ چير مونکي، سرتيون سورن جا ساما ٻڌم

٣ جڏهن پيچ پرين مون سان پاتي وليو، جو ڙي اڳ اندر منجهه لائي وليو

ناز نازن سان تن تائي وليو، توڙان تاب حسن جي ڏيل ڏڌم

٤ تنهن ڪونه الستي ڪالهه پيم، دل ڪاڻ وسري ٻيا سڀ ڳالهه ويم

٥ ٻانهي منهنجو سو هئڙي حال رهيم، سمجهي سر وحدت جو سبق وڌم

فيضل فرق جتي ذري ترا اصل، تي تون بحر انهي ۾ غرق اصل

آهي مرد ان جو اهو مري اصل، دارون درد سندو بيو ڪونه لڌم

ڪافي سُر توڙي نمبر ١١

جلوا ناز حُسن جا جوڙيئي ٿو ÷ عاشق بيحد عدم ۾ ٻوڙيئي ٿو

١ ڏيئي تاب شتابي تيز ڪني ÷ تاڻي زُلف دام زنجيرن ڪي

ڪاڻ شوق شعار مُشتاقن جي ÷ رُخني زلف مُکُ جو ڇوڙيئي ٿو

٢ جهرڪي رونق روشن ڏسائين ٿا ÷ باقي بيحد وکون مُشتاقن کان

کولي چشم پيئي ٻنهن جا منجهالا ÷ ڪشتي ڪان صدر ۾ ڪوڙيئي ٿو

٣ ڪاهي پردا پوشن نقاب ڪريو ÷ لاڳاهي ظاهر ذوق ظهور ڪريو

ماڻڻ مُشتاقن ريح سينه ٺريو ÷ سهڄو خاص خليل مروڙيئي ٿو

٤ ڪاهي کوڪ کنهن جي ڪاڻ ٻڌيو ÷ ڪاهي مهر منجهاران پاس ڏيو

اهڙي راز عجائب لوڏ لڪيو ÷ نيڻ نيڻ نازڪ سا لُڙهوڙيئي ٿو

٥ تنهنجا گُڏ ويهي ڪهڙ اڳايا مون ÷ تنهنجو يار ٿي ڇُجهم پايا مون

ڪهڙي ڳالهه ڪنديس پيا جا آهيا مون ÷ تنهنجو يار ٿڪا سڀ توڙيئي ٿو

٦ فيصل حيد سوا سر سڀجا لني ÷ ڪو نڪي ساڻي تنهنجي بيوچاني

آهين هر تڏهين تون لاثاني ÷ تنهنجو بيد ميان پيروڙيئي ٿو

ڪافي روپ کوهياري ۲۱۱ ڪلواڙو

جانب هٿين ويم جيءَ ۾ - ظالم ڦٽڙهي ڏنگ ڏيا

سٽ۱ چوريس مرلي منڊ جي - سوڙ پيرو ڇنگ ڏيا

سٽ۲ رهزن واري راز سان - وڃي ويڙهم ونگ ڏيا -

سٽ۳ رليوا اسان جي روح ۾ - رهزن وارو رنگ ڏيا -

سٽ۴ فيضل باب لبنديءَ جي - قلم لکيو هو انگ ڏيا -

ڪافي ۲۱۲ کوهياري ڪلواڙو

سرتيون ڪا سڌ نه پوي ٿي - ورهه کيم وهلو

سٽ۱ سنجهي سات ڪيئي ويا - صبح سنيئم سور -

سٽ۲ سرتيون هن ٻهڙيءَ سان - ڪيئي ڪري ويا ڪلور -

سٽ۳ پينهن هن ٻنيور ۾ - دم نه ڌڻديس هور -

سٽ۴ فيضل سوڙ سڄڻ جي - دل ٿي کيم ڇڪي جور ۱۲

ڪافي روپ کوهياري ۲۱۳ ايضاً

سرتيون هوت ٻروچ لئي - پيئي ڏهن ٿا نير -

سٽ۱ سڪ سمهڻ سپ زهر ٿيو - دل ٿي ٿيم دلگير -

۲۲ جيئڻ جو جيئڻ انڊ ۾ - ڏاڍي اتم اُتي -

۲۳ هر هر لڳي هينئڙن هاريا - ڪيئن ڪاٽ فقير -

۲۴ فيضل اڄ پار پرين جي - پڪيم ڏاڍي هيئن -

ڪافي روپ ڪوهياري ۲۰۴ ڪلواڙو

سالڪ سمجھه سنوڙ ۾ - خود ڪيچ ڏليٺ هت آيو -

۱ جامون پا جسمالي جو - تنهن عربي نام ڏرايو -

جلوه ٿيو خود ظا هر ذاتي - دلبر ڏم مچايو -

۲ هر هر رنگ ۾ صاف صنم - خود پاڻ پنهل فرمايو -

سالڪ پڙهي سمجھه سوالله - رمز حقيقي رايو ــ

۳ ڪڏان ته غوث قطب قلندر - ڪڏان تنهن تلڪ لڳايو

ڪڏان ته مسجد درس مقدس - ڪڏان ورڇيا سوڙ سوايو -

۴ ڪڏان ته باطن لڳي تنهن ظاهر - هر جا حڪم هلايو -

ڪڏان ته فيضل وڃڻ خفا ۾ - سولي سر سمايو -

ڪافي روپ ڪوهياري ۲۰۵ ڪلواڙو

پيئڻ پيچ سنوڙ سڪون - رس ڪيچن کي وڃي ڪا هي -

سلہ رندوني وچ پيرپنهل جو - دم قدم وڏاٿ -
ذکر ڏسي لوءِ هت نه هرگز - ڪافن پر سپوڪاهي -

سلہ٢ سبجهه سوپل آئي تڪر سهيو - سندر سوره جو بڙساهي -
سرتهون ننڍ نياگ لنسور - ورتا وچوتر اهي -

سلہ٣ عشق پڙ قمر خود ڪابو - سرجو سانگو لاهي -
جن رکيو سرصاف تري - لوءِ تيچ ڪشالو حياهي -

سلہ٤ فذڪروني اذڪرڪم - هو قول ڪيچن جو آهي -
فيضل تم الت عقباري - ايندم پاڻ پنهل هت ڪاهي -

ڪافي روپ کوهياري نمبر ٢١٦ ڪلوانڌ

اچ تن من اندرتار لڳي - مولامشري عطر هيڪار لڳي -

سلہ صوم صلات قيم وسري - رگ رگ منجهه اسرار لڳي -

سلہ٢ مولو قبلا مام ڏنو سي - گرم حسن بازار لڳي -

سلہ٣ چون منجهان بيچون سمايو - حق حسن جو ڏار لڳي -

سلہ٤ فيضل سارو سين ڏنو سي - بيحد بره بهار لڳي -

ڪافي روپ کوهياري ٢١٧ ڪاوارڙو

ڪھڙي خبر ڪيان پنھنجي ڏيرن جي — ھي ھي وات ونر جي ويرن جي ۔

سٽ ١ رات مٿي سان وو ريب ڪري ويا — خبر نہ ھيم قند قيدن جي ۔

سٽ ٢ ڪيئن ساڪيا ميان حال ڏکن جو — گھٽ جبل جي گھيرن جي ۔

سٽ ٣ آءِ مل مٿي سان وو پاٽ پرين توڻ — ھي تہ جتي تنھنجي پيرن جي ۔

سٽ ٤ ننگ اصل ڪون وو يار اوھان کي — منڌن اٿون پنھنجي ميرن جي ۔

سٽ ٥ يار فيضل سان وو ھي نہ مناسب — ھوت پچن پنھنجي پيرن جي ۔

ڪافي روپ کوھياري ۾ ٢٠٨ ڏاڏرو

عشق ڏکايم اڄ ميان — دردن جا دو لھان ۔

سٽ ١ عشق اچي ڪيم اوچتي — سورن جا سو لھان ۔

سٽ ٢ سپ سھايم سر تي — لڳن جون لوھان ۔

سٽ ٣ سرتيون پير پنھل جو — پالي ڏنڊ جوھان ۔

سٽ ٤ فرد نہ فيضل وار جو — ساجن سنا موھان ۔

ڪافي روپ کوھياري ۾ ٢١٩ ايضاً

او لھين بحر عميق جو — سد ترين کي نہ سماءِ

سٽ ١ ڪسر ٽ باجھون ڪينجي — ھر سر گھوليون آءُ

سٽ ٢

ڪافي روپ ڪوهياري ع ۲۱۰ ڙا ڏرو

آيو صورت آدمي سونهي سر سبحان -

١- ڪالهه آدم ڪالهه حوا ميان - نوح ڪيئي طوفان -

٢- ڪالهه ابراهيم خليل ميان - باله ڪئي بوستان -

٣- ڪالهه موسى ميان ڪالهه فرعون - طور ڪئي تابان -

٤- ڪالهه داؤد ميان ڪالهه مسيحا - ڪالهه خوش الحان -

٥- اصلون احمد احد سمايو - ميم منجهون پنهان -

٦- پاڻ ٿو ڏاهي ميان پاڻ ٿو ناهي - پاڻ وسم ويران -

٧- فيض بنهنجو ميان پاڻ ٿو جاڻي - عبد نکو انسان -

ڪافي روپ ڪوهياري ع ۲۱۱ ايضاً

جيڏيون مئي جي جيئي پر - چاڪ چڪي ٿيا چاڪ

١- سرتيون درد فراق پر - دل ڙي ڦٽي ٿيم ڦاڪ -

٢- آڳ جيئه اندر پر - عشق ڪيم اوطاق -

٣- سرتيون سوز سڄاڻي - خاڪي تن ڪيو خاڪ -

٤- هر جاءِ حسن ها غام ڪيو - عرش زمين افلاڪ -

٥- فيض هوت پروڙيو - جت ڪت پيئي آهاڪ

ڪافي سر گھوڙياري ع ٢١٣ ڏاڏرو

سر ٿيون ڏير ڏيئي ويا - من اندر ماتام -

١ شرب اُڪل سڀ زهر ٿيو سڀ - نڪو نيم آرام -

٢ سمهڻ ويهڻ وه ٿيو - نيٺي ننڊ حرام -

٣ ڏونگر ڏورڻ ڏوجرو - پايان ٿي عين الفام -

٤ فيضل آيم اوچتي - سر ٿي سخت تمام -

ڪافي روپ گھوڙياري ع ٢١٣ ايضاً

هي ڪي هوت هلي ويا - رات ڪئي سامان -

١ صبح سارئيم سورسان - ٽڪل ٻيم ٻيا ڪان -

٢ چوريءَ ڪي ته چيپرم - ڏکڙ ڏيئي ويا ڏان -

٣ ونڊرجي ته وٽن مر - وڌي هند ميس مان -

٤ فيضل هوت بلوچ لون - هي سر ڪيم قربان ۔۔

ڪافي روپ گھوڙياري ع ٢١٤ ايضاً

* سر ٿيون هوت بلوچ لون - سڀ گهوريان منڍ مال

١ ڏامپريان ٿي جيڏيون - هڪ ساعت پايان سال

س٢ جيڏيون ريءَ پيرين آهي — هت جيئڻ آهه جنجال

س٣ ڏيئي باهه ڀنڀور کي — مان وينديس بالون بال

س٤ ڪنڌهن اينديم ڪيچ ڏنهن - نيت فيضل وجهائون فال

ڪافي روپ ڪوهياري ۾ ٢١٥ ڏاڏرو

ولهي جڙيءَ وتان ڏٽ - مان اڇن مولي -

س١ اڄ پنهنڻ اينديم ڪيچ ڏنهن - ان ڪيئي اوني -

س٢ سسئي سنڌڙا ڪري — چڙهي جبل چوٽي -

س٣ املون ڪيءَ اوٺان جي - ڪري توٽي کوٽي

س٤ پيهي جالي توڙي نا - وينديس رڪيءَ ڪوني -

س٥ فيضل فڪر فنا ۾ - ڪهي ڪتي ڦوٽي -

ڪافي روپ ڪوهياري ۾ ٢١٦ اليفا

سرتيون ڏونگر ڏاڍ ۾ — ڏيرويم ڏيئي

س١ چڙهي ڏاڍي ڏونگرين - ڪوڪ ڪيم ڪيئي -

س٢ لهن جي لڙ گهاٽ ۾ - رات اچي پيئي -

س٣ پاتم پير پيرين ءَ جو - رند منجهون ريئي -

٤. ڏانگر ڏورڻ ڏوجهرو - سيج سندم سيئي -

٥. فيضل ڪيچون ڪارڻي - ايندم آچيتي -

ڪافي روپ ڪوهياري ٢١٧ ادا ڙو

ره ڪاڻي تو وٽ رات ميان - ~~هوت نه وتي هارڙي~~ - رس ڄم جي ڇڏ ريت

١. جوڳي چاهين سو ڪرين - نا هي بيڪانيت

٢. او جو بڻ ڏيئي ٻول ميان - پار ڙج پاڻ پريت

٣. توري ڄاڻا ڪيني - حبل ڪو جيت

٤. فيضل جامي جا پڄا - سارو ملڪ مسيت

ڪافي روپ ڪوهياري ٢١٨ ايضا

ڏسي ميرل ميڻي جي - مولي محب نه وڃ

١. اصلون باب ٻنڌي جي - انگ لکي هيئي اُچ

٢. پاٻوڙا پايان پالهي - ساٿي تيزم سيچ

٣. پيٽرو ڏي پالهئين - ڏيئي سوڙن ڇيڇ

٤. منهنجي سنڌي ماگ ۾ - پيرو هوت نه پيچ -

٥. فيضل عشق ادهاڻ جا - ڪيو منهنجي ڪي ڇڄ -

ڪافي روپ ڪوهياري ع ٢١٩ داؤدو

مولي آءُ ٻنڀور ۾ - هوت نه وڃ هاڻ ڙهي -

سا ١ سورن سنگهيڙان ڪيون - آندم سر چاڙهي -

سا ٢ چوهيون چپر چريون - ڏيل وڌم ڏاڙهي -

سا ٣ باجهاري باکون ڪري - گوڙها گل گاڙهي -

سا ٤ سڌڙا ايڏي سوڀرين - لاهان اڄ لاڙهي -

سا ٥ فيضل طلب توهان جي - قلب وڌم ڪاڙهي -

ڪافي روپ ڪوهياري ع ٢٢٠ ايضاً

پيئي هوت بلوچ ڪان - دم دم ڪريو دؤءِ

سا ١ ڪنهن هت حبيب ڏي - رات ڏيهان تون روءِ

سا ٢ چيچ هوت پنهل کي - جلي ويم جيڙو ءِ

سا ٣ هي سر هوت بلوچ تون - سوئگين صدقو ءِ

سا ٤ پنهل ايندم پاڙهين - ڪيچ ڪاهه شوءِ

سا ٥ فيضل ماڳ منهنجي جا - اڄ پيرين ايندو ءِ -

ڪافي روپ ڪوهياري ع ٢٢١ ايضاً

الي جاڳ پڌري سڌ پوڙا - ڪرعيلي الوءِ گهوڙا -

سـ١ نير منزيري پولن ويري - ترس نه پيئڙين توڙا -

رات ڪيٺ ويا ڪين ڳيٺي ويا - سڀا چڙي منجهه سوڙها -

سـ٢ سور پيرالئي ماتم لائي - ولهي ڪرو ڪوڙا -

هالي هلبو سور نه سلبو - لوءِ چڙي سپ لوڙا

سـ٣ ڏونگر ڏاڪا لکين جهاڪا - پيرنه چڙجاءِ پوڙها

لهن لوهان سور سموهان - ڳل وهائج ڳوڙها

سـ٤ فيضل اصلون سڄڻ نه سڄڻ - ڏکه وهائج ڏوڙا

ڪين ڪمائي ڪين سمائي - ور لعئي واءِ وڃوڙا

وائي سرڪوهياري ٢٢٢

ڪي ڪي بلوچ ڪي ڪي بلوچ - جي تون سڃين نه لهين - جي تون لهين لوچ

سـ١ سڃين سارين راتيئن - ڏينهان ميڙئين موچ ،،

سـ٢ جي تون جاڳين راتئين - اوڙو ٿيندءِ اوچ ،،

سـ٣ نيه لفارو لڳو هٿي - دم دم ڪو چئون ڪوچ ،،

سـ٤ فيضل ڪي سرسورئين - ڏيئي چئو بار روچ ،،

ڪافي روپ ڪوهياري ع ٢٢٣ داڙرو

سرتيون هوت هٿي ويم - جيري منجهه جيئي ٭

سُ١ سرتيون سور پرين جا - اوسار ڀائم اُلي ٭

سُ٢ پيرين وچ پاتارم - جهليم ڪنهن نه جهبي -

سُ٣ ڏورڙا منجهه ڏکوئن - پونڌو لعل ليبي -

سُ٤ ورچي واڳه نه وات لڪ - گالهه وڃ گُهيبي -

سُ٥ فيض فضل هوت بلوچ سنا - پاڙيم پات ويلي -

ڪافي روپ ڪوهياري ع ٢٢٤ ايضاً

آيل اُڪنڊيا آهيان - جنهن لاءِ سرئي نه دم

سُ١ جنهن ريءَ ساعت ناسري - تنهنجيم پيام پدم

سُ٢ ڪيئن ڪيان ڙي جيڏيون - ڪو سرتيون ڏيوم فهم -

سُ٣ اين وحايم اوچتي - هاڻ ڪيئن ڪيان مون ڪم -

سُ٤ ياهر ياف نه فکرو - اندر عشق ادم -

سُ٥ فيض فضل تون تنين گهيڻ - جنين ڪين منجهون قلزم -

ڪافي روپ ڪوهياري ع ٢٢٥ ايضاً

مون ڪيئن ڪتيان تري جيڏيون - منهنجو پرڪو ٿيو ڇيڇور

(١) جيڏين جوڙ يون اٿاڻيون - مون هڪ تند نه موڙ -

(٢) آتڻ ڪين اچارياڻ - وِرهَ ڪئيم وهلو ڙ -

(٣) سرتين سڱ سنباهيا - مون رڳو ميڙيا سوڙ -

(٤) فيضل آري چام ڄڀ - لئي لنسور ولوڙ -

ڪافي روپ ڪوهياري ۾ ٢٢٦ ڏاڏرو

ها ينورات هيڏو ويا - هي هي زابر زور -

(١) دل تري لٿي نيڻون ڏاٽرو - نڪا ڏڳي ڏور -

(٢) زلف جي ته زنجير ساڻ - ونگ جهي ويا ڏور -

(٣) پنبڻ ساڻ قري ويا - اهڙا ڪي ٽڪ چور -

(٤) نيست ڪري ويا نازساڻ - ڪولي ڪاٺل ڪور -

(٥) ويتر ساه سريرکي - ساٿ ئيم سهٽل ٿور -

(٦) فيضل هي بس يارتون - گهوريون سڀئي گهور -

ڪافي روپ ڪوهياري ۾ ٢٢٧ ڪلوارڏ

منهنجو پير مرشد ميران غوث اعظم - سڀ ولين تي جنهنجو قائم قدم -

۱ جن ملھ سپ ڍاکون ڍرتي - هتتا ابدي بينا عرب عجم -

۲ هينئون ڄھم جن دو جگ سارو - عرش فرش ڪرسي لوح قلم -

۳ پير پيران سر حضرت ميران - والي ولايت بحر الڪرم -

۴ پير مغان خود ھٿ ھايت - پولو يڪيم تيا سب خيال عدم -

۵ سھ سچڙ جي ووچ ڇاليو - سوز ڪيم سب خطرا ختم

۶ فرق نہ فيضل شاھ جو تور ون ترجو - احد احمد سوئي سر صنم -

ڪافي روپ ڪوهياري ۲۲۸ ڪلواڙو

سرتيون ڏکن ڏ يکا ريم پنڌ تو پٽر ڪافئون ڪاٽ شالا سخت سفر

۱ ڏير ڏکي سان وو ڏاڏھري ويا - ڇيپر ڇڏي ويا نماڻي نبر -

۲ پير پنھل جو وروه راڻي ڦر - پيچي ڏنم پاڻ جوه اندر -

۳ بانبھ جي وه ڪڏھ نہ اُجھامي - اُلا نبا وڃن تا عرش اُپر -

۴ نا ربر جو فيضل شاھ باري - جن جي مٿئون آھي تن کي خبر -

ڪافي روپ ڪوهياري ۲۲۹ ايضاً

ويکو سيهر حسن حبذا جان وچون - آيا آپ صنم ايوان وچون

۱ ڪڏان وت دلبر درس نہ ڏينڌا - ڪڏان تہ نہ موندا ميخان وچون

1<#4

سٽ ٢ ڪڏان وٽ سهڻل ڏيه نه ڏسڊا - ڪڏان وٽ وسدا ويران وچون.

سٽ ٣ ڪڏان وٽ لعل لهه ڇپ ڇپسدا - پوش پهر انسان وچون -

سٽ ٤ ڪڏان وٽ چالي ناز چلينڊا - شوڪت شاهي شان وچون -

سٽ ٥ ڪڏان وٽ عاشق آپ گهتيندا - چاهه زنخدي زندان وچون -

سٽ ٦ ڪڏان وٽ فيضل (بيٺ) صاف سمونڊا - محبت دي ميخان وچون -

ڪافي روپ ڪوهياري ۾ ٢٣٠ ڏاڙو (بروهي)

انت پتيس اراڙي - برهڻ لي يار هناڙي -

سٽ ١ عاس اراڳنگي ڪيهه ناپار طول هرٽ هنداڙي -

سٽ ٢ تينون جلدي ميرڪلي تيني - رتيس تين يلاڙي -

سٽ ٣ هرمظهر لي حاضر ناظر - خاوند خاص حداڙي -

سٽ ٤ رتيس تينت دلبر تينا - ايلو چاپ جناڙي -

سٽ ٥ فيضل (سٽو) داهم هيت هونا - تينت بسن داڙي -

ڪافي روپ ڪوهياري ۾ ٢٣١ ڏاڙو

داڙي اليپ ني دادي - در تينتون يار هنادي -

سٽ ١ تينئون سوا يار اي انت ڪيو - تحپ جتائي نادي -

سٽ ٢ هنپ همينگي مر تينئان - ننتو مر يار ننادي -

۳ برکنا خواجہ دا جھون نالی - بالینش دا پین ارادی -

۴ نیٹون سنوادا فیضل ارادی - نیتو خانہ آبادی -

کافی روپ تحو هیاری ع ۲۳۲ بروهي

داکا تینت بسني دا تري - شاهد اعلا شان -

۱ تینت تینا پیر مریدي - تینت گرو گیان -

تینت افغان بلخ بخارا - تینت خراسان -

۲ تینت روسي تینت طوسي - تینت طوسي انگلستان -

۳ تینت هندي تینت سندي - تینت هندستان -

۴ تینت شرقي تینت غربي - تینت عربستان -

تینت زنگي تینت چیني - تینت جمل جهان -

۵ تینت علوي تینت سفلي - تینت کون مکان -

تینت هادي فتحپور لي - تینت پیر مغان -

۶ فشم وجه الله نور تجلا - ظاهر عین عیان -

فیضل تینت دلبر تمیا - چاننگ سخت بیان -

کافي روپ تحو هیاري ع ۲۳۳ بلوچکي

ایداری تیغ نیدنان ھننٹ - بیا تہ بُرونا عیپچا گیند -

سٹہ ١ عیپہ دھنی تحل درشۂ ڈمیّت - اوذاراودہ نین یک رنّد -

سٹہ ٢ آنکہ ترودشے داتغ درائی - بی وتی گشتغین کالامسیند -

سٹہ ٣ راہ سرانا کفکہ بلانت بے - تا ذکتر وبی گترد منند -

سٹہ ٤ فیضل جلدی تا ذکتر وبی - محکم جیجے سرینا بند -

تحافی روپ تحوھیاری ٢٣ یمٔ دادرو

آنکہ ترودشے داتغ درائی - بیاوتی قولانی پال ھمائی

سٹہ ١ سرقر یارابرٗ فداکن - دل شہ ڈمّیا زیر جداکن - مال ھتّی

اجحل ملہ پرائی سٹہ ٢ ای مائو منی آن ملہ میارن -

مال ودنیا تحل مثل چو مارن - دیرشّ دوستا تحل خیالن خطائی

سٹہ ٣ دلبر دورخان ڈ دلیتان گپتغان معجونا مُقیمیا + سِند
بندان مان یار ریحانی ٣

سٹہ ٤ دل دوسیہ ماران پیچ رشمارتی - آن ڈ زلفانی کی نوادری

روشنے رخ چو شمس شرمائی - سٹہ ٥ کوکران کاموری کتہ نوحنین

خوش گروغانی شملے شوحنیں - آختغن سروان سروٗ رعنائی -

سٹہ ٦ فیضل آن جتر کہ کی تہ کھساران - آفِ دلیتینی بارش باران

سبزبیتہ تحل ملہ مولائی -

درویش ١٩٥٥

ڪافي روپ کوهياري ع ۲۳۵ ڪلواڙو

سر ٿيون کوهيان ڪنديس اڄ چوٽ چڙهي - دلڙي درد فراق ۾ ويئم سڙي -

سٽ ۱ پرين جو پير جبل ۾ - لوچ لڌم لائي درد ڏڙي -

سٽ ۲ لوڙهيم لعل لڪڻ جون - سرتي سنئم منجه قلب ڪڙهي -

سٽ ۳ لائي چيچ چيبر ۾ گهور ڪيون وينديس ته گهڙي -

سٽ ۴ وندر جهڙي وڻن ۾ - آهون ڪيائي هاروز رڙي -

سٽ ۵ پنهنجي بول پرين ٻسا - مان اُهي مئي جا اون پڙي -

سٽ ۶ فيضل روز ازل کون - جيڏو پنهل سان ويئم جڙي -

ڪافي روپ کوهياري ع ۲۳۶ ڪلواڙو

پڙي

ريبي رات پنهل ويٺم جان جڙي ؛ ويهي سو رو رهايا ڪنهن سان

سٽ ۱ عشق الانبو ولايو اندر ۾ ؛ ڪين اُجهامي ٿي هڪڙي گهڙي ؛

سٽ ۲ ڏير ته ڪئي سان ووڏاي ڪري ويا ؛ روئيندي لنگهايم رات رڙي ؛

سٽ ۳ رڃي پرين جي وو دم نه سرڪالو ؛ سورن ۾ دل ويم سڙي ؛

سٽ ۴ وريا شال اينڌم ووا گون واري ؛ کوهان ڪيائين ٿي چوٽ چڙهي

سٽ ۵ فيضل ويني وو وات نهاريان ؛ لعل اينڌم پاڻ وري

ڪافي سر کوهياري ع ۲۳۷ ڪلواڙو

لڳيم هوت پنهل جي وو تا نگهه تکي بندرئي روئي روءِ پسان تي پير سکي

سـ ١ سک صبر سڀ سِکَ وڃايم ساعت جهوريا ٿا نهه جهکي

سـ ٢ ڏيه ڏکن جو وو نيه ڏيکاريم دلڙي ڏکن م پيم ڏکي

سـ ٣ برتر ڏو نگر لعل لکين م جيئڻ وڃلي تو رونهه جُکي

سـ ٤ باب بندي اَجا وو رونهه ازل کان سِتُ سورن جا قلم لکي

سـ ٥ دلڙيا ويچاريا وو تِي نهه مونجهي نيث پرين نيندم پاڻ چکي

سـ ٦ فيضل مئي اَجو وو ساه پرينءَ سان رلجيو ويڙه وڃاس چکي

٢٣٨ ڪافي سُر ڪوهياريءَ

پسيم هوت پنهل جا پارَ ادا لولي روئي ماءُ رتن آلي زار ادا لولي

سـ ١ لڳيم پاڻ برهه جو لڳو لولي مر لڳو لون تار ادا لولي

سـ ٢ چڙهي چوٽي جبل جي ڪوهيان ڪنر پِسِن چو ڏار ادا لولي

سـ ٣ ڪڍي ڍاهن ايندم ڪيچ ڏهن ڏيري ته ڪٿو ريجي پار ادا لولي

سـ ٤ ڪنهن سان سور ورائيان منهنجو اتيم طوما ر ادا لولي

سـ ٥ فيضل عشق عجيب جا ڪيترم لي اختيار ادا لولي

ڪافي سُر ڪوهياري نمبر ٢٣٩

لڳيم تانگهه ازل جو تير ادا لولي دلڙي درد ڪيم دل گير ادا لولي

س١ دل ۾ درد فراق جا، چاڪ پوان ٿا چيرا ديون

س٢ پسي پيٽ پير جا، نيڻ وهن ٿا نيرا ديون

س٣ سر ٿيون سوز پنهل جي، سا ٿي ٿيم سا سر پيڙا ديون

س٤ اهڙي بره بير ۾، آئي وڌم تقدير ديون

س٥ فيضل وا ۾ وطن جي، هيڏي لڳي ٿيم هيرا ديون

ڪافي سر کوهياري نمبر ٢٤٠

ڏيتي ڏيت نمن جا بار ديون، ولڻ بات ويم دلدار ديون

س١ اهڙي [illegible] لور جي، ڪانه هيم سُڌ سار ديون

س٢ ڏينديس پاڻ پنهور کيا، چو طرف چو ڌار ديون

س٣ ويندس آري جام ڏي، نيڻ کيم لاچار ديون

س٤ وڃي چيچ چيتر ۾، لنگهي پونديس هو پار ديون

س٥ فيضل هوت بروچ سان، پاڻ ڪينديس اقرار ديون

ڪافي سر کوهياري نمبر ٢٤١

آهن مونکي عجيب هزار، توکي آن ڏولي ڏکڙا هار

س١ سمهڻ گهمڻ پار سيپي، کو جهاٿيم کير ڊ ا ر

س٢ جهر اعجيب اڳهاڙيان مون، ٿيم بدليو جا اُتسا ر

٢ عُمر اجائي گُذريم سارا ڏينهن : ڪَيم تند نه تارن :
عينَ جماليم عين ڪماليم : عين حيم وارَ پار :

٣ وقت وڃائي وِيٽريم سارو : ٽنٽريم عين ٽنيار
ها هي هاڻي عين ڪيان مان : ڪريم وَسُ نه وار

٤ ڏَسُ اُميد نه آسرو ڪو : حاجت ڪنهن نه يار
پاڇو پاڇو او اُلفت مجنون : سڄو ڪٿه نه پيار پيار

٥ فيضل سمجهي فهم فنا سان : گُذريس منجهه گُذار
ميرن ميرين مِهر منجها خود : آئينڊ يار ستار

عاقل سر ڪوهيارا ڏينهن ٢٤٢

ڏيئي ضرب حُسن جو زور اڏيون + اَجي مُحب مچايو شور اڏيون :
١ ڪا ڄِهي آيُم ڪيچ ڪان + منجهن شهر ٻنيو زُور اڏيون :
٢ پسي صورت پرين اَجي + دا اُتهايُم چتو چُور اڏيون :
٣ ها ضرب پئي هوت ڪي + سور سَتايا وِيا دُور اڏيون
٤ ها سر ساهه صَنم توَن + گهوري ڪيتم گهور اڏيون +
٥ تجلي ذاتَ حُسن جي + ساڙيم سَرِ ڪوهه طُور اڏيون +

ڪٿه فيضل ڪون ڪون مِراچي + لائيم ذاتِ ظهور ادور ۱۲۰۰

ڪافي سُر سورٺ (ٻاراڻي) نمبر ۲۱۴۳

ٿلهه: وٺي پيهه پريئن جي - سمجهي ڳل نسويرَ

۱ رڻ پٽ روهه جبل ۾ - ويهي ڪرن آويرَ

۲ ڏاڍي ڏونگر ڏيهه ۾ - سُورڻيا وتن سُنيرَ

۳ بورائي ڪٽ پاڻ سان - اڳتُون عشق دليرَ

۴ ڪاهي پهچ پريئن ڪي - ڪو دم ڪر نه ديرَ

۵ پيرڙو گهوري گهوٽ تان - نا تو توڙ نبيرَ

۶ پاڇون ڪوٽ حبيب جي - ڪُنڊ ۾ آهين ڪيرَ

۷ فيضل رهئي پريئن جي - ڪوئي ڪو نهين غيرَ

ريخته - غزل پارسي ۲۱۴۴

درچپ و راست پيش پس - هر طرف يکي ست بس ۱۲

۲ ملڪ و فلڪ و جن و بشر - عرش و فرش سنگ و شجر

نور سمڪ و صوت و جرس - هر طرف يکي [illegible]

۳ ڪعبه طواف کا ڪڻي - دير ڪنشت و ميڪده - مسجد و معلم و درس - هر طرف يکي ست بس

۴ خانه و اهل خانگي - هر نه چر و بيگانگي - طير و وحش شهد و مگس - هر طرف يکي ست بس

۵ مير وزير و محترم - شاه گدا و عيش و غم - دُر صدف دزد و عسس - هر طرف يکي ست بس

۶ نار و جنان مهر و مه - روح و روان د مرتبه - دين و ڪفر سعد و نحس - هر طرف يکي ست بس

۷ ڪون و مڪان و سر بسر - خود بخود ست جلوه گر - باد و ڪُل چه خار و خس - هر طرف يکي ست بس

۸ در هر چه جا بجا - خود بخود ست رهنما - بنگر با چشم قدس - هر طرف يکي ست بس

۹ فيضل رفت در فنا - گم شد اين هستي ما - نعره او ست در قفس - هر طرف يکي ست بس

كافي سر جوڳ ۾ ماڃهه ٢٢٤٥

سر تيوه ڌهنديس كين بنيور ۾ ماءُ ونديس ڪيچ ضرور ١٢

پنل ٻڌا هم دوست سائي الوميا نديءَ ته نه پهنديس موٽ ١٢

هيڪا انڌي هم كانئه ساٿي الوميا قسمت ڪيتم دور ١٢

دلڙي تي ڏانهون ڪري الوميا سارئي شهر سڌو تر ١٢

ڏيرن لئي مون چاچوان الوميا ڪيتم ظلم كلور ١٢

سيني سڌو فراق ڇپ الوميا چپا ڪن ڪيتم چور ١٢

دهدم آرئي جام جا الوميا دل ۾ ڪوڙي تا پور ١٢

فيضل سب لڪيون ڪنگهي الوميا تيندسين هوت حضور ١٢

كافي سر جوڳ ۾ ماڃهه ختم

٢١٤٦ ـ ڪافي سُر جوڳ

سر تيون سُهڳ ۽ اريون سيئي وڙوٽ پيون سُڌ من سنڌ

جلجلال ڪري جن جوش مان پير ساھ ڏڪرن ڇڏ ڏ ا

بيت ١ ڏوري ڏٺو جن ڏک ڏھگ - سر تيون لڌو تن سڪ سهڳ

مرڪن اڳهي ميدان ۾ = جڪن سبق سُڌوڙن جا ور ڏ ا

بيت ٢ جيئي ويون نيڪ سمجهه سان - سر ڙو ڪٿي ور جي اڳيان -

سڀ سپ اُتي منظور ٿيون - سار ڙي سنگ جسمي رِدا

بيت ٣ جن کي لڳي جتڙ يار جي - صدق ڪيا ٿيون جند سڃي

رلجي ويون سي راز ۾ دلبر نه تن ڪان دم جدا

بيت ٤ سر سمجهه طالب تُنفقو - مما تحبو مام هُو

سانگو ڇڏيو جن ساھ جو - تنکي قبولي تو خدا

بيت ٥ آهلان ٻير هه بازار ۾ - سر ساھ رڳي سودو نه ٿي

وڪر وصل جو سي وٺن - فيضل ڪيو جن سر فِدا

٢١٤٧ ـ ڪافي سُر جوڳ

بازو عشق بچائيني - شاهي شور مچائيني شاهه جمال پيارو آ

بيت ١ لٿون لٿون ديوچ لڳيون لوري - دلڙي لٽ لٽ چاڪيون زوري

تن من سڀ تپائيني - نازين نال پيارو آ

بيت ٢ ڪڏان ته ظاهر بڻ ڪر ٻوندئين - ڪڏان وت رخ تي برقه پوندئين

وصلي شور وڌائيني - خوب خصال پيارو آ

بيت ٣ جلوه جنگي جوڙ بنايو ني - فوج حُسن دي جُست چڙهايوني

لهظي وچ لٽرائي ني - بي مثال پيارو آ

بيت ٤ نينان قهري ڪان تنيندي - قتڙي دل کون روز ڦڪيندي

هستي هوش گوائي ني - ابرو هلال پيارو آ

بيت ٥ آپني عاشق گهوٽ گهنيدئين - شوقي اپنا آپ سُهيندئين

ڪيئي قتل ڪرائي ني - قرب ڪمال پيارو آ

بيت ٦ فيضل هي خود هون وچارا - آپ مرينديئن زوري نعرا

اپنا آپ بنائي ني - حال وصال پيارو آ

ڪافي سر جوڳ ومانجهي ٢١٤٨

رت ڦڙا ڏيني روان — هي هي حسن مير ڪان —

هي هي حسن مير ڪان — شاهه حسين پير ڪان ١٢

مير مديني شهر مان — پاڙي پاڪ رسول ڪان —

شبيري سڀ ٿيا روان ود — لوح لکيل تقدير ڪان ١٢

ڪافر ڪشالا ڏها ڏيا — ڪاڏي ڪربلا ۾ ويا —

پاڻ پرين آتي پيا — ڪوهي شان ڪبير ڪان ١٢

موڙن تي پيو قهر — تيڏ جنهن کي ويو جبر —

قاسم حال ٿيو حشر — سڀ ٿيم تغير ڪان ١٢

ڪاڇي موڙن ۾ پيا — مارن لگا ڪيڏو فناء —

دير ڏيئي شير هو ٿيا — ليلي سندي ته نظير ڪان ١٢

ڪربلا ۾ ڪوس ٿيو — آل رسول الله جو —

آنگ لڳيو انيل هيرو — مورڙن آل منير ڪان ١٢

سورهه شير شهيد ٿيا — قادر جي پيئي رضاء

ماتم خلق سڀ منجهار — پيو آل امير ڪان ١٢

امامن تي ليلي جو — ڪڙا او ڏينهن جو —

گهوڙهي شيهن جو — ليٿو بهشو آخير ڪان ١٢

ويڙهه ڳالهيون راز هو — عشق سندو آواز هو —

ڏک نسو ڏونا ڏهو — فيضل سر سُڌير ڪان ١٢

ڪافي روپ جوگ ۲۴۹ ڊيڊ

سر ساه سارو يار توُن ٭ قربان ڪيان جندڙ سڀئي -

۱ سڌ ڪون سچو سندرو پڙم - جندجان سوُرن ۾ سڙم -
ڪثرت منجهون وحدت لڌم - ننگ نام سارو ويو ڀڄي -

۲ سڌ ڏيو وڃايم حال هي - ساعت لڳائون تا سال وئي
دم دم اچن تا خيال وي - دلو غير جو طلسم ڀڄي -

۳ لامون ثباتي لئي پلي - وڃي اسم جسم سڀ ان رلي -
نشوو نظر آيم هر گلي - وڃي نيه جي نوبت وڄيا -

۴ لکيم رمز رکيل شاه جي - ڪالي قلم جي وڃي وهي
فيضل سع نه ڪالئي واه پي - ورتم وات وحدت جي ڪڄي -

ڪافي روپ جوگ ۲۵۰ تن تار جهمٽ

اڳڻ اساڏي يار - دو نهان دوست ڏکا گيا -

۱ رگ رگ دي وچ رمز رلاگيا - رانجهڻ رود ستار -
۲ نيه سچي دا جسم جلايا - اسم ٿيا اظهار -
۳ درد ميڏون عشق گهمايا - سمارا هي سينسار -
۴ فيضل سع خواب قرار نه ڪوئي - برهه ڪيتم بيدار -

۲ تار

کافی روپ جوگ ۲۴ ادھا تن تار

نال نظر دے تیر - میںوں یار چلا گیا -

۱ دیس منا جی آیا اِتا ہین - جوگی بنڑ گیا فقیر -

۲ جھٹ پٹ کر گیا کم قتلڑا - ترٹ ڈیکھیا تکبیر -

۳ کھیر کھنڈیا سب دلبر مل گیا - چھٹ گیا تدبیر

۴ فیضل آ گیا سیر سمندر وچ - تپ تپ تیا اکسیر -

کافی روپ جوگ ۲۵ داڈرو

منظر مار میںوں دلبر یار گیا - دل وچ دام قسا ڈی گیا جام وحدت

۱ پیالا یار میںوں تہ خمار ڈیتا - سمجھ سیج ستیم سب عیش عشرت

رانجھن یار باجھوں دم قرار نہیں - ہے خیال ماہی والی نال فرحت

۲ سینگیاں مل مل آکھے ڈیون کل کل طعنے تیںوں کیا تھئی روندیں روز رات

کیہی چھیڑ بکھران تینہاں نال خبر - سانیوں سور وتان ڈسا کیوں حالت

۳ اپنی یار بنا رہسان کیوں پلک - توڑیں مار سٹن میںوں یار اُقت

میڈے ویل کیتڑیاں دی جم سر چا تم - توڑے لوک ڈیون میںوں لکھ لعنت

۴ جنداں میں ہیر جیتی اے جھنگ سیال سنی - تنداں سار لدم رانجھن یار سنت

خود رنگپور وچوں فیضل یار ملیم - جنہاں دی ہٹا ستیم سب سیال سنگت

ڪافي روپ جوڳ ٢٥٣ ڏاڍرو

سينگيان يار ڪيا سڀ سينگار ويڪو - ميخو مار محبن ڏئي اي چال ويڪو

١ شب و روز رڙي سڀ سوز ڪنون جاري جوش الهي وچ جال ويڪو

ڪاوڙ ڪاڄ خوشيان ڪيتريان ست سيو - پيچ پيو عجب هي اقبال ويڪو

٢ خط اخام تتري چيڪيان چوٽ سيو طلسم توڙ خودي دا اي خيال ويڪو

ڪرڇي دور دوئي صوفي صاف سيما - وچ وحدت عين وصال ويڪو

٣ شعاع ويکه شمع وانگر پتنگ پيچ سارا جسم جلا اي احوال ويڪو -

سڀ سڀ رنگ صنم نخري ناز نوين جلوا يار روچون در هر حال ويڪو -

٤ سارا آپ صنم ٿيوئي اور نهين - فيضل ٿيون الينداي گاله ويڪو -

مينون قسم نبي هي خود آپ خدا - ٿوئي فرق نهين هڪ وال ويڪو

ڪافي روپ جوڳ ٢٥٤ ايضاً

آيو عين عجب نار عشق ڀڙڪ - سا ڙي خوف رجا وار فهم فرق

١ مشعل نيه لائڻ پرسان پيچ پائڻ - جيڏي ليهم لڳن جو ڪاڄ ڪائڻ

نا تو نيه منجهون ڪين ٿون ڪين پائڻ - وارج خاص خودي وارو خام ورق

٢ مستي جام پيئڻ مدهوش ٿيڻ - سهجون صاف سوري تي سر ڏيڻ

مولو قبل مري منجهه دارين جيڻ - الهو اصل مردن جو آئين مرڪ -

٣ فتحپور منجهون آيو گهوري ڪري - منهن مستور متئون بر قو دور ڪري -

پيالو نور ڏئي تم جنهن پير پور ڪري - لٿي مخمور ڏئي تم منجهه هر طور حق -

سچل
٤ فيضل رمز ربوبي شور ڪيو - آڻي عشق اندر منجهه زور ڪيو -

باهه برهه ٻيچي پاند پور ڪيو - قطرو ٿئي بحر ۾ ٿيو مستغرق -

ڪافي روپ جوڳ عدد ٢٥٥ ڪلواڙو

سوري سيج سندم ڏولي ڏکه ڏونگر - پالهي پنڌ پانڌا پايان سور سفر -

١ سختيون سور سيپي بر سر خويش ڪيم - باري بار برهه جو پيش پيم -

توري ئي نالهه ٻيو لب انديش پيم - تنهنجا سور سچل پايان شهد شڪر

٢ نازڪ نيهن جيئن دهشت شيئون جوان - سو جهان جوءِ پيو ٿيا سب سياس روان

روز ٿئون روز عجائب ناز نوان - سينو صاف صدر هر دو حجر اڪبر -

٣ صوفي صاف صفا اصلون عهد وفا - سوره سهن سدا سر تي جور جفا

احمد عين احد سر خود مصطفىٰ - ميم سط ميم نهايت نور نظر -

٤ جالي سر عوشاقان باهه پري - تا ڪي ڪيرا اچي پيو پير پري -

سچل
فيضل فرق وڃايم ذوق ذري - آڻي عشق مچايم هل حشر -

ڪافي روپ جوڳ عدد ٢٥٦ ايضاً

گا زي ماريا گز وچ جيءَ جگر - ٽڙ ٽڙ ڪان ڪري لنگهه پيا پار پڌر

١ ابرو صيف صنم مژگان تير تفنگ - ٽڙچ پيان ڪهون ياوڻ کان خدنگ
زابر زلف سيه جيوين چنگ پلنگ - پيا وت سوز سٽر بنيد اهي روز صدر

٢ منهن مهتاب ڪهون ياوت شمس ضيا - گيسو مار سيه نا ڪوئي ناگ پيا
ڏنگ ڏنگ نال سيتي ڏنگتر امار گيا - وه وچ جان جسم ڪيتا زور زهر -

٣ تجلا تاب حسن وچ هر باب ڪهون - وفي انفسکم ويجهو آب ڪهون -
وچ درياه وحدت لتي ڪيوين رهون - ليڪن مرض ڪيتا مستسقي ملير

٤ فيضل ڀار آيا ڪو اغيار نهين - هر بازار وچون بن دلدار نهين -
دم دم نال صنم هڪ دم ڌار نهين - جانب جلوه نما جيوين ماه بدر

ڪافي روپ جوڳ ۽ ٢٨٧ جهت

آ ءِ ميان رانجها آ ءِ ميان رانجها - هئي مري تي هير -

١ دم دم ساڻ ويني ڪانگ اڏايان + دردان ڪيم دلگير
٢ ماريو تنهنجي محبت مئي کي - اندر آگ اڪير -
٣ طلب توهان جي تايو مئي کي - ساڙي سارا سرير
٤ فيضل مئي کي پاڻ پسائي - ڪيتو قيد اسير -

ڪافي روپ جوڳ ع ۲۵۸ ڪلواڙو

آپيئي اپنا پيت بتاوين - آپ ڪرين گمراه وو ميان -

١ ڪٿي وت گداگر گشت گدائي - ڪٿي وت شاهنشاه وو ميان

٢ ڪٿي وت سهڻل آپ سڏاوين - ڦلنگي دار ڪُلاه وو ميان -

٣ ڪٿي وت جانب پيول پيلاوين - ڪٿي وت حق آگاه وو ميان -

٤ ڪٿي وت فيضل صاف سڏاوين - باڪالي پرواه وو ميان -

ڪافي روپ جوڳ ع ۲۵۹ دادڙو

جاءِ نه جالي هوش عقل جي - اکيون اُنِ وچ اٽڪيون وو يار

١ اکيون اکن سان ونيوا اٽڪي - جان جسم منجهه جٽڪيون وو يار

٢ ڪيف خماريون اکيون سجڻ جون - هڪ لحظي منجهه لٽيون وو يار

٣ مژگان ظالم فوج ايراني - ڪاٽ قتل ڪي چڙهيون وو يار

٤ دلڙي رمزن سان دست ڪيائون - قيد ڪابو ڪيتين ڪٽڙيون وو يار

٥ هي سر گهوريم فيضل پيرتون - وحدت ڪلمون پڙهيون وو يار

ڪافي روپ جوڳ ع ۲۶۰ ڪلواڙو

ٺ جانب تي الهي جر ء ٻه - ووڙ نه توں تي يار وو ميان

۱ دم دم جاڳي خيال ختم جو - گهٽ گهڙي ناگهار وو ميان -

۲ فڪر ولي ذڪر ڪم ميان - ولهي چين وسار ميان -

۳ گولي ڦولهي گوٺ اندر - پر جهي ڏس پهنوار وو ميان -

۴ وڌحن اقرب شاهد شاهي - پنڌ ڪيون نه نهار وو ميان -

۵ فيض جو ڦوليءَ سوليءَ - تحوٽ اندر ڪلتار وو ميان

ڪافي روپ جوڳ ۱۷۱ داڙرو

پردا سپ پاسي ٿيا - وهم غير گمان -

۱ دستون دلبر جام پيتو سي - ڪيف ڪيم مستان -

۲ لوڪون منٽي ڪي لچ نه ڪائي - حيرت منجهه حيران -

۳ لڪ چپ چوري ڪيون زوري - پسن اعلا شان -

۴ هر مظهر منجهه ننيه نظارو - اُتم سر انسان -

۵ جت ڪت جلوو ظاهر ذاتي - هر جاءِ عين عيان -

۶ فيض فاني باقي بالله - ساروئي سبحان

ڪافي روپ جوڳ ۱۷۲ ڪلوڙو

عشق اصل کون آئينه نگين - ڪفر نه جاڻي ني مذهب دين -

س۱ ڪُن منجهون ڦيڪون سمايو بيرنگ ٿيو خود رنگ رنگين ـ

س۲ سارو سر منجهه ميم ڇپايئي ـ عرشون آيو منجهه زمين ـ

س۳ سالڪ سوئي سِر سڃاڻن ـ جُلوه نما در ڪون مڪين ـ

س۴ فيض عاشق عين اُهوئي ـ چين لڳي پياسي منجهه چين ـ

ڪافي روپ جوڳ ع ۱۸۵ ڪلواڙو

اوڏ نماڻي کي اچي مياڻ ـ ڏوليا تون ڏيکڙ ٿيئي

س۱ پڙدا پاروح جت پهچيئو ـ توري اولو پيو ٿو جو پهچيئو ساڻده ٿون جتي پسي

س۲ واه وسيلا سب وڃايم ـ لهر بحر منجهه هيڪل آيم ـ جت هوءِ ڪنڌي نا هيءَ

س۳ ٿان تکڻيڪ جو پڪيم پيلو ـ روح پنجڙ ماس ڏنم ريلو ـ هوش ويم هستي

س۴ فيض ورلي نيٽ نهارن ـ وات تڪيون جر جهنجهون هارن ـ

ليسيون وحدت ورتي ـ اوڏ نماڻي کي اچي ميان ـ

ڪافي روپ جوڳ ع ۱۶۴ موغلو ڏيڙو

منهنجو ساه سنياري ٿو سو پرين ـ جنهن سان ساهه جيم قالو بلا ـ

س۱ ٿيڻ پيرم ڪوڙ الستي ـ جيئي پيو منجهه جبر جلا ـ

س۲ تن من تايم تانگهه ازل جي ـ طلب وڌم منجهه تر تلا ـ

س۳ عشق اٿايم اوچيتي ور + سر ٿيون سرلي ڪربلا ـ

س۴ فيض زوري فڪر فنا جو ـ ذوق مچايم زلزلا

کافی روپ جوگ ع ۲۶۵ جلو اڑو

نال سحر شمین نازین میڈا اسقل آیا - برقا پاچے بسٹری رانجھن ای رنگ لایا -

۱۔ سحر جے بسٹری چولے آیا ہے وچ اولی - راز نہانی کولی ہے ہر رنگ وچ سمایا -

۲۔ اصلوں ہویا اسمی - جاما پاتے جسمی - ہر طور قسمیں قسمیں جلوہ نمائی پایا

۳۔ چو طرفیں چوڈاری - فوج حسن دی باری - عشوہ گری اظہاری طلب تھنیدڑ تا پایا

۴۔ ستا حث فیضل مخموری - محبت وچ مسروری - حث وت وچ مجبوری - گھور حسن دی گھایا

کافی روپ جوگ ع ۲۶۶ تن تار چنچل

پنھل کون دم ڈاہر ساعت منھنجی ناسہری -

۱۔ ڈٹی ڈیھن لنگھی ویا حیئی - سال تیا تھ پڈری پیئی - صاحب میل ستار

۲۔ جان جسم سب جوش جلایم - پلھ پلھ جپ پورن تایم - واندرنہ تھ ہوڈ وار

۳۔ عشق اڑانگی ھنڈا اڑایم - شرم ستر سب سٹ وجایم - لیہ کیم نروار

۴۔ سڑ سیجڑ جی پارٹ پاریم - جی جگر سب سورن ساڑیم - پیرا آئے پوتار

۵۔ سان فیضل ویٹی ورھ وسایا - کنھن سان پنھنجا سورورھا یان

برھ کیم بیمار

کافی روپ جوگ ع ۲۶۷ ایضاً

پاٹ پرین متریال - روہیڑیت کی رس روہ پر -

سٹ۱ جانب جاني ٹ تو ڙي نه جاڻ - پيتڙي آهيان تنهنجي پاڻ - سهٹل لهج سنڀال

سٹ۲ روئيندي پٽيندي سڪندي سڙندي - يار و تان تي تو لئي رڙندي سڀاڳ سال پايا

سٹ۳ ڳاٽ پير لون، نت نيڻ نهارن - اکيون اداسيون پسڻ ٻجانڻ جر وهائن جال

سٹ۴ روزازل کون سور پرايم - ڏاج ڏکن جو ونج وهايم - پرت پکيم پئمال -

سٹ۵ پيڻ پيم پڇ پڇڻ ڪمايم - گهور گهماٽي فضل ڪمايم - نيه نيم سڀ تال -

ڪافي روپ جوڳ نمبر ۲۴۱ ڏيڍي

سرمال سپ گهر بارو و صدقي سجڻ تون سر بسر -

سٹ۱ جهون دم اچين مون گهر ميان - تنهن وار تون صدقي وڃا -

گل قل اڳڙ مون تڙي سئيان - گهر لڳ ٻڇيا سورن خبر

سٹ۲ اکيون اداسيون ابر جان - وِشعيون وسن راتيان ڏيهان

آگهم نه ارهن سپي اچا - ويتر وسن ڪر ڪر ڪر -

سٹ۳ اُبانهن چتر هيون جي عشق جون - سپي ڪئين رهن ري يار ڏشون

وس وس وهائن نت نئيون - پاڻي پٽن تي ڪن اپر

سٹ۴ برهم بکيا جت شينهڙا - فيضل ڳڏاريم ڏينهڙا -

مولي وسايا مينهڙا - گلزار ٿيو سڀ بحر بر -

ڪافي روپ جوڳ ۾ ٢٨٢ ڏيڍي

پَرَم ڏِنم پِنهنجي پيغان باقي بالله پيا سب ورام -

١ هادي پٽائيم هڪ سخن ڪنهن کي ٻڌايان بين بن -

احمد احد خاموش ڪُن - ميم از ميانه شد عدم -

٢ پولو پيچ هڪ نام سان - مونکي و جيائج مام سان -

اثبات ڪر الهام سان - ديدار دلبر دم بدم

٣ مَنڙ جهڙ ڇڪيو ميخان جو - سو ٿيا قيامت مست ٿيو -

نا هي رهيو نا هو رهيو - نا دين مذهب نا ڌرم -

٤ پرم پروڙج هي سچو سبق - صوفي صفا هادي سو حق

هڪ وار جو نا هي فرق - فيضل ڪجا سارو صنم

ڪافي روپ سورٺ جوڳ ۾ ٢٨٣ ايضاً -

ڪيئن ڪيان جي نا ڪيان مون روح راڙو ڏين روز شب

حال هيڻو زار منهنجو تلف ڪيو سارئي طلب -

١ روز شب سڪ سوز ڪوڙ دانهون ڪيان هردم گهڙي

مان مٿي جو عرض اگهجي آه ادراڪ عجب -

سـ٢ برهه باري ياهه اندر دليم ڪيم دردن ڏتري -
جهڙي آن لئي يارجا سر ٿيو ڪيم هي سور سپ -

سـ٣ هجر هون هي هي ڪيو پيئڙ پچايم پاند ڙي -
رند ڏسي ريتر ندي ڦيان - پاڻهڻ پٽيون ڪيم سيرپ

سـ٤ ناهه ڪيم فضل فڪر - ڏسيئي غير کي ٽوڙون تڙي
سور تي سهانگو سولڳين - دردن وڌم ڪاڙهي قلب

ڪافي روپ جوڳ ۽ سر ٢ ڏيدي

اکيون ادا سيون يار ليءِ - وينيون (ڙتون) رت روز شب

سـ١ ادجو نٿرو هوءِ بول ميان - موٽي ملڻ جو قول ميان
هاڻ ٿي وڃي نا رول ميان - آئي ملڻ جي مُد عجب

سـ٢ وينين وڃي چاکون پري - موٽي ملڻ جي نا ڪري -
هت مفت لئي ماندي مري سڻه سوز تنهنجي طلب

سـ٣ جڳون اچين آءٌ نا هنيا - تُنهنجي اکيون چاهيان
اولو اکن جو لاهيان - تو کي ڏسان شرق غرب

سـ٤ مئي جي مدائن ڏي نه ڏس - پهنجي نظر سان پاڻ پس
فيض ازل قلوبون لاه ڪس - سينه اندر تي سيرسپ

ڪافي روپ جوڳ عـ ذيرو

خود سيرآدم جو بڻيو آئو عجب انسان ۾ -

احمد احد لاميم ٻڌ - فائق رهيو فرمان ۾

س۱ ناتگا سچا انهيءَ نام کي - ديون ڪفر اسلام کي -

پالڻ پيسيجي مام کي - منهن رو وجهي ميخان ۾ -

س۲ ذي ٻڌي طالب صحي - ڪر لفس کي سيپ ڪون لهي -

دارين ڪون ڪٽ هٿ بيٺي - ڏس سر صفا ميدان ۾

س۳ ان خواهش جي ڪاٽ کي - ڪر بيلون رهاٽ کي -

س۴ پالڻ پيري عر پاٽ کي - تڏهن وصل ٿيئي جند جان ۾

س۵ اِن ڳالهه کي اهياٽ لوڻ - پيرم پرونڄ پاڙ لوڻ

پاهرنه هڻ ڪو ٻاٽ لوڻ - ڪر سر قتل قربان ۾ -

س۶ فيضل گلي خوشبون ۽ زو - بشميد رفت ازمائو تو

هي شور غوغو ولولو - سيب تنهن سندو چوغان ۾ -

ڪافي روپ جوڳ عـ ايضًا

دلبر اچي ور ڪر ميان - توري پرن هت ڪئن جيان

سٽ ١ هيءَ تان ڪيم چاڪن چري - ٻيو ڇو ڪنبد ويم ويري وري -

منجهه بن جين جي ويس ٻري - لوءِ زهر جو پيالو پيان -

سٽ ٢ امڙي جو جهيڙو تارا - سس جي متئون هٿ مارا -

ٻي جنگ ننانءُ جي ڏارا - مون ڪيئن ڪري ڪاڏي وڃان -

سٽ ٣ ياءُ پيئرئون پت ڪُٺ رهيون - پيو تان وري ڪيسا ڪيون

چاچن جون چو ڇانت نيون - ڏسُمن وڌم سا ڙي هيان

سٽ ٤ مهڻا مُنيءَ کي ڏين مڙئون - سر تيون سا هيڙون جيڏيون

دردن اچي لاهيم ڏڙئون - سڀ سوز مون سا لائي ڏيان

سٽ ٥ چنڊ يار شوخ چاليون - ڪري ملڻ جون ڳالهيون -

هر تان سرتن سڀ سياليون - ڏسي ڏير مُنيءَ جا تين زبان -

سٽ ٦ جا لنوءِ هٿ وڻن جان ۾ - سا ڪيئن سليان ميدان ۾

فيصل پيروڙي پاڻ ۾ - جوشون جبل پڙتا ليان -

جا لٽون

ڪافي روپ جوڳ ١٤٢ ڏادڙو

سڳ سوارو سرتيون منهنجو سانگن ساڻ ٿيو -

باب بنديءَ جي ازلون انگ ايئين ئي لکيو -

۱. جا ايرادي اصلان - سا اچ مون تي لوٽريان -

اول کان فيکونا - پيچ پرين ۽ سان پيو -

۲. زلف مسلسل ڪوني - دام وڌائون دل کي -

ناز پسي نينهن جي - منتر وتيو مست ميو -

۳. جنهن دلڙي وچ ڦاٿي - اُن سنگت نه ساتي -

جهاتي ۾ پيئي جهاتي - هوش عقل نيه نيو -

۴. فيضل فاني في الله - سو خود باقي بالله

لا اله الا الله - چيتاري چت چيو

ڪافي روپ جوڳ ۽ ۲۷۵ ڪلواڙ

ساجن منهنجو سان - پيچري منجهه ڪيئن آئين پيهي

۱. مرغ هوائي (مدامي) اليسر جو - ڪيئن لميئي ڪيئي چاهه -

۲. ديس جيڏي هن ديس ڏنگي ۾ - چوري آندءِ ڪنهن جاءِ

۳. ويسر وطن جو پير پلائيءِ - ڪڪر پن جو ڏيئي پاهه

۴. سهڻون آدم نام سڏائيءِ - جان جسو ارواح

۵. فيضل منهنجو پاڻ وڃائيءِ (پسائيءِ) - دلي منجهه درياهه -

ڪافي روپ جوڳيءَ ۲۸ ڏاڙو

جانب جلويدار دلڙي ناز نسان ويم لُٽي

س۱ رانجهن جوڳي ٿي هت آيو - ڪارڻ شوق شڪار

س۲ سر تي سالون دست ڪناري - پاتم اهڙي پار

س۳ ڳالهه ڏکن جي ڪنهن سان ڳرهيان - برهه ڪيم بيمار

س۴ عشق الاهان عرش وچان ٿيون - دم دم درد پڪار

س۵ حسن حملو سر عشاقان - چوطرفين چوڏار -

س۶ فيصل آکي عشق انا ايم - سر تي باري بار -

ڪافي روپ جوڳيءَ ۲۹ اڪلوانڙو

ليلهائي

آءُ ور ويڙهي مُنجي پير مبارڪ پائي - لاءِ چينر تنهنجي ليلهائي

س۱ ويني ور ليڄ واجهايان - ڳالهه گُهٽن جي ڳايان -

ٻتُم ٻيولي پايان - ڏور لڳن کي لائي -

س۲ جبلن ۾ ڪيئن جاليان - پانهن تي پرڻاليان -

يال اوهان جي پاليان - روه رلي منجهه راهي -

س۳ عشق اندر منجهه آهي - مچ مچايم هالي -

ماريس تنهنجي مالي - گهور حسن پسان گهائي -

۴ درد وندي جون داهان - عشق وچين تيون آهان
تڏ تڙي پير پرساهان - پا جهاريون پا ڏاڍي -

۵ روح اندر جون رهيان - پار پيون وچ پيهان -
فيض سچ راتيان ڏيهان - گا لهه هاڻي گاڍي -

ڪافي روپ جوگ ۱۸۱ ڪلواڙو

جلوو عين جمال - سين مرڙس پاڻي جهاڻي -

۱ لاڳا پاسي لوڪون لاهي - هستي هوو هٽ چڏو چاڻي
سوڙي سچ خيال - صاف ظهوري تن کي ڪا هر ڌاڻي

۲ جبل جهاڳا جال ٻجهن تا - ڏاج ڏياري سوڙ مينجن تا
چون پاڙ ٿقال - نازن سان ڏيئي مام مماڻي -

۳ آهي اصلون عشق اثر انگو - ڪين رکي تو سرجو سانگو
سوري سيج ڪمال - عشاقن جو سر اثبالي -

۴ فيض سچ هردو راز حقيقي - سجهن مشڪل معنا دل جي
حاصل تنگي حال - نالهه ڪيو جن نام صفاتي -

ڪافي روپ جوگ ۱۸۲ ايضًا

٢٠٤

کنڈي نيڻ ٺهار - ناز پريا ڪنهن ويله ڏکيءَ ڏي -

سه ١ عشق اندر ۾ لايم دونهان - سور سيني تيترم سونهان -
سيني چاڪ هزار - داغ سوين تهه دلبر دل لڳ -

سه ٢ سهڻن جون نت ساڙيم چوڪان - ڪنهن دم گهر جي يار ڏکي تي سان -
ٺڪرڙ خوش گفتار - گل رخسارون گونگٽ کولي -

سه ٣ جانب جا ڪون لائي لوري - پيش پيم اچي جهجهي جهوري -
ڏيئي عغن بار - ماڻ سان نه مٺڙو مون وٽ موهي

سه ٤ هنڌ حويليون ڪين وڻن ٿيون - پلنگ پتر ٿيون
ڏنگ هيڻ ٿيون - وسريم سينگار - گهرون گهايم يار اوهان جي

سه ٥ پلپل پورن ساڙيم سر ٿيون - چيره چڙه مو جان سپر اچن ٿيون
بيخود بي اختيار - عشق ڪيو اچي محبت مٺيءَ کي

سه ٦ جوڙي جادون لائي جاني - تا جسن جي ڪيترم فاني -
تن من ۾ ههٺ تار - فيضل بيو ڪجهه ڪين ڏهيوس -

ڪافي روپ جوڳ ١٩٢ ڪلوا ڙو

الف هيڪو تم بس ووا آخوند - بيو نا سيڪار ج مون -

سٽ ١ برھ بنا سپ ويٺم وسري - مُعلم مارنہ توں

سٽ ٢ ورق وحدت جو عشق پڙھايم - ڪثرت ڪا نہ بون

سٽ ٣ رات ڏينهان تنهنجي تار طلب جي - رڳ رڳ ۾ رون رون

سٽ ٤ عشق اُٿي نيئن روح رلايو - جاني ڄاڻان نہ ھون -

سٽ ٥ فيض ل بيشر برھ بحر ۾ - لهرن ڪيٺم لون

ڪافي روپ جوڳ ١٧٨٣ ڪلواڙو

پرين وري ڪر ڪو پال - دردن دلڙي ڪيم ديواني

سٽ ١ او جي ڳجهه ۾ ڪيون هوڳا لهڻ - موتي ملڻ جون پولون چا لين

سڀ تان پنهل وري پال - قرب منجهارون ڪري مهرباني -

سٽ ٢ دردن دل ۾ لايم دونهان - سور سپيئي تيٺم سو نهان

هجر ڪيم هي حال - فهرا لهي ۾ تيٺس فاني -

سٽ ٣ ڏيه ڏکن جو عشق ڏيکاريم - جان جسم سپ سورن گاريم

رهيو وڃي سو هڪ خيال - دو جڳ وسري ويٺم جاني -

سٽ ٤ نازن تنهنجي جي جلايو - تن من سارو سهڻ تايو -

پيرت ڪيم پئمال - هوندو ويم هي حسن جواني -

سٽ ٥ فيض ل پنهنجو پار نہ پايان - گالهڙيس جي وينٺي گايان

ڪيٺم لنيه نهال - سور سندم سپ سرا حساني -

تمام پايان

کافی روپ جوگ عـ ۱۹۴ دادرہ

پچھو عشق خبر کنہاں انسان کنوں - جنہاں قربان کیتا سر سبحان کنوں

۱ حضرت عشق بنا سب حیوان کہوں - توڑے عاقل دانا بے فرزان ہوں
توڑے ملاں قاضی مسلے دان کھوں توڑے عاقل دانا بے فرزان ہوں
اہو راز پچھو کنہاں ذیشان کنوں

۲ پچھو خاص خبر کنہاں پر جوش کنوں - شاہنشاہ حسن زہر نوش کنوں
خود میدان کربلا سر پوش کنوں - یا وت مجنے جھڑی کنہاں مستان کنوں

۳ پچھو شمس تبریز دی شاہ کنوں - جنہاں اللہ ڈتی کل جاہ کنوں
شہ منصور سولی دی سر گواہ کنوں - یا وت سرمد جھڑی کنہاں جنگ جوان کنوں

۴ پچھو لیئہ نیزے سر ہسوار کنوں - صوفی شاہ شہید بیدار کنوں
جنہاں سر گھول کیتا اپنے یار کنوں - پچھو صاف خبر تنہاں سلطان کنوں

۵ پچھو بات بیرہ دی فقیر کنوں - فیضل درد والی کنہاں دلگیر کنوں
سینا چاک جھیڑا سو چیر کنوں - پچھو درد تھیں دی جند جان کنوں

کافی روپ جوگ عـ ۱۹۵ دادرہ

نال غمازیں نازیں دلڑی لٹ گیا دلبر -
بیخود کیتم بازیں - شور شتونے کر کر

ت۱ عشق الا اپنا لایم ـ تن من تا بین تایم ـ

گھوڑ حسن دی گھایم ـ سر چلا کر ہر ہر ـ

ت۲ آپ سمنبر آئے ـ بازیچا ییم باکی ـ

لیہ نہایت لاکی ـ چوٹر گیا وچ بر ترّ ـ

ت۳ دردین لایم ڈیرھے ـ دل وچ کر کر ڈیرھے

چاک فراقین تیری ـ چوری کیتیم چر چر ـ

ت۴ ماس ھڑ تیندا دم دم ـ پٹ پٹ کوندا ہے غم ـ

حیلہ ہزارین کیتم ـ درد نہ تیا کجھ کمتر ـ

ت۵ سینگلیاں سرتیاں ململ ـ طعنے ڈیندیاں کالکل ـ

جل گئی جوشین وچ دل ـ دی زہر دی پر پر ـ

بیت اول چا کین چونڈھ لائی ـ جان لباں تی آئی ـ

آمل جانب جائی ـ نہ تہ ولساں لئی مر مر ـ

بیت آخر سی سی سختیاں ورگیاں ـ آس امیداں نس گئیاں

خواب خوشیاں کل ھس گئیاں ـ درد قہر ڈیندا در در

ت۶ فیضل اولی گھولی ـ در دلبر دی گولی ـ

درد ڈکان دی ڈولی ـ چم کر چاتم بر سر ـ

کافی روپ جوگ ۲۴۶ تلوارہ

ذات ظہور اکیتا — حِسّ گیا حیوانی —
وچ میخانے وہ وا — سیر تیا سلطانی —

(۱) لہر بحر دی لوڑی — ڈونس ہزارین ڈوڑی
آپ لنگھیندا اوڑی — رُوء رضا رحمانی —

(۲) ذوق ظہور اکیتا ذاتی — عین تیا اثباتی —
جہاتی دے وچ جہاتی — محض لقا لاثانی —

(۳) حسن حقیقی ہوڑھا — عشق ہلایا ہر جا —
ملک فلک وچ غوغا — ثابت سر سبحانی —

(۴) نام اکھیوتا بودی — بود وچا کر زودی —
ما رنڑا معبودی — پول سیبی کرفانی —

(۵) کجھ نہ غیرون ملدا — صحن صفا کردلدا —
فرق نہ فیصل تلدا — آپ الیندا جانی —

کافی روپ جوگ ۲۴۷ تن تار نا ڈیکھینا

میں منٹری دا توھیں توں ھے — اور نہیں کجھوئی یار پیارو

١ آپ نهنديئن آپ ڊهنديئن - آپ سهنديئن بار پيارو آ

٢ آپ هلنديئن آپ چلنديئن - آپ ترنديئن تار پيارو آ

٣ آپ ٻڏنديئن آپ ڪُڇنديئن - آپ لنگهنديئن پار پيارو

٤ آپي بلبل آپي گُل قُل - آپئي باغ بهار پيارو آ

٥ آپي فيضل ڪي جان جهاني - هرگز هي اعتبار پيارو آ

ڪافي روپ جوڳ ٢٤٨ ايضاً ڪافي سر جوڳ

ميرانه مون ۾ يار رمز وڃي - توں آ ڏوهن واهار پيارو آ

١ توں آن مطلق پاڪ پيارا - مون ۾ عيب هزار پيارو آ

٢ هڪ ئي نماڻي عيبن هاڻي - ننگ منهنجي ننگدار پيارو آ

٣ توں آن اوچڙ ڏي اگهاڙن - هڪ دلي ڏي يار پيارو آ

٤ ڪين ڪمايم ڪين سمايم - ڪين ڪيم ڪم ڪار پيارو آ

٥ فيضل فاني فهم فنا ۾ - طلب تيم تقرار پيارو آ

ڪافي سر جوڳ نمبر ٢٤٩

آڙهه عشق اڙايئيني - ساه سي سانگهه لنگهايئيني - نال نگاهه پيارو آ

۵ زلفاں زابر دام گھتیندی دلڑی دم دم لٹ لٹ نیندی

گیسو نانگ نچائیندی مار سیاہ پیا رو آ ۱۲۱

۶ جوڑ حسن دا جلوا جنگلے سر عشاقاں رنگاں رنگی

چشماں تیر چلائیندی چاڑھ سیاہ پیا رو آ ۱۲۱

۷ آپی قاتل بن کر آوندی سے سے عاشق کوٹ کھوندی

صورت سر سلائیندی چاھوں چاھ پیا رو آ ۱۲۱

۸ دلڑی دلبر دست جیتوئی نال نظر دی لٹ نیتوئی

تن من تاب تپائیندی بے پیر واہ پیا رو آ ۱۲۱

۹ فیضل اصلوں عشق اوتڑا سر عشاقاں جھلمک جھیڑا

شاہ شور مچائیندی شاھن شاہ پیا رو آ ۱۲۱

کافی سوجوگ نمبر ۲۹۱

آپ عجب رنگ لائیندی نعطے ناز الائیندی گل گفتار پیا رو آ ۱۲۱

۱ احدوں احمد بن کر آئی برقع بشری پایوئی انا احمد بلا میم آئی آکھ سنایوئی

سر الانسان سڈاتی آپی ھجار منر لایوئی گھر گھر لاڈ لڈائیندی سر سر پیا رو آ ۱۲۱

آدم تی

آدم نبی رکھ عذر دانہ پشتوں آپ ترائیوئی ابراھیم خلیل نبی کوں آرھ
وچ اتر ائیوئی اسماعیل کوں زور ذبیح دا آپ امر فرمائیوئی
راھتری حکم ھلا تینی خود اختیار پیارو آ ۱۲۱

نوح نبی دی کشتی قربوں وچ طوفان ترائیوئی
حضرت موسیٰ نال حکم دے آپ فرعون کترائیوئی
سر ذکریا دی کرت چلائی چا ھون آپ چرائیوئی
یحییٰ قتل کرا تینی لکھ ھزار پیارو آ ۱۲۱

یونس نوں وچ پیٹ مچھی دی آپ پار لنگھائیوئی
حضرت یوسف شہر مصر وچ مُلّھ خرید چکائیوئی
زور زلیخا باھ برھ وچ ناز ئیں نال جلائیوئی
شور شھود مچا تینی گل رخسار پیارو آ ۱۲۱

شاہ حسن کوں جام زھر دا پرتوں آپ پلائیوئی
میر حسین کوں وچ کربل دی قربوں کوٹ کہائیوئی
کوفی کوں اتاں خود آپی کتّاں عشق کوائیوئی
میھن محبت دی وسا تینی ابر بھار پیارو آ ۱۲۱

۶ قُم بِاِذنی آپ کھاوے کلّتری شمس کلا لیوے ؛

آپ اَنا الحق آکھ صوری ائی سِر منصور سلا لیوے

صوفی دا خود سِر نیہ پیتی شہر بشہر قرار لیوے

ڈاڈی قرب کماتینی فضل یار پیارو آ ۱۲

کافی سرجوگ نمبر ۱۲

نینہ نسنگ نار وچوں جان اپنی جلا نوندیھو دل ۱۲

بے خودی دی بحر وچوں خاص خود سما وندیھوں ۱۲

۱ جتّاں تھندی جاءِ نهیں تیر هر پکی دی پاءِ نهیں

عشق دا عقاب اُتاں روز پیّے اڈا وندیھوں ۱۲

۲ دیگ دل تیجوش هے ؛ دائم در خروش هے

تیکه تھندی تاب تھونه هُلّ حشر مچا وندیھوں

۳ کٹرٹ کٹرٹ آوندا سینے وچ سماوندا

محویت دی محل وچوں صافی سِر سڑاوندیھوں ۱۲

۴ شتری حجاب دی ؛ دُور کر ڈلاب دی

هر طرف حبیب هکو پیا لُجھنه پاوندیھوں ۱۲

۵ فضل سمجھ بیستّد جسم جان کر فدا ؛

واقف

واقف تھون حال دا صبر سِر تہا ونديون ۱۲

عافی سِر جو گر نمبر ۲۱۲

بحر وحدت جا سِر ادِيُ تَهندي اور نه پار ھي ÷
عشق دي آويڑ وچون عاشق نگونسار ھي ۱۲

جلوا حُسن جابجا ÷ ظاهر ذات رُخنما ÷
گھڻا گھڻا گل حسن دي شرح نا شُمار ھي ۱۲

بِرقا بشري پاوندا پير مُغان بڻ آوندا
سِر عشاقان دي سدِ عَوس دي پکار ھي ۱۲

عشق اُنائي راند ھي سِر نيزي دي پاند ھي
گوئي سِبي نمازي گِتنيندي ڏڙ جنهاندا ڏار ھي ۱۲

بازو نهنگ نينه دا چنگ پلنگ شيھن دا ÷
سُتڙ تنهان بھون تاب تَهندي سِر جنهان دي بار ھي ۱۲

نينه والي ناز دا ÷ سمجھ بھون بھون راز دا ÷
باد خزان دي خرابي محض گل بهار ھي ۱۲

فيضل فهم در فنا ÷ حال حلاجي آ نا ÷
سير صفا سِرّ الٰهي سالڪان سُتڏار ھي ۱۲

ڪافي سر جوڳ نمبر ١٤٣ ١١٤ ٢

اڄ گهوٽ آيم گهر ادا ڏين، چاچين تن تون گهور ڪيان
جند جان دل تن من سنجو، سو بار قربان ٿي ڪيان ٢

س ١ — منصور واري ماڻ ٿي، عاشق اچن انجام ٿي
حڪيم عشق امداد اچي، چئين سر نه سنگسار ڪا ڏيان ٢

س ٢ — چاهي سري هيڪ جان من، اڱڻون پيئي ناز ڪي بدن
صدقي ڪيان جي سڄڻ، سر سا هم دم دم در عيان ٢

س ٣ — چمن سير سان سڀ ڪنهن گذر، هئي بهار خوشبو ٿيئي عطر
سو شهر ٿيو سربسر، ٿيئي باغ بازار جا بيان ٢

س ٤ — نازڪ نظارو نئين جو، نه ڇوڙ جا رنگ جا سر و
چو طرف تجلو ٿين سندو، بلبل پسي نا پنجري هيان ٢

س ٥ — فيصل فخر فاني ڪيو، ٿين تار ۾ گم ٿيو ويو
باقي وڃي واحد رهيو، ٿيو ڀوڳ ڪثرت جو زيان ٢

ڪافي سر جوڳ نمبر ١٤٤ ٽين تار

انگ ازل جو آر، دلڙي دوست ڦسايو ٢

س ١ — جا مهوتي پائي پٽ تون، جانب جلو پيدا ر، جوڳي ٿي هٿ آيو ٢

س ٢ — منتر لاٿي ويڙهم منهنجي، طلب حقيقي تار، محبت شور مچايو ٢

دين ڪفر جو

دين ڪفر جو دفتر ڌوئي: عشق ڪيم اظهار؛ حيرت هوش گنوايو ١٢

مسجد مندر دير دوارو: هر رنگ ۾ هڪ يار؛ سوئي پاس لڌو ١٢

هر مظهر ۾ نيڻ نظارو: سمجهڻ سڀ ويچار؛ صورت سڀ جنهن پايو ١٢

فيصل توڙ وڃان برهه جي بازي: سر نينهن جا ڏئي ڌار؛ سڌ پيا ڪي ڪنهن نه سڃاتو ١٢

ڪافي سر جوڳ نمبر ٥

عشق دي الٽي چال: سمجهڻ مشڪل بازي ١٢

بات برهه دي ڪون پڇاڻي: سمجهڻ سخت محال؛ منجهه ڪيئي ملا قاضي ١٢

حرف هدايت هادي ڏسدا: عين حقيقي حال؛ ٻي سڀ مفت مجازي ١٢

عشق عقل ديا سخت لڙائي: اڄ ڪجهه جنگ جدال؛ ڪٽندي ڪو ڪجهه غازي ١٢

عوس

سي سي سختيون سر عاشقان: ڪربل قرب ڪمال؛ ڏيندي بنده نوازي ١٢

فيصل اصلون راهه اهين وچ: مرڻ محض وصال؛ اڳهين ئي آزي ١٢

ڪافي سر جوڳ نمبر ٦

لاڳيم رانجهڻ لوري: عشق آرام نه ڏيندا؛

دل وچ باهه ٻپيڙ سينا سوز سڙيندا ١٢

خواب قرار آرام گيوم: سڀ خوشيان برهه وڃايان

سي سي درد اندوه سڏاچي لايم هجر ڪڙا يان ؛

چاهون چم ڪر چاڻم تيرسِر بار نميند ا ١٢

س ٢

سينگهيان سرتيان سڀ ڪِل هسدِيان ميں هيڪ مفت ازاري

رانجهن يار نه آوندا تڪ تڪ جيڪر رهيان لاچاري

ويتر درد بيچاچي ؛ مالڻ نال مريندا ا ١٢

س ٣

ڪيتريں پيتريں داست ويتڙها ڪارڻ يار پياري

جوچي لار نگپور جلاچي وسيان تخت هزاري

ملسان نال صنم دي پندڙا ڪاٽ پٽيندا ١٢

س ٤

چاڪ فراقين چير جگر دل تن من ڪيتم چور رهيا ؛

يار بنا قت مول نه چنڌي مار گهتيم مهجوري ؛

ڪهنکون آکه سناوان اپنا حال ڏکيندا ١٢

س ٥

ڪوس قتل ڪم ڪربلا والا روز فراق وکيندا ؛

پُرڪر پيالا زور زهر دا پليل عشق پليندا ؛

فيضل نينه نهايت اهڙي حڪم هليندا ١٢

جلد ٢١٢ | ڪافي سر جوگ نمبر ٢٤٧ | جلد ٢٤٠

قهر ١٢

آچي دلبر آيا برقا پاچي بشر دا ؛ چشمين نال چلاگيا ڪارچ ڪان

ڪتيچ

لکھ جب چوری لائی لوری تخت گیا حکم قتل دا ؛

آتش باری لگی شرم جاری جیئ جگر پیا جل دا ؛

۱۲

باجھوں یار پیاری ہکدم ساہ نہ سردا ؛

۲

نوکان دمدم ڈبون جوکھا ابرو تیغ ستیندی ؛

گیسو کالی ناگ منرالی پلپل ڈیل ڈنگیندی ؛

عاشق مفت مرالی ٹھگ ڈا تہرس نہ کردا ۱۲

۳

زلفاں زیر گھتندی ہر ہر دل وچ دام قہاری

چنگ پلنگ تچھیندی تر تر باز صنم وی باری ؛

نازین نال آنا گیا ؛ سر تے شور حشر دا ۱۲

۴

چو تخت جلوا جوتر حسن دا شوق شکار عشاقاں ؛

گھند کر جانی ویکھ نہالی لٹندا من مشتاقاں ؛

کیس کھاوتے جیتی ؛ سی سی پوش پہر دا ۱۲

۵

یوسف بنڑ کے عشوہ گری لٹندا زور زلیخا ؛

لیلی دا کر لوہل بہانا ؛ مجنا مست قہر ویندا ؛

جیہی نحر ہا د قتل کر پیندا ذوق ظفر دا ۱۲

فيضل فاني باقي باالله. ڳيا سڀ وهم ڳما ٿي.
ذاتي نور ظهور ڪيتا. ثابت سِرّ سنڀالا ٿي.
اُتش بن ٿورن پيچاڻي. ٻا سِر آؤنت ٻحر دا ۱۲

ڪافي سُر جوڳ نمبر ۲۴

ڇرڪو ڇوريم ڪينڪي آهي جوڳيون ڪيئن اُٽا ئيان
جوڳيون ڪيئن اُٽا ئيان - ڇا ڀيئر ڏاج ٻڌا ئيان ۱۲

۱ تند نه ڪتيم ساڌيون - جا فرض دا پلئي پا ئيان -
سُت سمورويٽ پٽروڻ - ميس شال منها ئيان ۱۲

۲ راتيون گذريم خواب م - تي گهمندي ڏيهن لنگها ئيان -
آتڻ ايس ڪين جيجل - تاڇيا ڪيئن ڇيڙها ئيان ۱۲

۳ هڙهڙ ايهي حال سان - مون ورڪي ڪيئن سيبا ئيان
باجهون باجهه پرين جي - ٻيوا ٿيل ڪٿ نه پا ئيان ۱۲

۴ عيبن جا اوڙاهه م - سڀ پانڌ پسا ئي آئيان -
تالڪل ڏوڻڻ لئي در دوست جي - ماويني رو رو اڇا ئيان - ۱۲

۵ فيضل سوز فراق سان - جيئن روڪي سڀ ڏا ئيان -

سِڪ سَواهِ يارَ جي - ٻيون وارَ سڀئي وائيان ١٢

ڪافي سُرَ جوڳ ع ٢١٩

سِرَ بنا سَودو نہ سَلِي - ٻرہ جي بازار ۾ - ١٢

ساھ جو سانگو جنڏي - تڏي اسرُ وڏي وپار ۾ ١٢

١

سِرَ سند وسانگو لڳي جا - عشق جي اسرار ۾ +

سِرَ ڏني جي سِرُ ملي - ڪر سَو شُڪر دربار ۾ ١٢

٢

ٻرہ جي بازي نہ سھنجي - ڪرت جيئن ڪيپار ۾ -

ڪوس ڪربل سر سدائين - وصل جي وڻھار ۾ ١٢

٣

سَتَّ مِتَرَ ئي ستا تہ يا نہ ڪن - جيئونيه ڪاھو نيار ۾

سِرُ ڪيون جيڪي اچن - سي مَرُ پون پاتار ۾ ١٢

٤

سيج صورت عاشقن جي - شوق جي شُمار ۾

در بلا مسرور دائم - جيئن گل بھار ۾ ١٢ -

٥

سِڪ سَوا جيئن اجالو - صاف ھن سينسار ۾ -

پنج

محمود تي فيضل مدامي - دوست جي ديدار ۾ ١٢

ڪافي سر جوڳ ع ٢٢٠

كافي سُر جوڳ حسيني نمبر ۵۹ ۱۳۱۱ پير محمد

سيئون سڀ وارن جون، پا هيون بس نه ڪن. روز روز سوائي سرِ اُشال اِبرن

۱ دولها درد ونڊن جا، دائم شال ڏکن پيا. ياري قلب ڪنا هو ڪاتي منجهه جڳهن

۲ آئي عشق اندر لنبو لايم ٻه ڀرم. سا ڙي تن من سارو، وِڌم سوز ٻرن

۳ ياري برهه پا هيو دلبر ڏنم نا هيون. سيني منجهه سدا ئين محبت مچ مچن

۴ توڙان سور ڏهه سنبر جوڙ ڪن تدسن ته جو آئه منجهه اما، هڪ مري مري مرد لوڪ

۵ فيصل عشق الهي ڏٺي تو دم نه سا هي. نئين نئين نازن جا نسا ڙي ساهه وڃن

كافي سُر جوڳ حسيني نمبر ۱۵۸ پير محمد

نئين نئين نازن جو ٻچا آتش لايم من ۾. سيئون عشق الانبو تو الهم تن ۾

۱ گل قُل گل گلا لي ناز پوشا نقابي. لا ئي شور شتابي جهڪي روز جهن ۾

۲ سي بسي سرو صنوبر سو ميس روي منور. گيسو مشڪ معنبر سُرخي لعل لبن ۾

۳ لکين لعل لقائي گوهر بحر بقائي. جوڙي رونق جائي سوهڻي خوب جڳهن ۾

۴ برقو بشري پائي آيو ويس منائي. وڻڻي پيت بتائي وڃي با هه بدن ۾

جلوي حسن جائي فيصل عيم فائي. رهيم حانه نشاني بي سر بحر ڪنن ۾

كافي سُر جوڳ نمبر ۱۲۰۲ ملوكه

آلت سماون مشعل بازي، عشق دالتا باب

۱ عون ڪري جنگ نال جسم ري، پاجهون نيه لڪ اب

٢ مُلا قاضي مسلي بحر ديها، پڙهه پڙهه قول کتاب

٣ عاشق حقدا هو بحا ذ بيدي، کدهي خاص خطاب

٤ نادر نکتي نيه پڙهيندا، نازجهي نا ياب

٥ عشق اساں نہیں اکيا لايا، ڈوهه جتاں نہ ثواب

٦ فيضل فاني باقي بالله، جل گيا غير حجاب

حافظ سر جو گيسنمبر ١٣١٥

چيچل چشمين نال چلا گيا، دل وچ قهري بحال

١ ابرو دلبر سيف سيقلي، مژگان تير بحال

٢ آپ ڏي کالي ڏي گيا دلبر، نازين نال نيدان

٣ بينسر مُرلي نہیں و جاي، عكس گيا من مستان

٤ جو گيا ني تي جانب عيني، روند پسان بيبان

٥ چاهو چهه چاتم سر تي، سو لين داسامان

فيضل چاهين درد فراقين، عيشم حُسن حيران

حافظ سر جو حسيني نمبر ١٣١٥

جانب جلوبدار ڏاڍي ڪنئون لائي وئين ÷ ڏاڍي لئون لائي وئين دلڙي ڪساڻي وئين

۱

نازون نخرا پوش ڪري ڪين ٿو ÷ رازون پنهنجو اونت نه ڏئين ٿو

سازن سان سينگار ÷ ميٺڙو ميڻائي وئين

۲

زلف ڇڏيا ٿي زابر جوڙيا ÷ عشاقن کي وڏڙي لوڙي

تابر حسن سان يار ÷ جيئڙو جلائي وئين

۳

ابرو هر سيف سڀن ٿا ÷ ڦٽني دل کي روز ڦٽين ٿا ÷

تير اکين سان ڏار ÷ جوت سو چلائي وئين

۴

محب مُنهن کي وڏڙي ماريا ÷ موتيا مکي کي پاڻ جيئاري

کولي گل رخسار ÷ روحڙو ورلائي وئين

۵

هو الستي عين پيتم ÷ دو جڳه دل ڪا وسري ويئم

جوڙي خاص خمار ÷ چاشني چکائي وئين

۶

مينهن محبت جو پيار وسائي ÷ فيضل پنهنجو پٽ پسائي

اولهون سر اسرار ÷ پيڙيا پڪ جهائي وئين

تمت

ڪافي روپ مانجهه ۱۴۹ ۾ ٽلواڙو

مُنهنجي ڪون ڏونگر ڏورڻ نا ٿيئي - ٿون ته آءِ پرين رس اڄ ميان

سَ۱ روز نوپن ٿيون پيش پچاران - او روز روح جيڪا رچ ميان

سَ۲ عين هلڻ توو س ويچاري - او هوتن ساٿ ڪاڄ ميان

سَ۳ رند ڏسي روح روز رڙان تي - او حجيءَ اندر مر ڇڄ ميان

سَ۴ فيضل مُنهنجي جو ور وسيلو - پاڙ پرين اچي ٿيج ميان -

ڪافي روپ مانجهه ۳۱۷ ۾ ٽلواڙو ۾ جوڳ ببر

زوران زور لنسنگ نعرو هڻي - اچي عشق اُتار يم اڄ ميان

سَ۱ چڙهه چڙهه موجان حسن جون فوجان - او اچن اُماڪ ڪچ ميان

سَ۲ وحدت باجهون وارنه واندي - لول سيهي ويم پيچ ميان -

سَ۳ پيل پاڻي ڪيو هڻ وحدت جو - ويا سي وهي ٿيهن منجهه ميان -

سَ۴ فيضل ساءِ صنم سدائي - ڪونه رهيو سيو ڪنجهه ميان -

ڪافي روپ مانجهه ۳۱ ۾ ٽلواڙو

ڪين جهليو تڙي جيڏيون - ما ونيڏيس ڪيچ ڪهي -

سَ۱ پيڪن ڪاڻ هن مُنهنجي ڪي - ايهو ڏکه بکه ڏاج ڏهووڙ
ڏونگر باب ٻنڌي ءَ جي - هو لکيو منجهه وهي -

ٿلهه سرتيون پير جو پير جبل ۾ - سو جهلي جيم صحي وو
روز نهاريان راه پنهل جي - انيئم سار لهي -

ٿلهه آسين عشق اوڙ ۾ - سب سختيون سور سهي وو
تن من ۾ هڪ تانگهه پرجي - پي سب پات رهي -

ٿلهه رات ڏينهان هڪ روح ۾ - ويم وسري امر لهي وو
فيضل چرتر چوا ڪاٿيا - جي گوڙها ڳل وهي -

ڪافي روپ مانجهه ۾ ١٣١٩ ڪلواڙو

جيڏيون جيت اندر ۾ اج چچيا چاڪ چڪن -

ٿلهه دلبر دم دم يار جا - اج پل پل لوڙ لون وو
چچي چاڪ لوان ٿيا - جي سور ڪئين سلجن -

ٿلهه دو نهان درد فراق جا - منجهه دل جي روز دکن وو
باهر باف نه نڪري - مر اندر ۾ ڪامن -

ٿلهه ڳات پيري شبروز نهاريان - پا سب طرف پرين وو -
سک صبر سب ليله ٿيو - نکو نند آرام اکن -

ٿلهه جهيجا جهوري جيئڙا ۾ - نت ننڍيون نار وهن وو -

آئي آب اکن مون ڇپوندا لبس نه ڪن -

۵ فيضل پار پرين ۽ جي - نت نميون نيڻا لپسن وو
موني محب ملهير ڏيب - من ماڳين پيرو ڪن ۱۲

ڪافي روپ مانجهه ۱۵۱ ڏاڏرو سمڙي

ڏاڍي رمز هڻي وٺين يار - دلڙي قسائي دام ۾ -

۱ تنهنجي برهه ڪيم بيقرار - مست ڪرين وٺين مام ۾ -

۱ رات ڏيهان سڪ سوز اوهان جي - هجر ڪيم حيران وو
وري وارث لهج سنيار - گولي گدج هڪ گام ۾

۲ دلڙي اوهان لئي دوست سچي ٿي - محبت ڪيم مستان
تنهنجي تن من ۾ تم تار - رگ رگ سڀ اندام ۾ -

۳ تسڪه صبر هڪ ساعت ناهي - نيڻ ننڊ حرام
تنهنجي وات تڪيندي وار - سال لنگهيم انجام ۾ -

۴ شرم ستر سڀ سڪ سهي وڃايم - فيضل طلب تمام
ننڊيوه نت وهن نيون نار عشق سندي اڏام ۾

ڪافي روپ مانجهه ۱۵۲ ايضاً

تنهنجي هجر حڪيم جو حال - نت نهاريان ٿي رتڙي -
توري آهي بيا خيال - سڀ منجهون سرويا سڙي -

۱ رند ڏسي روئي روز رتڙان ٿي - دم دم زارون زار
تون تان پاڻ پرين مٽ پيار - لائو ڏس مئي ڏي ليتڙي -

۲ ڳالهه پيري نيت نا روهن ٿيون - ليسي پرچي پيار -
توري جيئڻ آهه جنجال - گهاريان مون عيش هٿ گهڙي

۳ سنڌ سنڌ پرتم روز ازل کون - طلب اوهان جي يار -
تنهنجي سڀ منجهون ٿيا سال - سا ۸ اندر پرويو سڙي -

۴ فيض سرقربان سڄڻ تون - حيرم وارون وار
ورئي وڃو پيچ ڪمال - جان جسم سڀ ويم جتڙي -

ڪافي روپ مانجهه ۱۴۳ دادرو

تون نه وهيل واڳون وار - ماڳ منيء جو آءِ وري
تنهنجي برهه ڪيم بيمار - مونجهه منجهون ويتڙس مري -

۱ قيد منجهون ڪيڏا ٿيا ري ڪي - قادر پيچ ڪترول
ڪولي ڪلف قلب جو يار - خبر منهنجي ڪي ڏي ڪري -

باندي خانو بيحد بچيڙو - قيد پوي شال ڪونه
اچي پاڻ لنگهائيج پار - چاڪ چوري ڪيم چيري -
ونگ وڃي وٿين روزا زار ڪري ڪري قيد اسير
ڏسيءِ وٿين بيحد بارون بار - سورن جي سر تي بيري -
فيضل آئي فرض فنا ۾ - عشق ڏنم الهام -
تو ليءِ مال ملڪ گهر بار - گهوريم سڀ زيور ذري -

ڪافي روپ مانجهه ڏيڍي

الي جا گوڙي جيڏيون - ولي وهامي رات
سنجهي ساري ڪينئي - پره ڦٽي تي پربات
روءِ الي آڏي رات جي - ڪرتون لطيفيات
روءِ رت رنداُن تي - هي هي ڪرتون هيهات -
فيضل مرڇيو پاڻ ۾ - ظاهر ڪر پنهنجي ذات

ڪافي روپ مانجهه ايضاً

دلبر درد وندن سان - هي تنا گهرجن ماٽا -
منجهه لون لون ۾ ج وولاءِ وئين لوري ميان - زهر تنهنجي سڀ ڪاٽا

سٽ٢ هيءَ نمائي ۽ وو دردن ڌائي مياڻ - اوري لڳي اوراٽا -

سٽ٣ محبت مُنهنجون وو مان محبتين ڪن وو مياڻ - سور جتي ساماٽا -

سٽ٤ فيضل جاني وو جاءِ نه عقل جي مياڻ - عشق اُلٽي اوڏاٽا -

ڪافي روپ مانجهه ٢١٢ ڏيڏي

سسمي اچ ٻسور پرين جا مياڻ - اندر ڳي اوساري -

سٽ١ ساري رات فراق ۾ - او - سور سيجر ڳي ساري -

سٽ٢ جيڏيون جيءَ اندر ۾ - او - باراٽا ڳي ٻاري -

سٽ٣ وندر جيءَ وڻان ۾ - او - هر دم گهتي ناگهاري -

سٽ٤ نيڻ ڪيون تنهن پار ڏي - او هنجهون جر ڳي هاري -

سٽ٥ فيضل ڪيچون شل ڪار لي - اينم واڳان واري -

ڪافي سر مانجهه ٢١٣ ڏاڏرو

عشق وچي ڪيو عرش اتارو - هوءَ هوا جاني چيز نڪو يارو

سٽ١ پيتم پيالو آب حياتي - مرڻ منديون نه موت مماتي جاريم شاهي

لقاءَ لغار سٽ٢ طلب نه جنت حور نه رضوان - خوف نه دوزخ

بيونڪو بيئو مياڻ - او دلبر دل کون دم نه وسارو ٭ ٭

۳ ماسوا الله ہیو کو نہ ترائو - جتی کتی جانب یار ڏیکارئو - دین کفر منجھ

نیہ نظار وٹو۔ سُود ضرر جي خبر نہ کا لیئ - رحمت لعنت گالھ ھکائي

او فرق نہ فیضل ساجن سارو - عشق وچ کیو عرش اتارو =

کافي روپ مانجھ ۱۱۱۸ کلوارہ

پوش پھر وچ پردي آکي عرلي آپ سڏايا هي - عرلي آپ سڏايا هي - خود

بر قا بشري پايا هي ۱ - سیچ لي وچ چون بن آئي - گونا گون سمایا هي -

معبودي دا امام چپاکي عابد آپ سڏايا هي ۲ - وحدت کثرت

رلا مل کري - رانجھن اي رنگ لايا هي - ملاھ فرھ وچ شور شھانا

ھوکا آپ ھلايا هي - ۳ - سمجھا مشکل مام حقيقي شاھد عشق

بن آيا هي - سر صولي لئ پھر چڑھا کي انا الحق آپ الايا هي -

۴ - طالب لئ مطلوب سڏا کي - اپنا پیت بتایا هي - فیضل کون

وچارا وہ - آیا عشق تہ اي گُکڑ کا يا هي ÷ ÷

کافي روپ مانجھ ۱۱۱۹ کلوارہ

اندر جھگمگ جھیڑي جام آڑہ عشق اترایا هي - آڑہ عشق اترایا هي

سب طلسم ترز ترایا هي ۱ - لشکر عقلي فوجان نقلي کوڑ کندو سب بیم گیرئ

فوعلي - گیئ سب خطري خام - چونھي عشق چڑھا هي - ÷ ÷

۳۲ جت کت جلوا عین اظہاری - فوج حسن دی بیحد باری -
وحدت وچ مقام - آپیئی آپ کڑایا ھے ۳۳ شوق شہادۃ
شور مچایا - ذوق انا الحق زور کھایا - ھویا عشق امام - جانب
جیئے جڑایا ھے ۳۴ فیضل اصلون احد احمد - فرق ھویا وچ
میم محمد - سمجھ مشکل امام - کلماں پاک پڑھایا ھے -

کافی روپ مانجھ ع ۲۳۱ کلواڑو

نئون نئون ناز سیجھ جے سر تیون ساہ وڈم اچ ساڑی وو -
زلف جے بند کمند قسائی - دلڑی نینہم منجھ داڑی وو -
۱ فالم فوج فراقی آندم عشق مشئون سر چاڑھے وو -
چھیل چاک چھائی چوری - قت وڈا لوئن قاڑی وو
۲ غفلت غیر غماز غلیظی - طلب کیڈیم سبپ تاڑی وو -
اندر باھر عین عجائب - درد وڈم دل کاڑھے وو -
۳ توبہ تقوا تریز ترائی - لنہ نینم سب لاڑی وو -
واحد عین رھیو سر وحدت - ویا سب تور ترا اڑی وو
۴ فرض فنا م فانی تیو سے - فیضل گوڑھا گاڑی وو -
کین منجھون خود کین سمائی - رگ رگ پیئی منجھ راڑی وو -

ڪافي روپ مانجهه ۲۵ ڪلوارڙو

ڪنهن دم ويهي ڪين قضا ڪر ساوڻ آيو سرهو يار -

ساوڻ آيو سرهو يار - ساجن ويهي ڪين وسار -

۱ ههڙا هاري منڌ موچاري - ساوڻ جاتي ڏينهڙا چار

سمهه نه تا ڪي رت وهائي - دست نه اينڊء پو دلدار

۲ ماتم لائي نينڊ ڦٽائي - ويهي ڪرتون هوڪار

تن من پر ڪر طلب تمامي - رڳ رڳ ۾ ڪر تار تنوار

۳ عشق عنايت ليه نهايت - جهن تن لڳڙو برہ بهار

سوئي جاڻي سرسچائي - ڪيرڪي ڀيو ڪل ڪلتار

۴ فيضل چوڻي اندر ٻولي - رمز رچي سر اسرار

يار رهائي وحدت واڻي - هادي سوموعين اظهار

ڪافي روپ سورٺ مانجهه ۲۶ تن تار

گوءِ جي غازي ڪيڻي تان گوش ڪر گفتار هي -

برہ جي بازار ۾ ڏي سر سنواري يار کي -

۱ هي سري هڏ چم جي - بيڪار نا ڪنهن ڪم جي -

جي ملي تان سو ڪئين - سر گهوري وارا يار کي -

۲ دل منور جنهن جو اڪبر - سنجهه صوفي جي صفا -
عين آئيني منجهون - ڏس روبرو دلدار کي ۱۲

۳ حال هر دم چال پر غم - ڳالهه ڳجهي راز جي -
رهه رضا ۾ هر هميشان - ڪوٺ ٻرهه جي يار کي ۱۲

۴ مشور شهرت خاص خلعت - ڏکه ڏولي زهر قوت
ڏاج ڏونگر سيج سوري - سنجهه سرسينگار کي ۱۲

۵ عشق آتش تيڪه تابش - جنهن جسي ۾ سو ٻرو
سڌ ٿئين ڪي سيڪ جي - ڇڪڙي جنهن جي ڏار کي ۱۲

۶ فهم فيض سخت مشڪل - هجر اونهون جي بيان
جي پيا پاتار ۾ - سي ناسلن اسرار کي ۱۲

ڪافي روپ مانجهه عمر (۱۲۱۲) ڏيڊي

تن مارن ڪان سرتيون - ماندي ٿي هئي مري
ماندي هئي ٿي مري - ساعت ڪين سري

۱ تن مارن سان سرتيون - قول ڪيا هم ڪيئي -
ٻول ٻڌا هم ورسان - ڪين وسا ويان ويهي ۱۲۲
ويم جيڏي ڏونگر ۾ - هئي هئي هيڪل ڪري ۱۲

۱۵ يا ڏکيون مار ونءِ ٽرا - رات ڏينهان پيئي رووان - درد اندر جو پسر ٿيون
ڪنهن کي ڪين چوان - ڀاڱ نه ٽڪري ماهر - اندر مچ تو ٻري ॥

۱۶ روز نهاريان سر ٿيون - راه پرين جي ٽڪري - پير ليپيون گل گاڙهيان
گوڙها ڳاٽ پري - قلم قضا ڪيئي مئي سان - آيس عشق اري

۱۷ ريب ٽڪري ويا مئي سان - آيس عشق اري - دلڙي دوست ڦري -
هنڌ ڏسي ٿو تن جا منهنجو جيئي توڙهي - ٿل اينديم ماڳن تي فضل پير ٿري

ڪافي رڳ ماڙهه ۱۲۱ ڏيڏي

موڻجهاري ॥
سور ٿنهنجي مر سڀ ڳل - جنڊڙي جلي تي ساري هٿ ته لهوڙيم ماڙن - پي جا ڀس

۱ پانهه چوڙيلي مئي جي - منڙي سو سو هنڙي - ڪاله سيبائيءِ سڄون
اڄ ته ڏنئي ڪين پنڙي - هيئن نه مناسب هيئڙءِ - جيئن ٽڪري وئين ڪاري

۲ جن نه گنيڙا جي هيئڙءِ - اڳ نه اچين ها اوري - دلڙي ڏيا ريئي ڀرڀون
چاهه منجهوئي چوري - هيئن نه رنج تون هاڻي - گاله رسامي گاري ॥

۳ ڏوتيم جنهن ڪر ڏڙيون - هس ته اجاري هاڻي - پارڻ وڃايم پا هيون
نظر ٻيم سي سڀ گهڻي - تول تتڙي تون توري ءِ زهر ٿيم پا ماري

۴ گهر زيور ڪنگڻ ڪڙيون - اڄ نه وڻن ٿيون تري اديون - هنڌ چويليون مئي کي
تير هڻن ٿيون تري اديون - سيند سندر سر گيسو ڪيئن ٽڪري ڪا نهياري ॥

٢١٤

۵ نَتَ نہ سیبائےپیہنر - بُول پیچی بچیاں پورا - رِیتَ پیرینءَ جی فیضل
زیب زینت سپ گھوریا - لوح قلم کون لکیم - نوی نیٹن جی لاری -

ڪافي روپ مانجھ ۱۰ ۲۲۵ داڍرو

تنھنجي برھ ڪيم بيتاب - محبت من منجھ مچايو -

۱ ھيئن نہ گھرجن دلبرھاڻي - ماٺا مئي سان يار

ساڙي ڪيم سوز قباب - نا زن تنھنجن جي جلايو

۲ زلفن دلڙي زور ليٽ نيم - وجھي ونگ ھزار -
ڏيئي حسن تاب شتاب - نيڻن ڀري باز بچايو -

۳ شرم سترننگ نام سڀوئي - پوڙ ھيم نہ اختيار
ھجي ويم غير حجاب - عشق اندر منجھ لنبو لايو -

۴ دين ڌرم سپ برھ پُلايم - سونہ وحيائي سار
ليسي تجلو منھن مھتاب - فيضل حيرت ھوش گوايو

ڪافي روپ مانجھ ۲۲۶ داڍرو

اچيءِ عشق ڪيم اظھار - لاڳا سپ لوڪون لاھي -

۱ خواب خوشيون سپ سرھ وچايم - ڏيئي تاب تمام -

سا ڙي وڏيم سڀ وڻڪار - باھ ڏيئي چوطرفين نما ھي

۲. اڏا اميد نہ آسرو ڪو - رهيم توري ۽ جام -
تنهنجي نديہ حيم نرواز - شھ شبہ سڀ شري نباھي

۳. شهر ڀنيور ڳڻي تي ننڊ ۾ ننڊ نعيس بجري گوندر گام
پرين پاڻ لنگھا ايم پار - ڏکہ جبل سڀ ڏونگر ڏاھي

۴. جي جسم جند جان تمامي - ڪھي منجھ حمام -
آيم فيضل باري يار - ناز پرين ۽ جو سر تي ڪاھي -

ڪافي روپ مانجھ ۲۲۷ ڏيڍي

چار ڏھاڙا تي ڏينھن اُتي ڪر ڪواچ پنڌ پرين ۽ ڏي

۱. ٿو ڪ ڦلاريا تنهن ڏيہ جا ماڳين اُنڌا سو مينهن -

۲. وليہ نہ وڇ تي توں وليسلي - جال بجھن تا جت شيهن

۳. رڃ بلائون تنهن راھ ۾ - نال بورائو ڪرھا لينهن

۴. فيضل او ڪيون چاڙ لڳا ڳيون - پيتر ٿين جي تي پينهن -

ڪافي روپ مانجھ ۲۲۸ ڪلواڙہ

سوز صنم دا سينے دي وچ شاهي شور مچايا هي -
هستي هو وط هوش گوا ڇي عشق الانبا لايا هي -

Scanned by CamScanner

۱۔ نت نت ناز ترا تر نوں نیں کر۔ جانب جی جلایا ہے۔
تجلا تاب حسن دلبر دا۔ روزوں روز سوایا ہے۔

۲۔ عاشق ہووے حق دی کھنڈی۔ اولا عشق اُڈایا ہے۔
ظاہر باطن عین اُھو ہی۔ سارا آپ سمایا ہے۔

۳۔ معبودی دا ویس مٹا ہے۔ عابد نام سڈایا ہے۔
ہر قا بشری پا کر آپی۔ گونا گون بن آیا ہے۔

۴۔ پیر مغان خود آپے بن کر۔ اپنا بھیت بتایا ہے۔
راز نہانی کول پتر کر۔ سارا سر سمجھایا ہے۔

۵۔ بات برھ دی سمجھن مشکل۔ پولا آپ پیلایا ہے۔
عشق بنا اُس لھر بجر دا۔ پیا کنھن بیت نہ پایا ہے۔

۶۔ باجھوں سوز صنم دی فیضل جیون محض اجایا ہے۔
سمجھ سچل کر دو جگ دی وچ۔ عشق عجائب مایا ہے

کافی روپ مانجھ ۲۲۳ کلواڑو

پوش پھر کر پردی وچ۔ خود پیر مغان بن اوندا ہے۔
جام خمر دا ذی کر زوری۔ دلڑی لٹ لٹ جوندا ہے۔

۱ رخ روشن مهتاب صنم دا شمس قمر شرموندا هی -
چهر العل لبیندا وه وا لعلی لعل لجوندا هی -

۲ نین سجن دی کیمبر قهری - باجے باز بچوندا هے -
نازنزازین نال دمادم - سینا سوز ستوندا هے -

۳ پردے وچ پرزور نظر کر - شاهی شور مچوندا هے -
درد غمان دی بارانا کر - خون جگر نت کوندا هے -

۴ جلوا جوڑ جمال حسن دا - ستی ستی کیس کهموندا هی ۔
۵ فکر فنا وچ فانی کرکی فیضل صاف تیمو نذرر هی ۔
پیهر لولا وهم دوئی دا - گیت انا الحق گوندا هے -

عشق دا سبب کیا انهن دا سر ... بڑا ... هی

هوتی

کافی روپ ماجهه ... وادڑه

صبح ذری نین کیون نه نهار دلبر یار پیارو آ
گل رخسار
کولے گوندگت مهن ڈیکار گل رخسار پیارو آ

۱ خواب خوشیون سپ سہ وچایم - ڈیسی ڈکن بار
وسری ویم سپ سینگار گل رخسار پیارو آ

۲ رات ڈیهاں وینی راه نهاریاں - روین زاروں زار
اچ عشق کیم لاچار گلرخسار پیارو آ

۳ نینن نیکین ناز نه سخت ستائے - کیتم بی اختیار
ساری لهج پاٹ سنبیار گلرخسار پیارو آ -

سٽ ۴ روز وڃهائي ويني ڦاران - ڀسيون ٿنهنجي پار -

وري اينديءَ ڪهڙي وار - گلرخسار پيارو آ -

سٽ ۵ هيٺئن نه گهرجن اياڏا ماٿا - ڏکين سان دلدار -

پڇڻ لازم آ بيمار - گلرخسار پيارو آ -

سٽ ۶ فيض سينو سورن ڪيترم - ڇيري چاڪ هزار -

ڪڙڪا گيندڙ جي گفتار - گل رخسار پيارو آ -

ڪافي روپ مانجهه ۲۵ ڏادرو

سرتيون ڪالهه قطارون ڪونجن جون - ڪوڙ ڪئين ورڪيون -

ڪاهي ڪيچ ولون ٻه ساله اندر عشق آڪيتر تنڪي طلب وطن جي تمام -

لکين لهه لنگهي - ڪاٿي ڪين سنگي پنهنجي پرين جو وڃي پيش پيون

سٽ ۲ سڪه صبر آرام نڪو تن نيٺ ننڊ حرام - جيڏو ڪيچ ڪوڏي جو ٻڌي

محض مولي - ڪيالون قوت پنهنجو جوهر جال ڪيون -

سٽ ۳ ڪري ڪنڌيون ولو ڪيچ ڏي - ٻڌي عشق سند واحرام

لاهي ليا جيڏي سنگ سيا ڀيٽون ديس پنهنجي منٿراليون

سٽ ۴ سڪ منجهون سوري بازريون - وڃي ڪيالون ڪيچ قيام

تن جا پير پسي وڃ ٿاٿي رسي - جاني اُهي ويون وات وڃاڻيون -

٥ فيضل سمجهيم فراق تن جو ڪري ڪو هل هغام - لاءِ درد ڏڙي
منجهون قلب ڪڙهي - وڃ پار پرين جي شبروز ڏيون ١٢

ڪافي روپ مانجهه ڏاڏرو

ڪيئن سيبائين ڪانڌ کي - ڪيئي جاڳڻ سان جارن
ڪيئي جاڳڻ سان جارن - تن جي سينهن سر ٿئي سينگارن

١ سيڌ مساگ جيڏي سب - ڪر ڪو لجهه ڪري ڪو گڏ هارن
دل سينگاري درد سان - جيڏ طلب سندي تارن

٢ ايئن اُلاڻ وليسلي - رڪيئي آتڻ سان آرن
ڪا ڏيهه ڪنڌين ڪپڙا - ڪيئي ڪتڻ جي ڪارن

٣ سورن جو سندرو ٻڌي - لهه سڪڻ جي سارن
رات ڏيهاڻ ڪريا ديڪي - منجهه غفلت گذارن

٤ دوست ٻنا هڻ پلڻ نه پاسي - گهڻ گهڙي گهارن
خطرا وهم تڙي سب - ليٽي دم دلبر کون ڏارن

٥ باجهون هوت ٻروچ جي - ٻڌي لي ڪا گفارن
سڪ سهڻا سپ ٻن ڏيئي - جيڏ وحدت کي وارن

٦ فرض فنا م فاني ٿي - ڪر فيضل انڪارن
باقي يار يگانو ٿي - ٻيو پانئجه اغيارن

۲ ۲۲۱

ڪافي روپ مانجهه ۱۵۱

ڪلواڙو

ڪيچي رات ڪري ويا لڏ ساٿ سنجهي ڪاهيون -
ساٿ سنجهي ڪاهيون نه ويٺم جت نه جاڳايون -

سٽ ۱ بات بلوچي پاڻ - ڪري هاڃان هيائون -
ايذ ڪلون ايشي ايئن - پوءِ چڙهندي چيائون -

سٽ ۲ ورم ور هو ڪونه ڪو - ڪيئم ڏيرن ڏاڍايون -
چوري ٽي ڪي اٺم چڙي ويا - ڪلڪي جون الايون -

سٽ ۳ ساجهر جاڳي سهڄ صون - جان جا چيم جاڳاهيون -
هوت نه هندن لي ڏسي - پيم لون ءَ لون ءَ م باهيون -

سٽ ۴ رند پرين ءَ جو روهه ۾ - پيڪ پاڻم واجهايون -
دل نه مونجهي ٿي اڄهو - اڄ ايندم ايذاهون -

سٽ ۵ فيضل پير حج پير ساٽ - وڃ پاند ڳيچي پايون -
ونڊر ڇو وٺڪار ۾ - ڏي وصل سندين والون -

ڪافي روپ مانجهه ۱۵۲

ڪلواڙو

نوشا باندي طرف سڪندر - آپ وڪيل بن آيا هي -
آپ وڪيل بن آيا هي - قاصد نام سڏايا هي -

سٽ ۱ وليس لبس وڪيلاندي ڪر - شاهي ڇترِ پير ٽلايا هي -
تخت شاهانا ڇوڙ تڏاهون - خرقا خاڪي پايا هي -

سٽ ۲ نوشا باندي جن مورت - وچ شاهنشاه پرايا هي -
حشمت تاب تهيندا زوري - هر جا حڪم هلايا هي

۲۵ قوي آڙاه اندر وچ جاءِ - عشق اُلا ٻنا لا يا هي -
مچ محبت دي ٻاهه ٻٽر ڪر - سارا جسم جلايا هي -

۲۶ وحدت وچ وهلور قرار ڪر - درد رلنه پنچايا هي -
پين ڪر يولا شرڪ شبه دا - سارا آپ سمايا هي -

۲۷ فيضل تلدا فرق نه پاوين - پير مغان سمجهايا هي -
مرقا بشري پا ڪر آئي - اپنا بيت ٻڌايا هي ۱۲

ڪافي روپ مانجهه ۱۰۹

ملان شاله وچڙن مارو ٿرن سان او جنهن اتيم اُڪير ۱۲
۱ سرتيون سڄڻ پرين جي او سا ٿيم سا سير ۱۲
۲ پٽ پهر پنديس ڪين ڪي اولڪ اباڻا ٿيم لير ۱۲
۳ قسمت آڻي هن ڪوٽ ۾ او ڪنيز م قيد آسير ۱۲
۴ هرگز جو پنديس اوڍهين اولُوڙ ي زيل زنجير ۱۲
۵ پڪا پسڪن سامهان او نيڻن ته اڏ پنديس امير ۱۲
۶ اُنتر ۾ ديس پرين جو او گل قل ٿيم ملهير ۱۲
فيضل ماڳ مارن جو ٿيس ڙم اج سو ڪشمير ۱۲

ڪافي سر مانجهه ۲۱۱۲۲۴

آکو ٻاڻ پيرين اج مهر منجهارا او حاصل ٿيم حضور ۱۲
۱ بر ڪر بهاريجا لاڻيو او صحن سجو ٿيڙم نور ۱۲

بیت ۲ مینسی عیب مٹی جا او پان تھیائون منظور ۱۲

بیت ۳ انین کیوں تھین نازسان او چت تھیائون چور ۱۲

بیت ۴ ماڻھی عشق عجیب اچی او صاف تھیو مِ صُدور ۱۲

بیت ۵ فیضل فرق نہ وار جو تھیئڑم ذات ظھور ۱۲

کافی سر مانجھ ۲۳۵

وھوا حضرت عشق حقیقی ÷ جس نے لعل لکا یا ھی ÷

جس نے لعل لکایاھ ÷ آگ اندر وچ لا یا ھی ۱۲

بیت ۱ بُرقا بشری پوش پھری اپناپیت بتا یا ھی ÷

سر وحدت دا سُری پلا کر مست الست فرا یا ھی ۱۲

بیت ۲ تن من دی وچ تانگھ الستی بیحد برھ نچایا یا ھی ÷

رونق راز رموز ربوبی شاھی شور مچا یا ھی ۱۲

بیت ۳ دم دم دی وچ سیر سیوتی سِر اسرار بن آیا ھی ÷

وفی انفسکم ویکھ نظارا بیرنگ پول پلا یا ھی ۱۲

بیت ۴ برھ بنا وچ دور دنیا دی جیون مفت اجایا ھی

عشق عنایت عین ھدایت دوجگ دا سِر ما یا ھی ۱۲

بیت ۵ فیضل تھوں فقیر وچارا جانب جوت جگا یا ھی

بحر برھ وچ فانی تھی سوئی آپ سما یا ھی ۱۲

ڪافي سر مانجهه ١٣٤٤

دردُ اندوهه صنم سڀ سرتيون سندرُم ساهه سِباڻا وو

سندرُم ساهه سِباڻا وو محض پريِنَ جا ماڻا وو ١٢

١ سيني مِ نِت ساڻيان ويني سرتيون سورُ پِراڻا وو

دل کون وسري ويم سيجَ سَهجُ سُکَن جا ٿاڻا وو ١٢

٢ سَنمَر سور مِنا مَن مُنهنجي جا ساڻي سِڪ سُڃاڻا وو

جاڻي جاءِ نه ڪِهِن کُهُڪ جي ٿالهِ ڪرِ وراڻا وو ١٢

٣ رِڻ پَٽ روهه پَڙ رَبَر پوڻا ٿاڪ وِلهِن جا ٿاڻا وو

چيت چُريون چِپ ڏوکه جَبَل جا غالي سيج وِهاڻا وو ١٢

٤ لَحم لِنگَن جو قوت قديمي ڪاڄ عُشاقن ڪاڻا وو

جور جفا غم رنج اَلَم سڀ تُحفا پِرت پُڄا ڻا وو ١٢

٥ عشق نه اَشغل چرچا بازي سِر صوريءَ جي جا ڻا وو

هستي غير حجاب وِڃائي حَيرُم يار لِنگهاڻا وو ١٢

٦ فيضل اصلون دردِ دلبر جي عاشق مُفت وِڪاڻا وو

جي جُهه پنهنجو مُلهه نه جاڻن سي خود پاڻ سماڻا وو ١٢

ڪافي سر مانجهه ١٣٤٥

~~جلد ٢~~

بازو ناز نِڀائي دلبر ماڻِن سان ٿ نه مار

ماڻن سان ٿ نه مار نِپِٽ ڪيون ته نهار ١٢

س ۱ نازِ حُسن جي نوڪَنِ چيري ؛ چاڪ ڪيم دل يار ؛
دَرد وَندَنِ سان ايذاما ٺا گهُرجنِ نا دِلدار ۱۲

س ۲ جو تنهن لاتا ويم جڳالي سَرتيون سوز هزار
دردنِ آڇُ ڪيترُم هاڻي بي خود لا اختيار ۱۲

س ۳ رڳ رڳ اندر جاري بَر بَر عشق سندو آزار ؛
اڪثر لون جاري دِل افگاري سِر تي سور لِبا بار ۱۲

س ۴ جيئنم جهجو ڪا منٺ ڪيجو ؛ مونجهه ملامت ڏار
نِت اُچنگارون پوَنِ پُڪارون عرش لنگهي هو پار ۱۲

س ۵ جرم ڏرم ننگ نام وڃايا ڪيترم لوڪ ميار ؛
زوران زوري لاتا لوري عشق ڪيم اظهار ۱۲

س ۶ شاهه حسن کي شايد آهي مُحمد مجنون من نار ؛
محبت واري مجدو ڄڻي تي جُلوو گُل رُخسار ۱۲

س ۷ فيصل پولي پاڪ ٿنه کولي باهه طلب تنوار ؛
وَفِي اَنْفُسِڪُمْ سِرُّ سمجهيا دَم ؛ پيهي وچ پار ۱۲

ڪافي سر مانجهه ۱۳۳۴

تنهنجي برهه ڪيم بيمار ؛ دلبر يار پيارا آ ؛
دارون درد سندم ديدار ؛ سهڻل يار پيارا ۱۲

جرح جگر ۾ لائي جاري ؛ حب حُسن جي يار ؛

دلڙي درد ۾ لاچار ؛ دلبر يار پيارو آ ||

جو گهايا ٽي تي جانب وڃڙيم ؛ ٻيڙ بحر بازار ؛

ڪانهي ساعت صبر قرار ؛ دلبر يار پيارو آ ||

جان جسم سڀ لينهه لهو ڙهي ؛ سنڌ سنڌ ۾ تڙم تار ||

مٺي جي محب لعل ڪاسار ؛ دلبر يار پيارو آ ||

روز ازل کان يار سڃاتم ؛ سر تي برهه بار ؛

اُتڙم توڙان بوند بهار ؛ دلبر يار پيارو آ ||

فيض حسيني هوندو جاني ؛ عشق ۾ اظهار ؛

تنهن سين ٻي خودي ٻي اختيار ؛ دلبر يار پيارو آ ||

ڪافي سر مانجهه ۾ ١٢٣ آلاپ جوڳ

ڏٺي باهه شهر ڀنڀور کي ؛ هل هوت ڏي رستو وٺي ؛

شب روز ٿي ڙي سوز سان ؛ پند ڪان نڪر ڪو دم گهٽي

روئي نيڻ ۾ رت ڦڙا ؛ هل هيج ڏي هٿڙا کيون

محبت سندي ميدان ۾ ؛ پئي صاف سورن جي پٽي

وڃ واٽ سان واڃيون ؛ ساعت نه ساهي ڪر سهي

بر ٿر جبل رڃ راهه ۾ ⁘ بحر ٻيڙيءَ جو شان ڏي جهتي

سٽ ٣ اڳتون الف ٻيابان ۾ ⁘ سنگت نه ساٿي ٿو سُجهي

بابيڊ ٻرا ٿو برهه جو ⁘ ڪنڍي ساٿ پٺو ٻه جي پُٺي

سٽ ٤ ٻر ۾ ٻلا ٿون ٿيون ٻُجهن ⁘ سنڌڙا سُڻي ٻيڊا رٿيا ⁘

سعيو سفر جو ڪر سِگهو ⁘ نتہ هت مِلينديئي پور مُٺي

سٽ ٥ دارون برهه بيمار کي ⁘ غم درد سورن جو ڪپي

ٻيهِ هينئن ٻڪ داريئي ڪان ⁘ خوراڪ رت جيرن سُٺي

سٽ ٦ فيصل نفي نابود ٿي ⁘ تِس پالڻهار معبود کسا ⁘

ناپيد نڪتو نيه جو ⁘ سِر سمجهه دل دردن ڦٽي

ڪافي سُر مانجهه جو ڳ ٻه بند ٣١٤

مهتاب مُنهن محبوب جو ⁘ جلوو ڏٺم سارو جهان

فَثَمَّ وَجْهُ اللهُ ٿيو ⁘ قِبلو هِمه ڪو ٿو مڪان

سٽ ١ ٿيو هر طرف موجود حق ⁘ وسري وِيم سِفلي سبق

ڪعبو اندر ڪاڙهي ڪري ⁘ مُنهن يار کي سجدو ڏيان

سٽ ٢ دل عرش ڪعبو عاشقن ⁘ مسجد سڄو عالم سندن

محراب مُنهن معشوق جو ⁘ جاڏي ڪرن سڀ رخ سوان

احوال نادر عشق جو، بي اونت اونهو بيسر سچ

ڪين ٿو سو پيرو پسي نيه ري، باتيون برهه جون بي بيان

جيڪي مقالي علم جا، اڪر تن ۾ هي عالم ٿيا

سي راز لدني ڪار هي، پيا مامليءَ ۾ بي انگان

جنهن ورتا وحدت جو پيو، فيصل فنا في الله ٿيو

تنهنکي بقا بالله ۾، نيو ذوق ذاتي بي گمان

ڪافي روپ ماجهه ٢٤٨

باهه برهه جي مچ ۾ هر دم، عاشق جان جلائن ٿا، سر تي سختيون سور سهائي، بيچ پرين سان پائن ٿا

خون جگر جو خورش ڪري، غم درد دوا جي پائن ٿا

هن هن کون پرهيز مدامي، کنڊ کڻن ڏي نه ڦيرائن ٿا

زهد ذڪر سڪ سوز فڪر سان، خاص خودي کي ڪائن ٿا

برهه سندي بازار ۾ سر ڏيئي، وڃ وصال وهائن ٿا

موتو قبلا موت پيرائي، پتر ميدان ملهائن ٿا

حال حلاج منصب ماڻي، سوري سر سلائن ٿا

۴ اهڙي حال عجائب سان ٭ سڀ نالو تو ڙ نيائين تا ٭
وحدت جي درياهه منجهان ٭ ڏيئي غوطو اندر سمائين تا ٭
۵ بحر اُٿيو محو مدامي ٭ فيض سان روح رهائين تا ٭
تاز تنهن مرر لعل تي خود ٭ سوئي صاف سمائين تا ٭

کافي روپ ماجهه ۱۴۴

ديدان دلبر باز ستمگر ٭ دمدم ڏينديان جهڙيان وي ٭
نال نظر دي ظالم زوري ٭ چونڊ لاکر لڙيان وي ٭
۱ چڻڪي شهباز شهاني ٭ کيا اُت چُر پُر چڙيان وي ٭
دل تري چست چنبين وچ چاڙهر ٭ نينديان نال جهڙيان وي ٭
۲ موج حسن دي فالم کرکي ٭ شوق شڪار دي چڙهيان وي ٭
مشتاقان دي مارڻ باجهون ٭ رهنديان مول نه هٽڙيان وي ٭
۳ زلفان اندر ڪمند قهاري ٭ گهنڊي وڻڪ وکڙيان وي ٭
ابرو قوس ڪمان لت نوڪان ٭ تير تکي سنڌڙيان وي ٭
۴ رخ روشن محبوب فزون ڏر ٭ شمس قمر کيا پريان وي ٭
تاب جنهين ڪوه طور جلايا ٭ کيا اُت جسمين هتر هيا وي ٭
۵ علم عقل دي شانه جتا نهين ٭ اکيان اُت وچ اڙيان وي ٭
جلوا ادمکي جمال دلبر دا ٭ اتنه اتا نهين کتريان وي ٭
۶ سوز جهنم جهول صدر وچ ٭ دمدم لئنديان ڏڙيان وي ٭
باهه برهه دي مٿيج وچ فيض ٭ سڙ ديان رڳ رڳ ستڙيان وي ٭

ڪافي روپ راڳو ٣١٤ ڏيڍي

سوئي آهين سرسارو - جنهن لئي وتين توڻ وڪاڻي وو

١ عشق اشارو سمجهه سوالله - ٻيو ڪوئي اور نه جاڻي وو

٢ چون منجهون بيچون ٿو بولي - اوهين ٻئي اهڃاڻي وو

٣ دم دم ۾ خود خيال ختم جو - سالڪ سمجهه سڃاڻي وو

٤ فيضل فاني باقي باالله صوفي سوئي سرسماڻي وو

ڪافي روپ راڳو ٣١٥ ڏيڍي

جام جڏان ڏتشتو دلبر پيتم - ٿيس مستون مست خمار

١ چڙهه چڙهه موجان مستي واليان - او ندي سر تارون تار

٢ اج هستي سڀ چوڙ ستيو سي - بڻ ڏهئيتم نئين بي اختيار

٣ حيرت وچ حيران ٿيو سي - ويکهه حسن دي گرم بزار

٤ فيضل ساڻ سمجهه اِتا هين - ڪون الينداءِ گفتار

ڪافي روپ راڳو ٣١٦ ڏيڍي

سرتيون هوت ٻروچ جو مٺئي کي آيل ڏيو ڪوڏس وو

مٺڙي کي آهيل ڏيو ڪوڏس وو گهوٽ ويو کهڙي ڳس وو

١ ڏيرمٺيءَ سان ڏاڍي ڪري ويا. ڪونہ هليو مون وس ميان وو

٢ ڏونگر ڏوري ٿي باب بنديءَ جي - قلم لکيو هو مس ميان وو

٣ سڪہ صبر هڙ ساعت نا هي - برهہ ڪيم بيوس ميان وو

٤ وفي انفسڪم ماءِ ڏيئي ويا - فيضل پرجهي پس ميان وو

ڪافي روپ راڳ ٣١٢٧ ڏيڏي

سرتيون پير پنهل جو - ماڻہ روز نهاريان ٿي رڙي

١ نينڊ مليندي جسم ساريم - رات ڪوهيارل ويو چڙهي

٢ وات تڪيندي ويو لنگهي ويا - آن ياياني ٿي هوگهڙي -

٣ دلڙي منيءَ جي منجهاتم جا - سوز الهي مروي سڙي

٤ نا روهي تيون فيضل ندبون - گلن مون گوڻهاگهڙي -

ڪافي روپ راڳ ٣١٢٨ ڏيڏي

هي هي هي بنيوم - مون سان جاڙ ڪئي تہ جتن -

١ ڪهي ويڙم ڪاٽن ميان - اُهي ڪل عين ڪتن -

٢ سيج سمهڻ سپ زهر ٿيڙم - مونکي لگهڙي واءُ وطن

٣ جنکي لگهڙي نوڪ نيڻن جي - سي مات مُنهون عين ڪتن

٤ فيضل جيئي لوچن آڪيون - اُوهي سولي پاڻ پسن

ڪافي روپ راڳ ۳۴۹ ڏيڍي

ڏونگر ڙي هوت بلوچ جي، تون تہ خبر مٺي کي ڏي ڪري۔

۲ گهوڙا تہ ڪهڙي ڪس ويو مٺا - ڪيچون ڪڏهن ايندو وري

۳ پلهه پلهه مرلهي پون ٿا - چاڪن چوري ڪيم چري

۴ ڏونگر ڏاڍن ڏيل ڏکايو - مونجهه منجهون ويڙس مري

۵ فيضل مٺي کي مام ڏيئي ويا - دردن جي ڪري دري

ڪافي روپ راڳ ۳۵۰ ڏيڍي

هي هي سر ٿيون تحيين جهليو - ماوينديس پاڻ وڃائي وو

ما وينديس پاڻ وڃائي وو - مونکي راڻل ڏيو ڏيکهائي وو

۲ ويري مينهن سان ويڙهه ڪيا - راڳ رات رنداي وو

۳ مام ڏيئي ويا مام ڪني ڪي - گهوڙا الهي سان گهائي وو

۴ ڏوهه ڏيا ڪنهن کي لڪي لايم - سر ٿيون سونمل چاهي وو

۵ ڏيت ماٽيديس ڍوليو منهنجو - ڪا ڪ چيذيم هت ڏاهي وو

۶ وگ وگ صنجهه هيٺ ويم فيضل - مينح محبت جي ناهي وو

ڪافي روپ راڳ ۳۵۱ (ايضاً) جملہ ۱۸۲

رات اڄ راڙي ڇيڇڙ وسايو - اندر باغ بهار لڳي

اندر باغ بهار لڳي - چوڌار مشڪ عطر ڀڀڪار لڳي

١ ڪاڪ ڪوڙي گل ڦل ٽيڙا - پوڻن جي پڙهار لڳي

٢ ڪونر مٿي سرڪاڪل ڪليا - سودو سر بازار لڳي -

٣ چتون چيها عجب پپيها - طرحين طرحين تَوار لڳي

٤ چوٽ چمن ۾ بلبل بولي - نسارو سر اسرار لڳي -

٥ ورڻ ترح ۾ خود دنيه نظارو - فيضل عين اظهار لڳي -

ڪافي روپ راڳو ٩٢ ڏيڍي

روح ڪئي ويم راڻل سرتيون - ٻٽ چنڌي هٽ باقي وو ٢

ٻٽ چنڌي هٽ باقي وو - وڃي وينا تي خود ياقي وو ٢

١ ڪاڪ ڪکن ۾ سرتيون ساعت - رهنديس ڪين اوطاقي وو ٢

٢ لائي ٻسم ٻيوت بدن کي - خاڪ ڪنديس تن خاڪي وو ٢

٣ درد دکن جي روز ازل کون - سڙڪ پيا ريم ساقي وو ٢

٤ پلپل پوهپون تا من ۾ - سرتيون سوز فراقي وو ٢

٥ جان جسم سڀ جيجل جهوري نيست ڪيم غمناڪي وو ٢

بيت ۵ ۲۵۰

۶ فيضل روز وجهان تي غالب ٿيون - تينداِم ڪنهن ملاقي وو ۱۲

ڪافي روپ راڳ ۱۲۸

ڏيڏي

(نشاوجي ٿمانڊر ۾ جاري وو عشق کان هٿڙي ويا ڪاري)

جوگي ٿيا جتي لائي وينا ۾ + جيءَ اندر ۾ جاري وو ۱۲

۱ دست ڪناري سي تي سالڪو + ڏيئي ويم ڪاله ڏيڪاري وو ۱۲

۲ زلف روجهي جوڙي + دل ۾ دام قهاري وو ۱۲

۳ ڪنهن سان وجهي سور وهايان + ڪانهي محبت ماري وو ۱۲

۴ عشق الله اتي نئين ديسان لايون + جاني ٿيوس نه ويچاريا وو ۱۲

۵ مينهن محبت جو نينهه وسايو - لايم بره بهاري وو ۱۲

۶ غرق چيڏي ڏس فيضل من ۾ - وصل سندي گلزاريا وو ۱۲

ڪافي سر الو ۱۲۹

جيجل منهنجي جي ماءِ اچ پور تاپون + نه ته ستا سور تا اتي +

۱ عاه سياه فراق جي سوين تير تا ستن + جوش خروش قلوب ۾ لک لهرون ٿيون چڙهن +

۲ سوز گداز کلو رمان + دل جيرا تا ڪڙهن +

باه اڙاه اوير ۾ + سڀ عضوا تا سڙن +

۳ ڪوه اندوهه عجيب لئي + تامن ۾ گيج بگرن +

نوڙي جهوري جي ۾ + تا چڪيا چاڪ چڪن +

۴ اکيون ڪيون پارڏي + شب روز ٿيون رڙن +

تُمِ جهم لائي ميهڻ جان + تيون لونڊان بس نه ڪن ÷ ÷

ٺه گاهيون چاليون يا ره جون + سي ياد تيون اَچن ÷ ÷

چِيرا ڪِير وجود ۾ + تا ويتر وَڌِ وِڃن ÷ ÷

ٺه فيضل دردل نوته ڪاڻ + تا محبت مچ مچن ÷ ÷

اڄ ڪله ڪون ما اڳه الستان + يار يم يار وچن ÷ ÷

ڪافي سرايو ... ماجه

موٽي وَيڙا ماڳ تي، جي سا مين منجهه سوُن ـــ

سامي منجهه سون ۾ ـ سي وڃي ڇپيا سا پريَن ١٢

سوڙ ۾ سنڌ رو پڌيا ـ ڏونگر ڏورِيو جَلِ ـــ

ستن چالو نگهنا لنگهيا ـــ سو ماڳ ملهايو تن ١٢

خلق سڀ خوش خواب ۾ ـ تيئي سيفلي سير تپسن ـ

جاڳيا سي هيڪ جوڙ ۾ ـ جي علوي راهه روڻ ١٢

لهڻو ارڌ مڙڪو لُڙهي ـ پنڌ اويار وڃي ڪل ـ

لوٿي لڪ لڙاڪ ۾ ـ سي لاهوتي ۾ لڪل ١٢

اُو نهو ڏيهه محبت ۾ ـــ جتي وحدت منهنجي وسل

... تيون ... پاتار ۾ ... جي رند رسن

شه جيڪي سوز فراق ۾ — پٽ جانب لاءِ جلن ||

فيضل سبب ڏيهه پٽيرا ڏيئي — تهه ماڳين شال ملن ||

ڪافي سر رائو ۾ ماجهه

جلوو جوتري جانب جنگي — مشتاقن کي ماريندو —

مشتاقن کي ماريندو — ماري محض جيئاريندو ||

ناز نخرا غمزي رخ رنگ آور — دلڙي يار ڏکاريندو —

جوڙي چست جلائي زوري — ڳاراڻي ڳجگاريندو ||

مشتاقن کي برهه ٻهر ۾ — اُلٽو ٻاڻ اُڏاريندو —

تيئن تيئن ڪرم ڪري مهجور — تار تحير ۾ تاريندو ||

عشق اُلانبو من ۾ لائي — باهه ٻڳي ٻاريندو —

پردو غير خودي سڀ ساڙي — عاشق عين اُوجاريندو ||

حب حسن جو باز ٻجهائي — ٻيلو پاڻ پچاريندو —

وحدت جي دريا ۾ پيشي زوران زور ڦوٽاريندو ||

فيضل فرق صفاتي ساڙي — باقي ذات بچاريندو —

سر صوليءَ تي چست چڙهائي — انا الحق تنواريندو ||

ڪافي روپ ڌناسري ٤٣

وڃي ونگ دلبر ولوادئون ؛ ڪالهه لهي ڪاتي لهان ١٢

ڏيئي مام مئي کي پاروليو - ڪنهن کي جيءَ ڪنهن کي چوان

نازن تني ءَ کي نيست ڪيو - سب سور سري تي سهان

ونڃن اقرب ويجهڙو - سو جهي صحي ڪيم سر سنيئان

بر قوصري بشري ادئون - آيو دم مرڪت لهان -

محبوب جي ماڻهن هيٺ - هستي وڃايم هوش ميان -

فثم وجه الله تيو - صورت صنم سارو جهان ١٢

فيضل وڃايم فرق هي - درس ڏسي دلبر عيان

آيو پرين آلوان ۾ - قطرو ٿيو قلزم کهان ١٢

ڪافي روپ ڌناسري ٤٤

گرم حسن بازار ڏٺو بيو - حيرت ڪيم حيران ٿي جيڏيون

دردن دل منجهه لاتيم ديرا - عشق ڪيم اگوان ٿي جيڏيون

هر طرح رخ رنگ پرين جو - صحن صفا ميدان ٿي جيڏيون

عرش فرش منجهه تنهن نظارو - بلبل جا بوستان ٿي جيڏيون

ش٤ انا احمد بلا ميمي — سوئي سر سبحان تري جيئڙيون

ش٥ فيصل پا جهڙن پير مغان جي — بيا سڀ وهم گمان تري جيئڙيون

ڪافي روپ ڏنا سري راڳ ١٣ ڏاڏرو

فتحپور منجهه پاڪ پسارو — لنسنگ ٿيه نواب تري جيئڙيون

ش١ رات لڌم خوش خواب فجر ۾ — عشق سندو ارباب تري جيئڙيون

ش٢ زلف دراز سيجها جاسو نهن — مثون گل گلاب تري جيئڙيون

ش٣ ابرو هلال نهايت نازڪ — منهن مثل مهتاب تري جيئڙيون

ش٤ دهن شهر لب لعل عجائب — چاهه زنخ گرداب تري جيئڙيون

ش٥ فيصل پر منجهه پير پرايم — نور لنسورو ناب تري جيئڙيون

ڪافي روپ ڏنا سري راڳ ١٤ ڏيڏي

دلبر تيڏي درس ڪيتي — مين بيني ڪرلا نونديان

ش١ بيڪس ناڪس ڪوجهي ڪملي — پانڌ پڇي گل پاونديان —

ش٢ جيهي تيهي مين پلهاري — گڪ تيڏي بيني ڪانونديان

ش٣ سهڻل چاهين خواه نه چاهين — ڪله ڳلي دي پانونديان

ش٤ آهان ڪر مين ڇڙه رهي آن — دردين وچ مرجاونديان

ش٥ طعنے تنہے لوڪ سڀ ديوي — فيصل سرتي سهانونديان

ڪافي روپ ڏناسري ع ۱۱۸ داڙدو

ڪهين ناز حسن سان جيڏيون - دلڙي دلبر ويئم لُٽي لُٽي

۱ هيڏو ويڙهم هوت پروچل - پاڻ سان دل ٻُڌي ٻُڌي

۲ وهنديس رهنديس ڪينڪهي ميان - جوه منجهارون چڻي چڻي

۳ لڪ لتاڙيون ونديس ور لئي - وهم ويئم سڀ ٽُٽي ٽُٽي

۴ مُنهن محبت جو لنيه وسايم - ماڳين ملنديس اُٺي اُٺي

۵ فيضل دلڙي دوست کسي ولو - لوڪ لنيڻ سان چِڻي چِڻي

ڪافي روپ ڏناسري ع ۱۱۹ الفيا

پنهنجي پرين جا ڙي جيڏيون - سور نه ڪنهن سان سليان سليان

۱ نه ڪو محرم سور منهنجي جو - پار پنهنجي پليان پليان

۲ ڪنهن کي ڏينديس داهه درد جي - سيني ۾ سڀ جهليان جهليان

۳ روز لهاريان پار پرين جا - جڳ اندر تي جليان جليان

۴ نه ڪو خط نا خبر سلامي - ويٺي هٿڙا مليان مليان

۵ فيضل پرڇي پير پرين جو - رڃ اڃ سان رليان رليان

ڪافي روپ ڏناسري ع ۱۲۰ ڪلواڙو

هر رنگ دے وچ وسندئیں دلبر۔ کجھ نہ تھوں بیت نہ ڈسندئیں پیارا۔

۱ آدم دا کر چول لُبھانا۔ اپنا راز کیتئی اظہارا۔

۲ ذات صفات رلا کر ڈولھئیں۔ انسانی دا ہادیئی نعرا

۳ آپے احمد بن کر آئیں۔ بشری پوش پھرے پیارا۔

۴ کتھاں تہ مرسل صحف بنئیں۔ کتھاں برہمن دیر دوارا

۵ کتھاں تہ مطلق ذات مقدس۔ کتھاں مقید سنت اُتارا

۶ آپ سمیع بصیر تجلّیمی۔ فیضل کھوں فقیر وچارا

کافی روپ ڈنا سرائیکی عشق کھلوا ڑو

تخت ہزاری دا خود صاحب۔ رانجھن جوگی بن کر آیا۔

۱ مرلیوں سُرلیوں بین وجائی۔ سابن لتے ہیر ستایا

۲ گیسو کالی نانگ بسیٹھر۔ زلفیں جنگ پلنگ بچھایا۔

۳ ابرو سیف سجیلے دلبر۔ چشمیں تیر تفنگ چلایا۔

۴ زینت لعلی لب لبیندی۔ اشک لعلی لعل لیجایا۔

۵ چاہ زنخ زندان صنم دا۔ جیئڑا زوری قید پھسایا۔

۶ جلوہ تاب جمال حسن دی۔ فیضل شاہی شور مچایا۔

ڪافي روپ ڌناسري ۾ ڏاڍرو

روح جبل رلڻ راهه رجيءَ ۾، پرجهي پاٿم پر جو پير ٿو

١ ڏونگر ڏاڍا ڪاڪ جهڪ جهاڳا، سٽي لنگهيا سڀ سويرا ١٢

٢ عشق اُٿي نيڻين خيما کوڙيا، هوءِ هوا جت زير زبر ١٢

٣ جاني سڄڻ نکو چنبڙ تارو، تاتي مرڪن مرد مشير ١٢

٤ فهم فنائي وحدت واڪيو، رندڻ رچايو پرورڪ جبير ١٢

فيضل سماءِ سمجهه سڌاءِ، ڪين ٻڌڪ ۾ ڪونهي غير ١٢

ڪافي سر ڌناسري نمبر ١٢٤٢

جلد ٤١ ٢

سمجهي سور صحيح ڪر دلڙي، باب ٻڌهه جو ٻڌ هڻو آ ١٢

١ چيلهه ٻڌي ڪر ٽڙت تياري، جوڙ جبل جا چڙهڻو آ ١٢

٢ سندر وسورن جو ٻڌ ساهي، لعل لکين سان لڙڻو آ ١٢

٣ عشق اصل کون راند اٿائي، سر نيزي جا ڌر ڌڻو آ ١٢

٤ سر سينگاري ڏجا دلبر کي، مٿو تڏ قبلا مرڻو آ ١٢

٥ صوري جو سنڌ ٿيڙ وسير ٿيوڪ، فيضل موڙ نه مٿڙڻو آ ١٢

ڪافي سر ڌناسري نمبر ١٢٤٣

پنهنجي پرين دلدار کي، حالت وڃي لوچي لهه لال

١ فوجان فضل جون جا بجا، سر تيون ڪيم رنڙهي روان

ست ۲ بربحر سب باز رشهر ÷ جاچي ڏٺم جلو جهان

ست ۳ ونڊر سندي وڻڃارمي ÷ سورڻ ڏيم نيڻ سامهان

ست ۴ پتو ڏهين پرسان وڃي ÷ مَنم پيم سو بي گمان

ست ۵ فيضل فنا فاني ٿيم ÷ نازڻ لهوڙي جسم جان

ڪافي سر ڌناسري [illegible]

موهه گيا دل رانجهن ميڏي ÷ ڪيڙيں ڪنو هُٹ گيا گيان

ست ۱ جرم ڏرم سٹ مُحتم قبيلي ÷ ملھ ماهي دي تنيا تنيان

ست ۲ هرگز ويسان تخت هزاري ÷ شرم سٿر سٹ سٽيا سٽيان

ست ۳ مُلڪ ماهيرا وچ منيسان ÷ روه پيتر لنگهر ريا ريان

ست ۴ جاوڻ لاکوں لڏرم لاوان ÷ لوح لکي لٿوں لٿيا لٿيان

ست ۵ مين تہ رانجهن ديا رانجهن ميڏا ÷ تورڙان تينهندي هٿيا هٿيان

ست ۶ فيضل اصلان روز ازل سي ÷ پيش صنم دي پٿيا پٿيان

ڪافي سر ڌناسري [illegible]

قا بربشري باعث آلي ÷ ÷ لاگيم لٿوں لاثاني جاني

ست ۱ نتشو نماي عشوي غمزي ÷ چاگيم روح لٺاني جاني

ست ۲ جيءِ جگر وچ لگ ٿرم جاريا ÷ لوي نظر دي ڪاني جاني

ست ۳ سڪ صنم ديا صحبت ٿيٹم ÷ مُنڙي دل مستاني جاني

٤ تنهن گهتيم نال بحرِ وحدت وچ ؛ جتي ڳيم حيواني جاني

٥ هن مظهر وچ شور مچايا ؛ رونق رازِ رباني جاني

٦ هستي هوڙ محو ٿيم سڀ ؛ ڏيکه صورت صمداني جاني

٧ فيضل فاني باقي بالله ؛ گئي سڀ وهم گماني جاني

ڪافي سُر ڏنا سري نمبر ١٤

١ هَيِ هَيِ شهزادا پُٽ شاهه جا ؛ ڪنهن ڪُنترا بي تقصير

٢ پيارا پاڪ رسول جا الوميان - اعليٰ شان امير

٣ ٿڙيل جنگ ميدان ۾ الوميان - ٿيا ٿون گهوس گهير

٤ شائق شبير شهيد ٿيا الوميان - اُن ۾ پيا جيئر

٥ لرزيو عرش اندوهه کان الوميان - ڏٺي ذرت ڪثير

٦ حور پري ماتم ملڪ الوميان - سوز مچيا دلگير

٧ ماتم پيو ڪربلا ۾ الوميان - رات ڏينهن زوج وزير

٨ رڻ ۾ راماتا ٿيا الوميان - نيٽي وهايم نير

٩ گهنگهور ڏوهه ايهو ڏٺا الوميان - توڙان ڪهن تقدير

١٠ پٽ ۾ پاٿ حبيب جو الوميان - سختي الله لکي

١١ نازڪ نازنين جا الوميان - سهڄ ساڻ صبر

١٢ فيضل عشق ايهو رتي الوميان - سمجهي ٿئي سڌير

كافي سُر ڏنا سري ٢٤٣

٢٤٤

عشق اڳاڻو جنهنکي لڳو، سُڌ تنهن کي ساري وو

ٿل شوقون روئي برن، شمع جان اڇل جئي ۾ جاري وو

ٿل٢ سڪ سواءِ پيو ڪير پروڙي، پرتو سندي بيماري وو

ٿل٣ جنهنکي لڳو تنهن کان پڇجي، حال ڪهڙو جو زاري وو

ٿل٤ جوڳي الستي ڪلهڙي جن، ڳارائي تن ڳاري وو

ٿل٥ فيضل سمجهون پسي ڪيئن سمهندا نيون، پارڻ جنهنکي ياري وو

—— ،، —— ،،، —— ،، ——

ڪافي سُر ڏنا سري ٢٤٥

عاشق اصلون پرتو بحر ۾، پي ترهي پيئي تر ندا وو

ٿل سانگو سر جو لاشڪ لائي، گهير انهي ۾ گهر ندا وو

ٿل٢ جيئري جن موت پرائيو، موتن مور نه مر ندا وو

ٿل٣ قائم ٿيا جي ڪير سچو سان، گاري ۾ هيئن گر ندا وو

ٿل٤ قلزم ڪمڪ ۾ جي پيترا، پسي وڙي نا ور ندا وو

ٿل٥ فيضل بيشڪ بحر بقاءِ ۾، وحدت قلمون پر ندا وو

—— ،،، —— ،،، —— ،، ——

ڪافي روپ شام ڪلياڻ ۾ اڏيري

ڪنڊي دارين مون دامن سڦل ٿيو پار منهنجي پيو سي -
نه ڪو دارين مون مطلب - نه ڪو داروُن دوائي طلب

(١)
ڇڏي هئي چال هستي سڀ - پروڙي پار منهنجي پيو سي
نه ڪو ڪشف ڪرامت هٿ - نه ڪو ڪائي قدرت هٿ

(٢)
وڃي تو عشق اڏري جيت - اُتي اوچو عقل ٿيو سي -
حسن حملو ڪيو ها غم - مٿو سر عاشقن ماتم -

(٣)
چڙهيون موجون اچن دم دم - ٿبو لڳي ڪين منجهه ڪيو سي -
لڳو هوُ هوُ لنسنگ لغارو - بنا دلبر رهيو نا ڪو -

(٤)
فيضل نا فرق هڪ ٿر جو - وحي وحدت منجهون ويو سي -

ڪافي روپ شام ڪليان ۾ ڏيري

لڳو ميل جان هر جانب - ويم سڀ وهم ويراني -

(١)
پيالو پي حياتي جو - ڏٺو سي ملڪ ذاتي جو -
پلي پيالو صفاتي جو - ڪيو سي سير سبحاني -

(٢)
وڳو هي نيه لغارو - اچي دلبر ڏٺم نظارو
ڏٺم سمجهه پيرين سارو - جسم جند جا سڀ جاني -

٢ ڪڏهين هون نازمائن ۾ - ڪڏهن ٻڪا پرائن ۾ -
ڪڏهين هون هوش حواسن ۾ - ڪڏهن منجهه موج مستاني -

٣ ڪڏهن دارا سڪندر هون - ڪڏهين همه اوست اندر هون
ڪڏهن فيضل قلندر هون - ڪڏهن منجهه فڪر حب فاني -

ڪافي روپ مقام ڪلياڻ ٽيڏي

فتحپور رهيا سي ڪيچ ڪون سرتيون - جتڙهن
اوري لڌم جاني -

١ فتحپور ۾ لڌم چارو - مٿيم رهبر پرين پيارو
ڏٺم اسرار سڀ سارو - فنا ۾ فيض رحماني -

٢ جڏهين نقطو لڌم سياهي - سڀ نوبت هيو شاهي
ڏٺم منجهه راهه گمراهي - عجائب راز رباني -

٣ ڪڏهن مخمور محبت ۾ - ڪڏهن مهجور محنت ۾
ڪڏهن وهلور وحدت ۾ - ڪڏهن برسات باراني

٤ ڪڏهن غمناڪ چاڪن ۾ - ڪڏهن دوري فراقن ۾
ڪڏهن فيضل عوشاقن ۾ - ڪڏهن محبوب لاثاني -

ڪافي روپ شام ڪلياڻ تخته زيدي

قلندر واءُ ڪرم ڪرجي - جهين ۾ خود خدا ٻجي -

پڙهي ٿئين پيراُولاجي - جيڏي ڏي مَئِي (خودي) ٿنهنجي پنجي -

سوري ڏي سيج لوڙ پهنجي - جڏهن سوري مٿون چڙهجي

چڙهيا سوري نه سو ڪوٺي - برهه جو بار او ڪوٺي -

مُنٺو قبلا مري پوچي - تڏهن ميدان گو ڪنٺجي -

هي وحدت منجهون غوطا - سيپي (سڏون) خودي جون ڪا

جيڏي چار ئي عناصر آ - تڏهن شاهي طبل هنجي -

فيصل نا فرق هو نر جو - قسم حق پاڪ پرور جو

احد احمد سوئي سرسو - بيو هو وار نا ڪنجي -

ڪافي روپ شام ڪلياڻ تخته زيدي

منجهون محو مدينو ٿي پرين ڏس پاڻ منجه پيهي -

ڪيئي ڪعبي وڃن حاجي - لهن سڌ ڪين سرتا جي

منجهون ئي مله معراجي - لهن تا لينه سان نيهي -

ٿيو تيرٿ نه منجه مندر - مڙهي مسجد نه ڪو منبر

نهاري قلب ڏس اندر - لفعو نقصان هڪ جيهي -

٥٥ دل درويش عرش الله - منجهه مسجود بيت الله -

سراسر سير وجه الله ڏکي ڏس ڏيان منجهه ڏيکي -

٥٦ فيضل شاهه منهن جن متون موليٰ جسم کوه طور سر سينو -

تجلو ذات سڃاڻو - ڏسڻ وحدت منجهان ڏيکي

ڪافي روپ شام ڪليان تال ٽن ڏيڍي

چونڊ بيڏي پاندم پيرون پيرو سيهي وڃي پترم -

٥١ برهه بيحد کيئي بازي - هلي نا عقل جي آزي -

گهريا تهين گهير م غازي - هتي غوطو پيا ترم -

٥٢ چڙهيو سر عشق جون موجان - ڙهر طرفين حسن فوجان

عجائب عشق جون اوجان - پيئنا رو آب گهر گهرم -

٥٣ جتي نا جاءِ جبرائيل - نه ملڪ الموت ميڪائيل -

نه ڪو لڳي صور اسرافيل - اتي وڃي عشق پيو جبرم -

٥٤ سوا الله سڀ فنا فاني - رهيو باقي بقا جاني -

فيضل سر صاف حمداني - پسڻ پهنجو ٿيو پيرم -

ڪافي روپ شام ڪليان تال ٽن ڏيڍي

وهڻ وحدت منجهون وهوا عجب اسرار آ اڪبر

١ه پيني پرچ پيا جيڪي - لڪائي رند ويا جي -
ملوط مشغل بنا لهجي - ڏيسِ ٿا آ عشق ۾ ابتر -

٢ه مسجهه سيني اندر سوڙن - چڇيل تند چا ڌسا چورن
جيوڙه سر گهوره گهوري - وچي پتسر سي ٿيا سرور

٣ه سيڪو سرتيون جبل جالن - پراڻي پيٽر کي پالن -
جيڏيون جنبا آگ ۾ دالن - سرا سيني اندر بربر

٤ه فنا جي فهم سان قولهن - گجهو سر گجهه ۾ گولهن -
فيضل اسرار نا کولن - پڙهج اهو درد جو دفتر

ڪافي روپ شام ڪليان ٢١٧١ اڏيدي

پوئين ڏس نيه ۾ مانگا   پري پيند چو پچائين تو

خاتا

١ه جيڏي ڏي لفس جا ناتا - خجل خيالات سي خاتا
اندر ۾ اوراوراتا - وڃي دم جو وچائين تو -

٢ه وظيفا ورد سڀ واري - لڳجو وچي عشق جي لاري -
سينو ڪر صاف او جاري - اڃا دل جو ڏ تائين تو

۳ — ٿيا تو پرسيو لئي سرها - ربوبي راز ٺلي گيا -

ٻفارج نالفه پرا ٻاج پيا - اڃا چوپاڻ پائين تو -

۴ — عجب اسرار ميخانا - خمر خوراڪ مردانا -

وڏي وحدت بحر معني - اگر سالڪ سڏائين تو

۵ — فنا ڪيو جسم جن مفصل - بقا تن ملڪ ۾ منزل

بڪي جا عشق سان اٿيل - خودي کي چونه ڪائين تو -

حالي روپ ستام ڪيا اهل جهاء ۱۲ / ۳ ڏيري

منجهون ميدان ڪربل جي - لڳا نيشان نوراني -

پڙهي الحمد شهزادن - ٻڌو فرمان سبحاني -

۲ — لاٿا پوشاڪ جوڙا هي - پيا ميدان ۾ ڪاهي -

وڍائون وڃ سيڪا هي - لڳي ٿيا لعل لاثاني -

۳ — حشر حملو ڪري فائق - ڏيئي سر لعل ٿيا لائق

شهادت ۾ رسيا شائق - ڪري جند جان قرباني

۴ — سراسر تن سنگورن لئي - مٿي چورن ڪئي ڇڪي ڇڪي

مٿو ماتام ملڪن ۾ - رنو هر جنس حيواني

۵ — پيچي جسمن جو لولو - پيتائون جام جنت جو -

حالي ٿو ڪري ٿي شمر شرهو - سڻائون قلم جي ڪهاڻي

۶ — قضيو راز ڪربل جو - نسورو ناز فضل سو

نه پيو غم غير ڪو جهو لو - اصل هو عشق رحماني -

ڪافي سرشام ۱۳۱۳ ديلايي

لڳيم جي جان ۾ لوري؛ ليکان تي روڻ پرتن ۾
لڳي دلتري ويم دلبر؛ ويهان ڪيئن وسلي گهر ۾

١ نڪو سُک سهج دم صحت؛ نڪو خوش خواب سر فرحت
نڪو وسواڪُجُ حاجت؛ نڪو آرام اندر ۾

٢ لڳيم جتر جانِ ۾ جاري؛ اچي ڪيم عشق آزاري
جسم جي جان جند ساري؛ سترهي تي سوڻ پرين ۾

٣ هڻي هاچو پرين پويتر ۾؛ جبل جالن پلئي پيتر ۾
ڪيئي ڪوکان بيني ڪيتر ۾؛ پيهي وياپار ڏونگر ۾

٤ ~~چيس ۾ چيم لائيندس؛ پرين پنهنجو پسائيندس~~
شر ۾ شڪ سيپ وچائيندس؛ پرين پنهنجو پسائيندس؛ ڏيئي وياملح تنهن پر ۾

٥ فيضل سر سمجهه سوئي تون؛ آهين هو ديا پيو ڪونه ڪو ڏي تون
جتري هي هو نه هستي مون؛ ويهي ڏس يار خود پر ۾

ڪافي سرشام ۱۱۳ ديلايي

جترهي سر چوت صوري جي؛ انا الحق چئو انا الحق چئو
آهين سر صاف خود سوئي؛ پيچي جتي پولندو هر پئو

سه اجان تون ٻاڻ پائين تو: شرف شاهه لبجائين تو:

خودي کي جو ڪائين تو: مري ڏس پرين جو پرتو

٦ رکي ڏس ڏيان منجهه ڏيهي: آهين خود پاڻ پرڏيهي

ڪرين تو ڳالهه ٻي ڪيهي: وڃائين روز وحدت رو

٣ چئي ڪثرت سندي اٿل: پرائين محض وحدت قل

ڪري دل يار سان رلمل: وڃي تنهن بحر لون پئو

٤ لڳي ايها لڳت جن کي: ٻيئي وسري وياتن کي

بنا هڪ يار دلبر جي: ڏسن سڀ وار نا ٻيو ڪو

٥ فڪر فاني ڪيم فيضل: پوءِ تي ڪانه ڪا ٻي ڪل

رهيو باقي سوئي سهڻل: نفي تيو نيه مرهي دو

ڪافي سر شام ١٢

نهاري يار رنازن سان: ڏونا ليون خوب ڪوڙي ٿو

وڃي درياه وحدت ۾: لکين عشاق لوڙهي ٿو

١ نها بيڙي نه ڪو لو ڙو: نه ڪو تارو نه ڪو ٽرهو

نه ڪو ملاح معبر ڪو: سپيئي واهان وهوڙي ٿو

٢ عجب آويڙه ۾ آئي: نه ٿو تڙي تو مثل گهاٽي

سو ٿيو خود پاڻ سامانڻ ÷ دوئي جو دام ٽوڙي ٿو

٣ ڀڃ اڳڻ پار ڳايان مون ÷ ڀڄ ڏيڻ حرم پايا مون

جيئي ڏرڻ اچن محزون ÷ تنهن ڪا منهن نه موڙي ٿو

٤ جڳائي نينه جو جلوو ÷ پيچي ٿو نمير جو غلبو ÷

پيسائي پاڻ روح پنهنجو ÷ سوين سالڪ لنوڙي ٿو

٥ ڪي گلزار گل سنبل ÷ ڪي مشتاق من بلبل ÷

ڦلائي پاڻ پنهنجو ڦل ÷ عجائب جوڙ جوڙي لٿو ÷

٦ ڪي فيصل فنا فاني ÷ ڪي سر صاف سڀا ٿي

منجهه مصداق لاثاني ÷ مدامي مست پوڙي لٿو

ڪافي سرشام نمبر ١٢١

بيچالي نوي نيڻن جي ÷ هزارين گهوٽ گهائين ٿو

بناوي برهه جي بازي ÷ پرين پيار اکهائين لٿو

١ ڏني حسنين کي پيالو ÷ قتل ڪربلا شهادت جو

جڳائي نازمان جلوو ÷ سوين سرمد گوائين ٿو

٢ وڏي ڪل شمس جي لاهي ÷ چاڙهيئي منصور کي ڦاهي

ڪيئي سر سچ ما چاهي ÷ مٿون نيزي چڙهائين ٿو

٣
ڪيان ڪا ڳالهيون آهيون ڪيمي ÷ نه ڪنهن سان سلڻ جيهي
ڳايان شب روز ڳڻي ويهي ÷ قدم قربان وڃا ٿو

٤
ڪنهن جي نازن سنديون نوڪان ÷ ڏيئي ٿيون دم بدم چوڪان
هيم مجروح دلاروڪان ÷ بدني قيد وڃ پايئي ٿو

٥
مناسب يار سوا آهي ÷ ڏکيئين کي ڳچين ڳاهي
اچين ڪنهن وقت جي ڪاهي ÷ ته قنتر اسپ چنايئين ٿو

٦
فيضل سر سمجهاڻي ÷ فنا ٿي يار خود فاني
سمجهه ناز مجمل اڃا ÷ اگر عاشق سڏ ائين ٿو

تمت

الف اولاءِ پڙ عو عوشاقن آرو - بينا فرض فناءِ وچائن وارو -
هڪ پڙهي هڪ ءِ پيا سمجهن هڪ سارو - وحدہٗ لا الٰه الا هو
چنون چارو - لنگهي لڙ ڪارو - رليا رهبر سان وچي ١٢

ب بيئون بون ءِ بسونت جي هنئڙي لڳي هير - تعلق چنون تڙ ءِ
ونڃ صاف سنڌير - اڏ اُميدن اوچرو بينا جهلن بير -
لا مقصود في الدارين الا هو رهين عين اُحيں - چوري
چهيل چير ::: رليا رهبر سان وچي ::

ت ٽيئون توڪل سنڌرو - ساهي پڙائون -
سرڪي ڏيئي سنّ ءِ وڪرو ڪرائون - حين ڪتا هجي ءِ هي
رائون رڏائون - ونحن اقرب ويجهڙو لعل لڏائون
چيڙي پسڏائون :: رليا رهبر سان وچي -

ث ٿيئون ثابت ٿي سان اوصاحب ڪي سارين - ماضي
مستقبل جيڙي هڪ حالون هشيارين - بندي بانگ
الست جي تا آئيون اوسارين - فذڪروني اذڪرڪم
هيڪ بار ٿا هيڪي بارين - اولا اڏارين :: رليا رهبر سان وچي

ح بيت جيمون جوش جلائيا، پيچي اچ پٽ، گهري منجهه گهائيا

جهولي اندر جهڙ - جسو جگر ٻنهي سيڪي وڃي سڙ

اَلْفِرَاقُ اَشَدُّ مِنَ الْمَوْتِ الهي پارين پڙ - لنگهي ڏونگر ڪڙ

ح بيت ۲۸۰ رليا رهبر سان وڃي، حيئون حسن کي ڏسي

تيا حيرت ۾ حيران - وحدت جو ڪلمون پڙهي -

سر ڪيائون قربان - صورت هادي هو ڀهو پسن عين عيان

يَدُاللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ فهميائون فرمان ڪري پاڪ زبان، رليا رهبر سان وڃي

ح بيت حيئون خاوند خوف ۾ تاڃن پيئو قهار - سڪه نه سمهي تن کي

نڪا ننڊ قرار - راتيان ڏينهان پيئي روح ۾ روئن زارون زار -

وَاللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ سيئي تيا بيدار - جنڙي سڪه تينسار، رليا رهبر سان وڃي

- بيت دالون درد فراق ۾ تا وينا ڪاٽن غم - نڪري پيا نانهه ۾ ڪٽي ڪين قدم

پنسالي ٻيري وياڪري پار عدم - كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَّيَبْقٰى ارهيو سر صنم -

ڪلي تيو قلزم رليا رهبر سان وڃي ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

بيت ذالون ذڪر فڪر ۾ پيا جو گيڙا جاڳي - اندر جبر جبر اتيا دل ڪائنڻ ابائي

ڪنهن سان ڳرهين ڳحينجي هي ڏکه سندي ڏاڳي - اَللّٰهُ وِتْرٌ يُحِبُّ الْوِتْرَ

تن وات الهاواڳي - بن ڏيئي بيا ڳي رليا رهبر سان وڃي -

بيت ۱۱ ر — ريئون راز پرين ءَ جو اوحيڻ آدليسين - نااميدي نجرو
اٿڙا جهوولهه سندين - تڪيا تاڇ ترءِ م سر توڪل تاج رکن
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ سنمر سِي نه ڪٿن وجهي پين پچي
رليا رهبر ساوحي

بيت ۱۲ ز — زيئون زاہد پرين ءَ جو دل ۾ پيچ پيون - اندرنا بان ٿيه جون نهوڙي ۾ نيون
ري سيجها جي روح ۾ ۽ بيو ڪجهه پين رهيون - اَلْعِشْقُ نَارٌ يُحْرِقُ مَاسِوَى اللّٰهِ
سڙي غير وليون - حاصل حق ٿيون رليا رهبر سان وحي -

بيت ۱۳ س — سينون سامي شام ۾ تا وينا سائين سُور - اُڏميو يون عشق جا
تنڪي پلپل پور - واجهايون م وطن ڏي گهائيل ڪرن گهور -
حُبُّ الْوَطَنِ مِنَ الْاِيْمَانِ وحين سِي وهلور + چنڊي مسڪه سرور رليا رهبر سان وحي

بيت ۱۴ ش — شينون شريعت ۾ پيو سيرا ڳين آيرڪه - ٿرٽ طريقت ۾ گهري
+ جال حقيقت ۾ ڏسي دوست تڪيا تون ته دري
ڪلاڻ تڪيا ئون ترڪ + وڃو معڪم معرفت ۾ وحي پيا سي غرق
فيضل چيڙي فرق رليا رهبر سان وحي

بيت ۱۵ ص — صادون صبر شهر ۾ ڪن وينا پرين ءَ پچار - هو حڪايت ۾ پيا
بي بندڻ ڪانه تنوار - هو گهري هر تو ڏسن هو جائڻ
سر اسرار - فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ عشق ه گري اظهار
واسي يون ءِ بهار رليا رهبر سان وحي -

صادون ضلالت کي چڙي اٿوٺ پڌائون احرام کين کٽي پيا کين پر
تن کيو کين مقام - تڙ گھري توحيد جي پيا محبت منجھ مدام - يَا اَيَّتُهَا النَّفْسُ
الْمُطْمَئِنَّةُ پهتن هي پيغام - ڪري سر قتلام رليا رهبر سان وڃي

طيئون طالب تان جاهه ماتم منجھ آهين - اکيون ساوڻ مينهن جان
تاوينا وسائين - وڃي ماس وجود کون نت کاج کيو کائين - وَاقْرِضُوا اللّٰهَ
قَرْضًا حَسَنًا سر ساه سلها ڏيو ڏين - پرت ائين پالين رليا رهبر سان وڃي

ظاهر ڪاتري کنهن سان کالهه ڪن - منجهون آٿ عشق جي وهلو ريام وتن -
شُرْبُ اَكْلُ سيء عيش کي پيتري پون ء هٿن - وَصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ
کنهن جو کين پڌن - چڙي ساء سکن رليا رهبر سان وڃي

عيئون عرف نفسه سامن سڃاتو - فقد عرف ربه پرجهي تن پاتو -
فَانِيْ ثِيَا فِي اللّٰهِ پسورن سانگاتو - وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيْطٌ
اونت نه اهاتو - خوب ڏسي خاطو - رليا رهبر سان وڃي

فيئون فهم فنا پر تن جو کين کيو جار - هستي هووڻ پاڻ کون ڀيچي ٿيا بيزار -
دل دريا ه لڏائون لوڇ کندي اورنه پار - قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ طاحد نه
شرح شمار - ڏيئي سر سوار - رليا رهبر سان وڃي -

قافئون قلب صفا ڪري صوفي صاف ٿيا - الفت جا اوڙاهه ۾ - وڃي ويڙهيا -

قلزم ڪارونيا ۾ ڪن ڪينئون ڪين پيا - حُبُّ لِلّٰهِ وَبُغْضُ لِلّٰهِ

رهين ڪونه ريا - جيڏي سنگ سيا رليا رهبر سان وڃي

ڪافئون ڪسَّ قلوب کون وينائي ڪورين - پَٽَ ڦَٽَ فراق جا چاڪن کي چورين

پاسي ڪيون پارهه کي اورالوها اورين - فَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي

منجهون ليءِ مورين - گهوريون سر گهورين رليا رهبر سان وڃي

لاهون لاهوتي لنگهي آيا منجهارين - نه ڪنهن قاتل ماريا نه ڪنهن

رنج ٻيري - لنسو روليءِ نيه جي هين ذوق ذري - موتو قبل ان تموتو

منجهان گاهه گهري - دوئي دور ڪري رليا رهبر سان وڃي -

ميمون مارڳ ۾ پيا سچي مرڪي مرد مشير - سمجهڻ سوري سامهان

اچن ڏنگ دلير - سوئي سمجهن واهرو سوئي سمجهن وير -

لَا تَتَحَرَّكُ ذَرَّةٌ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ پرجهڻ وتن پير - اُشري الهي سير رليا رهبر سان وڃي

نوتون نيه وچا ڻيو سر آدليسين آرام - دود دکائيءِ درد جو پيا هُگِنَ منجهام

توڙون تائب الطمع ڪن وفا عهد ڪلام - سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ

الهي اُهج علام - سندن قرب قيام رليا رهبر سان وڃي

بيت ٢٦ و: وائون واحد کون سوا بيو ڪجھ ڪين ڏسن - رنج ذرو ني رمز جي

موريون منجھ نه ڏين - سھجون ڪم قضا تي راضي تام رھن

جف القلم وما هو کائن لکيو قلم لھن - ڏيئي ڏيل وڃن ڏکن -

رليا رهبر سان وڃي

بيت ٢٧ ھ: هيئون هي ھي هات مر عمر گذارين - پيا بحر عميق ۾ پاڻي پچارين

سڪين جيئن سمنڊ ۾ تا سون نوارين - ما عرفناک حق معرفتک

هنجون رت هارين - ڏک نه ڏيکارين رليا رهبر سان وڃي

بيت ٢٨ لا: لاھون لوري ۾ ليچي پيا ڏورن ڏينھون رات - بيا بولي بي ته سکيا

والي ووء ووء جي تن وات - لوچي لا اله ۾ ڪن الا الله اثبات

وحده لا شريك له هي لون لون تن لات - ظاهر ڏسي ذات

رليا رهبر سان وڃي

بيت ٢٩ ء: الفئون آ ڏي تن کي اتي سي ڪين منجھون ڪاهين - لسبولاءِ

عشق جو هي جبل جلائين - موناطور سينا پر محبت ملهائين

وفي انفسکم افلا تبصرون پاڻون خود پائين - اوٿون الائين -

رليا رهبر سان وڃي

بيت ٣٠ ي: ييئون ياري يار جي آ فيضل باري بار - حاجت جن نه آسرو نه ڪنھن

فضل مدار - وري وڃين ٿي پليون نه ته سهڪ ڏيئي ڏار —

وتعز من تشاء وتذل من تشاء مالک خود مختيار علمي جا اقرار

+ رليا رهبر سان وڃي - لا اله الا الله محمد الرسول الله صلى الله عليه وسلم

سي حرفي شريف

بسم الله الرحمٰن الرحيم

؛ دل هميشه درد سان چئو لا اِلٰه اِلّا الله - ماسوا جي مام سان

پياس پي فنا باقي بالله ؛ ؛

بيت الف: الف اول سمجهه تون آهي بنا بيو نه ڪوئي - ڪنت ڪنزاً مخفياً

منجهه مام جي مخفي هيو - بحر بي سر بي نهايت بي مثل بي رنگ هو

شوق شامل ٿيو جڏهن - تڏهن احد مان احمد ٿيو -

بيت ب: بي بدايت جنهن ڏٺو محراب منهن محبوب جو - جا بجا جامي سڄاڻن

ملڪ تنهن مطلوب جو - صحن دل جو موڪرو چوڏهه طبق تنهن گهجو

ڪين مرسي پيا وچ بيو ڪو نه ڪو جاءِ اڇو - اي دل هميشه درد سان چئو

بيت ت: تي توڪل طلب مون - ڪيئي طالبن ٽوڙڻ تمام -

لا وسيلو ڪو نه واهر عشق ٿيو جن پيش امام -

ٿن سني سختي صبر سرٽي ڪٽي سارو ڪمام -

سي وڃي پيا پونجهه ۾ - محبت سندن مستي مدام -

بيت ث: ثي ثقل هن نفس جو تن تون لٿو هي بار ميان -

سونهن جي سختي پلي آئين ٿيو اظهار ميان -

عشق جي آڙاهه ۾ ڪيو نالو تنڪي نار ميان -

فثم وجه الله سوئي سڄو سي ڏسن چوڌار ميان

بيت ٥ ج
جيم جانب ساهه اوڏو جھن ڏنو جاچي جمال -
سور جو سا تو سهائي پاڻ ڪيو تن پائمال -
ماڻ تيا سي من اندر ڪنهن سانه ڪن ڀي قيل قال
قلب ڪعبو حج اڪبر دم بدم حاصل وصال -

بيت ٦ ح
حق حقيقي حب سان چڏ نفس جي خواهش خوشي -
صدق جو سندر رو تڏهي سي دور ڪر غفلت غشي -
مونجهه سان ماروڪري حيد تنهن سندي هي سرڪشي -
ماڻ ڪر محلي اندر محبوب جي ڏس پروشي -

بيت ٧ خ
خي خوشي خواهش سوا الله دور ڪر دل کون پري -
من اندر ماتم مچائي روز شب زاري ڪري -
مام موتو قبل سان مرڻا اڳي جوئي مري -
سو حيرت هي سوري متون اختيار منصوري ڪري -

بيت ٨ د
دال دل ۾ درد جلڪي سهج مون سي ڪيئن سمهن -
خواب مجين جي متون مردار ڪيو خود ذوالمنن
روز شب سڪ سوز ۾ گشتون ڪري هونا گهمن
سوز مون سيني اندر سر لوح سالوح لکن -

بيت ٩ ذ
ذال ذاڪر تي شريعت ۾ ڪري کا بوڪرن -
منجهه طريقت جي هٿي هڪ پير با هر نا ڌرن -
هو حقيقت ۾ هلي ڪامل قدم اڳتي پرن -
معرفت ۾ سو مدامي مهه محبت ۾ ترن -

بيت ١٠ ر
رې ربوبيت راز کي اظهار نا ڪرجي ڪرين - پاڻ پردو پاڻ کي سينې اندر باجي ڪرين
سر سچا اپڻا سخت مشڪل گهيرا ونهين ۾ گهرڻ - عشق الله بجز ٻيا سر تار او يار و ترڪرين ١٢

بيت ١١ ز
زې زبردستي جنهن زبردستي ۾ زبر - هيڻ هنئو لي هميشه قتل ميت جنهن قبر -
زير بالا اسندي هڻ نفس کي تيغون تبر - بره جو بازي ڪئي هر دو دماري ميد ڪر ١٢

بيت ١٢ س
سين سالڪ لئي هميشه وجه ولوڙ ونا انهن ۾ - سو بلا لوڻ شيئن واڳوات و جهنده ڪام ۾
ڏس متان ملڪ و جاڻين هن جهنڊ جو ياه ۾ - ڪين جالي پاڻ کي پيئو ڪين جي درياه ۾ ١٢

بيت ١٣ ش
شين شاڪر لئي سدائي جنهن رضا جو ره مدام - وشڪرو لي شاڪرن جي شان ۾ آيو انعام -
نامرادي ۾ لهادي دست ڪر جي دل دوام - حرف حجت جو ڪيدي جيئي قلب ڪون طلبون تمام ١٢

بيت ١٤ ص
صاد صون صابر پيئي سو سختيون سرسهن - سيج سو ڪنڊي تي سندي ڏکه ڏاج ڏاوڻ پيا ڏسن -
سي صنم لوچ و جي لاشئ لهن ۾ پالهن - ڪئن قلزم جي ترڪ گم ذات ۾ لعل رهن ١٢

بيت ١٥ ض
ضاد ضامن لئي زماني ۾ لنسنگ نروار ٿيو - جيئن لولاڪي لما خلقت عجب اظهار ٿيو -
ماڻ معراجي لهي ملعن متون مختيار ٿيو - از زمين تان آسمان ارض سما انوار ٿيو ١٢

١٦ طمعي
بيت ١٦ ط
طوق طمع کي ترڪ ڪر سڀ آرزو - اوري جنهن ٻنهي ڪرنا سو لئي ڪنا ملڪوت ۾ گاندو گبندي
تنهن اپر جبروت ۾ سو عشق آ ڪيو وادي - لعل ٿيا لاتئ وجي لاهوت ۾ لوڪون نالڙي

١٧ ظلمي
بيت ١٧ ظ
ظهور ظهور و خدا آهي ڏس چي طرق چوگان ۾ - حسن هادي و بر و محبت سندي ميدان ۾
صاف سر پير سمفان آيو ڪليل ايوان ۾ - نام شاه محي ڪري شاهي لقب منجان ۾

بيت ١٨ ع
عين عارف معرفت ۾ محو ٿيا سي مستغرق - بي نهايت بحر ۾ پيا هي و جالي غرق فرق -
ڪونه ڪو تنهن کي ڏهيو توحيد ۾ ڪو ريب زرق - سي ولايت ۾ وا صل ٿيا جون رعد برق

بيت ١٩ غ
غين غفلت کي جنهن لوڻ دل دنيا ڪون دور ڪر - محي ولي ميخان موه هي جام پي پير پور ڪر
سر مشتون سختي ڪيا هي سور سڀ منظور ڪر - تان رسين توحيد کا سينو سچو پر نور ڪر

بيت ٢٠ ف في فتحپور ۾ سمايو سِرُ عين الله جو ـ ما سوا الله کان ٿو باقي بقا بالله سان
تارڪ تُوڙون لڏو تلقين احد الله جو ـ ڦاٿي ساڙو تڙپايو سِرُ سِرُ الله جو

بيت ٢١ ق قاف قائم جن ڪيو قلبي وِچ روحي رِسيا ـ معرفت سان ماڻ وڃائي سڀ وڃي
سَرتي ٿيا ـ پرچھ پاڇي سان پروڙي پار تي پڙ ڙِپيا ـ ماهم سان مخفي نهاري پاڻ منجھ
پيهي ويا ـ

بيت ٢٢ ڪاف ڪوڙي نفس کي ڪيو جن بيچي پيرزا پيٽ ـ سڀ وڃي صوفي
صفاتيا منجھ تصوّف جي تيٽي ـ عشق جي اسرار ۾ هي حال تن کي جھڪ گيٽي ـ
ڪين ڪي جهنگلي بڙائي دست دو جگ مون کيٽي ـ ايدل هميشه درد سان چئو الا الله هو الله

بيت ٢٣ ل لام لائق لوح مون لوح لِکيُن اسرار کي ـ عشق سان مولو بيچي پڙ رو پسن
هو يار کي ـ دل درو لي خيال سان دائم ڏسن ديدار کي ـ سهج مون سوون سندو
سر لي کش هو يار کي ـ اي دل هميشه درد سان چئو لا الٰه هو الله . . . . .

بيت ٢٤ م ميم ماڻو نُو وهي دريا هي بي پرواه جو ـ حلم همت اوج عظمت ڏسٽي دريا جو ـ
ڏيڙ نو بيچ بيلو سڄا شوڪت شاه جو ـ پاڻ هنيج سو پروڙي تنهن بنا بيو ناه ڪو

بيت ٢٥ ن نون ناوڪ نوڪ نيز و لنيه جو جنگلي لڳو ـ جوش مون جل جل ڪري هي پول تن بيشڪ لڳو ـ
لوه لاڳا پا چڙيا نون تري سان نوڙتي لڳو ـ تن پڙو سوري متون هسوار تي سون سڳو ـ

بيت ٢٦ و واءُ واحد احد ۾ هي ميم جو ٻولو پيو ـ لوڪ سارو ولو وڪوڙي راهه ۾ رولو پيو ـ
ميم کي مستن ڪيڏي اکين آڳيون او لو ڪيو ـ احد احمد خود محمد مصطفیٰ اسر سو ٿيو ـ

بيت ٢٧ ھ هي هدايت حق جي تي جنهن متون روز ازل ـ تنهن متون توڙون ڪيو بيچ بيلو
فائق و فضل ـ جو گهري سو لئي ڪري مختيار مالڪ هر محل ـ پاڻ ڏاهي پاڻ ناهي
بي لوي تي ڪانه ڪل ـ ايدل هميشه درد سان چئو لا الٰه هو الله ـ . . . .

بيت ٢٨ لا لام لا سان تي نفي اثبات ڪر هڪ ذات کي ـ غرق تي غوطو هڻي گم ذات ڪر وهمات کي
من اندر ماتم مچائي ڏينهن ڪر هڻ رات کي ـ عشق جو آتڙ آه باري ڪر ضيا ظلمات کي

بيت ٢٩ الف اورا ٺوانڌر ۾ سوز مون دل پيئي سڙي - ڏينهن ڏکن سان لنگهائج
روح مون رانئون رڙي - حرف هوتا ڍهڪل سان طلب جيد تائب تڙي -
مام مطلوبي نهاري دست ڪر ڪلمون پڙهي ......

بيت ٣٠ بيي يگانو سوڌيو بيو ڪو نه ڪو فيصل فرد -

قل هو الله احد حيئو هميشان احد الله الصمد
بيشبه لا ولد والد بي مثل مانند احد
لا شريڪ لا اُبالي بحر بيسر بيعدد -
لا اله الا الله محمد الرسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

ش ۵ سينگيان سهيليان مين نه سڃاتا جادوگر ها يار - جانب جوڳي ٿي اٿ آيا جيئن شوق شهار - منطر ادل ڇا ڳيا نال دلبر جي گفتار - لعل لباڙي چولٽ سيتي تن وچ لاڳيا تار - دلق فقيري پاءِ فيضل شاهه الحي الاتم لوڙ ميار جڏان ڏٺي ڏيک لنگهه ٿيم پار ته هب ڏنا مين روبرو -

بيت ش ۶ جي طالب رسين توحيد کي ته خطرا وهم وڃاءِ - کين منجهون خود کين سمائي کينئون کين ڪماءِ - کا رتيه ڪوري قلب مون خود صوفي صاف سڏاءِ فيضل شاهه فرق وڃاءِ ته سڌ پوءِ سور جي -

ش ۷ پر جي طالب رسين توحيد کي ته پاڻون پاسي ٿيءُ - وفي انفسکم افلا تبصرون سمجھ ڪر صحيح - مولو قبل ان تموتو جيئري مري جيءُ - وڃي ڍهندين پوءِ باقي جڏهن فيضل شاهه خود فاني ٿيئن ۔

ش ۸ پر جي فيضل شاهه خود فاني ٿيئن ته تسبيح توڙ حساب - منطق معني قدوري نيي رکه ڪتاب ورد وظيفا وار پياءِ شوق ون پي شراب - جڏهين ڪندين ترڪ ثواب تڏهين پسندين پرين کي -

۹ جي پائين جوڳي تيان ته سڌ سيوئي سٽ + فذکروني اذکرکم ٿئو سالڪ سمجھي وٽ - بيخودي جي باب ۾ هو ڪولي ڏس گونگٽ - فيضل شاهه جي ملڻ مت ته تون پي نالو يار جو - . . . . . .

دوھڑا ء بیت شریف ۔

۲۹۹ بسم اللہ الرحمن الرحیم

۱ ۔ مرشد میرا شاہ رکیل محبسے حاجت سلامی ۔ جس ملائکہ حوراں پریاں

ھر دو جہاں جہان غلامی ۔ میں مرشد کوں سمجھ سمجھانا کیا جا اخلق

عامی ۔ صورت صاف صنم دیکھاتا نام حبیبی عامی ۔ ویکھ حسن محبوب

۲ ۔ فیضل شاہ ھوگیا مست مدامی ۱۲ ۔ مرشد میڈا شاہ رکیل شبروز ہر یلہ سنیالی

ھر نظر جھین دی زیادہ پانوں کنوں زھد سو سالے ۔ مرشد محروہ کر گیا

میں توں یار عنایت والی ۔ اندر باھر عین الٰہی صاف ڈٹھا میں پالی ۔

فیضل شاہ ذات صفات کنوں بن مرشد باجھوں کوں ڈکالی ۱۲ ...

۳ ۔ فتحپور وچ مرد ملیوسے مخزن راز ربوبی ۔ جنھن بھر جام پلایا

میںنوں خاص خبر دی خوبی ۔ پیوٹا سیتی پردے تُٹ گئے مستی وچ مجذوبی

قطرا پیا وچ قلزم دے ۔ تی حب وچوں محبوبی

مجذوبی ۔ فیضل شاہ سر اسرار سمویا ۔ محبت وچ مطلوبی ۔ ...

قطرا پیا وچ قلزم دے ۔ تئی حب وچوں محبوبی ۔ ۱۲

۴ ۔ مرشد گھنسیا جیہا جو ھودا سبق پڑھاوے ۔ غیر کنوں دل صاف

کری ھر وحدت جام پلاوے ۔ جھٹ پٹ نال نگاہ لطف دے

سارا سر سمجھاوے ۔ میں مارے تی وچ میخانے حج طواف کراوے ۔

میں قربان تھیں مرشد دا فیضل شاہ جو لیہ نماز پڑھاوے

٢١٠ جي پائين جوڳي ٿيان ته وڃي گهر گهائين جي گهر - ڏکيا سکيا ڏيهه ٿا گهون ڏسي پاڻ ڌر -
مُوتُوا قَبْلَ اَنْ تَمُوتُوا جيئڙ پيئي تون هر - پوءِ ائيندءِ نور نظر فيضل چوي ظلمات مون

٢١١ جي پائين جوڳي ٿيان ته جاڳ ساري رات جار - هنڌ پٿر ٿيون سڀ سيئي سيج سور جي دار -
ٻاجهون ڪر حبيب جي پيون سڏان سيئي مار - ڏکه ٻکه ڏاج اصل عشاقن جو
سوري سر سينگار - تڏهن فيضل پسنديں يار جڏهن گهوريندين سر گهوٽ تون

٢١٢ جي پائين جوڳي ٿيان ته ڪشي پٽ ڪمر - منجهه دهشتي درياه جي پيئو لاهي خوف خطر -
ڪنن جي ڪڙڪار ڪون نه ڪي ڊرج نه ڊر - واڳو وجهندءِ وات پيا پيا ڪين بيم بحر -
هٿ نه هرگز لوءِ لي ڪه اڳيتي قدم ڪتر - پوءِ ائيندءِ پار ميهر فيضل ڏم دريا ءِ -

٢١٣ پهر جي ساڻگو ڪين سا جو تڏهن پٽ پير پيرن پائي - ستر ڀا الهي سور جي وڪر حکیم هلائي
لنيه لسور ڏسنيه جي چيست سيجهي ڪه سماء - محبت جي ميدان ۾ گهر جي سر
گهوريون آءِ - جڏهن کنڌين سر فداءِ تڏهن فيضل پسنديں پرين کي -

٢١٤ جي ساهي پسين سو چهرو ته دوئي کي ڪر دور - پي پيالو اچ جو تي محبت ۾ مخمور -
ڪا ڏنهه ڪوري قلب ڪون سکه درد سندو دستور - پوءِ حاضر منجهه حضور فيضل پسندين پرين کي

٢١٥ پهر جي فيضل پسين پرين کي ته سهر جو ساڻگو لاهه - نود جنڊي نابود ٿي ونڍ ڀڄائي مون راهه
ڪين ڪيئي پيو ڪين ۾ خود ناٿه منجهون تي ناهه - جڏهن صدقو ڪنديں سا تڏهن پسنديں پرين کي -

سٹ ۱۶ ساميءَ کھريا پيش پرچڙي روح رهاڻ - لاهي سانگو ساه جو سِر نه کيائون سانڍ -
چاڙهي چڙهيا چاڙهه تي، تن پيچاڻي موڙ چاڙهه - منجهه اهڙيءَ اڃايا سي فيصل

۱۷ پُهتا پرين ءَ کي ۱۷ سٹ جي ساميءَ پسين سو جهروته سجهه اٿئي سيج
ڇڏهين وچ نه ڪاڏهين منجهه نهارج نيج - ڏونگر جي ڏهار کون نڪي ڏر
نه ورج - فيصل اچج اچ متان سَيا سيج نه اپري -

سٹ ۱۸ سمر لٿي سور جي پيا ساميءَ سيج منجها - وڃي پيرپرين تي جو هووچي
پار پيا - جاني ڏينهن نه رات اتي وچي جوڳن ڪئي جا
پهتا وچي پرين کي ماري سگهيا، جاني فيصل هوءِ سدا ساميءَ تن سير

سٹ ۱۹ لکيو جنهن باب پر هواز اوارو انگ - سي آيا ڏاڍي پيچ پر
پيچ تنکي پير جو ونگ - شعاع ڏسي شمع جو پيا آتش منجهه پتنگ -
سر ڏيئي سر هو تيا ويا رلجي منجهه هر رنگ - سي فيصل مرد ملنگ ويا حد لنگهي لاحد پر

سٹ ۲۰ عاشق ويا ڏيه اُلهي تي مرجاڻي ڏينهن نه رات - پا سي کري پار ٽ کي هڪ الف کيائون اثبات
ميسي حيڙ پاڻون محنت کي مهل حديث اڻون آيات - مذهب ملت ڪين سڃاڻن
آدم ۽ ذريات - هاڻي سارو ئي هڪ ذات - فيصل منهن جا ڏي ڪرن -

سٹ ۲۱ عام نه جاڻن عشق موه تا ماڻهن ڪن ميار - شب پر ڏسن نه شمس کي

ڪن گلاجي گفتار – سمجهي نه سگهيا ٿون سر کي ٿيا ڪثرت ۾ هوگار – جنکي ڪانهه آهه

قلوب ۾ سڀ ڪيئن سمجهي يار – وڃي فيضل ٿيا هو پار جنجو عشق الله سان –

٢٣ دنيا ڪميني دوڙ ڪيون ٿي هيٺي راهه هزاران – سهڻي صورت ڪنوار وانگي

ڪيون وڃي سينگاران – چاس چڪائي چڱن کي ٿي رهي جهت نه ڏاران –

عشاقن طلاق ڏني تَسَ پرڇهي پرت منجهارا – ڏيئي منهن کي ماران وڃي فيضل رسيا رام سان

٢٤ پر هي هي ڪيون حرص ۾ ٿا هٿن دست هوائي – جو ملڪ خزانو مال اسان کي

ڪا ساٿ هٿ نه آئي – دم دم ڪرن دليل هزارين جو ٿئي ڪيئن سوائي – منجهون

هيترو مال جي هجي وين عمرا جائي – چئي فيضل دوه دغائي ته وڃي رسين رام سان

٢٥ محبت جي ميدان ۾ ڪجي عاشق ٿا م اچن – نيه لنسورو شينه جي هشت

هٿ تا هي ڪهو چڪن – ستر ٿيا سوري ٿئي کي ڏسي ٿا هو ٿيا لوئي وڃن –

رهبر واري ۾ رسان ٿا ڪجي ريندڙ چڻ – صاف چترهي هو صوريا ٿي

ٿا ماڻهي ۾ رد ميچن – هٿي سي سر ٿام ڏين جنکي فيضل ڦٽ فراق جو

٢٦ مستا اُٿي جاڳ ننڊ کي ڏيئي ٻن – راتيان ٿا روح ۾ ڪر هي هي لئي هوتن

دلرو هي ويا ڪيترا اسڪٽا پيش پرين – لکين لا ڪالو ۾ مولا سوين سيهم پرين

فيضل پر جهي پاڻ ۾ ڏس وطن ويراگن – ڏي او جاڳوم اکن ته رات نه لولي رحم ۾

سٽ ۲۶ پر جي رات نه پوئي ريح مرڻ اتي اسرويل - سهجون ٻڌي سندروڪر سعيو سرت سويل
ڪانه ٻيهين ڪيپچ ڪي ڪرويهي ڪين اويل - اونده اينديءَ اوچتي رڪه فيضل سچو سويل
پوءِ وڃاءِ تنهن ڪا ويل جن پير لڏو ناپرينءَ جو ۱۲ —

سٽ ۲۷ اتي جاڳو جيڏيون جوويءَ وهامي رات - اچا پيئي آن ننڊ ۾
ٻڌي پره ڦٽي پرڀات - اَلنَّوْمُ عَلَى المُحِبِّ حَرَامٌ معني ساڄن هي سوغات
جيڪي پڙهي پول ٻروح سان اتي پال پهنجي ساٻات - تن ڪا فيضل ساءِ
پوڇيهات جن دل کون دوست وساريو ۽ ۽

سٽ ۲۸ پر جن دل کون دوست وساريو سي ماڻهون نا سڏجن جهنگ مرون
حيوانن جا سي ستا ننڊان ڪن - منجهه مٽيرڻ مال جي هو ساري عمر وين -
اَلدُّنْيَا جِيفَةٌ هو مٽون ڊونڊو ڙهن - ڪيئي طالب قيام جا پيا زهد عبادت ڪن
جن ٻنهين ڪي ڏنو ٻن سي وڃي فيضل لهتا پرين ٽمڪي

سٽ ۲۹ سنجهي ساريو جن ادلون سي مانجهي مرد متير - جيڪي اٿيا اڌرات جي سي پي
گڪنجي شير - جاڳيا جيڪي صبح جو سي سڏجن ڪين دلير - ٽمر تيئي افراد تنهنجي
جن لڏونه پر جو پير - جت ويري آهه نه وير تت فيضل سي فائق رسيا ۱۲

سٽ ۳۰ لڳو جن کي نيه جو سيزو منجهه مرن - منجهه حب حبيب جي هو ڪڏهن ننڊ نه ڪن -
ساري رات فراق ۾ سي سامي ڪين سهن - وحده لاشريڪ له الهاراڳ رڳن -
كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَّيَبْقَىٰ باقي سڀ ته ٿين - موتي سي نه مرڻ جنکي فيضل عشق جياريو

۳۱ پر جنکي عشق جیارئیو سي هن همیشان حیات - موتو قبل ان تموتو (فیضل)

مري تنیا جو مات - منجهون لا اله جي تن الا الله اثبات -

سي سامهي منجهه صفات تا ظاهر ڏسن ذات کي -

۳۲ نارڪ ننيه عجب اسرار آيو ستي سر عاشقن - العشق نار

يحرق ما سوا الله منجهون سوز ستن - سر پوشن مٿون اسرار

همیشان سامهيون سوز وتن - دریاه وحدت نوش اچائي

اچيون اُج چون - هو فيضل نا ڏرهاين جيجي جا هي پيا چين

۳۳ پر جيجي جا هي پيا چين م سي ڪيئون ڪين چون - اعلیٰ عرش

لدائون لوچ سا ر منجه صحح - ڪين بڻايو ڪينجهي هو فيضل

ڪين بڙن - هالي پليون ڪين ڪهن جو ڪين تنيا وجي ڪين ر

۳۴ درد جنهين جي جيجي م سُڌ تنهين کي سور - محبت جي ميدان ۾

پيا ليٽن سي رنجور - ڪين ڪمائي ڪين سان تنيا وحدت ۾ وهلور

سي حاضر منجه حضور جنکي فيضل ڦت فراق جو ؛ ؛ ؛

۳۵ پر جنکي فيضل ڦت فراق جو - سي نانگا منجهون نيه - سوئي جاڳط

رات کي سوئي جاڳن ڏينهن - سوئي جاڳن واچ کي سوئي

۳۰۶

جاڻ مينهن - پوءِ تن لڇ ڪيهي پيئه - قائم ٿيا ڇپر سان -

ماڻهن ليکي آدمي پرهت هيا سي ڪين - نظروجهي نالهه پر ڇي نظر

ڪرنا ٻين - جا ڪن ڪول اندو ٿئين ته عاشق ڪرآمين -

پوءِ نابيني موڻ پين اکيون ٿينديءِ اوڇي -

پر عاشق جا اندو ٿئين ته آءُ اندر پيچي - ڏيئي ترڪ طماع کي

وٽ ويراڳين وڃي - اکيون اڳيئن حرص جون ڇي کوڙي ڪيد

سيڄ - پوءِ ڪلنديءِ اکيون سيڄ - جن سان پسين پرين ته کي -

پر اندا جا اکيون گهرين ته اڳين اکه وچاءِ - ٻاري دولهون درد جو

مينهون پچ مچاءِ - ڀڃريا سکه پهنجا سي ڏيئي ڏکه وهاءِ

تهان پوءِ هت آءِ جت جبل تو جا ڙون ڪري -

پر جبل تو جا ڙون ڪري - ڇي ڏونگر ڏاڍا يون - هڪ تابش

تکي سج جي بيو ڏونس ڪن لايون - لکين مرون لوچ پر

پيادين واجهايون - ڇي ڪا ڏيون ڇي ٿيو گهرن هو پر جون ٻلائون

فيضل هر هر تو ڪري ڇي جبل جلدايون - آءُ سانگو سرلاهيون نه ته

ڪين رسنديون ته سيڄ کي

٭ ٭ ۱۲

۱۳۰۷

سورن منهنجون سوجهرو آهيل اڏيسين؛ راتيان ڏينهان روح ۾

سي منهنجي قلب ۾ رهن - پا نرتيرا پرديس جا سدا سور سهن -

واري ورق وجود جو ڇيائون وحدت منجهه وطن - هي فيضل

تو ڏون متن - ڏک وهايا ڏاج ۾ ---

پرجن ڏک وهايا ڏاج ۾ - سي محبت ۾ مرهن -

منجهه مدرسي محبوب جي سدائين سوهن - پرت منجهون

پشمال ٿيا الي خاڪ لڳن - لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا تلوڪيو سرتن

ٿهان پوءِ ٿين - فيضل لسط پرين جو -

سورن وارئين سرتيون اڇو آهيل اڄ - هلوان هوت بلوچ ڏي

لوڪون لاهي لڄ - ڏونگر جي ڏهڪارجي ٻڌي پاڪ نه پيچ -

ونلر جي ونڪار ۾ واڪوڙ ڪنيون وڃ - پوءِ ڪيچي

اسانڌي ڪج - فيضل پاڙ ڀاڙ ۾

سوري سيڌ پيو سرتيون اڇو هلون اڄ - ڏهون سرڏيا جي

مانجهي موهن نه پيچ - موتي ٿا پوءِ ملامتي آ مردوں ٿا رهن لڄ

چڙهي سوري گيج فيضل خود منصور جان -

۴۴ سوري سڌيو سر ٿيون ڪابل آهي ڪو - آڇيون اچي سامهون
سوره سر سچو - سڌ ٿيا الهي اهي سر سان متان پير وجهو
اچو ٿنهن ير اچو - سوري ٿي سڌ ڪري -

۴۵ جوڳي جاڳي جوش سان منجهوه پارن پچ - پاڻ جو لولو ڳائون
ڪوڙو حياتي ڪچ - مير لهه ڏوني مام سان اندر ڪيا ٿون اڄ
فيضل سمجهي سچ - رليا وتن رام سان -

۴۶ سامن لڌو سو جهرو ووڙي منجهه وجود ڪين ڪيئي پيا
ڪين پر ڇيڙي غير غنود - پاڻ منجهون پيهي ويا
بت وحياتي بود - سوئي جاڻن زيان کي سوئي
جاڻن سود - سوئي ساجد سر ٿيون سوئي سر مسجود
وحدت منجهه ورود - فيضل سدا سائين -

۴۷ قل هو الله احد هي عارفن احوال - وحده لا شريك له
تين وحدت منجهه وصال .. قُلْ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَّيَبْقٰى پاڻ ٿيا پمال
فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰه پسن حبت ڪت روءِ جلال - لا اله الا انا
هي ڪهن قول ڪمال - سي نانگا ٿيا نهال فيضل فرض فنا پر -

۴۸ پر فيضل فرض فنا پر ٿيا مانجهي مست مدام - شرب اُڪل سي عشق ڪي

کياڻون ترڪ تمام — لاڳاپا لاهي لڌائون الفت منجهه آرام
پوءِ نفيءَ کري نام — عين ٿيا اثبات ۾ —

٤٩ سبسهي سمجهه سمجهه نه سيکي جيسين جثين کاڄ جل —
وڃي واڳان ورهه جون هنين سان هل — اهڙن جون لوهان سوئين
سر مٿي سل — جيڪي جهيون جرڪون — جي منجهون ئي جهل —
ترڪي سيڪيچ ڏي — ڪاڙهي فيضل
پوءِ ايندءِ پاڻ ٿهل — ڏونگر سندي ڏيهه ۾ —

٥٠ پر ڏونگر سندي ڏيهه ۾ نڪي هاڻ نه هوڻ — ٻاجهون حب حبيب جي
نڪي باس نه بوءِ — نه کو پنڌ پهاڙ جو نڪي ماڻ نه ٽوڻ —
پنهنجو پاڻ پڇون نڪي سور نه سهي —

٥١ الي الڪ سامهان سانگا سپ وسار — ڏاڍا ڏاري درد جا سوري
تي سوار — کڏهن وڃن نه ڪاڏهين — سينو سر ستار —
فيضل منجهه نهار — ته ملهه سچو منصور جي —

٥٢ الي الڪ سامهان سانگا پيام سلهاڙ — کڏي کوڙ قلب کون
کو جهي ڳالهه ڪجاڙ — سينو حرم سو پرين ٿيا پيام تاڙ
پيرت الهي پرياڙ — ته فيضل ماڳ ملهائين

٥٣ آدنيسي الکه سان گهڙي گهاري نه گهمن - سورن سنجهون سو جهرو
چاس ايهاي چت - سيج پلنگ پرين ۽ لئي مرتون پانئج پت
کيپر منجهه ڪسرت وجهه نه ڪنڌ ڪپائيين ١٢

٥٤ پرجي ڪنڌ ڪپائيين - ته وچ واديون وت - ڏيئي سر اوڏي تن
مورون منهن نه مٽ - مرجان ودين واديتريا سهج سور سهٺ
الهي پرپرت ته ستڏپوي سورجي - ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

٥٥ ڪلاڙجي ڪاتي کي مڙي چئو ته ملڌ - آئي سر اڏي پاتي
ڏکيج کري ڪڙ - ڪهڙو وقت ڪلاڙجي نکي جرنه لڌ -
واري ويه مرڏڌ ته فيضل خود واديوتئين -

٥٦ له نه لعل ڀلڙتئين اڻ لڏان اونداهه - ڏور ڏسندي
ڏونگرين ڏکي وجهه مرڏاهه - ڪوڙئين ڪاڏون ڪنئيرلون
مرن متئون راهه سمرساتي ڪيڏهي سنگت ڪين سلاهه -
باجهوڙ وت حبيب جي واهي نکا واهه - هي فيضل
برهه باهه - پارپچا ڳالهيون ڪري - ÷ ÷ ÷

٥٧ ويئي در دريام جي ڪاکيون ڪو ڪاريج - سڙن مٿو سڏ ترا
طلبون تواريج - ماتم وجهي من ۾ هنجهون جرهاريج -
پارڻ نه جالي پالڻ کي پرمچاريج - فذڪروني اذڪرڪم
دم نه وساريج - موتڙي نه ماريج فيضل الهي ڪهم شا

ت ۵۸ پيهي پير پرينءَ جو منجهون پاڻ اُپس - جتن سنڌي جوءِ ۾
ڏونگر ڏينديءَ ڏس ونڊ جي ونڌا ۾ وڃي روڄي رس
فيضل ٿئي شاباس - جن تو تن ٿيا هيونئيه ساڻ -

ت ۵۹ سسئي ويله نه وات ٿي جيسين جيئين جڳ - ڏونگر مٿي ڪاڏاج ۾
ڏيرڏيئي وياڏڪ آخ لکيو لکيا ٻاب ٻنديءَ جي ٻڪ -
جبل جا لڱ جيڏيون سهڄون پاپاڻ سڪ - فيضل ليتي لڪ ٻاروچي جي

ت ۶۰ محبت ڪوروهن ۾ ٻاريو پاڻ اُپرين - آڳ اڳيئي جي ٻيهر ٻاري ترم
ٻاڏا ٻاروچن موليٰ وڌم مچ ۾ — ⁂ ⁂ ⁂

ت ۶۱ پر موليٰ وڌم مچ ۾ ڪيچن قسمت ڪري - جلڻ ڪامڻ جوش مون
آئيس منجهه اري - ٻاريل آڳ عجيب جي ڪڏهن ڪين ٺري -
هاڻي منجهون مچ ٻري فيضل نام لفي ٿيو

ت ۶۲ پر فيضل نام لفي ٿيو رهيو سر سبحان - فاينما تولوا فثم وجه الله
ظاهر مين عيان - او نهين بحر عميق جو بيحد باب بيان -
هاڻي سارو جڳ جهان - پاڻ پسڻ پنهنجو ٿيو -

ت ۶۳ جيڏيون هين جبل جي مون ڏٺها ساڻ ڪيو ڏهه - روز اچن ٿا اوچتي
لهن مٿون لهه - ڏونگر ڏاڍا ترڇيرا مون ڪاهيءَ ٿيئڙس ڪهه
اڄ پڻ اميدم ڪيچ ڍول ڪئي وييني تڪيان ته - فذڪروني اذڪرا
هنيل ساٿيم پڇ - فيضل جهولو جهڪ ڏيرڏيئي ويم ڏاج ۾ -

ت ۶۴ سنڌ تيڏهين وهت ساڻ مون ڪيا وڏاوس - رڏائيءَ جي ريت ڪون
سومور نه ڪري ٻس -

٦٤ اکيون اکين سان پڙي ڪيم ڪانو منجھ عشق - بوت پٺاڙ سان ٻڌيو
ڪيھو ھلر منجھ سرس - فيضل الھي ڦھم سان جو ڪنھن ڏاھي ڏنم ڏس
پوءِ ليپسي ڇڏ جيس سواري مون سڌ ويو

٦٥ ٿيھان ٿوڙي جيڏيون ننڌ ڏي نڪتياس -
ڏونگر ڏور ڏوجهرو - پيش پيش پياس - ڪيئن ڪاره
لوچ ساٽ لکين لهي لنگهياس - وڃي تٽ پياس
جت فيضل آس نه آسرو

٦٦ سسئي سور پرين جا اندر اوساري - چڙهي ڏونگر جوتيش
ٽڪي تواري وينئي وين وجهي ڦل ڦاري - آري ڄام آري

٦٧ وينئي وات نهاريا ٦٧ سرتيون الھي سورج پيم ڪانه خبر -
آيم سرتي اوچتي ڪاڻ محشر - جلط ڪام جوش مون -
جھجھ جبي اندر - اهڙا قيس قهر - فيضل عشق اپايا ڪيا -

٦٨ پر فيضل آسيس عشق مون ٻاري من مٿرهي - ڏنيئي ٻانڀڻ رکي
سامايا جڏهن ديس ڏٺڙي - اندر عشق عجيب جا ٻيم درد ڏڙي
ڪيئن ڪاٽ قلوب ۾ ويم ساه سٽڙي - اوچتي ويسارڙي

٦٩ نه نه آئي نه وهيئي آگ جي ٦٩ سرتيون هوت بلوچ ليءِ
سگهنئي ساعت ڪين سرتي - رات جيڏي ويم رڃ ۾ ڪيئي فتنت بڇري
وينئي وات نهاريان منجھون ڏيل ڏري [illegible] اينم شال ورتي

٧٠ فيضل ڪانڌي ڪيچ ڏلهه - متان پانهو پايان پالهي ڏونگر ڏکه ورهه -
دلداري يتيم دوست سڀني ليءِ لکي سنڌي لوڏهه - رڍ نهل جو روه ۾ -
پاهتم پائي جوه - [illegible] ڏيرين ڏو [illegible] فيضل قلم قضا ڪيو -

٤١ پير فيضل قلم قضا جيونه نه هڻي نماڻي ڪنهن - واقف نه هئس وات ۾
جيو اهڙا اندر - هڪ نه ويري جن ٿيا، پيا دشمن سڀئي ڏير -
سنجهي سات ڪٽي ويا هڻي پاڻيهم ناقند قير - پوءِ صبح پيسي پير جهڪون تي

٤٢ جنهن جا هارياڻ ٤٢ ڏسي ڪيچين حال قلوب ۾ لڳي تي ٻلايان سون سچر -
پاتم پيرين ڄجو پائيهو پاڻ ڏٺي منجهه نڙر - پسي جبل جبر گوڙ اتي

٤٣ گل گاڙهيان ٤٣ آڪيون نيرجي پار ڏي ٿيون نت نت نهارين
آنڌو آب ابر جاله هڻي ڏونرن جنهن هارين - سو ٤٣ ٨
پسا هو ٿيون اندر اوسارين - پسڻ ريت پيرين جي
هڪ گهڙي نا گهارين - بندو فيضل سيپ وارين - پسڻ ريءَ

٤٤ پيرين ڄجي ٤٤ زير زبر پاڙا ۾ پاروچل بولين -
سرت صلاح ڦرو ٿان نو ڪي مرگولين - الهي ڪي اتي جيڏي
نٿ بڙون هاڻين - بولي پاروچل جي سمجهي سگهيس ڪين -
هام اٿن پيا ڏين - فيضل ويه نه وات ڪي -

٤٥ ڏونگر تنهنجي ڏيه ۾ آئيس پيري گات - ڏس نه هنئين ڪي ڏي کهي
ڪري ڪين اڄات - جيرا تو ڄاڻي جلائين نه به ڪين ڪنديس
موٽ مات - هي فيضل ڏونگر ذات - جهل ته جهلو ماتڙي -

٤٦ رلي تي راڙون ڪري - ڪو نه ڏکي وس - هو لڳ محب هنئين سي
روه رڱي ۾ رس - ڪري ڪرم ڪنهن جي پرين پاڻ پس -
فيضل گوڙ ڳس ور نٿيون وات نهاريان ٣٣

۷۷ اَللهُ ڪارڻ اونيا واڳون واري ڄهل - پهچان ماڻ پرين کي تيز هر ڪا ڄهل
پانهنجي پير پيتون ڪيا ساڻ تنهن عشق اڄل - هتي نه آڪ عجيب جي
ميوڻ تنهن جا جبل - بي غرض بلوچ سان جي جتڙ تنهن فيضل
منجهه جي لاهي ڪل ترس نه ڪن تر جيترو -

۷۸ پر ترس نه ڪن تر جيترو جالون نه ماڙين - آب حياتي
جام ڪي وجهي نه پياڙين - موتي واري جام ساڻ ماري جياڙين
واڳون لوءِ واڙين فيضل ماڳ منجهه جي -

۷۹ ساموندر پڙ و سندرو متريا ڪين مدام - شترا ڪل
سڀ عيش ڪي وڃنا لوڻ تري تمام - بي مرادي جي باب
گهري پيا بهرام - پرلو پيچ عيد جو منجهه عين ڪيا لوڻ آرام
وحدت جي دريا موڻ جلد پيتا لوڻ جام ڀالي فيضل
ڪنهنجو نام وجهي قطرو قلزم سان رلبو -

۸۰ پر فيضل جوڳي جڳ ڄر اچيا آڪن سدائي -
انوم على الجب حرام سڀ وتن ننڊ وڃائي - لوڻ لوڻ لوري
يار جي تن وحدت جي وائي - او جوڳي اپريا
وچي لڙ الوڻ اعلائي - تو تري دوال دوري جو
وچي پتيا هلائي - سي ساميءَ سدائي عيدا ڪن اثبات ۾

۸۱ ساموندر پتي سندرو هليا وات وڃول سان - خوف رجاء
جي جاءِ ڪون لنگهيا عشق الول سان - دين ڪفر جو ٻول ٻگاڙيون
ٻگهي جي واري ٻول سان - منطق معني منپ رکيا تو فقهي علم اصول سان

لدني علم لڌائون، دل ۾ ويا عقلي علم عقول سان

هاڻ علمي واري قول سان پاڪ جسم جوڙيو فيضل سيار اهي

۱۲ پر سهي فيضل رسيا رام ڪي صبر جنهي ڪار

ڪڍن پيچ ڪينجي آهن سرپوش مٿون اسرار

مست هواس ڦرن ٿا جڳ ۾ خوف رجا کون پار

دست ڏوني دارين موهه ھٿ نشي منجھ خمار

سوچي پيا بحر عميق ۾ جت عاشق نگونسار

هاڻ فنشم وجه الله ٿيو جوڙدار - سڀ ڄاڻي ڪري نيت سيتاره

۱۳ حسن سچو اظهار ٿيو منجھ گل گونه رخسار

تجلو تاب ظهور ذاتي - عڪس منجهون انوار

عاشق الهي بحر ۾ ٿا سمجهن سرِ اسرار

پتنگ جان پرواز ڪري - اهون سٽري لهن ٿا سار

پسن منهن محبوب جو ٿا چوطرفين چوڌار

سي پليون ڪرن ديدار فيضل حسن حبيب جو

۱۴ عشاق ڪي سگھ نه صحبت نڪو صبر قرار

رات ڏينهن مٿن راڳ رڳن ۾ مٿن من اندر تار

وحدت پاڇهون وارنه جاڻن سارو ھي سينسار

پاڻ وڃائي پاڻ لڌائون - پاڻ ٿيو هوشيار

هاڻ شبروز آهن گار فيضل سير سمنڊ ۾

۱۵. اُڏُڻ بازي ياب برهه جو عام نه جاڻي ڪوئي
جنهن سر آيو لنيه پنهل جو قدر سڃاڻي سوئي
دور ٿيا دارين کون جن صاف ڪئي دل ڌوئي
پا سي ڪري پاڻ کي ٿيا عاشق سين اوهوئي
هي فيضل ساروئي سڀ جان جسم جانب ڏنم

۱۶. شعاع ڏنو شهبازن هو موٽيا ڪين مٿري -
پرواز ڪري پيا پاڻ ۾ ٿيا هو صاف سٿري -
شهروز آهن سيڙ ۾ جيئن سمنڊ منجهه ڦٽري
غوطو هڻي غرق ٿيا هو وحدت منجهه ٻٽري
هاڻ سارو سمنڊ جري سي فيضل وڃي محو ٿيا

۱۷. ڏونگر جن کي ڏاڄ ۾ ڏنو پاڻ پرين
محبت جي ميدان ۾ سي ڪيئن سگهه سمهن
پا نهن سنڌن پيچرو سوري سيج ٿيهن
جهجها جهوري جيءَ ۾ منجهه مچ مچن
پوءِ فيضل فرق نه ٿن جيڪي لنيه نِنڊو ڪيا

۱۸. پر جيڪي لنيه نِنڊو ڪيا سي سگهه نه سمهن مور
ڏونگر ڏوراڻ ڏونگرو سمر سنڌن سور
رنجيا مٽن کي روح ۾ ساقي ڪرنه سرور
رهه لنگهه ويجها ٿيا خوب ڀيرين پور -
سي حاضر تنجهه حضور فيضل پسن پرين کي -

۱۹ ڏڪين ۾ ڪي ڏونگر جو تو لوڙي ڇو نه سماءِ
ورن ۾ ان وانا ڪيوڻ سڀ وڃن جيئن واءِ
ڪري لوڏ لهن موڻ هو لاڻو وڃن لنگهيا
پوءِ فيضل فرق ويا هوت ٿيهن جي هنڌ ۾

۲۰ پر هوت ٿهن جي هنڌ ۾ جنهن سمر ڪيا سوڙ
جبل ۾ جهلي پيا سڀ چيڙي ڏسڪ سرور
ڪري چيچ چيرم تيا پا پر جهي دور
سڀ نور اعليٰ نور - جن فيضل فرق وڃا ٿو

۲۱ لوچ لوچي نه لهان سسهي سار ٿيهي -
پيهل آيو پا لهيرم پکي منجهه پيهي -
هستي صوت بلوچ جي سلڻ نا جيهي -
پاڻ پرولڻ پاڻ ڪي ڏيهه منجهون ڏيهي -
ڏيکه ڏسي ڏيهي فيضل نام لفي نتيو -

۲۲ سهڻ سارڻ سوارسان هي ڪا ٿيا ڏن جو ڪم
چنا چڏن ڪينئي هو دوست بنا هڪ دم
لوچي لنگهيا لوچ سان ڪلي غم وهم -
آسڻ ڪيا ٿون اُٿ وچي جاني اڀ نه آڻ
ڪري پاڻ عدم سلي وڃي فيضل پيا پاتار ۾

۲۳ اٿڃاڻن ڪي عشق جيا ڪا دسڌ نه ڪو چارو -
لڙهيا وڃن سير ۾ سڀ وانڊ لهنوارو -
سارڪ ۾ جين ساهڻ هو عاشق او يارو
فيضل سر سارو خود پر جهي ويا پاڻ ۾

بيت ٩٤ سُرندي کيا ساز ڪري وجهه تنبوري کي تار -
مون مون ڇيڙي ڇوه مون - ڪر تون تون ڪين تنوار
نالو منجهون نٿو ڪين نڪي آهن تيئي آر -
لات ليئن منصور جان تي سوري سزاوار
وڃي بسي ٿيا خود مختيار جن فيضل فرق وڃائيو

بيت ٩٥ مون مون چوڻ ميهڻو آکيون عجيب -
تون تون چوڻ تو ڪون سرتيون ڪم ڪيئن -
لوچي لڌ لذات مون لاهوتي م لهن -
اُحدُ مُوحدُ وَاحِدُ پنهنجو پاڻ پسن -
فيضل لي نه پڙن سوئي سُکر سير م -

لا پيکهي پير پرين جو منجهون پاڻ پس
جتن سنڌي جوءِ جو - ڏونگر ڏيڍ ۽ ڏس
متان منهي چيز ڪن گورن سند گس
ونڊر جي وڏ ڪار م وڃي روحي رس
فيضل تن شابس جن توڙ نباهيو نيه سان

بيت ٩٦ آتڻ اور انگهي ويون ڪاپي مون ڪاتار
پهاچيڙي پوءِ تي چشم ڪيا تون چار
اَيت جلاڻ آڳ م نڪري تيون نروار
پاڻ نه جاڻن پاڻ ري ڪاتند تنوار
فيضل تنهن پار ڪير پروڙي ڪوبيو -

١٤

٩٨ پر ڄيپر پيروڙيءَ ڪيو ڪاپاتيءَ ڪردار - ايت اڄ ڪي اڙيا
منجهون سڌ سوار - سرڙ تا ٿئون سڀ ۾ ڪري ونجو وپار
انهي پڇر اڱڻيءَ ۾ رهن پاڻو ڏار - سڀ قطاري جيتن ڱگا فيض سيرڪنبير

٩٩ پر سدان سيرسمنڊ ۾ وتن وڻجارا - ڪاڙ ڪيئري پار پيا سترهن سانيارا
فيض تن ترڻ لئي ڪنن ڪرڪارا - گهڻن گهوٽ نسوين ڪيا ڏڏي ڏهنوا
سمهي رکين يارا ته بيڙو لنگهيءَ پاڃ پار سان -

١٠٠ جوڳين جاچي جتيءَ ۾ لڏو سراسرار - خوف رجاءِ جي جاءِ ڪون
لنگهي تيا هو پار - نه ڪنهن ڏوهه ثواب جي نه ڪنهن ننگ ميار
فيض هوڙ حد ڪون نڪري تيا نروار - وينيار ٻنهي ڄهانن يار
جنهن پرم پرچي پرين ١٢

١٠١ راڻو روح ڪيئي ويو چنبن ۾ چاڙي - بت چڙيا ٿون بندم
ڪاڪ اندرڪاڙي - پلپل جي پورن وڏو مومن موهاڙي -
ويني سوڍين جا اندر ڏيئي آڳ - گهڻن گهاڻ
فيض جيئن جلائيو

١٠٢ راڻي جي رسڻ جي ڪل پيئي هم ڪان - سستي پيئي هم سيج تي
آيا جاڳيس تان - ڏيئي پاڻ سرانديئن ننڊ منجهون نار ان
ڪام ڏيئي ويا ڪيڄ ۾ مار ڪيس تنهن گمان - فيض مومل گهران
مومل آءِ مل مينڌرا

١٠٣ پر مومل آءِ مل مينڌرا - چانڪي ڪي چوري - ويني وات نهار
تارن ڪي توري - ڪتيون متئو مرتيون تيروسي توري
عاجز جون آهون ٻڌي آءِ پرين اوري - سور اندر سور
مومل هيڏانهن ڪيون

١٢٠/١٢١

١٠٤ مومل جي محلات ۾ آيو گهوٽ گهري - پاٽ پيروي پاڻ ڪي پنهنجو پاڻ وڃي
مترو ٿيو ميندڙ رو وڃي منڌ ميري - رالي رت لي ڪاڏ ۾ رڍهي ڪانه ڌري
ايها ڳالهه ڪري فيضل عشق اڇي حڪيم ٭

١٠٥ مومل جيئي من ۾ سو ديو سدائين - ڪانڌ نه وسري ڪڏهين
مورو ز منجهائين - راتيون گذرن روح ۾ سور صبح تائين -
ڪنهن سان ڳرهي جينڪي ذرت سنڌي ڏائين - سور ڪيتئي سهائي
فيضل ويله نه وسري ٭

١٠٦ جيجل جورالي ڍاهي جهوريو منهنجو جيءُ - سيني پريت سان ڪٽا
لسيون وحدت وڃي - پيرين پنڌ نه اڃي هينئڙي بنا هي
اڌ اميران سڀ ڏيون وڃي سهان سيءَ فيضل رالي ري
٭ دلڙي دم نه وڌري ٭

١٠٧ اڪيوله وڃي اوچتي اتريون اوڪي هند - محبت جي ميدان ۾
ڪاڪل ٿيم ڙنڍ - پڙمه بازي بازيون ڪهو بازو بند -
اڌري ڪيئي اوڏهين وڃا ڪري پريتن سنڌ - رائو روه
رلي ۾ روليون پسان رند - پنهل سان پيوند فيضل ٿيم ڪڏهين

١٠٨ جيجل منهنجي اجي ۾ دردن جا ڪورا - پايم سڀ تورا اوجو مڪاسيجهي
١٠٩ جيجل منهنجي جيءَ ۾ محشر جا ماتام - پايم سڀ انعام اوجو مڪاسيجهين -
١١٠ جيجل منهنجي جيءَ ۾ سورن سندا پور - پايم سيونور اوجو مڪاسيجهي
١١١ جيجل منهنجي جيءَ ۾ سورن متون سور - پايم سڀ سرور اوجو مڪاسيجهي
١١٢ جيجل منهنجي جيءَ ۾ غمن سندا بار - پايم سڀ بهار - اوجو مڪاسيجهي
١١٣ دردونا اجي دل ۾ ڪي سندي ڦاهه - ڪٺي ڪين باقي ڪي
وو ڏڏ ڪيون واءِ - فيضل تنهين لاءِ سيجهي سي آهون ٿيون

۱۱۴ باري بار برھ جو آيو سر تي بي اختيار - جوڙي جواڻي پا ٿو خود
سو نھ پير تو سردار - پاڇهي پاڙ پرين ءَ جي بي گفتار
- سمجهه نه ويچار فيضل الهي فهم کي -

۱۱۵ جان جان جوڀنءِ واهم - تان تان سو ٻيو اهه
اڄ اميدون آسرا - راڻو متريئي راهه -
پاڻ ٿو پولو پاڻ نه ٿو - شرڪ شراڪت شاهه
پر جهي پسيج پاڻ ۾ - بيو ڪو نهي ري سا الله
صدقو ڪري ساهه - ته فيضل پسين پرين کي -

۱۱۶ پر جي فيضل پسين پرين کي ته سڪه چوره سندي چال
پير جيپا ڪ ٻنڌ ۾ مخفي مٿر جمال - اندر ڪوئي عام سا
هزون با ق نه حال محبت جي ميدان ۾ لقوا عين وبال -
جي سوري چاڙهن سيال ته به سڪ نه سلهڪ ٿين -

۱۱۷ اونهين بحر عميق جي کنڌي پاند نه سڙ - کنهن پر سليا
کنهن سا ٿنجي خاص خبر - هان منجهون مشري ٿيان
ڪي جي ۾ ڪافر - فيضل اهڙو قهر پر تون مون پرائو -

۱۱۸ پر جا جان ڪافر ناٿو تان تان نه مسلمان - قلبون
ڪافر ٿي اچي ڀيئي چئو ڀگوان - ڪفر بنا بيو
ناٿو چارو باب بيان - دين عقل ايمان کون آگي ئي عرفان
شرڪ شريعت جو ڇڏي ثابت ڪر سبحان -

قربون ھونا لئي تن وصلون ڏيندڙ دان — ايھو فيضل مٺي فرمان
— تہ سچو سدا ڏ ~~سڌائيش~~ — سمائين —

۱۱۹ جي سچو سدا ڏ ~~سڌائيش~~ سمائين — تہ ڏوئي جنڊ ھي ڏيا —
مسلا مذھب دين جا پوري کر پنھان — ھاھ ڪري پٺو ڪفر ۾
واري وھم گمان — اوٿي ۾ وڃ اوھري — ڪري پان زيان —
غوطو ڏيئي الٽي غرق ٿئي تان تيئن مسلمان — فيضل شفا ھي شاب
— مري جيئي تہ ماڻين —

۱۲۰ حق بنا حق نا ملي لوچي ڀلي حق — پاڻ پروڙي پاڻ کي
شائق پان ۾ مرشد — پير پسي پٺو پنڌ ۾ وٺي سور سبق —
پاڻ وڃائي پاڻ کي پان اسمائي پڇ — فيضل ھو ڀلي ھڪ
حاضر ناظر ھوت جي —

۱۲۱ محبوب جي محلات کي درنہ دريچا — ڪيئن وڃي ھوئي اوڏھين
چارو وات نہ ھا — ھو نہ ٻڌي جا پرين مرٽو اڳي ما —
عاشق الھي راھ ۾ ھي سر گھورلون آ — نڪر ڪري پٺو ڪين ۾
لاھي خوف رجا — ڪر فيضل پاڻ فنا تہ ويجھو ٿيئن وصال کي —

۱۲۲ پر جي ويجھو ٿيئن وصال کي تہ ڪاھي پٺو منجھ ڪين —
نيڻ نھاري نالھ ۾ ڏس ڪين بنا ڪجھ ڪين —
ڪين پراڻ ڪين ۾ خود ڪين سمائي ڪين —
ڪين ڏنو جن پاڻ کي سو پالو تن ڪجھ ڪين —
ھن ھستي کون ھج ڪين — تہ فيضل ڪين سمائين —

١٢٣ آئين عشق اوېڙم ڪينو ڪين ڪيٽي — لون لون ۾ لٽون
ڪين جي ويڙم هوت هيئي — هتين پيرين ڪين جي وائي واه وي
رڳ رڳ رون رون ڪين جي ~~ويڙم هوت هيئي~~ — تو اڳيم تني
چونڊي ڪين ڪيٽي وڃي فيضل پيس پاتار ۾ —

١٢٤ مادر پٽ نه منهنجي ڪي ولي ٽانه وري — ڏاڍين منهنجي ڏک جي
ڏسيان ڪيئن ڪري — نه ڪنهن ماريم ويڙهين نه ڪنهن رنج بري —
هڪڙي حرف حبيب جي هنيم ذوق ذري — اُهي سور جيري
فيضل جند فاني ڪيم —

١٢٥ سرتيون عشق محبوب جي وڌم تاب تري — باهر باقي
نه پڙري اندر هڄ ٻري — ڪنهن پر تنهنجي تاب جي ڪيا ڳالهه ڳري —
هڪڙي هنڌ حمام ڪوره باهر جي ٻري — ٻگي آڳ
اُهين ڪي ڏونگر لون ذري — ساول سڀ سڙي پوا
پرندڙ ڪو نه پري — جانور سڀ جلي وڃي ڇهر ڦرڙ ڪو نه ڇري
تهين تاب ڪري فيضل رهي ڪو نه ڪو —

١٢٦ ڪنهن پر سور ڏيو راهيا سرتيون ڳالهه ڪري — سي وچايم سڀ وهون
آيس منجهه اري — دلڙي درد فراق ۾ ويني سور جري —
باجهون هوت پروچ جي ساعت ٽانه سري — هٿ ڪراهي هيڏيس
پرين تيام پري — واه وسيلو ڪو نه ڪو ويم وس ڳري — چار اسيم ڪيا
باجهون باجهه ذري — واحد شال وري فيضل هين رڙ راه ۾

١٢٧ محبوب جي محلات سي لڳين دروازا — جيڪا جنهن سڪايو جي
جهل پل ڪا نهي ڪا — جيڪي آيا سي اڳهيا در دلبر جي ها

اهڙو بحر عطا فيضل سندم سوڀرين -

١٢١ ب
پر فيضل سندم سوڀرين سونهه سند و سلطان
هڪ تجلي ٿئينجي ڪيو - عالم پريشان
جن ملائڪ آدمي سڀئي سرگردان -
شمس قمر حوران پريون حيرت ۾ حيران -
سُهڻ اُنهون سونهه جو - متڙني لڏو مان
ڪري بحير بيان - فيضل حُسن حبيب جو

١٢٢ و
توڪل سندو سندرو ساهي پڙو جن -
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ قادر ڪافي تن
اونهي بحر اوپڙم مورون سي نه منجهن
ڪري لوڏ لنگهن فيضل ٿئين تارمون

١٣٠ م
اونهي بحر عميق جو ڪنڌي نه ڪنارو
ڪيئن اُڪي جي اونت جو ڪو لهي سنارو
سر جهليون ڪي ڪونه ڪو پانڌ نه پسارو
ماء فناڪ حق معرفتڪ ماڻجهن مونجهارو
عارف اُن سارو فيضل ٿئين تارم

سال
پرجاجاجو ڪجاڳم تاتا سوا نجا: فيضل تن اُهجا جن جاڳم ڄاڻو جاڻڻ

راقم احمد فقير ساڪن شهپور تعلقه ميرو خان
ضلع لاڙڪاڻه سنڌ
نوشتم تا سر بگا نهد ناشاد
دفتر
كه دانم نيست ما را زندگاني
٦-١١-53 ھ

۱۳۱ عشق اچي دل ۾ - ڏنم دردن جا ڏوٽا -

لڄن جا لوڏا سوين - تا ٿيم ٽالهوٽا -

هيڪل هوت بروچ لئي - لڳي بڻ ۾ بوٽا -

سورن سنگهيڙان ڪيو - ڏکڻ لڳي ڏوٽا -

14-3-54 آجا من اوٽا - فيضل تهين تار ۾ -

۱۳۲ بيبي سند اپيتر = اشهزادا بيبي ؛

نور نبي جي نور جا ديدن جي ديهي ؛

سارو هر تن جا سوب جا حيا مون ڪيهي ؛

ڪا نهئي باب بيان جي پاتم جان پيهي ؛

~~ويم تان وڃي~~ محبت جنهي من ۾ ويم تا وڃي

فيضل او هيئي مالڪ مليم من ۾

۱۳۳ شهزاد اسپ شاه جا سگورا سردار

وڄهي سند او اهرو ارڪان جا آڌار

خوف خوڙ ڪما ئيو لکي قول قرار

هلي هيت رچو اسان سيئي مدد گار

مونذن سند و ها مرد الهي اسرار

ڪنڌ ٻر هر بار فيضل سي سرها ٿيا؛ ٻيٽ ١٣ قضيو ڪربلاءِ جو نازنين سو روئنيه
عليءَ جي اولاد جي محبت اُنهن مين؛ ڪاهي ڪنڪ ۾ چيم ٻيا چيهر شين
ارض سما آن تاب ڪون تتا سب تهن ڏيهن؛ فيضل پيسي سيهن ٻيا ملڪ ماس ۾ ١٢

١٣٥ فرزند علي شاهه جا سيئي پهلوان؛ ڪاهي ڪربلاءِ ۾ آيا جنگ جوان؛
ڪوڙ ٻيا تون رڻ راهه ۾ سندانيه نشان؛ حملو ڪري حشر جا ٻيا منجهه ميدان
هئي نور حيدري ڪيا تون لکه زيان؛ پسي ڪم قضاءِ جو صابر ٿيا سلطان

١٣٦ هيڪي سو فرمان فيضل شير شهيد ٿيا ١٣ پر فيضل شير شهيد ٿيا گوندر ڪري گام
حورن ۾ هئي هئي ٻيءَ ملڪن ۾ ماتام؛ جنّ پري ۽ آدمي رُنو عالم عام
وحشن واويلا ڪيو پکين واءِ وريام؛ ڌرتي ڌٻي سوز ڪون تپيا آب تمام
وڻن ۾ پيو زلزلو جبل جنبيا جام؛ هئه اڄ امام لڏيا لوءِ وچون تا ١٢

١٣٧ پر لڏيا لوءِ وچون تا چڙهي ڏور ڏوار؛ خيما سڀ خالي ڪري سنجهي شهسوار؛
پسي هنڌ ٻن جا ڇا ڪون چوڏار؛ فيضل بوند بهار آنهي آل رسول جي ١٢

١٣٨ ووءِ ووءِ جو وا ڪري گهلي باد خزان؛ ڇانٽيا حسنين جو گلشن گلستان
غنچا ڪونڙ ڪري سڀي ٿيا پريشان؛ گل چنا گلزار ڪون مولها ٿيو ميدان
هئي هئي ٻيءَ پٽ ٿيا شهزادا شهجو دان؛ دل ۾ داغ پرين جا افسوس پر ارمان
فيضل سرگردان انهي راز رموز ۾ ١٢

١٣٩ جو ڳجا هليا جو پر تي ڪري ترڪ تمام؛ ڪاهي پيا ڪين ۾ گوندر ڪري گام

محبت

محبت جي ميدان ۾ رهن محو مدام ÷ نفي ڪري نام فيضل خود فاني ٿيا ÷

بيت ١٤٠ خاصيت سِڪ خاڪ جا ڪري ٿيا تمام ÷ لَتاڙ سڀ لوڪ جا سَهَڻَ سختيءَ سَڄ مُدام ÷ موتو قبل انت موتوا پيرو ٿا ج پيغام ÷ ڪُسڻ لئي قتلام تم ÷ فيضل پسين پرڀات لڳي ÷

بيت ١٤١ آپ يار اپيوبين فرمايا ڪر ذڪر فاقي ڇوڙ علائق ÷ سمجھ ثبوت صحي وَتَبَتَّل ست سڀ جھان جي ڇوڙ علائق ÷ توشا شوق توڪل والا ڇڏ هر ذات جي ڇوڙ علائق فيضل فهم فنائي دا سِڪ پڻ ڪون بر سِڪ لائي ڇوڙ علائق

بيت ١٤٢ حرص هوا ست دنيا دي ڪر طالب ٿئي تمامي لي سڀ خامي زهد ذڪر سڀ ضايع ٿيا جهون حضرت عشق عظامي لي سڀ خامي ٻئي ديدار وصال صنم دي ڪام تجلي نا ڪامي لي سڀ خامي ÷ عين ڪون ڪا ون ذات سماون فيضل عين علامي لي سڀ خامي

بيت ١٤٣ ابرو دلبر سيف سِتمگر عاشق مفت مريندي پيت نه ڏيندي ÷ نينان تير ڪبير صدر روح ڦهري ڪا ستيندي پيت نه ڏيندي ÷ گيسو عنبر نانگ بشيهر ÷ بلبل ڏيل ڏنگيندي پيت نه ڏيندي ÷ زلفان بند ڪمند ڪجڙ دل ڪا بو قيد ڪريندي پيت نه ڏيندي جلوا ناهه سپاهه حسن دا جو ڪنڊ خوج جتي هيندي پيت نه ڏيندي

سسی نسی ناز غمازی نوین بحر فیضل سا سیاستیندی پیت خونریزی

سئ ۱۲۴ ایہ بحر پیالا وحدت والا یار ڈتوسی دستی راز الستی

پیوݨ سیتی ثابت تیا خود حال حقیقی ہستی راز الستی

تن من سب مخمور تھیتوسی خاص خمر دی مستی راز الستی

فیضل وحدت وچ گم تھی گئی عشرت والی وستی راز الستی

سئ ۱۲۵ درس عشق دکھایا سانوں محض لقا لاثانی ہی سب خانی

سینے دے وچ سیر تھیوسی ثابت سر سبحانی ہی سب خانی

ہر مظہر وچ جلوا تھیتا شور شہود شہانی ہی سب خانی

فیض دے وچ فیضل ہے خود رونق راز ربانی ہی سب خانی

سئ ۱۲۶ فتحپور وچ محب ملیوسی رایا روز ازل دا ؛ تخت فیقیر نال

اکھ ہویوسی کاندا جی وس دلدا ؛ بات برہ دی سمجھݨ ؛

مشعل چا ہر انفس من چلدا ؛ فیضل عشق او تے نہیں کم ہر کہن

سئ ۱۲۷ ناقابل دا ؛ عشق جتاں نہیں اکیاہ لایا منجھ گئی خاص ملا

جاہ نہ جبرائیل اُتا نہیں پرے نہ ہیں خلائق ؛ جا ہر عزرائیل

نہ چلدا اسرافیل نہ لاحق ؛ فیضل میکائیل اُتا موصول نہ بیا

تھوکی فائق ؛ سئ ۱۲۸ پاک ملا کے ہو لادی تھوکی خواب خورش

جنهن الون ÷ عشق عجب اسرار اُسيجي خبر نه چار تنهن الون ÷ عاشق
پاڄهون ٿهون پنهنجي اُسکا حال اُنهن الون فيضل پي سير بحر بر هڏي
عکه نه ٽڪلا پنهن الون ÷ سٽ ۱۴۹ سير علمي دا سمجهڻ مشڪل علما
عشق پيڙ هيندا ÷ چاهه هئڻ ها محبت والا عاشق روز نڪر هيندا
وحدت جي درياهه وچون گهٽ زوران زور لنگهيندا
فيضل نعرا مار حقي سير صولي بحتر چيز هيندا ÷ سٽ ۱۵۰
ذي
هي حيواني حال سا تا دنيا ذي دوزخن ÷ هي پيا تنهن بهشت
هي دوزخ کا انهي ڏجني ÷ سچا عاشق سا مُنهان واحد روئي حو
مرجان سمو مرکن فيضل هوت حضور م ÷ سٽ ۱۵۱ سُنهڻي
ذم درياهه م طلبون تنواري ÷ سڏن متون سنڌرا پليل پڪاري
ويني لهرن وچم ساهه تي ساري ÷ فيضل او ياري ڪيهي تڙن
تار م ÷ سٽ ۱۵۲ پر سي ٿيون تڙن تار م توڪل ٿڌ هو ڪن
پهتري بوڙ و ڪونه و واحد روئي وحيان ÷ ڪاه ٿڪن وچم سيتا
پان ٿپ ÷ او نهين بحر او ٿم ٿنبي جين تڙن ÷ فيضل
سي نه ٻُڏن جنجو عشق الله سان ÷ سٽ ۱۵۳ پاجهه پيري پار
تون موران الاهه نه آس ÷ پيڙيان اينديڙ پانهين ٽڪم نحر پاسراس

باجهون باجهه پرينءَ جي، عڪر نه ڀانئج پاس ÷ فيضل سور رنا چاس

چڪ نه پڇين پرينءَ کي ÷ سڪ ١٥٤ پر جي تون پڇين پرينءَ کي ته

آس اميدون چند ÷ ڏيئي باهه ٻنهي ڪي لوڪ سا جهڙ لڳ

محبت پائي منهن دلبر سان دل گڏ ÷ فيضل سڃي سڏ نيندان

جاڳ ندا عبر ÷ سڪ ١٥٥ ڪونجن جو ڪر ڪو ٻڌي جيڏيون

جليم جي ڪاهه وياچج ڏي هيڪل چڙهي هئي ÷ ساعت

جالي سڙ تيون مشعل ٻرسن رهي ÷ فيضل فاني ٿئي ته هيڪاندي

ٿيئين هونت سان ÷ ١٥٦ پر حسن حبيب جو جنهين ڏٺو ماءُ

جاري جيءَ جگر ۾ لڳو تنکي گهاءُ ÷ خسي خواب قرار

سب ولوتن منجهار ÷ فيضل ڪين فنا سارتي سوز فراق جي

١٥٧ ڪيمهه ڪنن ڪان ڪڏهين ڪڙڪو ٻڌ لهو ٿا ÷ موت نغارو ٿو وڃي

سرتي گهل گهوٽا ÷ ڇو ڪنبر ڪو ڪجا ڪوچ جو غورو نولکه لوڙها ÷

سر تي ايندئي او چتي مار گر جا موٽا ÷ وار نه ايندئي

ليوءِ وري ڏسندين ڏکه ڏوٽا ÷ ڪڙڪواج ورلئي آئي وهه

وڃ تون وڃ ÷ فيضل ڪل گهوڙها روز وهائي رات جا ÷

ب ۱۵۶ پر محصل ملڪ الموت جو جاڻ اڃو آيو ۽ هاڪ پتري ؛
هتنان جي ساڃهر ڪر سنيو ۽ سنياري ون ساهہ سال
موتن جو مايو ۽ فيصل ڪر رايو دلبر جو دار ديدار ۽ هيٺ
ب ۱۵۹ پرين ڏٺم پاڻهن بغلين وجهي ٻڪ ؛ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا گاهہ سور مٿ پيئي مُسڪ ؛ ٻيهي جن پاتار هٺ
لوچي لتو ڏڪر ۽ فيصل تنگي لڳ ڪانہ لگندي ڪڏهين ؛
ب ۱۶۰
مام پرين جي منهن پٽ جهي پاتيم پهڻ ؛ العشق نار يحرق
ما سوا الله شوق وچايم شڪ ؛ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ
الله هر طرفين ٿيو حق ؛ فيصل لنگهي لڪ حاضر ڏٺم هوت کي
دل تري درد جي ڦٽي پڙهہ پڙهہ جو باب ؛ چاهہ ڪيو ڪو هيار
ڏي شوقان وچ شتاب ؛ متان مٺي موٽيئين ڏسي ڏو نگر تاب
فيصل نينهہ نواب پر ثان اڀندي پاڻهين ؛ ب ۱۶۱ پر تو ڪل ڪري
تيل سان منهن جوت جڳاءِ ؛ خيال اٿاري خوف جو جيو ڪيدار
چڙهاءِ ؛؛ آڙهہ ٻاري عشق جو جسمي چوڪ جلاءِ ؛
رونق انهي رشم سان پڙ ميدان ملهاءِ ؛ فيصل پاڻ وڃاءِ تہ
پهنجو پاڻ سما تيئين ؛؛ ب ۱۶۲ پنڌ تيرا هون تو ٻجهي هي اسڻ سيپ ادو ڪي

٢٨٦

ڪاهي عين درياهه ۾ پيو گهاتو سينڌ گهوري ÷ موليٰ قبل انت

موليٰ ڇڏ پاندي ڪي ايوري ÷ قلزم بحار ول پار ۾ گهر سور

تنجر سوري ÷ فيضل چيت چوري عوطو ڏهي اتي غرق اتي

سن ١٦٣ حرص هوا هستي ڇڏي پيو عين منجهان ڪاهي ÷ تار جي توحيد جي

بتر سڌ ندي ڪي ساهي ÷ وحدهٗ لا اِلٰہَ اِلّا هو سو هر جا هي آهي

بيو فيضل ڪو ناهي دوست بنا دار تي ۾ سن ١٦٤ ÷

سن ١٦٤ تو ڙان جن ته حيدر جو سمجهيو ڀيد اسرار ÷ دوست بنا دار ۾

بيو نه ڏسن هي وار ÷ قل هو الله احد ٻه جهيو وٽ يار

هر طرف ملي هي يار فيضل تين هو ٻهو ÷ سن ١٦٥ ÷

سن ١٦٥ پاڻ ٻاري عشق جو دل ۾ دود ڏکائي ÷ باهر پاڻ نه نڪري

اندر مچ مچائي ÷ ڪوري جيئن صدر ۾ ڪامي پاڻ پچائي ÷
اهڙي چال عجيب سان ان تو لوڙ نياڻي +١٢

فيضل فرق وڃائي ته ويجهو ٿئين وصال ڪي ÷ سن ١٦٦

سن ١٦٦ اندر تار اُطلب جون چوريم ازلي انگ ÷ سڀ سڀ ساز ڪري اٿيا ÷

چپنون طبلا چنگ ÷ شرنا ڪرنا دلربا ڏيري دف اپنگ

بينسر بين تنبور سڀ سازن لاءِ ورنگ ÷ باجا بگل دولڪي

تانيو تو ڪلا تنگ ÷ ڪو ونو راز رباب جي نام وڃايو ننگ

مُرلي مَنترُ نسا رنگي وڏو وحدت ونگ وحدهٗ لَاۤاِلٰهَ اِلَّاهو
ٻاڏايو تيڻ ڏنگ فيصل نيه نِسنگ تن من سڀ تارو لا ڪيم

سٽ ۱۶۷

اُڀريو عڪس ڪيم جو فتحپُر تِي يار ڳاج گروڙ شعاع ٿيو مينهن اُنا
چوڏار آبادي سڀ مُلڪ ۾ ٿيو ڪاچو باغ بهار
فيصل موڙ غنچا ڪليا گُل ڦُل ٿيو گلزار ڪيو قُرب ستار
لِکتو ڏعر ڏيهه مان سٽ ۱۶۸ اڄ پڻ مينگهه ملهار ٿيو ھلي
آيو جهڙ بدلا بان ڪر اٿيا پُٽڙن مَٽي پِٽ عاري ڪڪر
وِڄُن ڳاج ڪيو گڙ گڙ مولي مينهن وسايا لِتو ڏعر ڪر
الکِنِ جي ڦٽ ڦٽ فيصل جي اُجار ٿيو سٽ ۱۶۹ چوٽ چڙهي
جهڙ آئيا اڄ وسڻ ويس ڪري ڪڪر رنگا رنگ جا
ٻالڪ سُس بار ٻيري ساوا ڦِڪا عار ڙا اڄيا پاند ٻيري
ڪِنو ٽِي جُنبي جوش سان ٻڌو ڪانمِ تري فيصل مينهن
ڪري وسڻ سان واراڪيا سٽ ۱۷۰ پر وسڻ ساوار ڪري
جهڙ لايو جهوڙ اُنا مينهن ملهيڙ تي ڪابل بر ڪشمور عرب
عجم هرجا ٿيو ذات ظهور زور شوق مچايم شور

ست ١٧١
فيضل پسي پرين کي ؛ آئي ٿڪجي اڄ اچي اُڃيا اُٿي پار
ٻجليون پيچي پيچ سان لايائون جهڙار ؛ گاجن سندو
گوڙ ٿيو وڏ ڦڙن جو وار ؛ مينهن ماندا ٿا ڪري اُنا ٻجي
اُٿمار ؛ سڃاوڻ ساوا ٿيا لاليو بر ٻهار ؛

ست ١٧٢
فيضل ٿي بيدار آيو وقت وصال جو ؛ پڌ آيو وقت
وصال جو گل ڦل ٿيو گلزار ؛ چوطرفين ٿيو چمن مهو ڪهو
ڦل ڦٻڪار ؛ ڀير پد و ٿائي ڪو پيو عشق سندو اسرار
فيضل سو دلدار جلوه نما ٿيو جا بجا ؛ ست ١٧٣ ؛

اڄ ڀي او لهه پار ڪان اُٿيا جهڙ جالي ؛ ڪنو ٿيون گاج
مٿ ليون اچي لاٿين ڪٽڪ آئي ؛ سلامي سردار جي ولڙ ٿيو
سا هي ؛ عيالون تسن مٿي وسڻ جي وائي ؛ قرب
ڏٺي جي حرم جا آهن اهڃاڻي ؛ فيضل اُجالي مُورڙي
آندو مينهن کي ؛ ست ١٧٥ عانگالئون مرلاتري چورم چڇيل چاڪ
الڪيئي ساڙي وڌم سينو سوز فراق + دلڙي دردن وڃي قُٿي تيڙم ڦاڪ ؛
اکيون رت ڦڙا ٻيئي روئن ٿيو مشتاق ؛ انهي حسن حاڪ فيضل خود فاني ٿيم ؛

[۱۷۶] جيئري جي مري ويا سي ته نه پنهنجي وس ÷ جاڏي ڦيرن او ڏهين ڦريا وڃن بس ÷

اهڙي حال عجيب سان وڃي تنهنکي رس ÷ فاني ٿي في الله ۾ وڃي گوندر گس ÷

دارون درد فراق جو لڌو هن لڌڙين لَس ÷ تنهنکي راز نه ڏس فيض آهوت حبيب جو ÷

[۱۷۷] پر فيض آهوت حبيب جو سيني ۾ ڏيک سُور ÷ حال درون درد جو ٻاهر ٻاق نه مُور ÷

ماڻڪ موتي ساهه سان ميڙي من ۾ پُور ÷ پائڻ جو پولو پيچي ٻوتو ڪر جيڪي جور ÷

[۱۷۸] سي خود علاءِ نور پاڻان جي پاسي ٿيا ÷ جنهنجي من محبوب جي محبت جوڻ موڪان ÷

سرتيون سي قائم سدا ان جانب جوڙ جهوڪان ÷ دلبر جنهنجي دل ۾ نادر تن نوڪان ÷

[۱۷۹] ڪهڙي ڳالهه لوڪان فيض جو گهيئڙ تن جي ÷ پر جو گهيئڙ اڄهان ۾ سُرها سدا ائين ÷

ٻري پار پوڄي اديون روشن تن جانئين ÷ نور علي نور سي حال حشر تائين ÷

قرب ڪرم جي بحر ماں سندن سوائين ÷ هت هت هوندا هوت سان محبت منجهائين ÷

[۱۸۰] سڀ وارن سائين فيض سدا ان ساهه ۾ ÷ سرتيون جن لوچي الله ڪيو منجهان ڪلتار ÷

لوڙان تن سمجهي ڪيو سر تي برهه بار ÷ فاني ٿيا في الله ۾ ماڻهو مِٺيا دار ÷

[۱۸۱] فيض تن جا پار ڪير پروڙي ڪو بيو ÷ پر جا ٿي سي مانجهو وڃي گڏ جي ٿيا گم ÷

تا تي پره نه پيچرو نکو ڏند قدم ÷ نکو نام نشان ڪو نکو وس وهم ÷

ڪُلي ٿيو قلزم فيض اورڻ پار ڪو ÷ ÷

ست ١٨٢
جنکي هوت حبيب جي بره کيو بيدار ÷ ناسوتان نکري ويا سنجهيي شهسوار ÷
ملکوت ۾ جبروت جو سر سمجهي ٿيا پار ÷ لک لنگهي لاهوت ۾ گڏجي ٿيا سڀ گار ÷
لحو بقا باهوت ۾ باقي سو خود يار ÷ حال حقي هاهوت ۾ اُنهون سِر اسرار ÷
ڪانهي ٻي گفتار فيضل تنهين تار ۾ ÷ ست ١٨٣ جنکي ٻگيون جيءَ ۾ محبت جون ميخان +
پچن سڀ هردم ٻيا پچ ۾ جيئن ميخان ÷ تو ترا ان سندن طلب جون رگ رگ ۾ ريحان
سايون تن بيحان فيضل عشق الله سان ÷ ١٨٤ پر عشق سندر آتراهم ۾ ليکا تان ۾ پچن
تنهنجي اُهي تاب جي ڪانهي بات پچن + جيکي ستر يا سوز مان سڀ تا جهنگ جلن
اندر آتش عشق جي اهتي اُئي سندن + ٻيا جي عميق ۾ پاڻي پاڻي نچن +
قلن ۾ سا روکين مان بيتين دڙکو نه ڪن + ڪين ۾ ڪين کهن فيضل سير سمندر ۾
ست ١٨٥
وحدت جو وضون ڪيو ازلان عشاقن + غير غليظي شعر شڪ تو تران ويتر وتن
نيت بڌي نا ٻه مان نينه نماز پڙهن + پاڻ وڃائي پاڻ کي پنهنجو پاڻ پسن +
فريس فنا في الله ۾ فاني تا ۾ رهن + باقي يار سندن فيضل بحر بقا ۾ +
ست ١٨٦
پر بحر بقا باالله ۾ جيکي تا ۾ رهن + جيءَ جيا ٿي تنهن منجها سو ئي بحر سندن
سماعت سڀ تنهن بحر کان باهر ڪين پڇن + پسن پسن سان ڏهن گذر ٿين تنهن
سدا اُڇڙو رهن فيضل تنهين تار ۾ + ست ١٨٧
ست ١٨٨
سر تيون سو ز فراق ۾ وئي مُنڌ مري — ٿيهل آيو پاڻهي اندر گهوٽ گهري
پيسي صورت پر ۾ جي کي پيم دل ٿيري — جيئري ٿيس وري فيضل ڪئي ڪانڌ سان

دسندا

۱۳۱۲

۱۹۹ حال حقیقی سمجھ صبی کرانے من خاصی حسن دا - وفی انفسکم راز نہانی آپ ایدا

عاشق جیت وچ - نہ کمال رہندی عقل اتھا نیہا سندا

صوفی صاف صفا سیر مطلق - ہر رنگ دی وچ و مستانا

جنہاں جذباں وچ کل وچ رل گیا - تجلی تیاہم لسن دا

پیر فیضل کل دے وچ گم تیونڑ کم نہیں ہر حسن دا

۱۹۰ ملاں قاضی مسئلے کردے - پڑھ پڑھ علم متعالی -

حالی علم کنوں نہ لذ رہندے - وچ خطرا تیں خالی -

عاشق لذنی حرف پڑھیندے - واحد حرف وحالی

جنھاں وچ فہم فنائی حاصل کردا برھہ بحالی -

سارے وچ بحر بقا دے نیں خود - تشند جذب جلالی -

فیضل برھہ نباہے مشکل - حال وصال کمالی ۱۲

۱۹۱ آکڑیوہ عوشا ھان جرن - دیون آکھ آثری

نہ کو کوئی مکان ھو - نہ ھو تاب تثری -

اصل روز ازل کا - فیہم جیئم جنتری -

پیسلڑی پوے تیسواچے - انجھاں تلی مثری

فيضل جُست ڇُتر هي - پيا بحر عميق ۾ -

١٩٢

ٻر لهنوارو هرڪو لُٽڙهي - او يارو ڪي ڪي -
جن جو ساهه حبيب سان - عشق وڏو سيڪي -
مليا سي محبوب سان - ڳالهه ڏٺي ٿي ڇهلڪي -
جيڪر مُوئا جيڪي - فيضل تن پاتو پريت ١٢

١٩٣

ٻر هرڪو لهنوارو هلي - توڻ او يارو هل -
لنبو لائي عشق جو - جي آکيو ڪُل -
جا ڏهڻ آئين او ڏهين - وڃ ديو وچ منزل
ٻڌي جن توڪل - فيضل سي ڪهتا وڃي ١٢

١٩٤

ناز پريت جي ليلي جا - سور سهيئي سڀ -
جيڪا مرضي يار جي - تهن ۾ راضي رهه -
جا ڏهڻ آڻ حبيب جو - او ڏهڻ رکجي وهه -
فيضل اهڙو ڪهه - پچائيج پريت سان ١٢

١٩٥

پر پچائيج پريت جو - دل ۾ اهڙو داغ -
جڏهن ٿري جينئي - ساڙو ساهه دماغ

تميز خوديءَ ساڙي سڀ — ڏيان ٿو ڄاڻ باک

فيضل جيسين چراغ ٻاري — ڏسين [illegible]

۱۹۵ پريت لئي پرديس ڏٺو — موڳي مفت [illegible]

دلبر تنهنجي ديس ۾ — اتي سمجها ڳالهه

ذهن ذڪر سڀ سورسا — پيچي چيد جي ڳالهه

ساڙي ورق وجود جو — تيءَ شڪر جي ڳالهه

فيضل عين اصل — تنهنجو تي خود پاڻ ۾

۱۹۶ پر تنهنجو تي خود پاڻ ۾ — سو ڪي شڪ نه [illegible]

جهن لئي ڪو تين واسلي — وڃڻ تيڏي ور ڏيار

وفي انفسڪم پاڻ ۾ — پر ڇهي ليڪ پڇار

بولي تو ڪري پالڻي — بوليون بولڻ هار

پالڻ تي بيزار — ته شوڪي پاڻ سمائيين

۱۹۷ جي سوڪي پاڻ سمائيين ته پالڻ پاسي ڪر

موتو قبل ان تموتو — جيئري تون مر

تڏهن تيندءِ شو پيدا — ثابت منجهه ڪنڌر

ايها خاص خبر — فيضل سمجهه سڀي

١٩٩
پر فيضل سمجھ سڀ ڪري - پاڻا سير سڃاڻ -
آ الانسانُ سِرّي - وَ اَنا سِرّہٗ ٻُڌءِ عين عيان -
جانب تي خوديءَ ۾ - جاچي ڏس جندُ جان -
پردو آهين پاڻ تون - دلبر ڪي درميان -
خوديءَ کي ڪر زيان - ته پردو ڪو نهين پريءَ کي

٢٠٠
ميلين جي محبوب سان - ته ڇاڻ خوديءَ کي ڇڏ -
خوديءَ خدا پيئي - مور نه ٿيندءِ گڏ -
وحدت جي شمشير سان - دام دوئي جو وڍ -
عين وجود اِن ڪڍ - ته فيضل ڪو نهين ڪو بيو

٢٠١
پر فيضل ڪو نهي ڪو بيو - رڳو پريءَ جي پڙ -
پاڻ پڇندين پنهنجو پاڻ ۾ - پسي وڃائي سڀ -
الله نورُ السماوات والارض - هر طرح ئي حق
ڪو نهين ڪجهه بيو تنهن - دوست بنا دارين ۾

٢٠٢
مشتاقن جي من ۾ - سدا حق حضور -
اي الله يقين سيئو - دلبر ڪين دور -

عشق سندي آڙاهه ۾ - وڃن سڀ وڍا هو

جيڪو ڪهي تن ساءِ سو تڏهن ڪو ڏوهه جهيڪو ---

تاب تهنجي تيڪه جو - جهلي پيا آ مشڪو ---

جنجو سيڪ دوڙ ور - فيضل فيل قنا آ ١٢

واسينگن نه ويڙهه لڳي - ڪنجهين ڪيو ڇيڙ ---

تاب تنهين جو تم تيو - مشڪون تيڪ هير ---

پو ڏوئي پاڙان ڪڍي - ساڙ تيڻ قوت ---

چوٽي چوائي پاڻ تو - سوئي محب متير ---

فيضل پڙهي ڪير - اونهو راز عجيب ١٢

گل ڪليهي عشق عجيب جو - نادر لعل امل ---

پول پڌي پيدار تي - ويرا ڪي بلبل ---

الله نور السموات والارض - پڙهي تسبيح گل ---

ري پرين ڄي باغ ۾ - ڪو نهين عير اصل ---

گل ليسي گلزار جا - پول نه پئي ڪهل پيل ---

فيضل سوئي گل - هوڙ وتي هر شاخ ۾ ١٢

۲۷۶ بسم

۲۰۵ شعر

پڑھیے تر و تی ہر شام — پیو مجھ کو نہیں مور —
پاسندو جری پاٹ رہیا — پیسیج ذات ظہور —
فاینما تولوا فثم وجہ اللہ — ہر جا حق حضور —
فیضل بنو جیہی نور — جلوہ ماتیو جا بجا ۱۲

۲۰۶ شعر

برہ بنا برباد — آپے کوئی پڑ وہ پاکر اڈیے —
تاں ایں نال الاویے — ٹرٹی کوئی فلکیں چڑھ کر لڈیے —
بحریں الٹ وہاویے — ترٹی کوئی بحریں وچ نہ بڈیے —
فیضل عشق الٰہی باہجوں — پٹ سب تاپے تڈیے —

۲۰۷ شعر

عشق بجانب راز ربانی — کاہنوں دتا جیت آکھوں —
تداہ تدا کیا ملے ادنا — مول نہ جندا نصلوں —
عشاقاں نوں فانی کر کے — جام پلیندا وصلوں —
فیضل [illegible] آپے رہندا — یار منزہ مثلوں ۱۲

۲۰۸

آپے [illegible] انسان اتے — لگے نور ے کیشن تو تراں —
[illegible] امداد الٰہی — رو لی کرم کیروڑاں —
سر [illegible] سینے دے وچ — ڈیندا آپ گروڑاں

فیضل تیکوں کیہے گل حقدی ـ باجھوں درد نہ مرتبہ

فیض پور دے وچ فیض فتح پور ـ کیتا مشہور

جیکے طالب آون لتھے ـ پیون مئی میخانے

ہوون محو ہمیشہ او ـ وچ محبت دے مستانے

پیر فیضل برہ بنا ہے مشکل ـ پاون حال دیوانے

کلماں قلبوں جے پتر ہندے ـ سارا لوک زبانوں

سِر کلمیندا سمجھ تنہاں کوں ـ جنہاں پتر ہیا دل جانوں

حق اُنہاں کوں حاصل ہے ـ کیا جانن بے ایمانوں

فیضل سر سبحانی سمجھیں ـ کم تھیں جیوا لوں

باجھوں سمجھ الٰہی ـ سارا لوک مثل حیوانے

فھو اذنی من الثانی ـ قول صحیح سلطانے

تو نیں ہوون عالم فاضل ـ عاقل تے فرزانے

تو نیں ہوون شیخ مشائخ ـ مفتی تے ملانے

تو نیں ہوون عابد زاہد ـ کیتے زیب کرانے

فیضل لیکھ نہ منزل کوئی ـ باجھوں حب دا تانے

تمت الخیر

فقیر عبدالغنی درگاہ جھوکی فیضل فقیر
03023480533

